

Udskriftsdato: 13. december 2025

2015/1 LSF 77 (Gældende)

Forslag til Lov om kollektiv forvaltning af ophavsret

Ministerium: Kulturministeriet

Journalnummer: Kulturmin.

Forslag

til

Lov om kollektiv forvaltning af ophavsret¹⁾

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde m.v.

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder, med undtagelse af kapitel 7, anvendelse på alle kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark.

Stk. 2. Kapitel 7 finder anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark, og som forvalter rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på et multiterritorialt grundlag.

Stk. 3. De relevante bestemmelser i denne lov finder anvendelse på enheder, der er etableret i Danmark, og som direkte eller indirekte ejes eller helt eller delvist kontrolleres af en kollektiv forvaltningsorganisation, forudsat at sådanne enheder udfører aktiviteter, som, i tilfælde af, at de blev udført af en kollektiv forvaltningsorganisation, ville være omfattet af denne lov.

Stk. 4. §§ 19 og 21, § 22, nr. 1-3 og 5-7, og §§ 38-39 finder anvendelse på alle uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark.

Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at kollektive forvaltningsorganisationer og uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som er aktive i Danmark, helt eller delvist omfattes af denne lovs bestemmelser.

Stk. 6. Træffer en kollektiv forvaltningsorganisation i sine vedtægter beslutning om, at en medlemsorganisation skal fordele skyldige beløb til rettighedshaverne, jf. § 24, finder bestemmelserne i kapitel 3 samt § 18, stk. 4, § 19, stk. 3, og §§ 38-39 anvendelse på medlemsorganisationen. Medlemsorganisationen skal i den forbindelse sikre, at rettighedshaverne får mulighed for at træffe beslutning om anvendelsen af rettighedsvederlagene på de områder, som er nævnt i § 6, stk. 5, nr. 1-6.

Stk. 7. Træffer en kollektiv forvaltningsorganisation i sine vedtægter beslutning om, at en medlemsorganisation skal udarbejde en gennemsigtighedsrapport, jf. § 24, finder § 23 og §§ 38-39 anvendelse på medlemsorganisationen. Medlemsorganisationen skal i den forbindelse sikre, at rettighedshaverne får mulighed for at godkende gennemsigtighedsrapporten.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) *Kollektiv forvaltningsorganisation:* Enhver organisation, som er bemyndiget ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale til at forvalte ophavsrettigheder for mere end én rettighedshaver til kollektiv gavn for disse rettighedshavere som sit eneste eller primære formål, og som opfylder et eller begge af følgende kriterier:
 - a) Den er ejet eller kontrolleret af sine medlemmer.
 - b) Den er organiseret uden økonomisk vinding for øje.
- 2) *Uafhængig forvaltningsorganisation:* Enhver organisation, som er bemyndiget ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale til at forvalte ophavsrettigheder for mere end én rettighedshaver til kollektiv gavn for disse rettighedshavere som eneste eller primære formål, og

som hverken er ejet eller kontrolleret, direkte eller indirekte, helt eller delvis af rettighedshavere og er organiseret med økonomisk vinding for øje.

- 3) *Rettighedshaver*: Enhver person eller enhed, der ikke er en kollektiv forvaltningsorganisation, der er indehaver af en ophavsrettighed, eller som i henhold til en aftale om udnyttelse af rettigheder eller ved lov er berettiget til en andel af rettighedsvederlaget.
- 4) *Medlem*: En rettighedshaver eller en enhed, der repræsenterer rettighedshavere, der opfylder kravene for medlemskab af en kollektiv forvaltningsorganisation og er blevet optaget som medlem af denne.
- 5) *Generalforsamling*: Det organ i en kollektiv forvaltningsorganisation, hvori medlemmerne deltager og udøver deres stemmerettigheder, uanset organisationens retlige form.
- 6) *Rettighedsvederlag*: Vederlag, der opkræves af en kollektiv forvaltningsorganisation på vegne af rettighedshaverne, uanset om de hidrører fra en eneret, en ret til vederlag eller en ret til kompensation.
- 7) *Administrationsomkostninger*: Det beløb, som en kollektiv forvaltningsorganisation opkræver eller fratrækker fra rettighedsvederlaget eller fra indtægter, der hidrører fra investering af rettighedsvederlag, til at dække omkostningerne ved forvaltningen af ophavsrettigheder.
- 8) *Repræsentationsaftale*: Enhver aftale mellem kollektive forvaltningsorganisationer, hvormed en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte de rettigheder, den repræsenterer, herunder en aftale, der er indgået i henhold til §§ 30-33.
- 9) *Bruger*: Enhver person eller enhed, der udfører handlinger, der kræver rettighedshaveres samtykke, vederlag til rettighedshaverne eller betaling af kompensation til rettighedshaverne, og som ikke handler som forbruger.
- 10) *Repertoire*: De værker i henhold til § 2 i lov om ophavsret, som en kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettighederne til.
- 11) *Multiterritorial licens*: En licens, som inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde omfatter mere end én medlemsstats geografiske område.
- 12) *Onlinemusikrettighed*: Rettigheder til et musikværk i henhold til § 2 i lov om ophavsret, som er nødvendige for levering af en onlinetjeneste.
- 13) *Ophavsrettighed*: De rettigheder, der er omfattet af § 2 i lov om ophavsret, samt de nærtstående rettigheder, der er omfattet af kapitel 5 i lov om ophavsret.
- 14) *Værk*: De værker, der beskyttes efter lov om ophavsret, samt de frembringelser, der beskyttes efter §§ 65-71 i lov om ophavsret.
- 15) *Musikværk*: De musikværker, der beskyttes efter lov om ophavsret.

Kapitel 2

Repræsentation af rettighedshavere og medlemskab og organisation af kollektive forvaltningsorganisationer

Rettighedshavernes rettigheder

§ 3. En rettighedshaver kan give en kollektiv forvaltningsorganisation efter eget valg bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker i geografiske områder efter eget valg. Den kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til at forvalte disse rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, medmindre den har objektive grunde til at nægte forvaltningen, eller at forvaltningen af disse rettigheder ikke henhører under dens aktivitet.

Stk. 2. I de tilfælde, hvor en rettighedshaver giver en kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte vedkommendes rettigheder, skal rettighedshaveren give en specifik og dokumenterbar bemyndigelse for hver rettighed eller kategori af rettigheder eller type af værker, som den pågældende giver den kollektive forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte.

Stk. 3. En rettighedshaver kan udstede licenser for ikkekommercielle anvendelser af enhver rettighed, kategori af rettigheder eller type af værker. En kollektiv forvaltningsorganisation, der har fået bemyndigelse fra rettighedshaveren, jf. stk. 1, kan fastsætte betingelser for udøvelsen af denne ret.

Stk. 4. En rettighedshaver kan opsig en bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, som rettighedshaveren har givet til en kollektiv forvaltningsorganisation, og ret til fra en kollektiv forvaltningsorganisation at tilbagetrække enhver rettighed, kategori af rettigheder eller typer af værker for geografiske områder af eget valg, såfremt der gives et rimeligt varsel på højst seks måneder. Den kollektive forvaltningsorganisation kan dog beslutte, at en sådan opsigelse eller tilbagetrækning først får virkning ved udgangen af den kollektive forvaltningsorganisations regnskabsår.

Stk. 5. Er der beløb, som tilfalder en rettighedshaver for en udnyttelse, som fandt sted inden opsigelsen af en bemyndigelse eller tilbagetrækningen af rettigheder fik virkning, eller i henhold til en licens, der er udstedt før opsigelsen eller tilbagetrækningen fik virkning, bevarer rettighedshaveren sine rettigheder i henhold til §§ 14-16, 19, 21, 29 og 36.

Stk. 6. En kollektiv forvaltningsorganisation må ikke begrænse anvendelsen af de rettigheder, der er omhandlet i stk. 4 og 5, ved at kræve som betingelse, at forvaltning af rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker, der er omfattet af opsigelsen eller tilbagetrækningen, overdrages til en anden kollektiv forvaltningsorganisation. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor der er obligatorisk kollektiv forvaltning.

Stk. 7. En kollektiv forvaltningsorganisation skal underrette rettighedshavere om deres rettigheder i henhold til stk. 1-6, såvel som alle betingelser tilknyttet den rettighed, der følger af stk. 3, før organisationen opnår bemyndigelse fra rettighedshaverne til forvaltning af rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker.

Stk. 8. De i stk. 1-6 nævnte rettigheder såvel som alle betingelser tilknyttet den rettighed, der følger af stk. 3, skal fremgå af en kollektiv forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemskabsbetingelser.

Stk. 9. Stk. 1-8 har ikke betydning for udstrækningen af bestemmelserne i lov om ophavsret vedrørende aftalelicens eller obligatorisk kollektiv forvaltning.

De kollektive forvaltningsorganisationers medlemsregler

§ 4. En kollektiv forvaltningsorganisation skal optage rettighedshavere og de enheder, der repræsenterer rettighedshavere, som medlemmer, hvis de opfylder kravene for medlemskab, der skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Disse medlemskabskrav skal fremgå af den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige. Afviser en kollektiv forvaltningsorganisation at acceptere en anmodning om medlemskab, skal den give den anmodende part en begrundelse for sin beslutning.

Stk. 2. En kollektiv forvaltningsorganisations vedtægter skal indeholde passende og effektive mekanismer for alle medlemmernes deltagelse i organisationens beslutningsproces. Har en kollektiv forvaltningsorganisation forskellige kategorier af medlemmer, skal kategorierne være repræsenteret retfærdigt og afbalanceret i organisationens beslutningsproces.

Stk. 3. En kollektiv forvaltningsorganisation skal give sine medlemmer mulighed for at kommunikere med den elektronisk, herunder med henblik på udøvelsen af deres medlemsrettigheder.

Stk. 4. En kollektiv forvaltningsorganisation skal opbevare fortegnelser over sine medlemmer og skal ajourføre disse fortegnelser.

Rettigheder for rettighedshavere, som ikke er medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation

§ 5. § 4, stk. 3, § 21, § 31, stk. 1, og § 36 finder anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisation i forhold til rettighedshavere, som ikke er medlemmer af den, men som har en direkte juridisk forbindelse med den ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale.

Generalforsamling

§ 6. Der skal mindst én gang om året indkaldes til og afholdes generalforsamling for medlemmerne.

Stk. 2. Generalforsamlingen skal godkende ændringer af den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter og medlemskabsbetingelser, hvis disse betingelser ikke er omfattet af vedtægterne.

Stk. 3. Generalforsamlingen skal træffe beslutning om udnævnelse og afskedigelse af bestyrelsesmedlemmer og direktører, overvåge deres generelle præstationer og godkende deres vederlag og andre fordele, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Har en kollektiv forvaltningsorganisation en bestyrelse, der varetager den overordnede og strategiske ledelse, og en direktion, der forestår den daglige ledelse, skal generalforsamlingen ikke udnævne eller afskedige medlemmer af direktionen eller godkende deres aflønning eller andre fordele, såfremt disse beføjelser tilkommer bestyrelsen.

Stk. 5. I overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i kapitel 3, skal generalforsamlingen mindst træffe beslutning om:

- 1) den generelle politik for fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere,
- 2) den generelle politik for anvendelse af ufordelbare midler,
- 3) den generelle investeringspolitik for rettighedsvederlag og eventuelle indtægter fra investering af rettighedsvederlag,
- 4) den generelle politik for fradrag i rettighedsvederlag og eventuelle indtægter fra investering af rettighedsvederlag,
- 5) anvendelse af ufordelbare midler,
- 6) risikostyringspolitik,
- 7) godkendelse af erhvervelse, salg og belåning af fast ejendom,
- 8) godkendelse af fusioner og alliancer, oprettelse af datterselskaber samt erhvervelse af andre enheder eller aktier eller rettigheder i andre enheder,
- 9) godkendelse af optagelse af lån, ydelse af lån eller sikkerhedsstillelse for lån,
- 10) udnævnelse og afskedigelse af revisor og
- 11) godkendelse af den årlige gennemsigthedsrapport, der er omhandlet i § 23.

Stk. 6. Generalforsamlingen kan ved en beslutning eller en bestemmelse i vedtægterne uddelegere de i stk. 5, nr. 6-9, anførte beføjelser til det organ, der varetager tilsynsfunktionen, jf. § 8.

§ 7. Alle medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation skal have ret til at deltage i og stemme på generalforsamlingen. En kollektiv forvaltningsorganisation kan dog fastsætte begrænsninger i medlemmernes ret til at deltage i og udøve deres stemmeret på generalforsamlingen på grundlag af et eller begge af følgende kriterier, forudsat at disse kriterier er fastsat og anvendt på en rimelig og forholdsmæssig måde:

- 1) medlemskabsvarighed og
- 2) størrelsen af de beløb, der er modtaget af, eller som tilfalder et medlem.

Stk. 2. De i stk. 1, nr. 1-2, fastsatte kriterier skal fremgå af den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med §§ 20 og 22.

Stk. 3. Alle medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation kan udpege en hvilken som helst anden person eller enhed som fuldmagtshaver til at deltage i og stemme på generalforsamlingen på deres vegne, forudsat at denne udnævnelse ikke medfører en interessekonflikt.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 3 kan en kollektiv forvaltningsorganisation fastsætte begrænsninger for udpegningen af fuldmagtshavere og udøvelse af stemmerettigheder for de medlemmer, de repræsenterer. Begrænsningerne må ikke gribe ind i medlemmernes mulighed for at deltage i den kollektive forvaltningsorganisations beslutningsproces på behørig og effektiv vis. Begrænsningerne skal fremgå

af den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med §§ 20 og 22.

Stk. 5. En fuldmagt er gyldig for en enkelt generalforsamling.

Tilsynsfunktion

§ 8. En kollektiv forvaltningsorganisation skal have en tilsynsfunktion, der løbende overvåger de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer med ansvar for den daglige ledelse af organisationens aktiviteter. I organisationer, hvor bestyrelsen udpeges af medlemmerne på en generalforsamling, jf. § 6, stk. 3, kan bestyrelsen varetage tilsynsfunktionen.

Stk. 2. Har en kollektiv forvaltningsorganisation forskellige kategorier af medlemmer, skal der være en retfærdig og afbalanceret repræsentation af de forskellige kategorier af medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation i det organ, der varetager tilsynsfunktionen.

Stk. 3. Enhver af de personer, der varetager tilsynsfunktionen, skal hvert år afgive en individuel erklæring om interessekonflikter til generalforsamlingen, som indeholder de oplysninger, som fremgår af § 9, stk. 3.

Stk. 4. Det organ, der varetager tilsynsfunktionen, skal mødes regelmæssigt og mindst udøve de beføjelser, det har fået delegeret af generalforsamlingen, og have beføjelserne til overvåge de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer, der er omhandlet i § 9.

Stk. 5. Det organ, der varetager tilsynsfunktionen, skal mindst en gang om året aflægge beretning om udøvelsen af tilsynet for generalforsamlingen.

Forpligtelser for de personer, som er ansvarlige for den daglige ledelse af den kollektive forvaltningsorganisation

§ 9. En kollektiv forvaltningsorganisation skal tage alle nødvendige forholdsregler for, at de personer, der forestår den daglige ledelse, gør dette på en forsvarlig og passende måde ved anvendelse af fornuftige administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrolmekanismer.

Stk. 2. Kollektive forvaltningsorganisationer skal indføre og anvende procedurer for at undgå interessekonflikter. Kan sådanne konflikter ikke undgås, skal den kollektive forvaltningsorganisation indføre og anvende procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og oplyse om faktiske eller potentielle interessekonflikter med henblik på at forhindre konflikterne i at skade de kollektive interesser for de rettighedshavere, som organisationen repræsenterer.

Stk. 3. Procedurer efter stk. 2 skal omfatte en individuel årlig erklæring til generalforsamlingen fra hver af de personer, der er omfattet af stk. 1. Erklæringen skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) alle interesser i den kollektive forvaltningsorganisation,
- 2) alle vederlag modtaget i det foregående regnskabsår fra den kollektive forvaltningsorganisation,
- 3) alle beløb modtaget i det foregående regnskabsår som rettighedshaver fra den kollektive forvaltningsorganisation og
- 4) enhver faktisk eller potentiel konflikt mellem personlige interesser og den kollektive forvaltningsorganisations interesser eller mellem forpligtelser over for den kollektive forvaltningsorganisation og eventuelle forpligtelser over for enhver anden fysisk eller juridisk person.

Kapitel 3

Forvaltning af rettighedsvederlag

Generelt

§ 10. En kollektiv forvaltningsorganisation skal udvise omhu ved opkrævning, fordeling og anden forvaltning af rettighedsvederlag.

Adskillelse af rettighedsvederlag m.v. i regnskab

§ 11. En kollektiv forvaltningsorganisation skal i sine regnskaber holde rettighedsvederlag og eventuelle indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag adskilt fra øvrige indtægter og andre aktiver.

Anvendelse af rettighedsvederlag

§ 12. En kollektiv forvaltningsorganisation må ikke anvende rettighedsvederlag eller indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag til andet end fordeling til rettighedshaverne, medmindre den kan fratrække eller modregne administrationsomkostninger eller på anden måde anvende rettighedsvederlag eller indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag, jf. § 6, stk. 5.

Investering af rettighedsvederlag

§ 13. Investerer en kollektiv forvaltningsorganisation rettighedsvederlag eller indtægter opnået ved investering af rettighedsvederlag, skal det ske på en sådan måde, at interesserne hos de rettighedshavere, som den repræsenterer, varetages bedst muligt. Investeringen skal være i overensstemmelse med den generelle investerings- og risikoforvaltningspolitik som omhandlet i § 6, stk. 5, nr. 3 og 6, og ske under hensyn til følgende regler:

- 1) Findes der en potentiel interessekonflikt, skal den kollektive forvaltningsorganisation sikre, at investeringerne foretages udelukkende i rettighedshavernes interesse.
- 2) Aktiverne skal investeres således, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i hele investeringsporteføljen.
- 3) Aktiverne skal spredes på passende vis for at undgå uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv og koncentrationer af risici i porteføljen som helhed.

Fradrag i rettighedsvederlag

§ 14. Før en rettighedshaver bemyndiger en kollektiv forvaltningsorganisation til at forvalte sine rettigheder, skal den kollektive forvaltningsorganisation oplyse rettighedshaveren om administrationsomkostninger og andre fradrag fra rettighedsvederlaget og andre indtægter opnået ved investering af rettighedsvederlag.

Stk. 2. Fradrag skal stå i rimeligt forhold til den kollektive forvaltningsorganisations ydelser til rettighedshaverne og skal beregnes ud fra objektive kriterier.

Stk. 3. Administrationsomkostninger må ikke overstige de begrundede og dokumenterede omkostninger, som afholdes af den kollektive forvaltningsorganisation i forbindelse med forvaltning af rettigheder.

Stk. 4. Anvender en kollektiv forvaltningsorganisation midler til sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige formål, der finansieres gennem fradrag i rettighedsvederlagene eller i indtægter fra investering af rettighedsvederlag, skal anvendelse ske på grundlag af rimelige kriterier.

Fordeling af beløb, der tilfalder rettighedshavere

§ 15. En kollektiv forvaltningsorganisation skal fordele skyldige beløb til rettighedshaverne regelmæssigt, omhyggeligt, nøjagtigt og i overensstemmelse med den generelle fordelingspolitik, jf. § 6, stk. 5, nr. 1.

Stk. 2. Skyldige beløb skal fordeles hurtigst muligt og senest ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, hvor rettighedsvederlaget er opkrævet, medmindre der er objektive grunde, som forhindrer overholdelse af fristen.

§ 16. Kan de beløb, der tilfalder rettighedshaverne, ikke fordeles inden for fristen i § 15, stk. 2, skal en kollektiv forvaltningsorganisation bogføre beløbene særskilt.

Stk. 2. Den kollektive forvaltningsorganisation træffer alle nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med § 15 til at identificere og lokalisere rettighedshaverne.

Stk. 3. Den kollektive forvaltningsorganisation skal senest tre måneder efter udløbet af fristen i § 15, stk. 2, oplyse om værker, for hvilke en eller flere rettighedshavere ikke er blevet identificeret eller lokaliseret, til de rettighedshavere, som den repræsenterer, eller dens medlemsorganisationer, og alle kollektive forvaltningsorganisationer, som den har indgået repræsentationsaftaler med.

Stk. 4. I det omfang, oplysningerne er tilgængelige for den kollektive forvaltningsorganisation, omfatter de oplysninger, der er nævnt i stk. 3, titlen på værket, navnet på ophavsmanden, navnet på forlæggeren eller producenten og alle andre relevante tilgængelige oplysninger, der kan bidrage til at identificere rettighedshaveren.

Stk. 5. Den kollektive forvaltningsorganisation skal i forbindelse med identificeringen og lokaliseringen af rettighedshaverne, jf. stk. 2, kontrollere de medlemsfortegnelser, der er omhandlet i § 4, stk. 4, og andre umiddelbart tilgængelige fortegnelser.

Stk. 6. Fører de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2-5, ikke til identifikation eller lokalisering af rettighedshaveren, skal den kollektive forvaltningsorganisation stille de oplysninger, der er nævnt i stk. 4, til rådighed for offentligheden senest et år efter udløbet af tremånedersperioden, jf. stk. 3.

Stk. 7. Kan de beløb, der tilfalder rettighedshaverne, ikke fordeles senest tre år fra udgangen af det regnskabsår, hvori de pågældende beløb blev opkrævet, og såfremt den kollektive forvaltningsorganisation har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at identificere og lokalisere rettighedshaverne, jf. stk. 2-6, skal beløbene klassificeres som ufordelbare midler.

Stk. 8. Generalforsamlingen i en kollektiv forvaltningsorganisation træffer afgørelse om anvendelsen af ufordelbare midler.

Kapitel 4

Forvaltning af rettigheder på vegne af andre kollektive forvaltningsorganisationer

§ 17. En kollektiv forvaltningsorganisation må ikke diskriminere rettighedshavere, hvis rettigheder den forvalter i henhold til en repræsentationsaftale.

§ 18. En kollektiv forvaltningsorganisation må ikke foretage andre fradrag end administrationsomkostninger fra de rettighedsvederlag, der hidrører fra de rettigheder, den forvalter på grundlag af en repræsentationsaftale, eller fra nogen anden indtægt hidrørende fra investering af disse rettighedsvederlag, medmindre den anden kollektive forvaltningsorganisation, der er part i repræsentationsaftalen, har givet sit udtrykkelige samtykke til sådanne fradrag.

Stk. 2. Den kollektive forvaltningsorganisation skal regelmæssigt, omhyggeligt og nøjagtigt fordele de skyldige beløb til andre kollektive forvaltningsorganisationer.

Stk. 3. Den kollektive forvaltningsorganisation skal foretage fordelingen til de andre kollektive forvaltningsorganisationer hurtigst muligt og senest ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, hvor rettighedsvederlaget er opkrævet, medmindre objektive grunde forhindrer overholdelse af fristen.

Stk. 4. Den kollektive forvaltningsorganisation, der modtager det skyldige beløb fra en anden kollektiv forvaltningsorganisation, skal viderefordre dette hurtigst muligt og senest seks måneder efter modtagelsen, medmindre objektive grunde forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation i at overholde denne frist.

Kapitel 5

Gennemsigthed og rapportering

Oplysninger til rettighedshavere om forvaltning af deres rettigheder

§ 19. En kollektiv forvaltningsorganisation, der selv tildeler rettighedsvederlag eller fordeler skyldige beløb til rettighedshavere, skal mindst én gang om året stille mindst de følgende oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som den har tildelt rettighedsvederlag eller fordelt skyldige beløb til:

- 1) alle kontaktoplysninger, som rettighedshaveren har givet den kollektive forvaltningsorganisation tilladelse til at anvende for at identificere og lokalisere rettighedshaveren,
- 2) de rettighedsvederlag, der er tildelt rettighedshaveren,
- 3) de beløb, som den kollektive forvaltningsorganisation har fordelt til rettighedshaveren pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. type anvendelse,
- 4) den periode, hvori den anvendelse, for hvilken der tildeltes og fordeltes beløb til rettighedshaveren, fandt sted, medmindre der er objektive grunde relateret til indberetning fra brugere, som forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation i at give disse oplysninger,
- 5) fradrag for administrationsomkostninger,
- 6) fradrag, der er foretaget til andre formål end administrationsomkostninger og
- 7) ethvert rettighedsvederlag tildelt rettighedshaveren, der er udestående for enhver periode.

Stk. 2. Såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation tildeler rettighedsvederlag og har medlemsorganisationer, der er ansvarlige for fordelingen af rettighedsvederlag til rettighedshavere, jf. § 24, skal den kollektive forvaltningsorganisation give de i stk. 1 anførte oplysninger til disse medlemsorganisationer, såfremt de ikke allerede råder over dem.

Stk. 3. Medlemsorganisationerne skal mindst en gang om året stille de i stk. 1 anførte oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som de har tildelt rettighedsvederlag eller foretaget fordeling til i den periode, som oplysningerne vedrører.

Oplysninger til andre kollektive forvaltningsorganisationer om forvaltning af rettigheder i henhold til repræsentationsaftaler

§ 20. En kollektiv forvaltningsorganisation skal mindst én gang om året stille følgende oplysninger til rådighed elektronisk for andre kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne den forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale:

- 1) de rettighedsvederlag, der er tildelt, og de skyldige beløb, der er fordelt af den kollektive forvaltningsorganisation pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. type anvendelse for de rettigheder, den forvalter i henhold til repræsentationsaftalen, samt eventuelle tildelte rettighedsvederlag, der er udestående for enhver periode,
- 2) fradrag for administrationsomkostninger,
- 3) fradrag til ethvert andet formål end administrationsomkostninger, jf. § 18,
- 4) oplysninger om alle licenser, som der er givet tilladelse til eller afslag på vedrørende værker, som er omfattet af repræsentationsaftalen og
- 5) beslutninger vedtaget på generalforsamlingen, i det omfang disse beslutninger er af relevans for forvaltningen af rettigheder i henhold til repræsentationsaftalen.

Oplysninger til rettighedshavere, andre kollektive forvaltningsorganisationer og brugere efter anmodning

§ 21. En kollektiv forvaltningsorganisation skal som svar efter en begrundet anmodning stille oplysninger om de værker, den repræsenterer, de rettigheder, den forvalter, direkte eller under repræsentationsaftaler, og de geografiske områder, der er omfattet, eller, hvor sådanne værker på grund af den kollektive forvaltningsorganisations aktivitetsfelt ikke kan bestemmes, de typer af værker, den repræsenterer, de rettigheder, den forvalter, og de geografiske områder, der er omfattet, til rådighed for enhver kollektiv forvaltningsorganisation, på hvis vegne den forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale, for enhver rettighedshaver og for enhver bruger.

Stk. 2. Tilrådighedsstillelse af oplysninger efter stk. 1 skal ske elektronisk og uden unødigt forsinkelse.

Offentliggørelse af oplysninger

§ 22. En kollektiv forvaltningsorganisation skal på sin hjemmeside offentliggøre og ajourføre følgende oplysninger:

- 1) sine vedtægter,
- 2) sine medlemskabsvilkår og betingelserne for opsigelse af bemyndigelsen til at forvalte rettigheder, hvis de ikke fremgår af vedtægterne,
- 3) standardlicensaftaler og gældende standardtariffer,
- 4) listen over de personer, der forestår den daglige ledelse, jf. § 9,
- 5) sin generelle politik for fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere,
- 6) sin generelle politik for administrationsomkostninger,
- 7) sin generelle politik for andre fradrag fra rettighedsvederlag end administrationsomkostninger,
- 8) en liste over de repræsentationsaftaler, den har indgået, og navnene på de kollektive forvaltningsorganisationer, den har indgået disse repræsentationsaftaler med,
- 9) sin generelle politik for anvendelsen af ufordelbare midler og
- 10) de tilgængelige klagemuligheder og tvistbilæggelsesordninger.

Årlig gennemsigthedsrapport

§ 23. En kollektiv forvaltningsorganisation skal udarbejde og offentliggøre en årlig gennemsigthedsrapport for hvert regnskabsår, senest otte måneder efter afslutningen af det pågældende regnskabsår.

Stk. 2. Den kollektive forvaltningsorganisation offentliggør på sin hjemmeside den årlige gennemsigthedsrapport, som skal forblive offentligt tilgængelig på hjemmesiden i mindst fem år.

Stk. 3. Den årlige gennemsigthedsrapport skal indeholde de i bilag 1 fastsatte oplysninger.

Stk. 4. Gennemsigthedsrapporten skal indeholde en delrapport om anvendelsen af de fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål. Delrapporten skal mindst indeholde de oplysninger, der er anført i bilag 1, punkt 3.

Stk. 5. De regnskabsmæssige oplysninger i den årlige gennemsigthedsrapport skal revideres af en eller flere revisorer, der er godkendt hertil i henhold til revisorloven.

Stk. 6. Revisionspåtegningen, inklusive eventuelle forbehold i tilknytning hertil, skal gengives ubeskåret i gennemsigthedsrapporten.

Stk. 7. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisations medlemsorganisationer i det omfang, medlemsorganisationerne er ansvarlige for udarbejdelse af gennemsigthedsrapporten, jf. § 24. Gennemsigthedsrapporter, som udarbejdes af medlemsorganisationerne, skal offentliggøres i mindst fem år på medlemsorganisationens hjemmeside, medmindre medlemsorganisationen ikke har en hjemmeside, og på den kollektive forvaltningsorganisations hjemmeside.

Kapitel 6

Ansvarsfordeling mellem kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer

§ 24. Kollektive forvaltningsorganisationer, hvis medlemmer består af organisationer, der repræsenterer rettighedshavere, kan i sine vedtægter træffe beslutning om, at fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne, jf. §§ 15-16 og § 18, stk. 4, og udarbejdelse af gennemsigthedsrapport, jf. § 23, varetages af dens medlemsorganisationer.

Kapitel 7

Kollektive forvaltningsorganisationers udstedelse af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder

Kapacitet til at behandle multiterritoriale licenser

§ 25. En kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, skal have tilstrækkelig kapacitet til på en effektiv og gennemsigtig måde at foretage elektronisk behandling af data, der er nødvendige for forvaltningen af sådanne licenser.

Stk. 2. Med henblik på at opfylde forpligtelserne i stk. 1 skal en kollektiv forvaltningsorganisation mindst:

- 1) have kapacitet til nøjagtigt at identificere musikværker, som den kollektive forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere,
- 2) have kapacitet til nøjagtigt, og med hensyn til hvert relevant geografisk område, at definere rettigheder og rettighedshaverne hertil for hvert musikværk, som den kollektive forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere,
- 3) anvende unikke identifikationskoder med henblik på at identificere rettighedshavere og musikværker og
- 4) anvende passende midler med henblik på at identificere og rettidigt og effektivt udrede uoverensstemmelser i dataene fra andre kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder.

Gennemsigtighed i multiterritoriale repertoireoplysninger

§ 26. En kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, skal efter en begrundet anmodning elektronisk give onlinetjenesteudbydere, de rettighedshavere, hvis rettigheder den repræsenterer, og andre kollektive forvaltningsorganisationer ajourførte oplysninger, der gør det muligt at identificere det onlinemusikrepertoire, den repræsenterer. De ajourførte oplysninger skal omfatte de repræsenterede musikværker, de repræsenterede rettigheder og de omfattede geografiske områder.

Nøjagtighed af multiterritoriale repertoireoplysninger

§ 27. En kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, skal indføre ordninger, der gør det muligt for rettighedshavere, andre kollektive forvaltningsorganisationer og onlinetjenesteudbydere at gøre indsigelse mod indholdet af de data, der er omfattet af § 25, stk. 2, eller oplysninger omfattet af § 26. Er kravet tilstrækkeligt dokumenteret, skal den kollektive forvaltningsorganisation sikre, at de pågældende data eller oplysninger korrigeres uden unødigt forsinkelse.

Stk. 2. En kollektiv forvaltningsorganisation skal give rettighedshavere, hvis musikværker indgår i organisationens musikrepertoire, og rettighedshavere, der har bemyndiget den til at forvalte deres onlinemusikrettigheder i overensstemmelse med § 34, mulighed for i elektronisk form at tilsende organisationen oplysninger vedrørende deres musikværker, deres rettigheder til disse værker og de geografiske områder som er omfattet af bemyndigelsen. Den kollektive forvaltningsorganisation skal i den forbindelse så vidt muligt tage hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis vedrørende udveksling af data, der er udarbejdet på internationalt plan eller EU-plan.

Stk. 3. Giver en kollektiv forvaltningsorganisation en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i henhold til §§ 30-33, finder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende anvendelse på den bemyndigede organisation i forhold til de rettighedshavere, hvis musikværker indgår i den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisations eget repertoire, medmindre de to kollektive forvaltningsorganisationer aftaler andet.

Nøjagtig og rettidig rapportering og fakturering

§ 28. En kollektiv forvaltningsorganisation skal overvåge den måde, hvorpå onlinetjenesteudbydere, til hvilke den har udstedt en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder, anvender disse rettigheder.

Stk. 2. En kollektiv forvaltningsorganisation skal tilbyde onlinetjenesteudbydere mulighed for elektronisk at rapportere om den faktiske anvendelse af onlinemusikrettigheder, og onlinetjenesteudbydere skal rapportere nøjagtigt om den faktiske anvendelse af disse værker. En kollektiv forvaltningsorganisation skal tilbyde anvendelse af mindst én rapporteringsmetode, der tager hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis, som er udviklet på internationalt plan eller EU-plan, for elektronisk udveksling af sådanne data. En kollektiv forvaltningsorganisation kan nægte at acceptere rapportering i onlinetjeneste-

udbyderens eget format, hvis organisationen giver mulighed for rapportering i henhold til en branchestandard for elektronisk dataudveksling.

Stk. 3. En kollektiv forvaltningsorganisation skal foretage elektronisk fakturering af onlinetjenesteudbyderen, og den skal tilbyde at anvende mindst ét format, hvor der tages hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis, der er udviklet på internationalt plan eller EU-plan. Fakturaen skal identificere de værker og rettigheder, for hvilke der gives licens på grundlag af dataene omhandlet i listen af betingelser i § 25, stk. 2, og de tilsvarende faktiske anvendelser, i det omfang det er muligt på grundlag af de oplysninger, der fremlægges af onlinetjenesteudbyderen, og det format, der anvendes til at give disse oplysninger. Onlinetjenesteudbyderen kan ikke nægte at modtage fakturaen på grund af dennes format, hvis den kollektive forvaltningsorganisation anvender en branchestandard.

Stk. 4. En kollektiv forvaltningsorganisation skal fakturere onlinetjenesteudbyderen nøjagtigt og uden forsinkelse, efter at den faktiske anvendelse af onlinerettigheder til det pågældende musikværk er rapporteret. Dette gælder ikke i tilfælde, hvor det ikke er muligt af grunde, der kan tilskrives onlinetjenesteudbyderen.

Stk. 5. En kollektiv forvaltningsorganisation skal indføre passende ordninger, der giver onlinetjenesteudbyderen mulighed for at anfægte fakturaens rigtighed.

Nøjagtig og rettidig betaling til rettighedshavere

§ 29. En kollektiv forvaltningsorganisation skal nøjagtigt og uden forsinkelse, efter den faktiske anvendelse af værkerne er rapporteret, fordele de skyldige beløb til rettighedshavere, medmindre dette ikke er muligt af årsager, der kan tilskrives onlinetjenesteudbyderen.

Stk. 2. En kollektiv forvaltningsorganisation skal give følgende oplysninger til en rettighedshaver sammen med enhver fordeling af skyldige beløb, som den foretager i medfør af stk. 1:

- 1) den periode, hvori anvendelserne fandt sted, og for hvilke rettighedshaveren skal have fordelt et beløb, samt de geografiske områder, hvor anvendelserne fandt sted,
- 2) de rettighedsvederlag, der er opkrævet, de fradrag, der er foretaget, og de beløb, der er fordelt af den kollektive forvaltningsorganisation for hver onlinerettighed til ethvert musikværk, som rettighedshaveren har givet den kollektive forvaltningsorganisation bemyndigelse til at repræsentere og
- 3) de rettighedsvederlag, der er opkrævet for rettighedshaveren, de fradrag, der er foretaget, og de beløb, der er fordelt af den kollektive forvaltningsorganisation for hver onlinetjenesteudbyder.

Stk. 3. Giver en kollektiv forvaltningsorganisation en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i henhold til §§ 30-33, skal den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation fordele de i stk. 1 omhandlede beløb nøjagtigt og uden forsinkelse og give de i stk. 2 omhandlede oplysninger til den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation. Den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation er ansvarlig for den efterfølgende fordeling af sådanne beløb og skal sikre, at oplysningerne, der er nævnt i stk. 2, meddeles rettighedshaverne, medmindre de kollektive forvaltningsorganisationer aftaler andet.

Ikkeeksklusivitet

§ 30. Giver en kollektiv forvaltningsorganisation en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i sit eget musikrepertoire, skal denne være af ikke-eksklusiv karakter.

Oplysning om væsentlige vilkår

§ 31. En kollektiv forvaltningsorganisation, der giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i sit eget musikrepertoire, skal oplyse sine medlemmer om de væsentligste vilkår i repræsentationsaftalen.

Stk. 2. Den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation skal oplyse den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation om de væsentligste vilkår for udstedelse af licenser for sidstnævntes onlinerettigheder.

Forpligtelse til at repræsentere en anden kollektiv forvaltningsorganisation med henblik på multiterritorial licensering

§ 32. Anmoder en kollektiv forvaltningsorganisation, der ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettighederne i sit eget musikrepertoire en anden kollektiv forvaltningsorganisation om at indgå en repræsentationsaftale med henblik på at repræsentere disse rettigheder, er den anmodede kollektive forvaltningsorganisation forpligtet til at acceptere denne anmodning, såfremt den allerede udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for samme kategori af onlinemusikrettigheder til en eller flere andre kollektive forvaltningsorganisationers repertoire.

Stk. 2. Den anmodede kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til uden unødigt forsinkelse at svare skriftligt på forespørgslen fra den anmodende kollektive forvaltningsorganisation.

§ 33. En bemyndiget kollektiv forvaltningsorganisation, jf. § 32, skal forvalte det repertoire, der repræsenteres af den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation, på de samme betingelser, som den anvender i forvaltningen af sit eget repertoire.

Stk. 2. En bemyndiget kollektiv forvaltningsorganisation skal inkludere det repertoire, som den repræsenterer for den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation, i alle de tilbud, som den retter til onlinetjenesteudbydere.

Stk. 3. Administrationsomkostninger for den ydelse, som den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation leverer til den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation, må ikke overstige de rimelige omkostninger, der afholdes af den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation.

Stk. 4. En bemyndigende kollektiv forvaltningsorganisation skal give den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation de oplysninger om sit eget musikrepertoire, der er nødvendige for udstedelsen af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder. Er oplysningerne utilstrækkelige eller i en form, som ikke tillader den anmodede kollektive forvaltningsorganisation at opfylde kravene i dette kapitel, kan den bemyndigede organisation kræve betaling af de rimelige omkostninger, der er afholdt til at opfylde sådanne krav, eller til at udelukke sådanne værker, for hvilke oplysninger er utilstrækkelige eller ikke kan anvendes.

Adgang til multiterritorial licensering

§ 34. En rettighedshaver kan tilbagetrække onlinemusikrettighederne til multiterritorial licensering fra en kollektiv forvaltningsorganisation, som rettighedshaveren har bemyndiget til at repræsentere disse rettigheder, hvis den kollektive forvaltningsorganisation ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder eller ikke giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation mulighed for at repræsentere disse rettigheder til dette formål. Rettighedshaveren kan vælge at lade den kollektive forvaltningsorganisation beholde onlinemusikrettigheder med henblik på licensering i enkeltlande.

Undtagelse for onlinemusikrettigheder, der er nødvendige for radio- og fjernsynsudsendelser

§ 35. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisation, der på grundlag af frivillig sammenlægning af de krævede rettigheder udsteder en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder, som er nødvendig, for at radio- og fjernsynsforetagender kan overføre deres radio- og fjernsynsudsendelser for almenheden samtidig med eller efter udsendelsernes primære udsendelse. 1. pkt. finder også anvendelse for ethvert andet onlinemateriale, der er produceret af eller for et radio- eller fjernsynsforetagende, og som er accessorisk til den primære udsendelse af radio- eller fjernsynsudsendelserne.

Kapitel 8

Håndhævelsesforanstaltninger, tilsyn og sanktioner

Klageprocedurer

§ 36. En kollektiv forvaltningsorganisation skal give sine medlemmer og kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne den forvalter rettigheder i medfør af en repræsentationsaftale, adgang til effektive og hurtige procedurer for behandling af klager.

Stk. 2. Klager efter stk. 1 skal besvares skriftligt. Afvisning af klager skal begrundes.

Ophavsretslicensnævnet

§ 37. Tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en faktisk eller potentiel onlinetjenesteudbyder om anvendelsen af §§ 26-28, tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en eller flere rettighedshavere om anvendelsen af §§ 26-34, og tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en anden kollektiv forvaltningsorganisation om anvendelsen af §§ 26-33, kan indbringes for Ophavsretslicensnævnet, jf. § 47, stk. 1, i lov om ophavsret.

Tilsyn

§ 38. Kulturministeren fører tilsyn med kollektive forvaltningsorganisationer omfattet af denne lov på de områder, der ikke henhører under Ophavsretslicensnævnets kompetence.

Stk. 2. Anmoder kulturministeren en kollektiv forvaltningsorganisation om oplysninger om dens virksomhed, skal den kollektive forvaltningsorganisation udlevere de i anmodningen angivne oplysninger inden for rimelig tid.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisationers medlemsorganisationer i det omfang, medlemsorganisationerne er omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 6 og 7.

Stk. 4. Kulturministeren kan ved grove eller gentagne overtrædelser af denne lovs bestemmelser helt eller delvist ophæve en godkendelse meddelt i medfør af lov om ophavsret § 38, stk. 5, § 39, stk. 3, § 50, stk. 4, § 66 b, stk. 3, § 68, stk. 2, eller § 75 a.

Straf

§ 39. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) undlader at udlevere oplysninger efter § 38, stk. 2, eller
- 2) overtræder § 4, stk. 4, § 6, stk. 1-5, § 8, stk. 1, 3 og 5, § 9, stk. 3, §§ 11-12, § 14, stk. 1, § 15, stk. 2, § 16, stk. 1 og 3-6, § 18, stk. 1 og 3-4, eller §§ 19-23.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisationers medlemsorganisationer, i det omfang medlemsorganisationerne er omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 6 og 7.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 9

Ikrafttræden, ændringer i anden lovgivning, overgangsbestemmelser og territorial gyldighed

§ 40. Loven træder i kraft den 10. april 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 34 træder i kraft den 10. april 2017.

Stk. 3. Lovens § 42, nr. 3, finder ikke anvendelse i forhold til rettigheder som er erhvervet før lovens ikrafttræden.

§ 41. En kollektiv forvaltningsorganisation skal senest den 10. oktober 2016 underrette de rettighedshavere, som på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse allerede har givet organisationen bemyndigelse til at forvalte rettigheder, jf. § 3, stk. 1, om deres rettigheder, der følger af § 3, stk. 1-6, såvel som alle betingelser tilknyttet den rettighed, der følger af § 3, stk. 3.

§ 42. I lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 23. oktober 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF, EU-Tidende 2011, nr. L 265, side 1«: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012, EU-tidende 2012, nr. L 299, side 5, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014, EU-tidende 2014, nr. L 84, side 72.«

2. I § 47, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 51, stk. 2,«: »§ 52, stk. 8, § 52, stk. 4,«.

3. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Forbindelser mellem kollektive forvaltningsorganisationer og aftalemæssige brugere

Licensering

§ 52 a. Kollektive forvaltningsorganisationer og brugere skal forhandle om licensering af rettigheder i god tro og skal i den forbindelse give hinanden alle nødvendige oplysninger.

Stk. 2. Licensbetingelser skal være baseret på objektive og ikkediskriminerende kriterier. Kollektive forvaltningsorganisationer er i forbindelse med licensering af rettigheder ikke forpligtet til at anvende licensbetingelser aftalt med en bruger som præcedens for andre onlinetjenester, når den pågældende bruger leverer en ny type onlinetjeneste, som har været tilgængelig for offentligheden i Den Europæiske Union i mindre end tre år.

Stk. 3. Kollektive forvaltningsorganisationer skal oplyse brugerne om kriterierne for fastsættelsen af tariffer for enerettigheder og retten til vederlag.

Stk. 4. Rettighedshavere skal modtage et passende vederlag for anvendelsen af rettighederne.

Stk. 5. Kollektive forvaltningsorganisationer skal besvare anmodninger fra brugere uden unødigt forsinkelse. Når den kollektive forvaltningsorganisation har modtaget alle relevante oplysninger, skal den uden unødigt forsinkelse enten tilbyde en licens eller give brugeren en begrundet meddelelse om, at den ikke agter at udstede en licens.

Stk. 6. En kollektiv forvaltningsorganisation skal gøre det muligt for brugerne at kommunikere med sig elektronisk.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på alle uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark.

Stk. 8. Tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, og en faktisk eller potentiel onlinetjenesteudbyder om anvendelsen af stk. 1-6 kan indbringes for Ophavsretslicensnævnet, såfremt tvisten vedrører en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder.

Brugernes forpligtelser

§ 52 b. En bruger skal give en kollektiv forvaltningsorganisation alle relevante oplysninger, brugeren råder over, om anvendelsen af de rettigheder, den kollektive forvaltningsorganisation repræsenterer, og som er nødvendige for opkrævningen af rettighedsvederlag og fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne.

Stk. 2. Aftaler en bruger og en kollektiv forvaltningsorganisation ikke hvornår oplysningerne i stk. 1 skal gives, skal brugeren give den kollektive forvaltningsorganisation oplysninger inden for rimelig tid efter anvendelsen af rettighederne.

Stk. 3. Aftaler en bruger og en kollektiv forvaltningsorganisation ikke, i hvilket format oplysningerne i stk. 1 skal gives, skal brugeren anvende det format for rapportering, som stilles til rådighed af den kollektive forvaltningsorganisation, medmindre kravet om anvendelse af dette format ikke er rimeligt.

Stk. 4. Opstår der spørgsmål om udstrækningen af brugerens oplysningsforpligtelse efter stk. 1-3, kan hver af parterne forelægge spørgsmålet for Ophavsretslicensnævnet, jf. § 47.«

§ 43. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked, EU-Tidende 2014 nr. L 84, side 72.

Bilag 1

1. Oplysninger, der skal afgives i den i § 23 omhandlede årlige gennemsigtighedsrapport:
 - a) årsregnskab med en balance eller en formueopgørelse, en opgørelse over indtægter og udgifter i regnskabsåret og en pengestrømsopgørelse
 - b) en aktivitetsrapport for det forløbne regnskabsår
 - c) oplysninger om afvisninger af at udstede en licens, jf. lov om ophavsret § 52 a, stk. 5
 - d) en beskrivelse af den kollektive forvaltningsorganisations juridiske og forvaltningsmæssige struktur
 - e) oplysninger om alle enheder, som direkte eller indirekte, helt eller delvist, er ejet eller kontrolleret af den kollektive forvaltningsorganisation
 - f) oplysninger om det samlede vederlag til de i § 8, stk. 3, og § 9 omhandlede personer i det foregående år og andre fordele, der ydes dem
 - g) de i punkt 2 i dette bilag omhandlede finansielle oplysninger
 - h) en delrapport om anvendelsen af alle fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige ydelser, indeholdende de i punkt 3 i dette bilag omhandlede oplysninger.
2. Finansielle oplysninger, der skal afgives i den årlige gennemsigtighedsrapport:
 - a) finansielle oplysninger om rettighedsvederlag pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype (fx fjernsyn, online, offentlig fremførelse), herunder oplysninger om indtægter hidrørende fra investering af rettighedsvederlag og anvendelsen af sådanne indtægter (hvorvidt de fordeles til rettighedshaverne eller andre kollektive forvaltningsorganisationer eller bruges på anden vis)
 - b) finansielle oplysninger om udgifterne til forvaltning af rettigheder og andre tjenester, som den kollektive forvaltningsorganisation yder rettighedshavere, med en fuldstændig beskrivelse af mindst følgende elementer:
 - i) alle driftsomkostninger og finansielle omkostninger med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og, hvor der er tale om indirekte omkostninger, der ikke kan henføres en eller flere kategorier af rettigheder, en redegørelse for den anvendte metode til fordeling af sådanne indirekte omkostninger
 - ii) driftsomkostninger og finansielle omkostninger med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og, hvor der er tale om indirekte omkostninger, der ikke kan henføres en eller flere kategorier af rettigheder, en redegørelse for den anvendte metode til fordeling af sådanne indirekte omkostninger, udelukkende med hensyn til forvaltning af rettigheder, herunder administrationsomkostninger, der fratrækkes eller modregnes rettighedsvederlag eller enhver indtægt hidrørende fra investering af rettighedsvederlag i overensstemmelse med § 12, og § 14, stk. 1-3
 - iii) driftsomkostninger og finansielle omkostninger med hensyn til andre tjenester end forvaltning af rettigheder, men omfattende sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige ydelser
 - iv) midler anvendt til dækning af omkostninger
 - v) fradrag i rettighedsvederlag med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype, og formålet med fradraget, fx omkostninger i forbindelse med forvaltning af rettigheder eller sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenesteydelser
 - vi) omkostningerne til forvaltning af rettigheder og andre tjenester, som den kollektive forvaltningsorganisation yder rettighedshavere, i procent af rettighedsvederlagene i det pågældende regnskabsår, pr. kategori af forvaltede rettigheder, og, hvor der er tale om indirekte omkostninger, der ikke kan henføres en eller flere kategorier af rettigheder, en redegørelse for den anvendte metode til fordeling af sådanne indirekte omkostninger
 - c) finansielle oplysninger om skyldige beløb til rettighedshavere med en fuldstændig beskrivelse af mindst følgende elementer:
 - i) det samlede beløb tildelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype

- ii) det samlede beløb betalt til rettighedshavere med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype
 - iii) betalingshyppigheden med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype
 - iv) det samlede beløb, der er opkrævet, men endnu ikke tildelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype og angivelse af det regnskabsår, i hvilket beløbene er opkrævet
 - v) det samlede beløb, der er tildelt, men endnu ikke fordelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype og angivelse af det regnskabsår, i hvilket beløbene er opkrævet
 - vi) grundene til forsinkelsen, hvis en kollektiv forvaltningsorganisation ikke har foretaget fordeling og betaling inden for den frist, der er fastsat i § 15, stk. 2-3
 - vii) de samlede beløb, der ikke kan fordeles, sammen med en redegørelse for anvendelsen af disse beløb
- d) oplysninger om forbindelser med andre kollektive forvaltningsorganisationer med en beskrivelse af mindst følgende elementer:
- i) beløb modtaget fra andre kollektive forvaltningsorganisationer og betalt til andre kollektive forvaltningsorganisationer med en fordeling pr. kategori af rettigheder, pr. anvendelsestype og pr. organisation
 - ii) administrationsomkostninger og andre fradrag fra skyldige rettighedsvederlag til andre kollektive forvaltningsorganisationer med en fordeling pr. kategori af rettigheder, pr. anvendelsestype og pr. organisation
 - iii) administrationsomkostninger og andre fradrag fra beløb betalt af andre kollektive forvaltningsorganisationer med en fordeling pr. kategori af rettigheder og pr. organisation
 - iv) beløb fordelt direkte til rettighedshavere fra andre kollektive forvaltningsorganisationer med en fordeling pr. kategori af rettigheder og pr. organisation.
3. Oplysninger, der skal afgives i den delrapport, der er omhandlet i § 23, stk. 4:
- a) fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige ydelser i regnskabsåret, med en fordeling pr. type formål og for hver type formål med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype
 - b) en forklaring af brugen af disse beløb med en opdeling pr. type formål, herunder omkostningerne forbundet med forvaltning af fradrag, der foretages med henblik på at finansiere sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige ydelser samt de særskilte beløb, der anvendes til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige ydelser.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning**
- 2. Direktivet om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked**
 - 2.1. Baggrund, formål og anvendelsesområde
 - 2.2. Hovedpunkter i direktivet
 - 2.3. Valg af gennemførelseslovgivning
- 3. Hovedpunkter i lovforslaget**
 - 3.1. Lovens anvendelsesområde m.v.
 - 3.2. Repræsentation af rettighedshavere, medlemskab og organisation af kollektive forvaltningsorganisationer
 - 3.3. Forvaltning af rettighedsvederlag
 - 3.4. Forvaltning af rettigheder på vegne af andre kollektive forvaltningsorganisationer
 - 3.5. Gennemsigtighed og rapportering
 - 3.6. Ansvarsfordeling mellem kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer
 - 3.7. Kollektive forvaltningsorganisationers udstedelse af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder
 - 3.8. Håndhævelse, tilsyn og sanktioner
 - 3.9. Forbindelser mellem kollektive forvaltningsorganisationer og aftalemæssige brugere
- 4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
- 5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
- 6. De administrative konsekvenser for borgerne**
- 7. De miljømæssige konsekvenser**
- 8. Forholdet til EU-retten**
- 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
- 10. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked. Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 10. april 2016.

2. Direktivet om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked

2.1. Baggrund, formål og anvendelsesområde

Der er siden 1991 vedtaget en lang række EU-direktiver på ophavsretsområdet.

EU-direktiverne, der er vedtaget vedrørende ophavsret, giver et højt niveau af beskyttelse for rettighedshavere og danner en retlig ramme for udnyttelsen af det kreative indhold, som er beskyttet af

disse rettigheder. Den kreative sektor spiller en vigtig rolle i Danmark, og den kollektive forvaltning af rettigheder nyder generelt stor anerkendelse blandt rettighedshavere såvel som brugere.

Udbredelsen af indhold, der er beskyttet af ophavsret, herunder bøger, musik og film, og de hermed forbundne tjenester, kræver udstedelse af licenser fra forskellige indehavere af ophavsret og nærtstående rettigheder, fx forfattere, udøvende kunstnere, komponister og tekstforfattere, producenter og forlæggere. Ved licens forstås aftale om at få lov til at bruge det beskyttede materiale. Det er normalt, at rettighedshaveren kan vælge mellem individuel og kollektiv forvaltning af sine rettigheder. På mange områder er det hverken administrativt muligt eller økonomisk rentabelt for en rettighedshaver at forvalte sine rettigheder individuelt. Det betyder, at den kollektive forvaltning af rettigheder er en vigtig kilde til indtjening for mange rettighedshavere. Kollektiv forvaltning giver endvidere bedre mulighed for udbud af tjenester, der indeholder store mængder beskyttet materiale, da det letter masseklarering af rettigheder. Dette er til gavn for såvel rettighedshaverne som brugerne af beskyttet materiale og forbrugerne.

Forvaltning af ophavsret omfatter blandt andet udstedelse af licenser til brugere, kontrol af brugere, overvågning af anvendelsen af rettigheder, håndhævelse af ophavsret og nærtstående rettigheder, opkrævning af rettighedsindtægter hidrørende fra udnyttelsen af rettigheder og fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere.

Der er betydelige forskelle i de enkelte EU-landes nationale regler for driften af kollektive forvaltningsorganisationer, særlig med hensyn til deres gennemsigtighed og ansvar over for medlemmer og rettighedshavere. Dette har i nogle lande ført til en række vanskeligheder, navnlig for udenlandske rettighedshavere, når de forsøger at håndhæve deres rettigheder, og til dårlig finansiell forvaltning af opkrævede rettighedsvederlag. Endvidere har en række problemer i forbindelse med den måde, som de kollektive forvaltningsorganisationer i nogle lande fungerer på, ifølge Europa-Kommissionen ført til en række mangler i udnyttelsen af ophavsretligt beskyttet materiale på tværs af det indre marked til skade for de kollektive forvaltningsorganisationers medlemmer, rettighedshavere og brugere.

Beskyttelsen af de interesser, som medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer, rettighedshavere og tredjeparter har, kræver ifølge Europa-Kommissionen, at medlemsstaternes lovgivning om kollektiv forvaltning af ophavsret koordineres med henblik på at opnå en ensartet beskyttelse i hele Unionen.

Grundet internettets struktur er det principielt muligt at tilgå musiktjenester på internettet i hele Europa fra ét land. Onlinemarkedet for musiktjenester i Unionen er dog stadig opsplittet, og der er endnu ikke skabt et reelt digitalt indre marked. Komplexiteten og de vanskeligheder, der er forbundet med den kollektive forvaltning af rettigheder i Europa, har ifølge Europa-Kommissionen i en række tilfælde forværret denne opsplitning af det europæiske digitale onlinemarked for musiktjenester. Ifølge Europa-Kommissionen står denne situation i skarp kontrast til den hastigt voksende efterspørgsel fra forbrugernes side efter adgang til digitalt indhold og tilknyttede innovative tjenester, herunder på tværs af de nationale grænser.

Ifølge Europa-Kommissionen er det vigtigt at skabe betingelser, der fremmer den mest effektive licenspraksis hos de kollektive forvaltningsorganisationer i en stadig mere grænseoverskridende kontekst.

Derfor er det ifølge Europa-Kommissionen hensigtsmæssigt at indføre en række regler, der foreskriver de grundlæggende betingelser for kollektive forvaltningsorganisationers multiterritoriale kollektive licensering af ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse. På dette område er formålet med direktivet at sikre de nødvendige krav til kvaliteten af de grænseoverskridende aktiviteter, som de kollektive forvaltningsorganisationer er involveret i, især med hensyn til gennemsigtigheden af de repertoarer, der repræsenteres, og nøjagtigheden af de finansielle strømme, der vedrører anvendelsen af rettigheder.

Formålet er endvidere at skabe betingelser, der fremmer en frivillig sammenlægning af musikrepertoarer

og rettigheder og således reducerer antallet af licenser, som en bruger behøver for at tilbyde en multiterritorial multirepertoiretjeneste.

Direktivet har dermed to hovedformål. Det første hovedformål er at modernisere og forbedre reglerne om kollektive forvaltningsorganisationers styring, gennemsigtighed og finansielle forvaltning af rettighedsvederlag blandt andet med det formål at sikre rettighedshavernes indflydelse i beslutningsprocessen samt sikre præcise og rettidige fordelinger af skyldige beløb. Det andet hovedformål er at tilskynde til og fremme udbredelsen af multiterritoriale licenser for musikværker med henblik på at skabe et reelt digitalt indre marked.

2.2. Hovedpunkter i direktivet

Direktivet består af 45 artikler fordelt på 5 afsnit.

Det første afsnit indeholder direktivets generelle bestemmelser og fastlægger blandt andet en række definitioner. Derudover fremgår direktivets anvendelsesområde af første afsnit.

Det fremgår af artikel 2, at direktivets afsnit I, II, IV og V, med undtagelse af artikel 34, stk. 2, og artikel 38, finder anvendelse på alle kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Unionen, samt at afsnit III og artikel 34, stk. 2, og artikel 38 finder anvendelse på de kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Unionen, og som forvalter ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på et multiterritorialt grundlag. Videre fremgår det, at artikel 16, stk. 1, artikel 18, artikel 20, artikel 21, stk. 1, litra a), b), c), e), f) og g), artikel 36 og artikel 42 finder anvendelse på alle uafhængige forvaltningsenheder, der er etableret i Unionen.

Afsnit 2, som er inddelt i 5 kapitler, indeholder regler, der gælder for alle kollektive forvaltningsorganisationer, som er etableret i Unionen.

Kapitel 1 i afsnit 2 indeholder regler om repræsentation af rettighedshavere og medlemskab og organisation af kollektive forvaltningsselskaber. Det fremgår blandt andet af artikel 5 om rettighedshavernes rettigheder, at rettighedshaverne skal have ret til at give en kollektiv forvaltningsorganisation efter eget valg bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker efter eget valg i geografiske områder efter eget valg, uanset nationaliteten, hjemstedet og etableringsstedet for den kollektive forvaltningsorganisation eller rettighedshaverne. På tilsvarende vis skal rettighedshaverne have mulighed for at ophæve bemyndigelsen.

Artikel 6 indeholder regler om de kollektive forvaltningsorganisationers medlemsregler. Det fremgår blandt andet af bestemmelsen, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal acceptere rettighedshavere og de enheder, der repræsenterer rettighedshavere, herunder andre kollektive forvaltningsorganisationer og sammenslutninger af rettighedshavere, som medlemmer, hvis de opfylder kravene for medlemskab, der skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Artikel 8 indeholder regler om generalforsamlingen for den kollektive forvaltningsorganisations medlemmer. Der er blandt andet regler om, hvilke beslutninger der skal træffes på generalforsamlingen, adgangen til at begrænse retten til at stemme på generalforsamlingen samt brug af fuldmagter og begrænsninger heri. Artikel 9 fastslår, at kollektive forvaltningsorganisationer skal indføre en tilsynsfunktion, der løbende overvåger de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer med ansvar for ledelsen af organisationens aktiviteter.

Kapitel 2 i afsnit 2 indeholder regler om forvaltning af rettighedsvederlag og indeholder blandt andet regler om anvendelse, herunder investering, af rettighedsvederlag, hvilke fradrag den kollektive forvaltningsorganisation kan foretage i rettighedsvederlag, fordeling af beløb, der tilfalder rettighedshavere, samt om proceduren for, hvornår rettighedsvederlag kan klassificeres som ufordelbare midler, idet rettighedshaverne ikke kan identificeres og lokaliseres.

Kapitel 5 i afsnit 2 indeholder regler om gennemsigtighed og rapportering. Det fremgår af artikel 18, at

forvaltningsorganisationer mindst én gang om året skal stille en række oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som de har tildelt rettighedsvederlag eller fordelt skyldige beløb til i den periode, som oplysningerne vedrører. Artikel 21 forpligter de kollektive forvaltningsorganisationer til at offentliggøre en række oplysninger, herunder vedtægter, medlemskabsvilkår og betingelserne for opsigelse af bemyndigelsen til at forvalte rettigheder, standardlicensaftaler og gældende standardtariffer, den generelle politik for fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere og den generelle politik for administrationsomkostninger. Af artikel 22 fremgår det, at en kollektiv forvaltningsorganisation uanset sin retlige form i henhold til national ret skal udarbejde og offentliggøre en gennemsigtighedsrapport for hvert regnskabsår senest otte måneder efter afslutningen af det pågældende regnskabsår.

Afsnit 3 vedrører kollektive forvaltningsorganisationernes udstedelse af multiterritoriale licenser for onlineanvendelse. Det fremgår blandt andet af artikel 24, at en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, skal have tilstrækkelig kapacitet til på en effektiv og gennemsigtig måde at foretage elektronisk behandling af data, der er nødvendige for forvaltningen af sådanne licenser, herunder med henblik på at identificere repertoiret og overvåge dets anvendelse, fakturering af brugere, opkrævning af rettighedsindtægter og fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne. Artikel 30 indeholder en forpligtelse for en kollektiv forvaltningsorganisation til at repræsentere en anden kollektiv forvaltningsorganisation med henblik på multiterritorial licensering. Det fremgår af artiklen, at når en kollektiv forvaltningsorganisation, der ikke giver eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettighederne i sit eget musikrepertoire, anmoder en anden kollektiv forvaltningsorganisation om at indgå en repræsentationsaftale med henblik på at repræsentere disse rettigheder, er den anmodede kollektive forvaltningsorganisation forpligtet til at tilslutte sig en sådan anmodning, såfremt den allerede udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for samme kategori af onlinemusikrettigheder til en eller flere andre kollektive forvaltningsorganisationers repertoire. Artikel 31 bestemmer, at når en kollektiv forvaltningsorganisation ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder eller ikke giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation mulighed for at repræsentere disse rettigheder til dette formål, kan rettighedshavere, der har bemyndiget den pågældende forvaltningsorganisation til at repræsentere deres onlinemusikrettigheder, fratræde den kollektive forvaltningsorganisation onlinemusikrettighederne med henblik på at udstede multiterritoriale licenser vedrørende alle geografiske områder, uden at det er nødvendigt at trække onlinemusikrettighederne til monoterritoriale licenser tilbage, med henblik på selv at udstede multiterritoriale licenser for deres egne onlinemusikrettigheder eller gennem enhver anden part, de udpeger, eller gennem enhver kollektiv forvaltningsorganisation.

Afsnit 4 vedrører håndhævelsesforanstaltninger og indeholder blandt andet regler om klageprocedurer, procedurer for alternativ tvistbilæggelse samt udveksling af oplysninger mellem dertil udpegede kompetente myndigheder i Unionen. Det fremgår fx af artikel 33, at kollektive forvaltningsorganisationer skal give deres medlemmer og kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne de forvalter rettigheder i medfør af en repræsentationsaftale, adgang til effektive og hurtige procedurer for behandling af klager, navnlig i forbindelse med bemyndigelsen til at forvalte rettigheder og opsigelse eller tilbagetrækning af rettigheder, medlemskabsvilkår, opkrævning af skyldige beløb, der tilfalder rettighedshavere, fradrag og fordeling. Det fremgår ligeledes af artikel 36, at medlemsstaterne skal overvåge de kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i deres respektive medlemsstater.

Afsnit 5 indeholder regler om rapportering samt direktivets afsluttende bestemmelser.

2.3. Valg af gennemførelseslovgivning

Kulturministeriet har vurderet, om direktivet skulle gennemføres i dansk ret i ophavsretsloven, men finder ikke dette hensigtsmæssigt af to grunde. For det første er direktivets regler som udgangspunkt af en

anden karakter end dem, der findes i den gældende ophavsretslov, og for det andet er direktivet omfangsrigt, og gennemførelse af hele direktivet i ophavsretsloven vil kunne gøre denne svær at overskue.

Direktivet foreslås derfor gennemført i dansk ret i en ny lov om kollektiv forvaltning af ophavsret, dog således at der samtidig foreslås enkelte tilføjelser til ophavsretsloven.

Lovforslaget er udtryk for en minimumsimplementering af direktivet, og lovforslaget ligger tæt op af direktivets ordlyd og struktur. Lovforslaget indebærer derved – i overensstemmelse med regeringsgrundlaget – at der ikke sker en overimplementering af direktivet.

Artikel 8, stk. 9 og 10, giver mulighed for, at medlemsstaterne kan give de kollektive forvaltningsorganisationer fleksibilitet i forbindelse med fastsættelse af regler om, hvem der kan deltage i og stemme på en generalforsamling, og i hvilket omfang der kan anvendes fuldmagter. Lovforslaget lægger op til at give organisationerne maksimal frihed og fleksibilitet i overensstemmelse med de muligheder, direktivet indeholder. Der er således ikke tale om overimplementering. Der henvises til bemærkningerne til § 7 for nærmere beskrivelse af reglerne.

Kulturministeriet har overvejet, om lovens bestemmelser ligeledes bør finde hel eller delvis anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationers medlemsorganisationer, da medlemsorganisationer ofte er ansvarlige for fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne. Direktivet indeholder kun få regler om fordelingen gennem medlemsorganisationerne, og en direktivkonform gennemførelse af direktivet vil derfor medføre, at rettighedshaverne ikke vil få den samme beskyttelse, når fordelingen sker på denne måde. Hertil kommer, at kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer under høringen af lovforslaget har fremsat et ønske om, at lovforslaget indrettes på en måde, der giver de kollektive forvaltningsorganisationer mulighed for at fortsætte den praksis i forhold til ansvarsfordeling mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og dens medlemsorganisationer, der har været gældende hidtil. Kulturministeriet har på den baggrund valgt at indsætte § 1, stk. 6 og 7, og § 24 i lovforslaget, der indeholder regler om ansvarsfordelingen mellem kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer. Kulturministeriet vurderer ikke, at der er tale om overimplementering. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelserne for yderligere uddybning heraf.

3. Hovedpunkter i lovforslaget

3.1. Lovens anvendelsesområde m.v.

3.1.1. Anvendelsesområde

3.1.1.1. Gældende ret

Der er ikke nogen retsregler, der specifikt regulerer kollektive forvaltningsorganisationer med undtagelse af enkelte bestemmelser i ophavsretsloven. Disse organisationer er underlagt forskellige retsregler alt afhængigt af, hvordan de juridisk er organiseret.

De fleste danske kollektive forvaltningsorganisationer er organiseret som nonprofitorganisationer (foreninger), der er ejet af medlemmerne. Visse kollektive forvaltningsorganisationer har individuelle rettighedshavere som medlemmer, mens andre har organisationer som medlemmer. Et eksempel på en kollektiv forvaltningsorganisation, der har individuelle rettighedshavere som medlemmer, er Koda, der repræsenterer komponister, tekstforfattere og musikforlæggere. Et eksempel på en kollektiv forvaltningsorganisation, der har organisationer som medlemmer, er Copydan Verdens TV, der administrerer og håndterer ophavsrettigheder i forbindelse med distribution af danske og udenlandske radio- og fjernsynskanaler.

Vederlag fra de kollektive forvaltningsorganisationer spiller i dag en stor rolle for ikke alene kunstnerne, men også producenter og udgivere; samlet fordeles der mange hundrede millioner kroner årligt til danske rettighedshavere, hvilket er en væsentlig faktor som grundlag for produktion af ny og mangfoldig dansk

kunst i form af film, musik, litteratur, dramatik, fjernsyn, billedkunst, design, arkitektur m.v. Kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder er til fordel for både rettighedshaverne, brugerne og samfundet generelt. Fordelene for rettighedshaverne er fx, at de opnår mulighed for at få betaling for udnyttelsen af deres rettigheder på områder, hvor de ikke selv har mulighed for at give tilladelse på individuel basis. Fordelene for brugerne er, at de forholdsvis nemt og ubureaukratisk kan opnå tilladelse til at bruge store mængder ophavsretligt beskyttet materiale. Det er endvidere i samfundets interesse, at det er nemt at opnå tilladelse til at bruge ophavsretligt beskyttet materiale.

Forvaltningsorganisationerne indhenter rettighedsvederlag fra brugerne og fordeler skyldige beløb til rettighedshaverne, fortrinsvis i form af individuel fordeling. I tilfælde af tvister med brugere kan sagen i mange tilfælde løses af Ophavsretslicensnævnet, der har en højesteretsdommer som formand; nævnet behandler imidlertid ganske få sager.

Copydan-foreningerne, Koda, NCB, Gramex, Forfatternes Forvaltningsselskab, Filmex, Performex, CAB, Filmret og Filmkopi er eksempler på kollektive forvaltningsorganisationer, der i dag er aktive i Danmark.

Copydan, der blev stiftet i 1977, består af en række selvstændige foreninger, der driver kollektiv forvaltning inden for hver deres område. Copydan-foreningerne har ikke individuelle rettighedshavere som medlemmer, men alene medlemsorganisationer; det betyder, at den kollektive forvaltningsorganisation får et mandat fra medlemsorganisationerne, som igen får mandat fra deres medlemmer, enten via vedtægterne eller gennem særlige forvaltningskontrakter. Beslutningsmæssigt bygger Copydan-foreningerne på et princip om paritet mellem på den ene side ophavsmænd og udøvende kunstnere og på den anden side producenter og udgivere; de to hovedgrupper skal således være enige om enhver beslutning, der har betydning for begge parter (dette gælder dog ikke Copydan Billeder, der kun repræsenterer ophavsmænd). Den danske aftalelicensmodel spiller en nøglerolle ved rettighedsforvaltningen. Den indebærer, at aftalerne får virkning for såvel repræsenterede som ikke-repræsenterede rettighedshavere. Både rettighedsadministrationen og aftalerne med brugerne er på ikkeeksklusivt grundlag.

Der findes følgende Copydan-foreninger:

- Verdens TV. Forvalter bl.a. rettighederne vedrørende kabelviderespredning og anden gengivelse af radio- og fjernsynsudsendelser, jf. aftalelicensen i ophavsretslovens § 35. Copydan Verdens TV er godkendt af Kulturministeriet i henhold til ophavsretslovens § 50, stk. 4, jf. § 35. Vederlag fordeles i praksis af medlemsorganisationerne.
- AVU-medier. Forvalter rettigheder til radio- og fjernsynsudsendelser og andet audiovisuelt indhold i forhold til skoler, andre undervisningsinstitutioner, museer og biblioteker. Foreningen er godkendt af Kulturministeriet i henhold til ophavsretslovens § 50, stk. 4, jf. § 13. Vederlag fordeles i praksis af medlemsorganisationerne.
- Arkiv. Forvalter aftaler om digitalisering og tilrådighedsstillelse af kulturarven, jf. den generelle aftalelicens i ophavsretslovens § 50, stk. 2, inden for det audiovisuelle område, herunder især genannvendelse af radio- og fjernsynsudsendelser, jf. ophavsretslovens § 30 a. Vederlag fordeles i praksis af medlemsorganisationerne.
- KulturPlus. Forvalter vederlagsordningen for privatkopiering af bl.a. film og musik (blankmediesvederlaget), jf. ophavsretslovens §§ 39-46 a. Copydan KulturPlus er godkendt af Kulturministeriet i henhold til ophavsretslovens § 39, stk. 3. Vederlag fordeles i praksis af medlemsorganisationerne.
- Tekst & Node. Forvalter rettighederne vedrørende fotokopiering og digital udnyttelse af bøger, tidsskrifter, aviser m.v. i skoler og andre undervisningsinstitutioner, jf. aftalelicensen i ophavsretslovens § 13, samt inden for erhvervsvirksomhed, offentlig forvaltning m.v., jf. aftalelicensen i § 14, og interurbane udlån, jf. aftalelicensen i ophavsretslovens § 16 b. Foreningen er godkendt af Kulturministeriet i henhold til ophavsretslovens § 50, stk. 4, jf. §§ 13, 14 og 16 b. Copydan Tekst & Node fordelede vederlag individuelt direkte til rettighedshaverne.

- Billeder. Forvalter rettigheder til gengivelse af kunstværker (inkl. fotografier) i alle tænkelige digitale og analoge sammenhænge, herunder i undervisningsinstitutioner, på museer, arkiver og forlag, som fx hjemmesider, databaser, bøger og e-bøger m.v. Copydan Billeder er i denne henseende godkendt i henhold til ophavsretslovens § 50, stk. 4, jf. § 24 a. Forvalter tillige rettigheder til udsendelse af kunstværker i fjernsyn og til genudsendelse og on demand-tilrådighedsstillelse af fjernsynsproduktioner og er i så henseende godkendt i henhold til ophavsretslovens § 50, stk. 4, jf. §§ 30 og 30 a. Forvalter herudover vederlagsordningen for erhvervsmæssigt videresalg af kunstværker (følgeretsvederlaget), jf. ophavsretslovens § 38, og er i så henseende godkendt af Kulturministeriet i h.t. § 38, stk. 5. Copydan Billeders bestyrelse består udelukkende af repræsentanter for ophavsmænd. Copydan Billeder fordeler vederlag individuelt direkte til rettighedshaverne.

Koda blev stiftet i 1926. Organisationens forvalter rettighederne til offentlig fremførelse af musikværker på vegne af komponister, sangskrivere og musikforlæggere. Koda erhverver eksklusive rettigheder fra medlemmerne, der er individuelle rettighedshavere, hvilket indebærer, at de enkelte medlemmer ikke selv kan indgå aftaler om brug af deres værker inden for det område, der er overdraget til Koda. På radio- og fjernsynsområdet administreres rettighederne på grundlag af aftalelicensen i ophavsretslovens § 30. Koda ledes af en bestyrelse, der består af repræsentanter fra danske komponist- og musikforlæggerforeninger. Koda har været statskoncessioneret siden 1935, jf. ophavsretslovens § 75 a.

NCB blev stiftet i 1915. Organisationens forvalter såkaldte mekaniske rettigheder til musikværker, dvs. rettigheder vedr. indspilning af musikværker på fonogrammer. Rettighedsforvaltningen sker på vegne af komponister, sangskrivere og musikforlæggere. NCB er et datterselskab af Koda og Koda's søsterselskaber i de andre nordiske lande. Rettighedshaverne er normalt ikke direkte medlemmer af NCB, men medlemskab af Koda indebærer som udgangspunkt også overdragelse af de mekaniske rettigheder til forvaltning i NCB.

Gramex blev stiftet i 1963. Organisationens forvalter retten til vederlag for brug af fonogrammer på vegne af udøvende kunstnere og fonogramproducenter, jf. tvangslicensen i ophavsretslovens § 68, dvs. offentlig fremførelse, herunder radio- og fjernsynsudsendelse, af primært musikindspilninger. Gramex er godkendt af Kulturministeriet i medfør af ophavsretslovens § 68, stk. 2, til at opkræve vederlag på vegne af alle danske og udenlandske rettighedshavere, der er berettiget til vederlag. Uden for medieområdet opkræves Gramex-vederlaget af Koda i henhold til en samarbejdsaftale. Gramex ledes af en bestyrelse, der består af lige mange medlemmer fra Fællesrådet for Udøvende Kunstnere og IFPI Danmark.

Forfatternes Forvaltningsselskab, stiftet i 2014 bl.a. som videreudvikling af forvaltningsorganisationen Radiokassen, der blev stiftet i 1925, forvalter på vegne af forfattere diverse rettigheder, bl.a. til oplæsning af litterære værker i DR, jf. aftalelicensen i ophavsretslovens § 30. Radiokassen er godkendt af Kulturministeriet efter ophavsretslovens § 50, stk. 4, jf. § 30.

Filmex blev stiftet af Dansk Skuespillerforbund i 1995. Organisationens forvalter udøvende kunstners rettigheder til skuespilpræstationer i audiovisuelle værker. Filmex fordeler vederlag fra Copydan-foreningerne til rettighedshaverne samt opkræver og udbetaler vederlag direkte til rettighedshaverne på baggrund af aftaler eller overenskomster.

Performex blev stiftet i 2008 af Dansk Musiker Forbund, Dansk Artist Forbund, Solistforeningen af 1921, Dansk Solist-Forbund, Dansk Organist og Kantor Samfund, Dansk Kapelmesterforening og Dansk Korforbund. Performex fordeler musikudøvrernes andel af vederlag fra Copydan Verdens TV og Arkiv.

CAB repræsenterer producenter af filmværker i forbindelse med Copydan-midler fra kabeldistributører og antenneforeninger og andre, der skal betale for retransmission af radio- og fjernsynsudsendelser.

Filmret repræsenterer producenter af filmværker såvel i forbindelse med individuel klarering af rettigheder som i forbindelse med modtagelse af vederlag fra bl.a. Copydan AVU-medier for kopiering til undervisningsbrug.

Filmkopi repræsenterer filmproducenter over for Copydan KulturPlus, der administrerer den danske blankmedieordning.

3.1.1.2. Baggrund for forslaget

Lovforslagets § 1 har til formål at gennemføre direktivets artikel 2, der fastlægger lovens anvendelsesområde.

Direktivet er opbygget på en sådan måde, at alle bestemmelserne med undtagelse af afsnit 3, artikel 34, stk. 2, og artikel 38 finder anvendelse på alle kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Unionen.

Direktivets afsnit 3, artikel 34, stk. 2, og artikel 38 finder kun anvendelse på de kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i unionen, og som forvalter rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på et multiterritorialt grundlag, jf. direktivets artikel 2, stk. 2.

Af direktivets artikel 2, stk. 3, følger, at direktivets relevante bestemmelser skal finde anvendelse på organisationer, der direkte eller indirekte ejes eller helt eller delvist kontrolleres af en kollektiv forvaltningsorganisation, forudsat at sådanne organisationer udfører aktiviteter, som, i tilfælde af at de blev udført af en kollektiv forvaltningsorganisation, ville være underlagt direktivets bestemmelser.

Endelig finder en række af direktivets bestemmelser anvendelse på uafhængige forvaltningsenheder, der er etableret i Unionen.

Direktivets betragtning 10 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan anvende direktivets bestemmelser på kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområder, men som er aktive i Danmark.

3.1.1.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Lovforslagets § 1 følger strukturen i direktivet om kollektiv forvaltning. Det er således lovens udgangspunkt, at den finder anvendelse på de organisationer, der er etableret i Danmark.

Kulturministeriet har desuden vurderet, hvorvidt lovens regler helt eller delvist skal finde anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer og uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret uden for Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), men som er aktive i Danmark. Direktivets betragtning 10 giver mulighed herfor. Under høringen har Udvalget til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde, Filmex, Dansk Organist- og Kantor Samfund, Dansk Forfatterforening, Dansk Musiker Forbund, Koda, Samrådet for Ophavsret, Gramex og Copydan AV-foreningerne alle foreslået at lade lovforslagets regler finde anvendelse på disse forvaltningsorganisationer.

Det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring, omfattede ikke forvaltningsorganisationer, der er etableret uden for EØS, men som er aktive i Danmark. Dette skete ud fra en betragtning om at undgå overimplementering, ligesom det blev vurderet, at der ikke var et aktuelt behov for at regulere disse organisationer, da kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder i Danmark i dag sker gennem danske kollektive forvaltningsorganisationer.

Da det imidlertid ikke kan udelukkes, at forvaltningsorganisationer etableret uden for EØS i fremtiden kan blive aktive i Danmark, kan det være nødvendigt at give mulighed for hurtigt og fleksibelt at kunne omfatte sådanne organisationer af hele eller dele af lovforslaget.

Det foreslås i lyset heraf i § 1, stk. 5, at kulturministeren får hjemmel til at omfatte disse organisationer ved at udstede en bekendtgørelse herom.

Denne løsning betyder, at kulturministeren hurtigt og fleksibelt vil kunne regulere kollektive forvaltningsorganisationer og uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret uden for EØS, men som er aktive i Danmark, hvis det vurderes, at der er behov herfor.

Såfremt hjemlen udnyttes, vil formålet være at ligestille danske forvaltningsorganisationer med forvaltningsorganisationer, der er etableret uden for EØS i forhold til, hvilke regler der skal følges.

Lovforslagets § 1 indeholder endvidere et stk. 6 og 7, som hænger sammen med forslaget til § 24, hvor det foreslås, at en kollektiv forvaltningsorganisation, hvis medlemmer består af organisationer, der repræsenterer rettighedshavere, i sine vedtægter kan træffe beslutning om, at fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne, jf. §§ 15-16 og § 18, stk. 4, og udarbejdelse af gennemsigtighedsrapport, jf. § 23, varetages af dens medlemsorganisationer.

Såfremt den kollektive forvaltningsorganisation træffer beslutning herom, oplystes det i stk. 6 og 7, hvilke bestemmelser medlemsorganisationerne skal følge.

Hvis der i medfør af forslaget § 24 træffes beslutning om, at medlemsorganisationerne skal varetage fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne, følger det af stk. 6, at kapitel 3, § 18, stk. 4, § 19, stk. 3, og §§ 38-39 finder anvendelse. Bestemmelsen bygger således på et princip om, at lovforslagets regler om fordeling finder tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, og rettighedshaverne får derfor som udgangspunkt den samme beskyttelse, uanset hvordan fordelingen sker. I visse af de i stk. 6 nævnte bestemmelser henvises der til andre bestemmelser, der ikke finder anvendelse på medlemsorganisationerne, fx henvises der til at fordeling skal ske i overensstemmelse med den generelle fordelingsplan vedtaget på generalforsamlingen, jf. forslaget til § 6, stk. 5, nr. 1. For at sikre at rettighedshaverne så vidt muligt får den samme beskyttelse, uanset hvordan fordelingen af skyldige beløb sker, indeholder stk. 6, 2. pkt. en forpligtelse for medlemsorganisationerne til at give rettighedshaverne medindflydelse i forhold til fordelingen af skyldige beløb til dem, uden at dette betyder, at medlemsorganisationen bliver omfattet af forslaget til §§ 6-7.

Hvis der i medfør af forslaget til § 24 træffes beslutning om, at medlemsorganisationerne skal udarbejde gennemsigtighedsrapporten, jf. forslaget til § 23, vil medlemsorganisationen skulle efterleve de samme krav, som den kollektive forvaltningsorganisation ville skulle følge, hvis den selv udarbejdede rapporten. Forslaget indeholder også en forpligtelse til, at rettighedshaverne skal godkende medlemsorganisationens gennemsigtighedsrapport, uanset at medlemsorganisationen ikke er omfattet af forslaget til §§ 6-7.

Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser for yderligere uddybning.

3.1.2. Definitioner

3.1.2.1. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 2 har til formål at gennemføre dele af direktivets artikel 3 i dansk lovgivning.

Artikel 3 indeholder direktivets definitioner.

3.1.2.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Lovforslaget indeholder en række nye begreber og en række begreber, der ikke har en entydig definition i dansk ret, og som er væsentlige at fastlægge udstrækningen af.

På denne baggrund foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i lovforslagets kapitel 1, hvor en række af de begreber, der enten er nye, eller som har en væsentlig betydning i dette lovforslag, er præciseret. Størstedelen af definitionerne følger af direktivet, dog således at der foreslås enkelte supplerende definitioner. Direktivets definition af en direktør er ikke medtaget i lovforslaget, da Kulturministeriet ikke finder, at dette er nødvendigt.

Der henvises til bemærkningerne til § 2 for nærmere beskrivelse af de enkelte definitioner.

3.2. Repræsentation af rettighedshavere, medlemskab og organisation af kollektive forvaltningsorganisationer

3.2.1. Rettighedshavernes rettigheder

3.2.1.1. Gældende ret

De rettigheder, som rettighedshaverne har som medlem af en kollektiv forvaltningsorganisation, følger oftest af vedtægterne eller medlemsbetingelserne for den kollektive forvaltningsorganisation og medlemsorganisation hos denne, såfremt den kollektive forvaltningsorganisation kun har andre organisationer som medlemmer. De varierer fra organisation til organisation og fastsættes som oftest på generalforsamlingen for den kollektive forvaltningsorganisation. Det betyder, at rettighedshavernes rettigheder, herunder medlemsrettigheder, varierer alt afhængigt af, hvilken kollektiv forvaltningsorganisation rettighedshaveren bemyndiger til at forvalte sine ophavsrettigheder.

Der findes ikke i dag danske retsregler, der direkte regulerer en rettighedshavers rettigheder i forhold til en kollektiv forvaltningsorganisation. Det tætteste, man kommer på en sådan regulering, er § 53 i lov om ophavsret, der bestemmer, at ophavsretten med visse begrænsninger kan overdrages til andre, ligesom foreningsretlige grundsætninger kan finde anvendelse.

På musikområdet udarbejdes der ofte egentlige forvaltningsaftaler, hvor rettighedshavere (komponister, tekstforfattere og musikforlæggere) via medlemserklæringer overdrager eneretten til forvaltning af rettighederne til en kollektiv forvaltningsorganisation. På andre områder udarbejdes der ikke egentlige forvaltningsaftaler. Det ses fx, at der i stedet benyttes fuldmagter eller vedtægtsbestemmelser, hvor en rettighedshaver giver fx en faglig organisation mandat til at overdrage forvaltningen af rettighederne til en kollektiv forvaltningsorganisation. Denne struktur ses fx på Copydan-området, hvor Copydan-foreningerne fungerer som paraplyorganisationer, der har andre organisationer som medlemmer og ikke individuelle rettighedshavere.

Ophavsretsloven indeholder endvidere regler om aftale- og tvangslicensen.

Aftalelicenssystemet er en nordisk retskonstruktion, som har eksisteret i den danske ophavsretslov siden 1961. Aftalelicensen har vist sig at være et velegnet instrument til at sikre ophavsmændenes rettigheder i forbindelse med masseudnyttelse af deres værker, fx på fotokopierings- og kabelviderespredningsområdet, samtidig med at den tilgodeser brugernes ønsker om den lettest mulige adgang til at udnytte beskyttede værker. Aftalelicensen indebærer, at en bruger, som har indgået aftale om en vis brug af en bestemt art af værker med en organisation, der omfatter en væsentlig del af ophavsmændene til denne art af værker, efter loven får ret til at udnytte andre værker af samme art og på samme måde, selv om ophavsmændene til disse værker ikke repræsenteres af organisationen.

Baggrunden for aftalelicensmodellen er, at det i praksis er et problem, at det navnlig ved masseudnyttelse af værker, fx kopiering til undervisningsvirksomhed, er vanskeligt at klarere de nødvendige rettigheder med alle rettighedshavere, da de ikke er repræsenteret af én enkelt organisation. En rettighedshaverorganisation kan kun indgå aftale på vegne af sine egne medlemmer. Det betyder, at udenforstående rettighedshavere, herunder udenlandske, ikke omfattes af en aftale mellem en bruger og en dansk organisation. Aftalelicensen løser dette problem ved at tillægge visse aftaler aftalelicensvirkning, således at aftaler på bestemte udnyttelsesområder udstrækkes til også at omfatte ophavsmænd og andre rettighedshavere, der ikke er direkte repræsenteret af den aftalesluttende organisation.

I lov om ophavsret findes der for tiden aftalelicensordninger inden for otte specifikke udnyttelsesområder. Det drejer sig om eksemplarfremsstilling inden for undervisningsvirksomhed (§ 13), fotokopiering inden for erhvervsvirksomhed m.v. (§ 14), onlineforsendelse af tekster via biblioteker (§ 16 b), optagelse af radio- og fjernsynsudsendelser til brug for syns- og hørehandicappede (§ 17, stk. 4), gengivelse af kunstværker i alment oplysende fremstillinger (§ 23, stk. 2), udsendelse i radio og fjernsyn (§ 30),

genudsendelse og tilgængeliggørelse on demand af DR's, TV 2 DANMARK A/S' og de regionale TV 2-virksomheders egne arkivproduktioner (§ 30 a) samt kabelviderespredning og anden gengivelse af radio- og fjernsynsudsendelser (§ 35).

Disse otte specifikke områder suppleres af en generel aftalelicensbestemmelse i § 50, stk. 2.

Kravene for, at en aftale kan tillægges aftalelicensvirkning og aftalelicensens regulering, fremgår af ophavsretslovens §§ 50 og 51.

Det følger af § 50, stk. 1, i lov om ophavsret, at aftalelicens efter §§ 13, 14 og 16 b, § 17, stk. 4, og §§ 24 a, 30, 30 a og 35 kan påberåbes af brugere, der har indgået en aftale om den pågældende værksudnyttelse med en organisation, som omfatter en væsentlig del af ophavsmændene til en bestemt art af værker, der anvendes i Danmark. I medfør af § 50, stk. 2, kan aftalelicens desuden påberåbes af brugere, der inden for et nærmere defineret område har indgået aftale om værksudnyttelse med en organisation, der omfatter en væsentlig del af ophavsmændene til en bestemt art af værker, der anvendes i Danmark på det pågældende område.

De rettighedshaverorganisationer, som ønsker at indgå aftaler med aftalelicensvirkning, skal godkendes af kulturministeren, jf. § 50, stk. 4.

3.2.1.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 3 har til formål at gennemføre artikel 5 i direktivet.

Artikel 5 afspejler det grundlæggende EU-retlige princip om, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke direkte eller indirekte må diskriminere mellem rettighedshavere på grundlag af deres nationalitet, opholdssted eller etableringssted.

Princippet om forbud mod diskrimination på grund af nationalitet blev allerede fastslået i den såkaldte GEMA I-afgørelse fra 1971, hvor Europa-Kommissionen traf afgørelse om, at den tyske forvaltningsorganisation GEMA ikke måtte diskriminere rettighedshavere på grund af nationalitet.

GEMA I-afgørelsen blev fulgt op af GEMA II- og III-afgørelserne. Disse tre afgørelser fra EU-Kommissionen fastslog, at medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation kan overdrage alle deres rettigheder eller visse kategorier af rettigheder til en kollektiv forvaltningsorganisation. Ligeledes skulle rettighedshaverne under visse omstændigheder have mulighed for at trække kategorier af rettigheder tilbage. I GEMA I-afgørelsen definerede Kommissionen tillige syv forskellige kategorier af rettigheder på området for musikalske værker. Disse var blandt andet offentlig fremførelse, udsendelse og mekaniske rettigheder. Med GEMA-afgørelserne forsøgte Kommissionen at finde en balance mellem rettighedshavernes frihed til at forvalte deres rettigheder og en effektiv kollektiv forvaltning. Det indgik som et element i GEMA-afgørelserne, at GEMA erhvervede eksklusive rettigheder fra rettighedshaverne.

Denne balance blev ligeledes genstand for behandling i EU-domstolens dom af 27. marts 1974 i sag 127/73, BRT mod Sabam og Fonior. I denne sag, der handlede om, hvorvidt det belgiske forvaltningsselskab Sabam (der repræsenterer komponister, tekstforfattere og musikforlæggere) misbrugte sin dominerende stilling, udtalte EU-Domstolen, at der i fastlæggelsen af den rette balance skal tages hensyn til, at en kollektiv forvaltningsorganisation, som den i sagen omhandlende, har til formål at beskytte sine enkelte medlemmers rettigheder og interesser, særlig over for betydningsfuld brug og udsendelse af musik. Den effektive beskyttelse af disse personers rettigheder og interesser forudsætter, at sammenslutningen har en stilling, der støttes på, at de tilknyttede ophavsmænd overdrager deres rettigheder til selskabet, i det omfang det er nødvendigt for at tilføre sammenslutningens aktivitet den nødvendige bredde og betydning.

EU-Domstolens praksis er afspejlet i betragtning 19 i direktivet om kollektiv forvaltning, der nævner, at det er vigtigt, at rettighederne og kategorierne af rettigheder fastsættes på en måde, der bevarer en balance mellem rettighedshavernes frihed til at disponere over deres værker og andre frembringelser og

organisationens evne til at forvalte rettighederne effektivt, navnlig under hensyntagen til den kategori af rettigheder, som organisationen og den kreative sektor, som den er aktiv i, forvalter.

Artikel 5 i direktivet om kollektiv forvaltning er baseret på ovenstående tanker, og det bestemmes i artikel 5, stk. 2, at rettighedshaverne skal have ret til at give en kollektiv forvaltningsorganisation efter eget valg bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker efter eget valg i geografiske områder efter eget valg, uanset nationaliteten, hjemstedet eller etableringsstedet for den kollektive forvaltningsorganisation eller rettighedshaverne. Medmindre den kollektive forvaltningsorganisation har objektive grunde til at nægte forvaltningen, skal den være forpligtet til at forvalte disse rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, forudsat at deres forvaltning henhører under dens aktivitet.

Af artikel 5, stk. 3, fremgår det, at rettighedshavere skal have ret til at udstede licenser for ikkekommercielle anvendelser af enhver rettighed, kategori af rettigheder eller type af værker og andre frembringelser efter eget valg.

Artikel 5, stk. 4, vedrører rettighedshavernes ret til at opsiges en bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, som de har givet til en kollektiv forvaltningsorganisation, eller til fra en kollektiv forvaltningsorganisation at tilbagetrække enhver rettighed, kategori af rettigheder eller typer af værker efter eget valg for geografiske områder af eget valg.

Artikel 5, stk. 5-7, indeholder regler om bemyndigelsen og tilbagetrækningen eller opsigelsen af denne, og artikel 5, stk. 8, indeholder en oplysningsforpligtelse for den kollektive forvaltningsorganisation.

3.2.1.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Når en kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettigheder på vegne af en rettighedshaver, sker dette normalt på grundlag af en bemyndigelse fra rettighedshaverne. Forvaltningen kan dog også ske på andet grundlag, fx på baggrund af en lovbestemmelse om aftalelicens. Rettighedshaveren kan med bemyndigelsen give forvaltningsorganisationen ret til fx at indgå aftaler og opkræve rettighedsvederlag på vegne af rettighedshaveren inden for de rammer, der fremgår af bemyndigelse.

Det er et grundlæggende kriterie, at kollektive forvaltningsorganisationer handler i bedste interesse for de rettighedshavere, hvis rettigheder de repræsenterer, og at de ikke pålægger dem nogen forpligtelser, som ikke er objektivt nødvendige for beskyttelsen af deres rettigheder og interesser eller for den effektive forvaltning af deres rettigheder.

Hvis rettighedshaveren ikke er tilfreds med en kollektiv forvaltningsorganisations forvaltning af rettigheder, kan rettighedshaveren tilbagetrække eller opsiges bemyndigelsen og lade en anden kollektiv forvaltningsorganisation forvalte rettighederne.

Direktivets artikel 5 fastsætter reglerne for rettighedshavernes rettigheder i forbindelse med bemyndigelsen til en kollektiv forvaltningsorganisation og i forbindelse med opsigelse og tilbagetrækning af bemyndigelsen. Forslaget til § 3 bygger på de samme principper som artikel 5. Det bemærkes dog, at direktivets artikel 5, stk. 7, er indsat som § 3, stk. 2.

I forslaget til § 3, stk. 3, der vedrører rettighedshavernes egne udstedelser af licenser til ikke-kommercielle anvendelser, bestemmes, at en kollektiv forvaltningsorganisation kan fastsætte betingelser for udøvelsen af denne ret. Denne mulighed følger af direktivets betragtning 19.

I forslaget til § 3, stk. 6, der vedrører begrænsninger af rettighedshavernes adgang til at opsiges eller tilbagetrække bemyndigelser, bestemmes, at reglen ikke gælder i tilfælde, hvor der er obligatorisk kollektiv forvaltning, hvilket ikke udtrykkeligt følger af artikel 5. Baggrunden for denne begrænsning er, at det følger af direktivets betragtning 19, at hvis en medlemsstat i overensstemmelse med EU-lovgivningen og Unionens og dens medlemsstats internationale forpligtelser bestemmer, at der skal være obligatorisk

kollektiv forvaltning af rettigheder, vil rettighedshaverens valg være begrænset til at andre kollektive forvaltningsorganisationer.

Forslaget til § 3 indeholder i stk. 9 en regel om, at § 3 ikke har betydning for udstrækningen af bestemmelserne i lov om ophavsret vedrørende aftalelicens eller obligatorisk kollektiv forvaltning. Reglen er indsat på baggrund af høringen, hvor Udvalget for Beskyttelse af Videnskabeligt arbejde, Copydan Tekst & Node, Filmex, Dansk Forfatterforening, Copydan Billeder, Dansk Organist og Kantor Samfund, Dansk Journalistforbund, Dansk Forfatterforening, Koda, Samrådet for Ophavsret og Dansk Artist Forbund har fremsat ønske om en klar lovregel om forholdet til aftalelicensen.

Forslaget til § 3, stk. 9, er baseret på direktivets betragtning 12, hvoraf fremgår, at direktivet om kollektiv forvaltning af ophavsret m.v. finder anvendelse på alle kollektive forvaltningsorganisationer, med undtagelse af afsnit III, som kun finder anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på multiterritorial basis, men blander sig ikke i ordninger vedrørende forvaltning af rettigheder i medlemsstaterne, såsom individuel forvaltning, udvidelse af en aftale mellem en repræsenterende kollektiv forvaltningsorganisation og en bruger, dvs. aftalelicenser, obligatorisk kollektiv forvaltning, retlige formodninger om repræsentation og overførsel af rettigheder til kollektive forvaltningsorganisationer.

Flere af de ovennævnte høringssparter har foreslået, at bestemmelsen indsættes i § 5. Kulturministeriet har vurderet, at reglen bedst indsættes i § 3, hvilket er den samme løsning, som foreslås i den svenske betænkning om gennemførelse af direktivet.

Det bemærkes, at ordet repræsenterende i den danske oversættelse af direktivet må antages at være en fejlversættelse, idet ordet er representative i den engelske udgave af direktivet, hvilket bør oversættes til repræsentativ.

3.2.2. De kollektive forvaltningsorganisationers medlemsregler

3.2.2.1. Gældende ret

En kollektiv forvaltningsorganisations medlemsregler følger oftest af vedtægterne eller medlemsbetingelserne for den kollektive forvaltningsorganisation. De varierer fra organisation til organisation og fastsættes som oftest på generalforsamlingen for den kollektive forvaltningsorganisation.

Der er ikke danske retsregler, der direkte regulerer kollektive forvaltningsorganisationers medlemsregler.

3.2.2.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 4 har til formål at gennemføre artikel 6 i direktivet.

Af artikel 6, stk. 2, fremgår det, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal acceptere rettighedshavere og de enheder, der repræsenterer rettighedshavere, herunder andre kollektive forvaltningsorganisationer og sammenslutninger af rettighedshavere, som medlemmer, hvis de opfylder kravene for medlemskab, der skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Af artikel 6, stk. 3, fremgår det, at den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter skal indeholde passende og effektive mekanismer for alle medlemmernes deltagelse i organisationens beslutningsproces. De forskellige kategorier af medlemmers repræsentation i beslutningsprocessen skal være retfærdige og afbalancerede.

Artikel 6, stk. 4, fastslår, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal give sine medlemmer mulighed for at kommunikere med organisationen elektronisk, herunder med henblik på udøvelsen af deres medlemsrettigheder.

I medfør af artikel 6, stk. 5, skal en kollektiv forvaltningsorganisation opbevare fortegnelser over sine medlemmer og regelmæssigt ajourføre disse fortegnelser.

3.2.2.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Lovforslagets § 4 har til formål at fastsætte en række minimumsregler for medlemmerne af en kollektiv forvaltningsorganisation. Hensynene bag bestemmelsen findes i betragtning 20 i direktivet, hvoraf det fremgår, at medlemskabet af en kollektiv forvaltningsorganisation bør være baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Det fremgår ligeledes, at disse kriterier ikke bør forpligte kollektive forvaltningsorganisationer til at acceptere medlemmer, hvis forvaltningen af disses rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker falder uden for deres aktivitetsområde.

Forslaget følger den samme struktur som artikel 6, stk. 2-5.

3.2.3. Rettigheder for rettighedshavere, som ikke er medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation

3.2.3.1. Gældende ret

Navnlig på aftalelicensområdet indeholder ophavsretsloven en række regler om rettigheder for de rettighedshavere, der ikke er medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation, men som har et direkte juridisk forhold til den.

Der henvises til afsnit 3.2.1.1. for en beskrivelse af aftalelicenssystemet.

3.2.3.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 5 har til formål at gennemføre artikel 7 i direktivet.

Det følger af artikel 7, stk. 1, i direktivet om kollektiv forvaltning, at medlemsstaterne skal sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer overholder bestemmelserne i artikel 6, stk. 4, artikel 20, artikel 29, stk. 2, og artikel 33 med hensyn til rettighedshavere, som har en direkte juridisk forbindelse med dem ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale, men som ikke er medlemmer af dem.

Medlemsstaterne kan i medfør af artikel 7, stk. 2, anvende andre bestemmelser i direktivet for de rettighedshavere, der er nævnt ovenfor.

3.2.3.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Rationalet bag den foreslåede § 5 er at beskytte de rettighedshavere, hvis rettigheder repræsenteres direkte af en kollektiv forvaltningsorganisation, men som ikke er medlemmer af organisationen.

Medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation har i medfør af lovforslaget en række medlemsrettigheder, fx mulighed for elektronisk kommunikation med den kollektive forvaltningsorganisation, krav på oplysninger fra forvaltningsorganisationer og stemmeret på generalforsamlingen. Disse medlemsrettigheder er dog forbeholdt medlemmerne, og rettighedshavere, der fx ikke opfylder medlemskriterierne, eller rettighedshavere, der kun har en relation til en kollektiv forvaltningsorganisation via en aftalelicens, nyder ikke godt af de samme rettigheder.

Forslaget til § 5 medfører, at visse af disse medlemsrettigheder – § 4, stk. 3, § 21, § 31, stk. 1, og § 36 – finder tilsvarende anvendelse for en kollektiv forvaltningsorganisation i forhold til rettighedshavere, som har en direkte juridisk forbindelse med den ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale, men som ikke er medlemmer af den.

Som anført ovenfor under punkt 3.2.3.2. har medlemsstaterne i medfør af artikel 7, stk. 2, mulighed for at vælge, om andre bestemmelser end ovennævnte skal gælde for rettighedshavere, der har en direkte juridisk forbindelse med en kollektiv forvaltningsorganisation ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale, men som ikke er medlemmer af den pågældende kollektive forvaltningsor-

ganisation. Medlemsstaterne kan med andre ord vælge, at disse rettighedshavere på andre områder kan få de samme rettigheder som medlemmer, fx at de kan stemme på generalforsamlingen.

Kulturministeriet har ikke fundet anledning til at lade andre bestemmelser om medlemsrettigheder end ovennævnte finde anvendelse på rettighedshavere, som ikke er medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation, men som har en direkte juridisk forbindelse med en kollektiv forvaltningsorganisation ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale. Det er Kulturministeriets vurdering, at de i bestemmelsen oplyste henvisningsparagraffer giver en tilstrækkelig minimumsbeskyttelse for de rettighedshavere, der er omfattet af bestemmelsen.

3.2.4. Generalforsamling for den kollektive forvaltningsorganisations medlemmer

3.2.4.1. Gældende ret

Reglerne for en kollektiv forvaltningsorganisations generalforsamling følger oftest af vedtægterne for den kollektive forvaltningsorganisation. De varierer fra organisation til organisation og bygger på foreningsretlige principper kombineret med inspiration fra de selskabsretlige regler.

3.2.4.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til §§ 6 og 7 har til formål at gennemføre artikel 8 i direktivet.

Artikel 8 i direktivet om kollektiv forvaltning vedrører generalforsamlingen for den kollektive forvaltningsorganisations medlemmer. Artikel 8 indeholder bestemmelser om, hvor ofte der skal afholdes generalforsamling, hvilke beslutninger der skal træffes på generalforsamlingen, samt hvem der kan deltage og stemme på generalforsamlingen, herunder ved brug af fuldmagter.

Det fremgår blandt andet af artikel 8, stk. 1, at der mindst én gang om året skal indkaldes til generalforsamling.

Artikel 8, stk. 2-6 og 8, vedrører de punkter, som generalforsamlingen skal træffe beslutning om.

Det fremgår af artikel 8, stk. 9, at alle medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation skal have ret til at deltage i og stemme på generalforsamlingen. Medlemsstaterne kan dog tillade begrænsninger i den kollektive forvaltningsorganisations medlemmers ret til at deltage i og udøve deres stemmeret på generalforsamlingen på grundlag af et eller begge af følgende kriterier, forudsat at disse kriterier er fastsat og anvendt på en rimelig og forholdsmæssig måde:

- a) medlemskabsvarighed og
- b) størrelsen på de beløb, der er modtaget, eller som tilfalder et medlem.

Artikel 8, stk. 10, fastslår, at alle medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation skal have ret til at udpege en hvilken som helst anden person eller enhed som fuldmagtshaver til at deltage i og stemme på generalforsamlingen på deres vegne, forudsat at denne udnævnelse ikke medfører en interessekonflikt, som kan tænkes at opstå, fx hvis det udpegende medlem og fuldmagtshaveren tilhører forskellige kategorier af rettighedshavere i den kollektive forvaltningsorganisation.

Artikel 8, stk. 10, 2. afsnit, giver medlemsstaterne forskellige muligheder for at fastsætte yderligere regler for generalforsamlingen, herunder at medlemsstaterne kan give mulighed for begrænsninger i udpegelse af fuldmagtshavere og udøvelse af stemmerettigheder for de medlemmer, de repræsenterer, hvis der ikke gribes ind i medlemmers mulighed for at deltage i en kollektiv forvaltningsorganisations beslutningsproces på behørig og effektiv vis.

3.2.4.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Artikel 8 er en grundlæggende bestemmelse i direktivet om kollektiv forvaltning, da den vedrører generalforsamlingen for medlemmerne af den kollektive forvaltningsorganisation.

I en demokratisk ledet organisation er generalforsamlingen det vigtigste forum for medlemmerne i forhold til at deltage i beslutningsprocessen. Det er her, et medlem har mulighed for at udøve indflydelse ved at give sin mening til kende samt ved at stemme. Reglerne er efter Kulturministeriets vurdering vigtige i forbindelse med at sikre medlemsdemokratiet i de kollektive forvaltningsorganisationer.

Artikel 8 er omfangsrig, og Kulturministeriet har derfor fundet det hensigtsmæssigt at opdele den i de foreslåede §§ 6 og 7.

Den foreslåede § 6 indeholder processuelle krav til generalforsamlingen, herunder hvor ofte den skal afholdes, og hvilke beslutninger, der skal træffes. Den foreslåede § 7 vedrører medlemmernes rettigheder på generalforsamlingen, herunder stemmeregler og regler om brug af fuldmagter.

Forslaget til §§ 6-7 følger den samme struktur som artikel 8. Det har dog været nødvendigt at foretage en række valg i forbindelse med udarbejdelsen af bestemmelsen for at tilpasse direktivbestemmelsen til de danske forhold.

Dette drejer sig for det første om at tilpasse reglen, så den passer til den måde, som de kollektive forvaltningsorganisationer ledes på i dag.

Det er kutyme i selskaber og andre organisationer, der har en bestyrelse, der varetager den overordnede og strategiske ledelse, og en direktion, der forestår den daglige ledelse, at generalforsamlingen ikke har beslutningskompetence i forhold til udnævnelse eller afskedigelse af medlemmer af direktionen eller godkender deres aflønning eller andre fordele. Denne beslutningskompetence henhører under bestyrelsen. Dette princip er afspejlet i de foreslåede § 6, stk. 3 og 4, som endvidere tager hensyn til, at ikke alle organisationer nødvendigvis er opbygget på en sådan måde, at generalforsamlingen vælger en bestyrelse, som er ansvarlig for at ansætte en direktion til at forestå den daglige ledelse.

For det andet foreslår Kulturministeriet at gennemføre direktivets regler om fuldmagter og ikke anvende muligheden for at fastsætte begrænsninger. Som anført i punkt 3.2.4.2. følger det af direktivets artikel 8, at medlemmerne i en kollektiv forvaltningsorganisation skal have mulighed for at stemme på generalforsamlingen ved hjælp af fuldmagter, dog således at medlemsstaterne kan give mulighed for, at de kollektive forvaltningsorganisationer kan fastsætte begrænsninger i forhold til anvendelsen af fuldmagter. Disse regler er medtaget i lovforslagets § 7, og der gives således de samme muligheder for at begrænse brugen af fuldmagter, som følger af direktivets artikel 8, stk. 10, 2. afsnit.

Der er således ikke tale om overimplementering. Samtidig bemærkes det, at der ved videreførelse af direktivets regler gives den størst mulige fleksibilitet for de kollektive forvaltningsorganisationer. De foretagne valg bidrager dermed til at sikre, at der sker mindst muligt indgreb i den måde, hvorpå organisationerne er organiseret i dag.

For det tredje har medlemsstaterne som nævnt ovenfor i afsnit 3.2.4.2. forskellige muligheder for at fastsætte en række yderligere regler for kollektive forvaltningsorganisationer.

Medlemsstaterne kan i medfør af artikel 8, stk. 8, 2. afsnit, tillade alternative systemer eller regler for udnævnelse og afskedigelse af revisor, forudsat at disse systemer og regler sikrer revisors uafhængighed af de personer, som forvalter den kollektive forvaltningsorganisationens aktiviteter. Kulturministeriet vurderer ikke, at der er behov for sådanne systemer eller regler, fordi direktivets almindelige regler om udnævnelse af revisorer på generalforsamlingen stemmer overens med den måde, som organisationerne udnævner revisorer på i dag, og at det vurderes, at denne praksis er hensigtsmæssig.

Medlemsstaterne kan i medfør af artikel 8, stk. 11, vælge, at generalforsamlingens beføjelser kan udøves af en forsamling af delegerede, der vælges hvert fjerde år af organisationens medlemmer. Kulturministeriet vurderer, at medlemmerne i den kollektive forvaltningsorganisation årligt bør have mulighed for at gøre deres indflydelse gældende, og at der derfor ikke bør fastsættes regler om, at der skal nedsættes en forsamling af delegerede i medfør af artikel 8, stk. 11.

Medlemsstaterne kan i medfør af artikel 8, stk. 12, vælge, at generalforsamlingens beføjelser i stedet

skal udøves af det organ, der varetager tilsynsfunktionen, når en kollektiv forvaltningsorganisation som følge af sin retlige form ikke har en generalforsamling for medlemmer. Der er på nuværende tidspunkt ikke nogen danske forvaltningsorganisationer, der har en retlig form, der betyder, at de ikke afholder generalforsamling, og det foreslås derfor, at der ikke fastsættes regler herom.

Endelig kan medlemsstaterne i medfør af artikel 8, stk. 13, vælge, at generalforsamlingens beføjelser, når en kollektiv forvaltningsorganisation har medlemsorganisationer som medlemmer, i stedet skal varetages af en forsamling af de individuelle rettighedshavere. Bestemmelsen er relevant for visse af de danske kollektive forvaltningsorganisationer, der kun har medlemsorganisationer som medlemmer. Det er Kulturministeriets vurdering, at der ikke er behov for at gribe ind i kollektive forvaltningsorganisationers frihed til at vælge den organisationsstruktur, medlemmerne finder mest hensigtsmæssig, herunder, hvor de individuelle rettighedshavere har mulighed for at gøre deres indflydelse gældende gennem deres medlemsorganisationer.

3.2.5. Tilsynsfunktion og forpligtelser for de personer, som er ansvarlige for den daglige ledelse af den kollektive forvaltningsorganisation

3.2.5.1. Gældende ret

Reglerne for en kollektiv forvaltningsorganisations organisationsstruktur følger oftest af vedtægterne for den kollektive forvaltningsorganisation. De varierer fra organisation til organisation og bygger på foreningsretlige principper kombineret med inspiration fra de selskabsretlige regler. Tilsynsfunktionen i kollektive forvaltningsorganisationer varetages som altovervejende hovedregel af bestyrelsen, som vælges på generalforsamlingen.

Hvis en kollektiv forvaltningsorganisation er organiseret som et kapitalselskab, skal den opfylde selskabslovens krav til organisation, der bl.a. vedrører regler om bestyrelse, et tilsynsråd og en direktion. I medfør af selskabslovens § 111 kan et kapitalselskab vælge mellem to ledelsesstrukturer. Den første struktur involverer en bestyrelse, der varetager den overordnede og strategiske ledelse, og en direktion, der forestår den daglige ledelse. I den anden struktur ledes kapitalselskabet af en direktion, men skal have et tilsynsråd, hvis kapitalselskabet er et aktieselskab.

Bestyrelsen opgaver består i medfør af selskabslovens § 115 som udgangspunkt i at varetage den overordnede og strategiske ledelse og sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed. Herudover skal bestyrelsen blandt andet påse, at direktionen udøver sit hverv på en behørig måde, og at der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller.

Et tilsynsråd har i medfør af selskabslovens § 116 de samme opgaver som bestyrelsen, dog påhviler det ikke tilsynsrådet at varetage den overordnede og strategiske ledelse eller sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed. Disse opgaver påhviler her direktionen.

Direktionens opgaver er efter selskabslovens § 117 at varetage den daglige ledelse af virksomheden. I de tilfælde, hvor virksomheden ikke har en bestyrelse, skal direktionen bl.a. også varetage den overordnede og strategiske ledelse og sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed.

3.2.5.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til §§ 8 og 9 om tilsynsfunktionen og den daglige ledelse gennemfører artikel 9 og 10 i direktivet.

Det fremgår af artikel 9, at medlemsstaterne skal sikre, at hver kollektiv forvaltningsorganisation har indført en tilsynsfunktion, der løbende overvåger de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer med ansvar for ledelsen af organisationens aktiviteter.

Der skal være en rimelig og afbalanceret repræsentation af de forskellige kategorier af medlemmer af

den kollektive forvaltningsorganisation i det organ, der varetager tilsynsfunktionen. Enhver af de personer, der varetager tilsynsfunktionen, skal hvert år afgive en individuel erklæring om interessekonflikter.

De personer, der varetager tilsynsopgaverne, skal mødes regelmæssigt og mindst kunne udøve de beføjelser, de har fået delegeret af generalforsamlingen, samt overvåge de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer, der er ansvarlige for ledelsen af den kollektive forvaltningsorganisation, herunder gennemførelse af beslutninger truffet på generalforsamlingen.

Det organ, der varetager tilsynsfunktionen, skal mindst en gang om året aflægge beretning om udøvelsen af sit hverv for generalforsamlingen.

Det fremgår af artikel 10, at medlemsstaterne skal sikre, at de personer, der forvalter en kollektiv forvaltningsorganisations aktiviteter, gør dette på en sund, forsigtig og passende måde ved anvendelse af sunde administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrolmekanismer. Kollektive forvaltningsorganisationer skal desuden indføre procedurer for at undgå interessekonflikter, og personer, der forvalter den kollektive forvaltningsorganisations forpligtelser, skal indgive individuel erklæring om interessekonflikter på samme måde som de personer, der varetager tilsynsfunktionen.

3.2.5.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Formålet med forslagene til §§ 8 og 9 er at fastsætte en række overordnede krav til en kollektiv forvaltningsorganisations ledelse, således at det sikres, at organisationerne bliver ledet på en uafhængig, gennemsigtig og ansvarlig måde. Lignende krav har længe været gældende for kapitalselskaber, der dog er underlagt væsentligt mere detaljerede regler i selskabsloven.

Kulturministeriet vurderer som udgangspunkt, at når det drejer sig om god ledelse i de kollektive forvaltningsorganisationer, er selvregulering den bedste reguleringsform. Udgangspunktet er derfor, at de kollektive forvaltningsorganisationer selv fastlægger den ledelsesform og de procedurer, der giver bedst mening i de enkelte kollektive forvaltningsorganisationer, dog således at kravene i forslagets §§ 8 og 9 skal opfyldes. De kollektive forvaltningsorganisationer kan i den forbindelse anvende de branchestandarder, der allerede er udviklet inden for selskabsretten, herunder de anbefalinger om god selskabsledelse, der løbende bliver revideret og publiceret af Komitéen for God Selskabsledelse.

Kulturministeriet vurderer således, at det ikke på nuværende tidspunkt er nødvendigt at fastsætte strengere eller mere detaljerede regler end dem, der følger af direktivet.

Forslagene til §§ 8 og 9 er baseret på ordlyden og strukturen i direktivet. Kulturministeriet har dog præciseret i § 8, stk. 1, at tilsynsfunktionen kan varetages af bestyrelsen. Denne præcisering er foretaget for at afspejle den praktiske virkelighed i Danmark, hvor bestyrelsen i mange kollektive forvaltningsorganisationer allerede foretager et tilsyn med direktionen.

Kulturministeriet har ikke fundet anledning til at stille et udtrykkeligt krav om, at særlige kompetencer såsom juridisk, forretningsmæssig eller ledelsesmæssigt kendskab skal være til stede i tilsynsfunktionen, eller at der er en uafhængig person repræsenteret heri, da et sådant krav ikke følger specifikt af direktivet.

3.3. Forvaltning af rettighedsvederlag

Håndtering af rettighedsvederlag i kollektive forvaltningsorganisationer vil almindeligvis involvere tre faser – opkrævning, tildeling og fordeling.

I opkrævningsfasen vil den kollektive forvaltningsorganisation blandt andet fakturere og opkræve vederlaget fra de brugere, der har anvendt de værker, som organisationens repræsenterer. Betalingen fra brugeren kan blandt andet ske i form af en stykbetaling for hver anvendelse af et bestemt musikværk eller i form af en klumpsumsbetaling, hvor brugeren betaler et samlet beløb for brugen, fx kopiering af værker i forbindelse med undervisningen.

I tildelingsfasen vil den kollektive forvaltningsorganisation tildele de opkrævede rettighedsvederlag til de enkelte rettighedshavere på interne konti.

Efter tildelingen vil den kollektive forvaltningsorganisation til sidst fordele, dvs. udbetale, det skyldige beløb til rettighedshaverne.

I visse tilfælde vil den kollektive forvaltningsorganisation hverken tildele eller fordele rettighedsvederlaget til de individuelle rettighedshavere, men i stedet til forvaltningsorganisationens medlemsorganisationer. Disse medlemsorganisationer tildeler og fordele herefter beløbene direkte til rettighedshaverne. Denne opgavefordeling hænger sammen med, at det er medlemsorganisationerne, der har den daglige kontakt med rettighedshaverne, herunder i forbindelse med udførelse af organisationernes primære opgaver som fx juridisk rådgivning og indgåelse af arbejdsmarkedsaftaler. Organisationerne er på den måde nærmest til at fordele skyldige beløb på en korrekt måde.

Direktivets andet kapitel indeholder regler om de kollektive forvaltningsorganisationers forvaltning af rettighedsvederlaget og fastsætter blandt andet krav til opkrævningen, den interne håndtering af rettighedsvederlag, og hvornår skyldige beløb skal fordeles.

3.3.1. Opkrævning og anvendelse af rettighedsvederlag

3.3.1.1. Gældende ret

Ophavsretslovgivningen indeholder kun få regler om, hvordan de kollektive forvaltningsorganisationer skal opkræve og forvalte rettighedsvederlag.

Ophavsretslovens § 38, stk. 5, fastslår, at følgeretsvederlag kun kan gøres gældende gennem en af kulturministeren godkendt organisation, og at organisationen forestår opkrævning og foretager fordelingen til de berettigede.

Ophavsretslovens §§ 39-46 a indeholder regler om, hvordan blankmedievederlag skal indkræves. I § 39, stk. 3, bestemmes, at administrationen og kontrollen, herunder opkrævningen, udøves af en fællesorganisation, som repræsenterer en væsentlig del af ophavsmænd, udøvende kunstnere og andre rettighedshavere, hvis værker, præstationer m.v. anvendes i Danmark. I § 39, stk. 4, er det fastslået, at organisationen fastsætter retningslinjer for udbetalingen af vederlaget til de berettigede, så fordelingen i videst muligt omfang sker i overensstemmelse med den kopiering, som finder sted, samt at en tredjedel af det årlige beløb til udbetaling skal anvendes til støtte af formål, der er fælles for ophavsmændene m.fl. inden for de grupper, der repræsenteres af organisationen.

Udgangspunktet for de kollektive forvaltningsorganisationers forvaltning af rettighedsvederlag m.v. vil derfor være de enkelte organisationers vedtægter og praksis.

Hvad angår investering, er det normalt sådan, at danske forvaltningsorganisationer ikke foretager investering af de rettighedsmidler, de bliver betroet at administrere.

3.3.1.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til §§ 10-13 har til formål at gennemføre artikel 11 i direktivet.

Artikel 11, stk. 1, fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at de kollektive forvaltningsorganisationer overholder reglerne i artikel 11, stk. 2-5.

Artikel 11, stk. 2, fastslår, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal udvise omhu, når den indsamler og forvalter rettighedsvederlag. Dette generelle princip er suppleret af en række konkrete bestemmelser i direktivets artikel 11, stk. 3-5.

Det følger af artikel 11, stk. 3, at kollektive forvaltningsorganisationer i deres regnskaber skal holde rettighedsvederlag m.v. adskilt fra den kollektive forvaltningsorganisationens egne aktiver.

Artikel 11, stk. 4, fastslår, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke må anvende rettighedsvederlag

m.v. til andre formål end fordeling til rettighedshaverne, bortset fra hvis generalforsamlingen har truffet beslutning herom i medfør af artikel 8, stk. 5.

Endelig følger det af artikel 11, stk. 5, at i de tilfælde, hvor en kollektiv forvaltningsorganisation investerer rettighedsvederlag m.v., skal det ske på en måde, så de repræsenterede rettighedshaveres interesser varetages bedst muligt. Investeringerne skal ske i overensstemmelse med den generelle investeringspolitik i artikel 8, stk. 5, litra c) og f), og i overensstemmelse med en række regler om fx potentielle interessekonflikter og risikominimering.

3.3.1.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Reglerne i §§ 10-13 skal ses i sammenhæng med resten af lovforslagets kapitel 3, der har til formål at regulere de kollektive forvaltningsorganisationers forvaltning af rettighedsvederlag – fra de opkræves, til de skyldige beløb modtages af den enkelte rettighedshaver.

Forslaget til §§ 10-13, der tilsammen gennemfører artikel 11, har et meget forskelligartet indhold og vedrører bl.a. regnskab samt investering og anvendelse af rettighedsvederlag. Fælles for bestemmelserne er, at de giver rettighedshaverne en minimumsbeskyttelse i forhold til håndteringen af de midler, som den kollektive forvaltningsorganisation håndterer for dem.

Forslagene til §§ 10-13 følger som udgangspunkt den samme struktur og ordlyd som artikel 11, dog således at der er foretaget enkelte ændringer af sproglig karakter.

Kulturministeriet har overvejet, om principperne i artikel 11, stk. 2, skal indsættes direkte i lovforslaget, eller om principperne blot skal nævnes i lovforslagets bemærkninger. Det er Kulturministeriets vurdering, at bestemmelsen har en om end generel, så alligevel så central karakter, at det vil være formålstjenligt at medtage bestemmelsen i selve lovforslaget i § 10.

I den foreslåede § 11 er indsat ordet *adskilt*, hvilket adskiller den fra den danske oversættelse. Kulturministeriet bemærker, at det må bero på en fejl, at ordet ikke er medtaget i den danske oversættelse. Andre sprogversioner af direktivet indeholder ordet, herunder den engelske (*separate*), den tyske (*getrennt*), den svenske (*separera*) og den franske (*séparer*), og den tilhørende betragtning 27 indeholder ligeledes formuleringen »beløb, der opkræves og tilfalder rettighedshaverne, bør bogføres separat i forhold til organisationens eventuelle egne aktiver«.

Det bemærkes endvidere, at den danske oversættelse af artikel 11, stk. 4, sondrer mellem eventuelle indtægter fra investering af rettighedsindtægter og enhver indkomst, der skyldes investering af rettighedsindtægter. Kulturministeriet vurderer ikke, at de to formuleringer skal forstås forskelligt, og bemærker hertil, at andre sprogversioner, herunder den engelske og svenske, ikke har en tilsvarende sondring. § 12 indeholder derfor ikke samme sondring som den danske oversættelse af artikel 11, stk. 4.

Kulturministeriet bemærker, at der i direktivets betragtning 27 er givet mulighed for, at medlemsstaterne kan fastsætte strengere bestemmelser vedrørende investeringer af rettighedsvederlag end dem, der følger af direktivet. Kulturministeriet finder ikke anledning til at fastlægge strengere regler end dem, der foreslås i direktivet. Kollektive forvaltningsorganisationer skal fortsat opfylde de forpligtelser i forhold til investeringer, der må gælde efter anden lovgivning.

Forslaget til §§ 10-13 indeholder ikke regler om, hvad der gælder for de kollektive forvaltningsorganisationers medlemsorganisationer, når fordelingen sker gennem dem. Det følger dog af forslaget til § 24, at de kollektive forvaltningsorganisationer kan træffe afgørelse om, at ansvaret for fordelingen til rettighedshaverne skal påhvile medlemsorganisationer, hvilket medfører, at medlemsorganisationerne vil være omfattet af §§ 10-13. jf. forslaget til § 1, stk. 6.

3.3.2. Fradrag

3.3.2.1. Gældende ret

Ophavsretsloven indeholder kun få regler om, hvordan de kollektive forvaltningsorganisationer kan foretage fradrag i rettighedsvederlaget.

Efter ophavsretslovens § 39, stk. 4, 2. pkt., skal en tredjedel af det årlige blankmedievederlag anvendes til støtte af formål, der er fælles for ophavsmændene m.fl. inden for de grupper, som repræsenteres af organisationen.

Det bestemmes i ophavsretslovens § 51, stk. 1, at de regler, som en kollektiv forvaltningsorganisation har fastsat med hensyn til fordelingen af vederlag mellem de ophavsmænd, som organisationen repræsenterer, finder tilsvarende anvendelse over for ikkerepræsenterede ophavsmænd.

Ophavsretslovens § 51, stk. 2, fastslår, at ikkerepræsenterede ophavsmænd kan gøre krav på individuelt vederlag, selvom en sådan ret hverken fremgår af aftalen med brugeren eller af den kollektive forvaltningsorganisations vederlagsregler. Det fremgår dog af betænkning 1197/90, side 212 f., at de kollektive forvaltningsorganisationer kan tilbageholde meget små vederlag til kollektive formål, hvis administrationen af vederlagsordningerne skal holdes på et rimeligt niveau.

Reglerne om fradrag fastsættes derfor som udgangspunkt af organisationerne selv.

Mulighederne for fradrag fremgår almindeligvis af forvaltningsorganisationernes vedtægter, og det er forskelligt fra organisation til organisation, i hvilket omfang der sker fradrag til brug for kulturelle formål.

3.3.2.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 14 har til formål at gennemføre direktivets artikel 12 om de kollektive forvaltningsorganisationers mulighed for fradrag i rettighedsvederlag og indtægter fra investering af rettighedsvederlag.

Artikel 12, stk. 1, indeholder et krav om, at de kollektive forvaltningsorganisationer skal give en rettighedshaver oplysninger om fradrag m.v., inden rettighedshaveren bemyndiger den kollektive forvaltningsorganisation til at forvalte den pågældendes rettigheder.

Artikel 12, stk. 2, indeholder et generelt princip om, at disse fradrag skal være rimelige, og at de skal beregnes ud fra objektive kriterier.

Artikel 12, stk. 3, fastslår, at en kollektiv forvaltningsorganisations administrationsomkostninger ikke må overstige dens begrundede og dokumenterede omkostninger. Reglerne, der gælder for brugen og gennemsigtigheden af fradrag til administrationsomkostninger, skal også finde anvendelse for andre fradrag til dækning af omkostninger vedrørende forvaltning af ophavsrettigheder.

Artikel 12, stk. 4, indeholder regler om de kollektive forvaltningsorganisationers anvendelse af midler til sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige formål, og det bestemmes, at disse midler skal anvendes på grundlag af rimelige kriterier, herunder i forbindelse med adgangen til og omfanget af ydelserne.

3.3.2.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Rettighedshaverne har ret til vederlag for udnyttelsen af deres rettigheder, og det er derfor vigtigt, at de fradrag, som kollektive forvaltningsorganisationer foretager i rettighedsvederlaget, er gennemskuelige og rimelige. Kollektive forvaltningsorganisationer foretager i dag forskellige typer fradrag fra rettighedsvederlaget, fx fradrag for administrationsomkostninger og fradrag til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål.

Lovforslaget § 14 fastsætter rammerne for disse fradrag. Bestemmelsen følger som udgangspunkt strukturen i direktivets artikel 12, dog således at det andet afsnit af artikel 12, stk. 3, ikke er medtaget direkte i lovteksten.

Som det er tilfældet med forslaget til §§ 10-13, finder bestemmelsen ligeledes anvendelse på kollektive

forvaltningsorganisationers medlemsorganisationer, når medlemsorganisationerne er ansvarlige for fordelingen af skyldige beløb som følge af en beslutning i medfør af forslaget til § 24, jf. forslaget til § 1, stk. 6.

3.3.3. Fordeling af beløb, der tilfalder rettighedshavere

3.3.3.1. Gældende ret

Dansk lovgivning indeholder ikke regler om fristerne for fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne.

3.3.3.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget til § 15 har til formål at gennemføre dele af artikel 13, stk. 1, i direktivet.

Artikel 13, stk. 1, består af to led. Det første led i artikel 13, stk. 1, fastlægger en række overordnede principper for fordelingen af skyldige beløb. Det følger således af afsnittet, at kollektive forvaltningsorganisationer skal udbetale skyldige beløb regelmæssigt, omhyggeligt og nøjagtigt, og at fordelingen skal ske i overensstemmelse med den kollektive forvaltningsorganisations generelle fordelingspolitik.

Det andet afsnit i artikel 13, stk. 1, indeholder krav til, hvornår en fordeling af skyldige beløb er rettidig. Bestemmelsen indeholder både et generelt krav om, at fordelingen skal ske hurtigst muligt, og en absolut frist for fordeling på ni måneder fra udgangen af det regnskabsår, hvori rettighedsvederlaget er blevet indkrævet, medmindre objektive grunde forhindrer dette. Reglen fastslår herudover, at fristerne gælder, uanset om den kollektive forvaltningsorganisation fordeler skyldige beløb direkte til rettighedshaverne, eller om fordelingen sker gennem en kollektiv forvaltningsorganisations medlemsorganisationer.

3.3.3.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Artikel 13 indeholder de centrale principper for fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne, herunder hvilke tiltag de kollektive forvaltningsorganisationer skal foretage for at finde rettighedshaverne samt regler om ufordelbare midler. Kulturministeriet har af hensyn til overskueligheden fundet det mest hensigtsmæssigt at opdele artiklen i to bestemmelser – §§ 15 og 16.

Forslaget til § 15 indeholder principperne om fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne. Reglen baseres på et princip om, at det er den kollektive forvaltningsorganisations generalforsamling, der gennem fordelingsplanen vælger, hvordan den vil fordele beløbene til rettighedshaverne, dog således at reglerne indeholder krav om, at fordelingen skal være regelmæssig, omhyggelig og nøjagtig, og at den som udgangspunkt skal ske inden for ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, hvori de pågældende beløb er blevet opkrævet.

På denne måde sikres rettighedshaverne en vis minimumsbeskyttelse i forhold til fordelingen, samtidig med at der gives fleksibilitet for den kollektive forvaltningsorganisation til at indrette sig på en måde, der passer organisationen bedst, blandt andet for at sikre et lavt omkostningsniveau.

Forslaget til § 15 følger samme struktur som artikel 13, stk. 1, dog således at fordelingen gennem medlemsorganisationerne er reguleret i lovforslagets § 1, stk. 6, og § 24. Der henvises til de specielle bemærkninger hertil for yderligere uddybning heraf.

3.3.4. Rettighedshavere, der ikke kan identificeres eller lokaliseres m.v.

3.3.4.1. Gældende ret

Af ophavsretslovens § 38, stk. 5, sidste pkt., fremgår, at et krav om følgeretsvederlag, som en berettiget har mod den respektive kollektive forvaltningsorganisation, forældes, efter at tre år er forløbet fra udgangen af det år, i hvilket videresalg af det pågældende værk er foretaget.

Af ophavsretslovens § 49, stk. 1, følger, at vederlagskrav i henhold til ophavsretslovens § 17, stk. 3, § 18, stk. 1, og § 68 forældes efter tre år fra udgangen af det år, i hvilket værksudnyttelsen fandt sted. Hvis vederlagskravet gøres gældende af en organisation, gælder § 49, stk. 1, ligeledes for ophavsmandens krav mod organisationen. Det følger af ophavsretslovens § 51, stk. 4, at reglerne i § 49 også finder anvendelse på ikkerepræsenterede ophavsmænds individuelle vederlagskrav mod en kollektiv forvaltningsorganisation i medfør af § 51, stk. 1 og 2.

Spørgsmål om forældelse vil herudover være reguleret af dansk rets almindelige regler om forældelse.

Der findes i dag ikke regler om, hvilke tiltag kollektive forvaltningsorganisationer skal foretage i forbindelse med identifikation og lokalisering af de rettighedshavere, der har krav på en andel af rettighedsvederlagene. I forhold til aftalelicensen er kollektive forvaltningsorganisationers kapacitet til at indkræve og udbetale vederlag til rettighedshaverne på forsvarlig vis et af de momenter, som Kulturministeriet lægger vægt på i forbindelse med godkendelsesproceduren i henhold til ophavsretslovens § 50, stk. 4.

De kollektive forvaltningsorganisationers foranstaltninger på dette område fremgår derfor som udgangspunkt af organisationernes vedtægter og praksis, som er forskellige fra organisation til organisation.

3.3.4.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget til § 16 har til formål at gennemføre direktivets artikel 13, stk. 2-5.

I henhold til artikel 13, stk. 2, skal de kollektive forvaltningsorganisationer bogføre rettighedsvederlag, der tilfalder rettighedshavere, som ikke kan identificeres eller lokaliseres, særskilt i deres regnskaber.

I henhold til artikel 13, stk. 3, skal de kollektive forvaltningsorganisationer træffe alle nødvendige foranstaltninger for at identificere og lokalisere rettighedshaverne. Disse foranstaltninger inkluderer bl.a. udsendelse af oplysninger til rettighedshavere, medlemmer og andre kollektive forvaltningsorganisationer samt gennemgang af tilgængelige registre.

I henhold til artikel 13, stk. 4, skal beløb, der tilfalder rettighedshavere, der ikke kan identificeres eller lokaliseres, klassificeres som beløb, der ikke kan fordeles, tre år efter at de er blevet opkrævet.

I henhold til artikel 13, stk. 5, skal generalforsamlingen i en kollektiv forvaltningsorganisation træffe beslutning om beløb, der ikke kan fordeles.

3.3.4.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Som nævnt i afsnit 3.3.3.3. udgør forslaget til § 16 den anden del af gennemførelsen af artikel 13.

Forslaget til § 16 supplerer forslaget til § 15 ved at indeholde en række krav til de kollektive forvaltningsorganisationers søgning efter rettighedshaverne. Bestemmelsen bygger på princippet om, at den kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til at søge efter rettighedshaverne, men lader det være op til den kollektive forvaltningsorganisation at tilrettelægge denne søgning. På denne måde tilgodeses hensynet til, at rettighedshaverne får betaling, når deres værker anvendes, samtidig med at de kollektive forvaltningsorganisationer får fleksibilitet til at holde administrationsomkostningerne nede ved fx ikke at anvende uforholdsmæssigt mange ressourcer på identificering og lokalisering af de enkelte rettighedshavere.

Forslaget til § 16 bygger på samme struktur som artikel 13, stk. 2-5.

Som det anføres ovenfor under afsnit 3.3.4.2., kan medlemsstaterne i medfør af artikel 13, stk. 6, begrænse eller fastlægge den tilladte anvendelse af ufordelbare midler, bl.a. ved at sikre, at sådanne midler anvendes på særskilt og uafhængig vis til finansiering af sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål til gavn for rettighedshaverne. Kulturministeriet vurderer, at kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemmer er nærmest til at afgøre, hvorledes de ufordelbare midler skal anvendes, og det foreslås derfor ikke at fastsætte regler herom.

Forslaget til § 24 giver mulighed for, at kollektive forvaltningsorganisationer kan træffe beslutning om,

at deres medlemsorganisationer skal være ansvarlige for at udføre søgningen efter rettighedshaverne i stedet for de kollektive forvaltningsorganisationer. Såfremt denne mulighed udnyttes, finder reglerne i den foreslåede § 16 tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. § 1, stk. 6.

3.4. Forvaltning af rettigheder på vegne af andre kollektive forvaltningsorganisationer

Direktivet indeholder i artikel 14 og 15 regler om forholdet mellem kollektive forvaltningsorganisationer, når de indgår repræsentationsaftaler.

Repræsentationsaftaler udgør et centralt element i det internationale samarbejde mellem kollektive forvaltningsorganisationer. Repræsentationsaftalerne giver mulighed for, at en kollektiv forvaltningsorganisation i ét land kan overlade de værker, den repræsenterer, til en kollektiv forvaltningsorganisation i et andet land og på den måde opnå, at disse værker får udbredelse i det andet land på grund af den lokale forankring hos det andet forvaltningsselskab. Denne lokale forankring indebærer, at der drages nytte af det andet forvaltningsselskabs kendskab til markedet, ligesom kollektive forvaltningsorganisationer på denne måde kan støtte sig til hinanden i forhold til overvågning og håndhævelse af deres rettigheder.

Repræsentationsaftaler gør det ligeledes nemmere for brugerne at opnå tilladelse til at anvende værker, da brugeren fx vil kunne få adgang til værker fra udenlandske forvaltningsorganisationer gennem en aftale med en lokal forvaltningsorganisation.

Endelig er indgåelse af repræsentationsaftaler et vigtigt led for danske forvaltningsorganisationer i forhold til at sikre sig, at organisationen omfatter en væsentlig del af rettighedshaverne på et givent område, således at den kan blive godkendt som organisation, der kan indgå aftaler med aftalelicens efter ophavsretslovens § 50.

Repræsentationsaftaler mellem kollektive forvaltningsorganisationer indeholder almindeligvis bestemmelser om bl.a. de værker, udnyttelsesformer og geografisk område, som overlades til en anden kollektiv forvaltningsorganisation at forvalte.

Derudover indføres der typisk bestemmelser om, hvordan indhentede vederlag skal tildeles og fordeles, samt hvilken form for dokumentation der skal udveksles i denne sammenhæng. Der vil i denne sammenhæng ligeledes være bestemmelser om, hvilke fradrag der kan foretages i de indhentede vederlag, for eksempel i form af administrationsomkostninger eller fradrag til brug for sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige formål. Typisk indeholder aftalerne også bestemmelser om udveksling af oplysninger om værker og udveksling af oplysninger om de tariffer, som anvendes af det andet forvaltningsselskab ved licensering af værkerne. Som altovervejende hovedregel indeholder repræsentationsaftalerne også bestemmelser om overvågning af markedet og håndhævelse af rettighederne, og der kan ligeledes være bestemmelser om kontrol af det andet forvaltningsselskabs forvaltning af rettighederne og udveksling af oplysninger herom.

3.4.1. Rettigheder, der forvaltes i henhold til repræsentationsaftaler

3.4.1.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ingen særlige regler i dansk lovgivning om forvaltning af rettigheder på vegne af andre kollektive forvaltningsorganisationer.

Ophavsretslovens § 51, stk. 1, indeholder et forbud mod, at ikkerepræsenterede rettighedshavere diskrimineres. Det følger således af reglen, at for værkudnyttelse i henhold til § 50 skal de regler, som organisation har fastsat med hensyn til fordeling af vederlag mellem de ophavsmænd, som organisation repræsenterer, finde tilsvarende anvendelse over for ikkerepræsenterede ophavsmænd.

3.4.1.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 17 har til formål at gennemføre direktivets artikel 14.

I henhold til bestemmelsen skal medlemsstaterne sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer ikke diskriminerer nogen rettighedshaver, hvis rettigheder den forvalter i henhold til en repræsentationsaftale.

3.4.1.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Princippet om ikke-diskrimination er et grundlæggende princip inden for ophavsretten og kan findes i dansk lovgivning, fx i § 51, stk. 1, i lov om ophavsret, der er nævnt ovenfor i afsnit 3.4.1.1. Princippet om ikke-diskrimination kan ligeledes findes i Kommissionens henstilling 2005/737/EU om kollektiv, grænseoverskridende forvaltning af ophavsret og nærtstående rettigheder for lovligt onlinemusikservices.

Direktivets artikel 14 viderefører dette princip i forhold til repræsentationsaftaler. Det vurderes derfor, at det er hensigtsmæssigt at indføre det generelle princip i artikel 14 direkte i lovteksten, hvilket gøres med lovforslagets § 17.

3.4.2. Fradrag og betalinger i henhold til repræsentationsaftaler

3.4.2.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ingen særlige regler i dansk lovgivning om forvaltning af rettigheder på vegne af andre kollektive forvaltningsorganisationer.

3.4.2.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 18 har til formål at gennemføre direktivets artikel 15.

Artikel 15 indeholder regler om fordeling af rettighedsvederlag i de situationer, hvor en kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettigheder på vegne af en anden kollektiv forvaltningsorganisation i henhold til en repræsentationsaftale.

Artikel 15, stk. 1, fastslår, at den kollektive forvaltningsorganisation, der forvalter rettighederne, ikke må tage andre fradrag end administrationsomkostninger, når den udbetaler rettighedsvederlaget til den anden kollektive forvaltningsorganisation, der er part i repræsentationsaftalen, medmindre denne organisation har givet udtrykkeligt samtykke til dette.

Artikel 15, stk. 2 og 3, vedrører frister for fordeling af vederlag, der ligner dem, der indeholdes i artikel 13, dog således at bestemmelsen indeholder en yderligere frist for de kollektive forvaltningsorganisationer, der skal viderefordre det skyldige beløb fra andre kollektive forvaltningsorganisationer i medfør af en repræsentationsaftale.

3.4.2.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Forslaget til § 18 indeholder fristerne for fordeling og viderefordeling af beløb til rettighedshaverne i henhold til en repræsentationsaftale samt regler om, hvilke fradrag de kollektive forvaltningsorganisationer kan tage. Der fastsættes således en række minimumsregler for forholdet mellem kollektive forvaltningsorganisationer, der har indgået en repræsentationsaftale. Som det beskrives ovenfor i afsnit 3.4, suppleres disse regler af indholdet af repræsentationsaftalerne.

Bestemmelsen har samme struktur som artikel 15, dog således at artikel 15, stk. 3, er opdelt i forslagene til § 18, stk. 3 og 4.

Forslaget til § 18, stk. 1-3, vedrører forholdet mellem de kollektive forvaltningsorganisationer

Forslaget til § 18, stk. 4, indeholder i modsætning til artikel 15, stk. 3, ikke regler om fordelingen af vederlag gennem medlemsorganisationer. § 18, stk. 4, finder dog tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, når fordelingen af skyldige beløb sker gennem medlemsorganisationer, jf. forslaget til § 24, jf. forslaget til § 1, stk. 6.

3.5. Gennemsigtighed og rapportering

3.5.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ingen særlige regler i dansk lovgivning om de oplysninger, som kollektive forvaltningsorganisationer skal give til rettighedshaverne.

Kulturministeriet stiller som betingelse for godkendelser i medfør af ophavsretslovens § 50, stk. 4, at den kollektive organisation, der godkendes til at indgå aftaler med aftalelicensvirkning, udtrykkeligt oplyser på sin hjemmeside, at den er godkendt af Kulturministeriet.

Mange af de kollektive forvaltningsorganisationer offentliggør på frivillig basis forskellige oplysninger, herunder vedtægter, årsregnskaber, årsberetninger, standardtariffer etc.

3.5.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget til § 19 har til formål at gennemføre direktivets artikel 18.

Artikel 18 vedrører de oplysninger, som en kollektiv forvaltningsorganisation skal give til de rettighedshavere, som den tildeler rettighedsvederlag og fordeler skyldige beløb til.

Artikel 18, stk. 1, indeholder et krav om, at kollektive forvaltningsorganisationer mindst en gang om året skal stille en række oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som de har tildelt rettighedsvederlag eller fordelt skyldige beløb til. Disse oplysninger vedrører blandt andet de beløb, der tildeles eller fordeles til rettighedshaverne, og de fradrag, der foretages.

Hvis fordelingen af skyldige beløb sker gennem medlemsorganisationer, skal de kollektive forvaltningsorganisationer give oplysningerne i artikel 18, stk. 1, til disse medlemsorganisationer, såfremt de ikke allerede råder over oplysningerne, jf. artikel 18, stk. 2. Medlemsorganisationer er herefter forpligtet til at stille oplysningerne til rådighed en gang om året for rettighedshavere, som de har tildelt rettighedsvederlag eller fordelt skyldige beløb til.

Forslaget til § 20 har til formål at gennemføre direktivets artikel 19.

Artikel 19 indeholder en oplysningsforpligtelse for de kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter rettigheder på vegne af en anden kollektiv forvaltningsorganisation i henhold til en repræsentationsaftale. Artiklen oplister en række oplysninger, som den kollektive forvaltningsorganisation skal give, herunder oplysninger om tildelte og fordelte beløb, fradrag, indgåede licenser og generalforsamlingsbeslutninger, der har relevans for forvaltningen af rettigheder i henhold til repræsentationsaftalen.

Forslaget til § 21 har til formål at gennemføre artikel 20 i direktivet.

Artikel 20 forpligter kollektive forvaltningsorganisationer til at stille en række oplysninger om værker m.v. til rådighed for enhver kollektiv forvaltningsorganisation, på hvis vegne den forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale, for enhver rettighedshaver eller for enhver bruger, såfremt disse fremsætter en begrundet anmodning.

Af direktivets betragtning 35 følger, at spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang der kan opkræves rimelige gebyrer for disse tjenester, bør overlades til national ret.

Forslaget til § 22 har til formål at gennemføre artikel 21.

Artikel 21 vedrører den information, som de kollektive forvaltningsorganisationer skal stille til rådighed for offentligheden.

Artikel 21, stk. 1, indeholder krav om, at de kollektive forvaltningsorganisationer skal offentliggøre en række oplysninger om blandt andet vedtægter, medlemsvilkår, generelle politikker og klagemuligheder.

I medfør af artikel 21, stk. 2, skal forvaltningsorganisationerne offentliggøre og ajourføre oplysningerne på deres hjemmesider.

3.5.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Direktivet indeholder i artikel 18-21 en række regler om kollektive forvaltningsorganisationers gennemsigtighed og rapportering. Formålet med bestemmelserne er blandt andet at øge rettighedshavernes, brugernes og andre kollektive forvaltningsorganisationers tillid til kollektiv forvaltning af rettigheder (betragtning 34) og give rettighedshaverne mulighed for at sammenligne kollektive forvaltningsorganisationer i EU (betragtning 36).

Transparensreglerne suppleres af en række andre oplysningsforpligtelser i direktivet, fx i artikel 5, artikel 12 og artikel 25.

Forslagene til §§ 19-22 følger med få redaktionelle ændringer den samme struktur og ordlyd som artiklerne 18-21.

Særligt for så vidt angår § 19, stk. 2, bemærkes, at bestemmelsen tager højde for den situation, at den kollektive forvaltningsorganisation i medfør af § 24 har truffet beslutning om, at medlemsorganisationer skal fordele skyldige beløb til rettighedshaverne, jf. § 1, stk. 6.

3.5.4. Årlig gennemsigtighedsrapport

3.5.4.1. Gældende ret

Ophavsretslovgivningen indeholder ikke i dag bestemmelser, der pålægger de kollektive forvaltningsorganisationer at offentliggøre regnskaber, særlige rapporter eller lignende.

Når de kollektive forvaltningsorganisationer godkendes i medfør af ophavsretsloven, herunder godkendelser i medfør af § 50, stk. 4, fastsættes det som vilkår for godkendelsen, at organisationen på begæring forpligter sig til at fremlægge alle oplysninger om sine forhold for Kulturministeriet.

3.5.4.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 23 har til formål at gennemføre direktivets artikel 22 og bilag 1.

Artikel 22 vedrører en årlig gennemsigtighedsrapport, som en kollektiv forvaltningsorganisation skal offentliggøre på sin hjemmeside.

Gennemsigtighedsrapporten skal i medfør af artikel 22, stk. 1, offentliggøres senest otte måneder efter afslutningen af det pågældende regnskabsår og være tilgængelig på de kollektive forvaltningsorganisationers hjemmeside i mindst fem år.

Rapporten skal indeholde en række oplysninger, der er anført i bilaget til direktivet, jf. artikel 22, stk. 2, hvilket inkluderer en særrapport om fradrag til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål, jf. artikel 22, stk. 3.

Artikel 22, stk. 4, indeholder en række krav til gennemsigtighedsrapportens regnskabsmæssige oplysninger, herunder at disse oplysninger skal revideres af en eller flere personer, der er autoriseret til at revidere regnskaber i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber m.v.

Bilaget er opdelt i tre afsnit. I første afsnit oplistes alle de elementer, som gennemsigtighedsrapporten skal indeholde. Disse elementer inkluderer finansielle oplysninger, der er udspecificeret i bilagets andet afsnit, og den ovenfor nævnte særrapport, der er udspecificeret i bilagets tredje afsnit.

3.5.4.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

De danske kollektive forvaltningsorganisationer offentliggør i dag, på frivillig basis, en lang række af de af bilag 1 omfattede oplysninger, fx i form af revisorreviderede regnskaber og årsrapporter. På forvaltningsorganisationernes hjemmesider findes almindeligvis også tidligere års regnskaber og årsrapporter. Opgaven med at udarbejde og offentliggøre oplysninger er således ikke uvant for organisationerne.

Der er dog stor forskel på, hvordan og i hvilket omfang de kollektive forvaltningsorganisationer i Europa offentliggør oplysninger om deres virksomhed. Dette gør det vanskeligt for blandt andet rettighedshavere og andre forvaltningsorganisationer at vurdere og kontrollere en forvaltningsorganisation, der forvalter rettigheder på baggrund af en bemyndigelse fra rettighedshaveren eller en repræsentationsaftale. Adgangen til sammenlignelig information om de forskellige forvaltningsorganisationer er fx vigtig, når en rettighedshaver skal vælge, hvilken organisation han eller hun vil bemyndige til at forvalte rettigheder i medfør af direktivets artikel 5.

Dette er baggrunden for, at direktivet indeholder regler om en gennemsigthedsrapport, der uanset retlig form skal offentliggøres af alle kollektive forvaltningsorganisationer. Rapporten skal indeholde oplysninger om blandt andet størrelsen på de opkrævede rettighedsvederlag og udgifter ved administrationen af rettighederne.

Den årlige gennemsigthedsrapport udgør derfor et vigtigt redskab for rettighedshaverne i forbindelse med at overvåge og vurdere de kollektive forvaltningsorganisationers resultat, fx ved at sammenligne de kollektive forvaltningsorganisationers indtægts- og afregningsniveau og størrelsen af de fradrag, som organisationerne foretager til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål. Gennemsigthedsrapporten kan også virke som redskab for kollektive forvaltningsorganisationer til at føre kontrol med andre forvaltningsorganisationer, der forvalter rettigheder via en repræsentationsaftale. Endelig kan gennemsigthedsrapporten være en vigtig kilde for Kulturministeriet i forbindelse med det tilsyn, som kulturministeren skal udføre i medfør af forslaget til § 38.

Forslaget til § 23 er i store træk baseret på artikel 22 i direktivet, dog således at artikel 22, stk. 1, er opdelt i § 24, stk. 1 og 2, og artikel 22, stk. 4, er opdelt i § 23, stk. 5 og 6. Lovforslagets bilag 1 indeholder de samme oplysninger som bilaget til direktivet.

Forslaget til § 23 adskiller sig endvidere fra direktivets artikel 22 ved at indeholde et stk. 7, der ikke kan genfindes i direktivet. Bestemmelsen hænger sammen med, at der i § 24 gives mulighed for, at det i de kollektive forvaltningsorganisationer kan besluttes, at medlemsorganisationerne skal være ansvarlige for udarbejdelsen af gennemsigthedsrapporten for så vidt angår de aktiviteter, som medlemsorganisationen er ansvarlig for. Den praktiske konsekvens heraf vil være, at både den kollektive forvaltningsorganisation og dens medlemsorganisationer vil skulle udarbejde gennemsigthedsrapporter for deres respektive aktiviteter.

Som anført ovenfor er formålet med gennemsigthedsrapporten at gøre bl.a. rettighedshavere, herunder udenlandske, i stand til at overvåge og sammenligne de kollektive forvaltningsorganisationers resultater. Kulturministeriet vurderer, at dette formål ikke vil kunne opnås, medmindre det sikres, at alle gennemsigthedsrapporterne samles på én hjemmeside, hvilket er baggrunden for kravet i forslaget til § 23, stk. 7, 2. pkt. Henvisningen i § 23, stk. 7, 1. pkt., til, at medlemsorganisationernes gennemsigthedsrapporter ligeledes skal opfylde kravene i forslaget til § 23, stk. 1-6, sikrer endvidere, at alle gennemsigthedsrapporter er omfattet af lovforslagets krav.

3.6. Ansvarsfordeling mellem kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer

3.6.1. Gældende ret

Dansk lovgivning indeholder ikke regler, der regulerer ansvarsforholdet mellem kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer.

Som anført ovenfor under punkt 3.3 sker fordelingen af skyldige beløb til rettighedshavere i dag ofte gennem de kollektive forvaltningsorganisationers medlemsorganisationer.

3.6.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 24 har til formål at give mulighed for, at der fastsættes regler for de kollektive forvalt-

ningsorganisationers medlemsorganisationer. Bestemmelsen gennemfører i den forbindelse bl.a. dele af artikel 13, stk. 1, og artikel 15, stk. 3.

Artikel 13, stk. 1, fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer eller medlemmer heraf, som er enheder, der repræsenterer rettighedshavere, fordeler og betaler beløb til rettighedshaverne hurtigst muligt og senest ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, i hvilket de pågældende rettighedsindtægter er blevet opkrævet, medmindre der er objektive grunde.

Artikel 15, stk. 3, 2. afsnit, fastslår, at den kollektive forvaltningsorganisation eller, såfremt den har medlemmer, som er enheder, der repræsenterer rettighedshavere, disse medlemmer, skal fordele og betale de skyldige beløb til rettighedshaverne hurtigst muligt og senest seks måneder efter udgangen af det regnskabsår, i hvilket de pågældende rettighedsindtægter er blevet opkrævet, medmindre der er objektive grunde, navnlig i forbindelse med indberetning fra brugere, identifikation af rettigheder, rettighedshavere eller matchning af oplysninger om værker og andre frembringelser med rettighedshavere, som forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation eller i givet fald dens medlemsorganisationer i at overholde denne frist.

3.6.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Under høringen har Copydan AV-foreningerne og deres 32 medlemsorganisationer alle peget på, at en tekstnær gennemførelse af direktivet vil have negative konsekvenser for den danske model til klarering af rettigheder og dermed den demokratiske proces i medlemsorganisationerne og gøre det mindre attraktivt for rettighedshaverne i medlemsorganisationerne at indgå i fælles klarering af rettigheder.

Parterne i høringssvaret peger på, at Copydan AV-foreningerne i dag er opbygget således, at medlemsorganisationerne ejer og kontrollerer Copydan-foreningerne, og at indflydelsen generelt er delt lige mellem producentsiden og kunstnersiden, hvilket gør, at der ikke kan trækkes beslutninger ned over hovedet på den ene gruppe af rettighedshavere. Det vurderes endvidere i høringssvaret, at dette forhold har sikret, at det i Danmark er lykkedes at samle og holde alle kategorier af rettighedshavere i samme fællesorganisationer, og at det tillige har fået rettighedshaverne til via deres medlemsorganisationer at lægge nye rettigheder ind i systemet. Der henvises til, at dette sammen med aftalelicenssystemet har ført til, at det har været muligt at indgå aftaler om fx DR's arkiver og Start-Forfra-tjenesten samt aftaler med skoler og uddannelsesinstitutioner om streaming af tv-udsendelser m.v.

Det vurderes i høringssvaret, at det velfungerende danske system vil blive bragt i fare, såfremt der sker en tekstnær gennemførelse af direktivet. Dette skyldes, at Copydan AV-foreningerne efter direktivet vil være direkte ansvarlige for medlemsorganisationernes fordeling m.v. til rettighedshaverne, hvorfor Copydan AV-foreningerne vil være nødt til at indføre systemer til kontrol af medlemsorganisationer, der som nævnt ejer de kollektive forvaltningsorganisationer. Det vurderes endvidere, at en konsekvens kan være, at visse grupper af rettighedshavere vil trække sig ud af det fælles system for ikke at risikere, at deres fordeling af rettighedsmidler vil blive detailreguleret af den kollektive forvaltningsorganisations generalforsamling, der indeholder en stor gruppe af forskellige typer af rettighedshavere. Det vurderes endvidere, at direktivets regler om udarbejdelse af gennemsigtighedsrapport vil føre til en fordyrelse af kollektiv forvaltning, da ansvaret også her ligger ved den kollektive forvaltningsorganisation, og at det i høj grad er medlemsorganisationerne, der udfører de aktiviteter, som gennemsigtighedsrapporten vedrører.

Det foreslås derfor i høringssvaret, at det i lovforslaget sikres, at de kollektive forvaltningsorganisationer kan beslutte, at de ikke er ansvarlige for medlemsorganisationernes aktiviteter i forhold til fordeling af skyldige beløb til de individuelle rettighedshavere, ligesom de kan beslutte, at ansvaret for udarbejdelsen af gennemsigtighedsrapporten kan overføres til medlemsorganisationerne.

Kulturministeriet vurderer på linje med høringssvaret, at direktivet ikke tager højde for den måde, hvorpå rettigheder forvaltes kollektivt i bl.a. Copydan AV-foreningerne, og at en tekstnær gennemførelse

af direktivet vil kunne indebære en risiko for, at den danske model ikke kan opretholdes. Dette kan betyde, at det bliver sværere for brugere at opnå de tilstrækkelige samtykker til at udbyde nye tjenester til gavn for bl.a. forbrugere.

Kulturministeriet vurderer på den baggrund, at det er nødvendigt at tilpasse direktivets regler til danske forhold, således at den danske model kan opretholdes, samtidig med at rettighedshaverne får den beskyttelse, som er tiltænkt dem efter direktivet.

På den baggrund foreslås det, at der i § 24 indsættes en bestemmelse om, at kollektive forvaltningsorganisationer kan træffe beslutning om ansvarsfordelingen i forbindelse med udførelsen af opgaven med fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne, jf. lovforslagets §§ 15-16 og § 18, stk. 4, samt udarbejdelse af gennemsigtighedsrapporten, jf. § 23. Der indsættes samtidig bestemmelser i § 1, stk. 6 og 7, der opfører de bestemmelser, som medlemsorganisationerne skal opfylde, når medlemsorganisationer enten fordele skyldige beløb til rettighedshaverne (stk. 6) eller udarbejder gennemsigtighedsrapporter (stk. 7).

Bestemmelsen giver mulighed for, at det i de kollektive forvaltningsorganisationer kan besluttes, at medlemsorganisationerne skal varetage de af bestemmelsen opførte forpligtelser, og at den kollektive forvaltningsorganisation ikke vil være ansvarlig for medlemsorganisationernes aktiviteter. Der, hvor medlemsorganisationens ansvar begynder, holder forvaltningsorganisationens ansvar op. Der er således hverken overlap eller et hul mellem organisationernes ansvarsområder.

Muligheden for at flytte ansvaret er begrænset til de bestemmelser, der er opført i forslaget til § 24, hvilket er begrundet i hensynet til en direktivkonform implementering samt overskueligheden for rettighedshaverne, der som følge af direktivet ofte vil have en forventning om, at det er den kollektive forvaltningsorganisation, der er ansvarlig for opfyldelse af alle lovforslagets forpligtelser. Hvis en stor del af lovforslagets forpligtelser blev flyttet over på forskellige medlemsorganisationer, ville det være vanskeligt for rettighedshaverne, herunder udenlandske, at overskue, hvilke organisationer der var ansvarlige for de forskellige områder. Hertil kommer, at det vil være vanskeligt at forudsige konsekvenserne af at give mulighed for flytning af ansvar på alle lovforslagets områder, fx i forhold til afholdelse af generalforsamling. På den baggrund bør muligheden for at flytte ansvar kun anvendes, hvor dette er nødvendigt for at sikre den danske model, der er beskrevet ovenfor.

Kulturministeriet vurderer, at direktivet tillader den løsning, som foreslås i § 24. Kulturministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at det anerkendes i direktivet, at der kan ske fordeling af rettighedsvederlag gennem de kollektive forvaltningsorganisationers medlemsorganisationer, men at direktivet ikke regulerer kravene til medlemsorganisationerne, ud over hvad der gælder i medfør af artiklerne 13, 15 og 18. Det vurderes derfor, at der er et vist spillerum for medlemsstaterne i forbindelse med indretningen af national lovgivning på dette område. Kulturministeriet lægger ligeledes vægt på, at formålet med direktivet efter ministeriets opfattelse bedst opnås ved indførelse af den foreslåede løsning, da rettighedshaverne på den måde vil få den samme retlige beskyttelse, uanset om fordelingen af rettighedsvederlag sker gennem en kollektiv forvaltningsorganisation eller en medlemsorganisation.

Kulturministeriet vurderer ikke, at bestemmelsen er udtryk for overimplementering, da indførelse af modellen vil medføre det samme eller næsten samme forpligtelsesniveau, som hvis bestemmelsen ikke blev foreslået indsat i lovforslaget. Dette skyldes, at forslaget til § 24 sikrer, at den kollektive forvaltningsorganisationens ansvar ophører, når medlemsorganisationernes ansvar starter. Der er derfor ikke tale om, at der vil være et overlap mellem den kollektive forvaltningsorganisation og medlemsorganisationernes forpligtelser. Derudover er de omfattede organisationer organiseret som ikkeøkonomiske foreninger og organisationer, og der er således ikke tale om, at der indføres forpligtelser for erhvervslivet.

3.7. Kollektive forvaltningsorganisationers udstedelse af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder

Direktivets tredje afsnit indeholder bestemmelser om multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder. Afsnittet gælder i henhold til direktivets artikel 2, stk. 2, kun for kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Unionen, og som forvalter ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på et multiterritorialt grundlag, dvs. i mere end én medlemsstat. Reglerne er en viderebygning af de principper, som kan findes i Kommissionens ovennævnte henstilling 2005/737/EU, hvori Kommissionen opfordrede til nye regulatoriske rammer i forhold til udbuddet af musiktjenester på tværs af grænserne i EU. Det følger af direktivets betragtning 39, at denne henstilling ikke har været tilstrækkelig, og af betragtning 40, at der derfor er behov for at fastsætte en række minimumsregler for de kollektive forvaltningsorganisationer, der tilbyder multiterritoriale licenser for brug af musikværker.

Formålet med direktivets tredje afsnit om de multiterritoriale licenser er at skabe betingelser, der fremmer den mest effektive licenspraksis hos de kollektive forvaltningsorganisationer i en stadig mere grænseoverskridende kontekst. Dette gøres ved at indføre en række forpligtelser for de omfattede kollektive forvaltningsorganisationer.

Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 23 sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på deres territorium, skal opfylde regler i direktivets tredje afsnit, når organisationerne tilbyder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder. Det præciseres i direktivets betragtning 40, at reglerne ikke gælder for onlinetjenester, der udelukkende giver adgang til musikværker i form af trykte noder, hvilket også er gældende for dette lovforslags kapitel 7.

Direktivets tredje afsnit indeholder blandt andet regler om behandling af oplysninger om musikværker, rettigheder og rettighedshavere, regler om de kollektive forvaltningsorganisationers kapacitet til at identificere deres repertoire og om deres evne til effektivt og rettidigt at korrigere fejl i deres data (artikel 24-26), forholdet til brugere, særligt i forhold til rapporteringen om brug af musik fra disse brugere og de kollektive forvaltningsorganisationers fakturering for denne brug (artikel 27), fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne (artikel 28), regler om, at kollektive forvaltningsorganisationer og rettighedshavere kan bemyndige andre kollektive forvaltningsorganisationer til at omfatte deres repertoire i multiterritoriale licenser (artikel 29-31) og en undtagelse for multiterritoriale licenser til radio- og fjernsynsforetagender (artikel 32).

Det følger af direktivets artikel 2, stk. 2, at direktivets tredje afsnit finder anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, som er etableret i Unionen, og som forvalter ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på et multiterritorialt grundlag. De kollektive forvaltningsorganisationer, der opfylder dette krav, skal dog samtidig opfylde kravene i direktivets andet afsnit, som foreslås gennemført ved dette lovforslags §§ 3-23. I tilfælde af, at der er konflikt mellem reglerne i forslaget til kapitel 7 og reglerne i dette lovforslags §§ 3-23, vil reglerne i kapitel 7 have forrang.

3.7.1. Krav til oplysningerne om musikværker, rettighedshavere, rettigheder m.v.

3.7.1.1. Gældende ret

Dansk lovgivning indeholder på nuværende tidspunkt ikke regler, der fastlægger krav til de kollektive forvaltningsorganisationers behandling af oplysninger om rettigheder og rettighedshavere til de musikværker, de repræsenterer.

Det følger af forarbejderne til lov nr. 472 af 7. juni 2001 om ændring af ophavsretsloven, at et af de momenter, som der bør lægges vægt på i vurderingen af, om en kollektiv forvaltningsorganisation kan godkendes i medfør af ophavsretslovens § 50, stk. 4, er, om organisationen har den fornødne administrative kapacitet til at varetage opkrævning og udlodning til de enkelte rettighedshavere på forsvarlig vis.

3.7.1.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget til §§ 25-27 har til formål at gennemføre direktivets artikler 24-26. Disse regler skal sikre, at en forvaltningsorganisation, der udsteder multiterritoriale licenser, har nøjagtige og fuldstændige oplysninger om de musikværker, rettighedshavere og rettigheder, som organisationen er bemyndiget til at repræsentere på et givent territorielt område.

Direktivets artikel 24 indeholder regler om, at de kollektive forvaltningsorganisationer skal have kapacitet til at forvalte sådanne licenser, at de skal kunne identificere de musikværker, rettigheder og rettighedshavere, de repræsenterer, og at de skal gøre tiltag for at sikre nøjagtigheden af de multiterritoriale repertoireoplysninger.

Artikel 24, stk. 1, indeholder et krav om, at kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser, skal have tilstrækkelig kapacitet til på en effektiv og gennemsigtig måde at foretage elektronisk behandling af data, der er nødvendige for forvaltningen af sådanne licenser.

Artikel 24, stk. 2, indeholder de betingelser, som de kollektive forvaltningsorganisationer mindst skal opfylde med henblik på efterlevelse af kravet i artikel 24, stk. 1.

I henhold til direktivets artikel 25 skal kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser, fremsende oplysninger om deres repertoire til rettighedshavere, onlinetjenesteudbydere og andre kollektive forvaltningsorganisationer, hvis disse fremsender en begrundet anmodning om denne information.

Artikel 26, stk. 1, forpligter de kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser, til at indføre ordninger, der gør det muligt for rettighedshavere, onlinetjenesteudbydere og andre kollektive forvaltningsorganisationer at kommunikere med organisationen i forbindelse med korrektion af forkerte data om musikværker, rettigheder m.v.

Af artikel 26, stk. 2, følger, at rettighedshavere, der bemyndiger en kollektiv forvaltningsorganisation, der udsteder multiterritoriale licenser, til at forvalte onlinemusikrettigheder, skal have mulighed for i elektronisk form at tilsende organisationen oplysninger om deres musikværker, deres rettigheder til disse værker og de territoriale rettigheder, for hvilke de giver organisationen bemyndigelse. De samme muligheder skal en kollektiv forvaltningsorganisation give de rettighedshavere, der repræsenteres af en anden kollektiv forvaltningsorganisation, der giver den kollektive forvaltningsorganisation bemyndigelse til at repræsentere værkerne i medfør af artiklerne 29 og 30, jf. artikel 26, stk. 3.

3.7.1.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Lovforslagets krav om de omfattede kollektive forvaltningsorganisationers håndtering af oplysninger i §§ 25-27 skal ses i lyset af de udfordringer, som er forbundet med at give multiterritoriale licenser. Som det følger af EU-Kommissionens resume af konsekvensanalysen bag direktivet om kollektiv forvaltning, kan forvaltning af repertoire på tværs af flere jurisdiktioner, samspil med store og multiterritoriale tjenesteudbydere og behandling af de brugerdata, der genereres i flere forskellige jurisdiktioner, være en både krævende og dyr opgave, og manglende kapacitet og tekniske ressourcer kan medføre unøjagtig eller dobbelt fakturering af brugere og betydelige forsinkelser i fakturering af brugerne og betaling til rettighedshaverne.

Det er derfor vigtigt, at kollektive forvaltningsorganisationer, der vælger at udstede multiterritoriale licenser for musikværker, opfylder en række minimumskrav til blandt andet deres kapacitet og nøjagtigheden af de data, de baserer deres virke på.

Forslagene til §§ 25-27 baseres på princippet om, at de omfattede kollektive forvaltningsorganisationer har nøjagtige oplysninger om, hvilke rettighedshavere de forvalter rettigheder på vegne af, hvilke af disse rettighedshaveres musikværker der indgår i deres repertoire, hvilke rettigheder til disse musikværker der er omfattet af deres mandat og hvilke territorier de har mandat til at forvalte rettigheder på.

Dette krav om nøjagtighed er med til at sikre transparens i forhold til såvel brugere som rettighedshavere, hvilket blandt andet mindsker risikoen for, at brugerne betaler to gange for de samme rettigheder.

Reglerne i de foreslåede §§ 25-27 har tæt sammenhæng med de standarder og den praksis, der udarbejdes på internationalt plan og EU-plan. Fortolkningen af bestemmelserne vil derfor være dynamisk og vil skulle ses i lyset af de standarder, der gælder internationalt og i EU. Det bemærkes, at der på internationalt plan er påbegyndt samarbejder mellem forskellige kollektive forvaltningsorganisationer om etablering af datasystemer, fx »International Copyright Enterprise« (ICE), der er stiftet af den svenske forvaltningsorganisation STIM og den engelske forvaltningsorganisation PRS, eller »Armonia«, der er et samarbejde mellem flere europæiske kollektive forvaltningsorganisationer, blandt andet franske SACEM og spanske SGAE. I norden har de danske, finske og norske kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter rettigheder til musikværker, indgået et samarbejde om udarbejdelse af et fælles elektronisk system til musikrapportering og distribuering af rettighedsvederlag, der er betegnet »Polaris Nordic«.

Samtidig arbejdes der på standardiseringen af de oplysninger, der skal gives om værker og rettighedshavere. Et eksempel herpå er udviklingen af ISWC, der er en ISO-standard til identifikation af musikværker.

3.7.2. Rapportering, fakturering og fordeling

3.7.2.1. Gældende ret

Der er ikke regler i dansk lovgivning om, hvordan onlinetjenesteudbydere skal rapportere for anvendelsen af musikværker til kollektive forvaltningsorganisationer.

Der er endvidere ingen regler om, hvordan kollektive forvaltningsorganisationer skal fakturere for sådan anvendelse.

3.7.2.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 28 har til formål at gennemføre artikel 27.

Artikel 27 vedrører onlinetjenesteudbyderes rapportering for anvendelse af musikværker til de kollektive forvaltningsorganisationer og organisationernes fakturering for denne anvendelse.

I medfør af artikel 27, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at de kollektive forvaltningsorganisationer overvåger den måde, hvorpå onlinetjenesteudbydere, til hvilke organisationer har udstedt en multiterritorial licens for online musikrettigheder, som den helt eller delvis repræsenterer, anvender disse rettigheder.

Artikel 27, stk. 2, fastslår, at onlinetjenesteudbyderne skal rapportere nøjagtigt om den faktiske anvendelse af musikværkerne. Dette modsvarer af, at de kollektive forvaltningsorganisationer skal tilbyde udbyderne mulighed for at foretage denne rapportering med elektroniske midler, herunder ved at tilbyde mindst en rapporteringsmetode, der tager hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis, der er udviklet på internationalt plan eller EU-plan. Hvis en kollektiv forvaltning tilbyder en branchestandard, kan den nægte at acceptere rapportering i udbyderens eget format.

Artikel 27, stk. 3-5, vedrører kollektive forvaltningsorganisationers fakturering for onlinetjenesteudbydernes faktiske anvendelse af musikværker. Det følger af stk. 3, at faktureringen skal ske elektronisk, og at organisationen skal tilbyde anvendelsen af mindst et format, hvor der tages hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis, der er udviklet på internationalt plan eller EU-plan. Fakturaen skal identificere de værker og rettigheder, for hvilke der er givet licens. I stk. 4 bestemmes det, at kollektive forvaltningsorganisationer skal fakturere nøjagtigt og uden forsinkelse efter rapportering, medmindre det ikke er muligt af grunde, der skyldes onlinetjenesteudbyderen. Efter stk. 5 skal kollektive forvaltningsorganisationer indføre passende ordninger, der giver onlinetjenesteudbyderen mulighed for at anfægte fakturaens rigtighed.

Forslaget til § 29 har til formål at gennemføre direktivets artikel 28.

Artikel 28 indeholder regler om fristerne for multiterritoriallicensudstedende kollektive forvaltningsorganisationers fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne samt om de oplysninger, som forvaltningsorganisationerne skal give rettighedshaverne i forbindelse med fordelingen.

Artikel 28, stk. 1, kræver, at medlemsstaterne skal sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer nøjagtigt og uden forsinkelse, efter at den faktiske anvendelse er blevet rapporteret, skal fordele de skyldige beløb til rettighedshaverne, medmindre dette ikke er muligt af årsager, der kan tilskrives onlinetjenesteudbyderen.

I medfør af artikel 28, stk. 2, skal de kollektive forvaltningsorganisationer, når de fordeler skyldige beløb i medfør af stk. 1, give rettighedshaverne oplysninger om blandt andet størrelsen af det opkrævede beløb og fradrag herfra.

Artikel 28, stk. 3, er relevant, når en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte rettigheder i medfør af artiklerne 29 og 30. Den bemyndigede forvaltningsorganisation skal fordele det skyldige beløb, jf. stk. 1, til den bemyndigende forvaltningsorganisation nøjagtigt og uden unødigt forsinkelse og samtidig give de i stk. 2 nævnte oplysninger til den bemyndigende organisation. Den bemyndigende organisation vil herefter være ansvarlig for videregivelse af vederlag og oplysninger, medmindre de kollektive forvaltningsorganisationer aftaler andet.

3.7.2.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Forslaget til §§ 28 og 29 indeholder regler om brugernes rapportering for anvendelse for brugen af musikværker, de kollektive forvaltningsorganisationers fakturering herfor og fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne, når dette sker i henhold til en multiterritorial licens.

Bestemmelserne skal ses i sammenhæng med direktivets betragtning 43, hvoraf det fremgår, at kollektive forvaltningsorganisationer af hensyn til at sikre ordningens effektivt bør forpligtes til at fakturere tjenesteudbydere og fordele skyldige beløb til rettighedshavere uden forsinkelse. Det følger også af betragtning 43, at for at dette krav kan realiseres, er det nødvendigt, at brugere giver kollektive forvaltningsorganisationer nøjagtige og rettidige rapporter om anvendelse af værker. Formålet hermed er at sikre en hurtigere finansiel behandling og – i sidste ende – en hurtigere udbetaling til rettighedshaverne.

Forslagene til §§ 28 og 29 er med få redaktionelle ændringer enslydende med indholdet i artiklerne 28 og 29.

3.7.3. Aftaler mellem kollektive forvaltningsorganisationer om udstedelse af multiterritoriale licenser

3.7.3.1. Gældende ret

Der er ikke regler i dansk lovgivning om forholdet mellem to kollektive forvaltningsorganisationer i forbindelse med udstedelse af multiterritoriale licenser.

3.7.3.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til §§ 30-33 har til formål at gennemføre artiklerne 29 og 30 i dansk lovgivning.

Artikel 29 vedrører aftaler mellem kollektive forvaltningsorganisationer om multiterritorial licensering.

I medfør af artikel 29, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at enhver repræsentationsaftale mellem kollektive forvaltningsorganisationer, ifølge hvilken en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i sit eget musikrepertoire, er af ikkeeksklusiv karakter. Den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation skal forvalte disse onlinerettigheder på et ikkediskriminerende grundlag.

Artikel 29, stk. 2 og 3, indeholder oplysningsforpligtelser for såvel den bemyndigede som den be-

myndigende kollektive forvaltningsorganisation. I medfør af stk. 2 skal den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation oplyse sine medlemmer om de væsentligste vilkår i repræsentationsaftalen om multiterritorial licensering, og i medfør af stk. 3 skal den bemyndigede forvaltningsorganisation underrette den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation om de væsentligste vilkår for udstedelse af licenser for sidstnævntes onlinerettigheder.

Artikel 30 indeholder regler om samarbejdet mellem kollektive forvaltningsorganisationer i forbindelse med licenseringen, når en kollektiv forvaltningsorganisation bemyndiger en anden kollektiv forvaltningsorganisation til at udstede multiterritoriale licenser.

Det bestemmes i artikel 30, stk. 1, at når en kollektiv forvaltningsorganisation, der ikke giver eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettighederne i dens eget musikrepertoire, anmoder en anden kollektiv forvaltningsorganisation om at indgå en repræsentationsaftale med henblik på at repræsentere disse rettigheder, skal medlemsstaterne sikre, at den anmodede kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til at tilslutte sig en sådan anmodning, såfremt den allerede udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for samme kategori af onlinemusikrettigheder til en eller flere andre kollektive forvaltningsorganisationers repertoire. En sådan anmodning skal i medfør af artikel 30, stk. 2, besvares skriftligt og uden unødigt forsinkelse.

Den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation skal i medfør af artikel 30, stk. 3, forvalte det repertoire, der repræsenteres af den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation på de samme betingelser, som den anvender i forvaltningen af sit eget repertoire, og skal i medfør af artikel 30, stk. 4, inkludere dette repertoire i alle de tilbud, som den retter til onlinetjenesteudbydere.

Artikel 30, stk. 5, fastslår, at den anmodede kollektive forvaltningsorganisations administrationsomkostninger ikke må overstige de rimelige omkostninger, denne organisation afholder.

Artikel 30, stk. 6, indeholder en oplysningsforpligtelse for den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation over for den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation. Såfremt denne forpligtelse ikke overholdes, kan den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation anmode om omkostningsdækning eller udelukke værker fra den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisations repertoire.

3.7.3.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Et af formålene med direktivet er gøre det lettere for onlinetjenesteudbydere at indgå aftaler med kollektive forvaltningsorganisationer om anvendelse af musikværker, så disse udbydere kan stille musik til rådighed i hele EU. Dette kan blandt andet gøres ved at mindske antallet af kollektive forvaltningsorganisationer, som onlinetjenesteudbyderen skal indgå aftaler med, hvilket kræver, at de kollektive forvaltningsorganisationer sammenlægger deres repertoire, så onlinetjenesteudbyderen får adgang til multiterritoriale licenser. Det følger af direktivets betragtning 44, at de kollektive forvaltningsorganisationer, der ikke er villige til eller i stand til at udstede multiterritoriale licenser, bør tilskyndes til frivilligt at give andre kollektive forvaltningsorganisationer bemyndigelse til at forvalte deres repertoire på et ikkediskriminerende grundlag.

Dette gøres gennem forslaget til §§ 30-33, der fastsætter regler om samarbejdet mellem kollektive forvaltningsorganisationer, i forbindelse med at en kollektiv forvaltningsorganisation bemyndiger en anden kollektiv forvaltningsorganisation til at udstede licenser for den førstnævnte kollektive forvaltningsorganisations repertoire. §§ 30-33 suppleres bl.a. af de generelle regler om repræsentationsaftaler i forslaget til §§ 17 og 18.

Bestemmelserne er sammen med forslagets § 34 nøglebestemmelser i forhold til at fremme sammenlægningen af de kollektive forvaltningsorganisationers repertoire.

I visse tilfælde vil en kollektiv forvaltningsorganisation ikke ønske selv at udbyde multiterritoriale licenser, eller have kapaciteten hertil, og dens medlemmer vil derfor kunne være afskåret fra at få udstedt

multiterritoriale licenser for deres værker, medmindre de trækker deres rettigheder ud af den kollektive forvaltningsorganisation og bemyndiger en anden kollektiv forvaltningsorganisation, der udsteder multiterritoriale licenser, til at administrere deres rettigheder. Forslaget til §§ 32 og 34 tager højde for denne problemstilling ved at sikre, at en rettighedshavers musikværker kan blive repræsenteret af en kollektiv forvaltningsorganisation, der udsteder multiterritoriale licenser, uden at rettighedshaveren behøver at trække alle sine rettigheder ud af sin egen forvaltningsorganisation, der ikke udsteder disse licenser.

Forslaget til § 32 giver mulighed for, at en kollektiv forvaltningsorganisation, der ikke udsteder multiterritoriale licenser, kan bemyndige en anden kollektiv forvaltningsorganisation, der udsteder disse licenser, til at repræsentere den førstnævnte forvaltningsorganisations repertoire. Hvis den kollektive forvaltningsorganisation ikke vælger at bemyndige en anden kollektiv forvaltningsorganisation til at repræsentere sit repertoire, kan en rettighedshaver vælge selv at bemyndige en anden kollektiv forvaltningsorganisation til at forvalte visse af rettighedshaverens rettigheder i medfør af reglerne i forslaget til § 34. Der henvises til bemærkningerne til § 34 for uddybning heraf.

3.7.4. Adgang til multiterritorial licensering

3.7.4.1. Gældende ret

Der er ikke specifikke regler i dansk lovgivning om rettighedshaveres mulighed for at tilbagetrække rettigheder fra en kollektiv forvaltningsorganisation.

3.7.4.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 34 har til formål at gennemføre artikel 31.

Hvis en kollektiv forvaltningsorganisation ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder eller ikke giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation mulighed for at repræsentere disse rettigheder til dette formål, medfører artikel 31, at rettighedshavere, der har bemyndiget den pågældende forvaltningsorganisation til at repræsentere deres onlinemusikrettigheder, kan fratage den kollektive forvaltningsorganisation onlinemusikrettighederne med henblik på at udstede multiterritoriale licenser vedrørende alle geografiske områder, uden at det er nødvendigt at trække onlinemusikrettighederne til monoterritoriale licenser tilbage.

Bestemmelsen har først virkning efter sit indhold fra den 10. april 2017.

3.7.4.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Forslaget til § 34 har til formål at sikre, at rettighedshavere har mulighed for at få udstedt multiterritoriale licenser for deres onlinerettigheder i musikværker, selvom den kollektive forvaltningsorganisation, som de har bemyndiget til at forvalte deres rettigheder, ikke selv udsteder multiterritoriale licenser eller bemyndiger andre kollektive forvaltningsorganisationer til at gøre dette.

Forslaget til § 34 supplerer forslagene til §§ 32 og 33, der tilsammen har til formål at sikre, at rettighedshavere til musikværker har mulighed for at få udstedt multiterritoriale licenser for onlinerettighederne til disse værker, selvom rettighedshavernes kollektive forvaltningsorganisation ikke gør dette.

Forslaget til § 34 adskiller sig ordlydsmæssigt fra artikel 31. Ændringen er af redaktionel karakter og er foretaget med henblik på præcisering.

Bestemmelsen træder i medfør af forslaget til § 40, stk. 2, først i kraft den 10. april 2017.

3.7.5. Undtagelse for onlinemusikrettigheder, der er nødvendige for radio- og fjernsynsudsendelser

3.7.5.1. Gældende ret

Der er ikke dansk regulering på dette område.

3.7.5.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 35 har til formål at gennemføre artikel 32 i direktivet.

Artikel 32 indeholder en undtagelse fra kravene i direktivets tredje afsnit for kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, som er nødvendige for radio- og fjernsynsforetagender.

3.7.5.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Som det følger af betragtning 48 i direktivet er formålet med artikel 32 – og dermed lovforslagets § 35 – at lette udstedelsen af licenser for onlinemusikrettigheder med henblik på direkte eller forskudt online-transmission af radio- og fjernsynsprogrammer. Dette gøres ved, at kollektive forvaltningsorganisationer ikke behøver at opfylde kravene i lovforslagets kapitel 7, når de udsteder multiterritoriale licenser inden for rammerne af § 35.

Som anført i betragtning 48 skal denne undtagelse dog ikke anvendes således, at den medfører en forvridning af konkurrencen med andre tjenesteydelser, som giver forbrugerne onlineadgang til individuelle musikværker eller individuelle audiovisuelle værker, eller fører til konkurrencebegrænsende forretningsmetoder.

Forslaget til § 35 er af hensyn til læsevenligheden ændret i forhold til ordlyden i artikel 32, men bestemmelsen har samme materielle indhold som artikel 32.

3.8. Håndhævelse, tilsyn og sanktioner

Det følger af direktivets betragtning 49, at det er nødvendigt at sikre en effektiv håndhævelse af de nationale bestemmelser, der vedtages med henblik på gennemførelse af direktivet. Direktivet indeholder derfor en række bestemmelser om håndhævelsesforanstaltninger, herunder regulering af klageprocedurer (artikel 33), alternative tvistbillæggelsesprocedurer (artikel 34), domstolsprøvelse (artikel 35) og overvågning af de kollektive forvaltningsorganisationer (artikel 36).

Herudover indeholder direktivet i artiklerne 37 og 38 en række regler om samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Det følger af direktivets betragtning 50, at medlemsstaterne bør indføre passende procedurer, hvorved det vil være muligt at overvåge kollektive forvaltningsorganisationers overholdelse af direktivet. Det følger dog videre, at det ikke er hensigtsmæssigt, at direktivet begrænser medlemsstaternes valg hverken med hensyn til valg af kompetente myndigheder eller den forudgående eller efterfølgende kontrol af kollektive forvaltningsorganisationer, og at medlemsstaterne ikke er forpligtet til at oprette nye kompetente myndigheder.

Direktivet er neutralt med hensyn til hidtil eksisterende forhåndsgodkendelses- og tilsynsordninger i medlemsstaterne.

3.8.1. Klageprocedurer

3.8.1.1. Gældende ret

Dansk lovgivning indeholder ikke regler om kollektive forvaltningsorganisationers behandling af klager fra deres medlemmer og andre kollektive forvaltningsorganisationer.

3.8.1.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 36 har til formål at gennemføre artikel 33.

Efter artikel 33, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer giver deres medlemmer og kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne de forvalter rettigheder i medfør af

en repræsentationsaftale, adgang til effektive og hurtige procedurer for behandling af klager, navnlig i forbindelse med bemyndigelsen til at forvalte rettigheder og opsigelsen eller tilbagetrækningen af rettigheder, medlemskabsvilkår, opkrævning af skyldige beløb, der tilfalder rettighedshavere, fradrag og fordeling.

Efter artikel 33, stk. 2, skal kollektive forvaltningsorganisationer svare skriftligt på klager fra medlemmer eller kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne de forvalter rettigheder i medfør af en repræsentationsaftale. Den kollektive forvaltningsorganisation skal give en begrundelse, hvis den afviser en klage.

3.8.1.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer håndterer allerede i dag henvendelser fra rettighedshavere over administrationen og fordelingen af rettighedsvederlag. Ofte vil formålet med disse henvendelser være at få vejledning fra organisationerne, og andre gange vil formålet være at indgive en klage.

Lovforslaget indeholder en formalisering af de kollektive forvaltningsorganisationers håndtering af sådanne henvendelser, således at rettighedshaverne kan være sikre på, at kollektive forvaltningsorganisationer behandler klager på ensartet vis i hele EU. En dansk rettighedshaver, der har meldt sig ind i en udenlandsk forvaltningsorganisation, der er omfattet af direktivet, vil derfor være sikker på, at organisationen opfylder visse minimumskrav i forhold til klagehåndtering.

Forslaget til § 36 er baseret på strukturen i artikel 33, dog således at opstillingen af mulige klager i artikel 33, stk. 1, ikke er medtaget i lovteksten, og at forslaget til stk. 2 er forsimplet.

3.8.2. Ophavsretslicensnævnet

3.8.2.1. Gældende ret

Ophavsretslicensnævnet kan efter ophavsretslovens § 47 træffe afgørelse i henhold til ophavsretslovens §§ 13, 14, 16 b, § 17, stk. 3, § 18, stk. 1, §§ 24 a, 30, § 35, stk. 7, § 48, stk. 1 og 2, § 51, stk. 2, § 68, § 75 a, stk. 3, og § 75 d. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger af ophavsretslovens § 47, stk. 2, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om nævnets virksomhed, herunder om dækning af omkostningerne ved nævnets drift. Denne hjemmel er udnyttet i bekendtgørelse nr. 25 af 14. januar 2004 om Ophavsretslicensnævnet, der indeholder regler om nævnets sammensætning, udgifter ved nævnets virksomhed og sagens forberedelse og afgørelse.

3.8.2.2. Baggrund for forslaget

Forslaget til § 37 har til formål at implementere dele af artikel 34 i direktivet.

I medfør af artikel 34, stk. 1, kan medlemsstaterne fastlægge, at tvister mellem kollektive forvaltningsorganisationer, medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer, rettighedshavere eller brugere vedrørende nationale bestemmelser, der er gennemført i medfør af kravene i direktivet, kan underkastes en hurtig, uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesprocedure.

I medfør af artikel 34, stk. 2, skal medlemsstaterne med henblik på direktivets afsnit 3 sikre, at følgende tvister vedrørende en kollektiv forvaltningsorganisation, der er etableret på deres respektive territoriale område, og som udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, kan underkastes en uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesprocedure:

- a) tvister med en faktisk eller potentiel onlinemusiktjenesteudbyder om anvendelsen af artiklerne 16, 25, 26 og 27,
- b) tvister med en eller flere rettighedshavere om anvendelsen af artiklerne 25, 26, 27, 28, 29, 30 og 31 og

- c) tvister med en anden kollektiv forvaltningsorganisation om anvendelsen af artiklerne 25, 26, 27, 28, 29 og 30.

Det følger endvidere af betragtning 49, at medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at tvister mellem kollektive forvaltningsorganisationer, deres medlemmer, rettighedshavere eller brugere om anvendelsen af direktivet kan underkastes en hurtig, uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesprocedure. I samme betragtning nævnes voldgift og mægling som eksempler.

3.8.2.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og andre kollektive forvaltningsorganisationer, rettighedshavere, medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation og brugere kan allerede i dag indbringes for uafhængige og upartiske tvistbilæggelsesorganer, herunder voldgift og mægling.

Herudover giver dansk ret mulighed for, at visse tvister kan indbringes for Ophavsretslicensnævnet.

Det er Kulturministeriets vurdering, at Danmark derfor allerede lever op til kravene i direktivets artikel 34.

Kulturministeriet har dog vurderet, hvorvidt der er behov for at give ovennævnte parter yderligere mulighed for tvistløsning uden for domstolene, herunder særligt ved at udvide Ophavsretslicensnævnets kompetence. Ophavsretslicensnævnet er et nyttigt og sagkyndigt organ til en hurtig og kvalificeret afgørelse af visse ophavsretlige tvister, som ellers kunne have verseret for domstolene. Nævnet er dog i dag begrænset til at træffe afgørelse om rimeligheden af en kollektiv forvaltningsorganisations tariffer og øvrige vilkår, størrelsen på det individuelle vederlag for ikkerepræsenterede rettighedshavere, samt om en rettighedshaver skal stille tekniske midler til rådighed for en bruger i medfør af ophavsretslovens § 75 d. En udvidelse af Ophavsretslicensnævnets kompetence til at gælde en eller flere af tvister om overholdelse af lovforslagets bestemmelse vil derfor medføre, at Ophavsretslicensnævnet skal tage stilling til helt nye sagsområder, der traditionelt ikke henhører under nævnets kompetence, herunder spørgsmål om kollektive forvaltningsorganisationers administration og gennemsigtighed og fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne. Dette kan medføre en øget sagsmængde for nævnet.

Det følger af betragtning 49, at effektiviteten af bestemmelserne om udstedelse af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder kan blive undermineret, hvis tvister mellem kollektive forvaltningsorganisationer og andre parter ikke løses hurtigt og effektivt. Dette princip er afspejlet i direktivets artikel 34, stk. 2, hvori en række tvister om multiterritoriale licenser skal kunne underkastes en uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesprocedure. Direktivet lægger således særlig vægt på, at tvister vedrørende multiterritoriale licenser bør kunne afgøres hurtigt.

Direktivets regler om de multiterritoriale licenser er baseret på en tanke om, at de omfattede kollektive forvaltningsorganisationer skal kunne arbejde hurtigt og nøjagtigt i forbindelse med udbuddet og udstedelsen af multiterritoriale licenser. Såfremt tvister vedrørende multiterritoriale licenser ikke kan løses hurtigt, kan reglernes effektivitet blive begrænset, hvilket i sidste ende kan betyde, at det tager længere tid for onlinetjenesteudbydere at komme på markedet.

I lyset af ovenstående og for at skabe gode betingelser for, at der kan udbydes multiterritoriale licenser, vurderes det derfor nødvendigt at give kollektive forvaltningsorganisationer og potentielle og faktiske onlinetjenesteudbydere mulighed for at indbringe tvister for Ophavsretslicensnævnet. Det foreslås derfor i § 37, at de i artikel 34, stk. 2, nævnte tvister kan indbringes for Ophavsretslicensnævnet.

På samme baggrund foreslås det i § 52 a, stk. 8, i lov om ophavsret, at tvister om anvendelsen af denne bestemmelse mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en faktisk eller potentiel onlinetjenesteudbyder kan indbringes for Ophavsretslicensnævnet, såfremt tvisten vedrører multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder. Der henvises til bemærkningerne til § 52 a, stk. 8, for yderligere beskrivelse heraf.

3.8.3. Tilsyn

3.8.3.1. *Gældende ret*

Ophavsretsloven indeholder ikke regler om, at kulturministeren eller andre myndigheder skal føre tilsyn med kollektive forvaltningsorganisationer. De kollektive forvaltningsorganisationer underlægges dog et tilsyn i forbindelse med, at kulturministeren behandler anmodninger om godkendelse i medfør af ophavsretslovens § 38, stk. 5, § 39, stk. 3, § 50, stk. 4, § 66 b, stk. 3, § 68, stk. 2, eller § 75 a. Kulturministeren sætter som betingelse for at udstede disse godkendelser, at de kollektive forvaltningsorganisationer overholder gældende lovgivning, og at de på begæring skal fremlægge alle oplysninger om organisationens forhold til kulturministeren.

Ophavsretsloven indeholder ikke specifikke regler om straf for kollektive forvaltningsorganisationer.

3.8.3.2. *Baggrund for forslaget*

Forslaget har til formål at gennemføre artikel 36 i direktivet.

Det følger af artikel 36, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder, der er udpeget til dette formål, overvåger, at de kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på deres territoriale område, overholder de nationale retsregler, som er vedtaget i henhold til kravene i direktivet om kollektiv forvaltning.

Medlemsstaterne skal i medfør af artikel 36, stk. 2, sikre, at der findes procedurer for medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation, rettighedshavere, brugere, kollektive forvaltningsorganisationer og andre interesserede parter til at underrette de kompetente myndigheder, der er udpeget til dette formål, om aktiviteter eller omstændigheder, som efter deres opfattelse udgør en tilsidesættelse af de nationale bestemmelser, der er indført i medfør af kravene i direktivet.

Endelig skal det sikres, at de kompetente myndigheder kan pålægge passende sanktioner eller træffe passende foranstaltninger, hvis de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet ikke er overholdt. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have en afskrækkende virkning.

Det følger bl.a. af betragtning 50, at direktivet ikke begrænser medlemsstaternes valg hverken med hensyn til valg af kompetente myndigheder eller den forudgående eller efterfølgende kontrol af kollektive forvaltningsorganisationer. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at oprette nye kompetente myndigheder, og direktivet foreskriver ikke bestemte typer af sanktioner eller foranstaltninger, forudsat at de er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Det er dog vigtigt, at de udpegede myndigheder er i stand til effektivt og rettidigt at behandle spørgsmål, som kan opstå i forbindelse med anvendelsen af de nationale regler, der gennemfører direktivets regler. De udpegede myndigheder skal kunne pålægge passende sanktioner eller træffe passende foranstaltninger, hvis disse regler ikke overholdes.

3.8.3.3. *Kulturministerens overvejelser og forslag*

Såfremt der opstår tvister, der vedrører dette lovforslags bestemmelser, kan de almindeligvis afgøres ved de tvistløsningsorganer, der allerede er til rådighed. Ud over domstolene er der fx mulighed for at indbringe sagerne for voldgiftsretten eller for visse sagers vedkommende for Ophavsretslicensnævnet. Civile parter kan ligeledes benytte sig af mediation.

En række af lovforslagets bestemmelser har imidlertid karakter af offentlig regulering af de kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer, da de ikke vedrører forholdet mellem private parter. Spørgsmål vedrørende disse bestemmelser egner sig derfor ikke til at blive afgjort i sager mellem private parter. Hertil kommer, at domstolsprøvelse kan strække sig over flere år, og at der i visse tilfælde kan være behov for en hurtig håndtering af spørgsmål om overholdelse af lovforslagets bestemmelser.

Der er derfor behov for at fastsætte yderligere regler om tilsyn med kollektive forvaltningsorganisatio-

ner og deres medlemsorganisationer, hvilket foreslås i § 38. Der henvises til bemærkninger til § 38 for uddybning af omfanget heraf.

Kulturministeriet har vurderet, om der herudover er behov for at fastsætte mulighed for, at kollektive forvaltningsorganisationer eller deres medlemsorganisationer kan idømmes bøde for overtrædelser af visse eller alle forpligtelserne i lovforslaget. En del af forpligtelserne i lovforslaget er af så generel karakter, at det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, hvis en manglende efterlevelse af disse forpligtelser skal medføre bødestraf. Lovforslaget indeholder imidlertid en række forpligtelser, der er af konkret karakter, og som i øvrigt har en væsentlighed, der kan begrunde, at der fastsættes bødestraf for overtrædelse af forpligtelserne.

Formålet med § 38 er at sikre, at kulturministeren kan føre et effektivt tilsyn med kollektive forvaltningsorganisationer, og muligheden for dette er væsentlig forringet, hvis der ikke er sanktioner forbundet med manglende overholdelse af visse af lovforslagets bestemmelser.

Kulturministeriet foreslår på den baggrund i § 39, at visse række overtrædelser af loven kan medfører bødestraf. Der henvises til bestemmelsen for uddybning heraf.

3.9. Forbindelser mellem kollektive forvaltningsorganisationer og aftalemæssige brugere

3.9.1. Gældende ret

Ophavsretsloven indeholder ikke specifikke regler om indgåelse af aftaler mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og brugere. Aftaleindgåelsen vil derfor som udgangspunkt følge almindelige obligationsretlige regler, herunder reglerne i aftaleloven. Hvis parterne ikke kan blive enige om at indgå aftaler, kan parterne på visse områder indbringe sagen for Ophavsretslicensnævnet, jf. ophavsretslovens § 47, eller kræve forligsmandsmægling efter § 52. Tvister om størrelsen af vederlag eller andre vilkår m.v. kan ligeledes indbringes for domstolene.

På visse områder indeholder ophavsretsloven regler om tvangslicens, hvilket betyder, at rettighedshaverne ikke kan nedlægge forbud mod brugen, men kun kræve vederlag for den pågældende brug. Et eksempel herpå er ophavsretslovens § 68, hvorefter udgivne lydoptagelser må anvendes til radio- og fjernsynsudsendelse og til anden offentlig fremførelse.

Ophavsretsloven indeholder ikke generelle regler om størrelsen af vederlaget eller brugernes rapportering om anvendelse af værker. I betænkning 1197/1990, side 34, foreslog udvalget en rapporteringspligt for brugere, men forslaget blev ikke medtaget i 1995-loven (nr. 395 af 14. juni 1995).

Ophavsretslovens § 38 (om følgeretsvederlag) og §§ 39-46 a (om blankmedievederlag) indeholder regler om størrelsen på vederlaget, om rapportering og tidsfrister for indbetaling.

Ophavsretslovens § 57, stk. 1, giver mulighed for, at en ophavsmand kan kræve, at en afregning ledsages af fyldestgørende oplysninger om de forhold, der danner grundlag for vederlagsberegningen, hvis vederlaget afhænger af omsætning, salgstal eller lignende hos erhververen. Ophavsmanden kan endvidere kræve, at erhververens regnskaber, bogføring og lagerbeholdning samt attestationer fra den, som har udnyttet værker, stilles til rådighed for en af ophavsmanden udpeget statsautoriseret revisor, jf. ophavsretslovens § 57, stk. 2. Reglen gælder også for kollektive aftaler, som indgås med aftalelicensvirkning, jf. bemærkningerne til § 57 i lovforslag L 119 af 18. januar 1995.

3.9.2. Baggrund for forslaget

Forslaget har til formål at implementere artikel 16 og 17 i direktivet.

Artikel 16 indeholder regler om aftalerne mellem en bruger og en kollektiv forvaltningsorganisation. Det følger af stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer og brugere fører forhandlinger om licensering af rettigheder i god tro, og at de skal give hinanden alle nødvendige oplysninger.

I medfør af artikel 16, stk. 2, skal licensbetingelserne være baseret på objektive og ikkediskriminerende kriterier. Det følger også, at rettighedshavere skal modtage et passende vederlag for anvendelsen af rettighederne. Tariffer for enerettigheder og retten til vederlag skal stå i et rimeligt forhold til bl.a. den økonomiske værdi af disse rettigheders anvendelse i handelen under hensyntagen til arten og omfanget af anvendelsen af værkerne og andre frembringelser og den økonomiske værdi af den tjenesteydelse, som den kollektive organisation leverer. Kollektive forvaltningsorganisationer skal oplyse den berørte bruger om kriterierne for fastsættelsen af disse tariffer.

Efter artikel 16, stk. 3, skal de kollektive forvaltningsorganisationer besvare anmodninger fra brugere uden unødigt forsinkelse, og når den kollektive forvaltningsorganisation har modtaget alle relevante oplysninger, skal den uden unødigt forsinkelse enten tilbyde en licens eller give brugeren en begrundet meddelelse om, at den ikke agter at udstede licens til en bestemt tjenesteydelse.

Efter artikel 16, stk. 4, skal de kollektive forvaltningsorganisationer gøre det muligt for brugerne at kommunikere med dem ad elektronisk vej.

Artikel 17 indeholder regler om brugerens rapportering om brugen af de værker, der er blevet licenseret af den kollektive forvaltningsorganisation.

3.9.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Kulturministeriet har overvejet, om det er mest hensigtsmæssigt at gennemføre artikel 16 og 17 som en del af forslaget til lov om kollektiv forvaltning af ophavsret eller ved at indføje nye bestemmelser i ophavsretsloven. Artikel 16 og 17 i direktivet om kollektiv forvaltning adskiller sig fra direktivets øvrige artikler ved ikke at vedrøre kollektive forvaltningsorganisationers administrative forhold, men derimod aftaleindgåelsen mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og brugere. Ophavsretsloven indeholder allerede en række bestemmelser om forholdet mellem kollektive forvaltningsorganisationer og brugere, og det vurderes derfor, at artikel 16 og 17 mest hensigtsmæssigt gennemføres ved at indsætte to nye bestemmelser – §§ 52 a og 52 b – i lov om ophavsret.

Forslaget til § 52 a følger strukturen i artikel 16. Kulturministeriet har dog fundet, at en del af artikel 16's indhold bedre egner sig til at blive medtaget i bemærkningerne, hvilket særligt gør sig gældende for artikel 16, stk. 2. Forslaget til § 52 a, stk. 7-8, kan ikke genfindes i artikel 16 i direktivet.

Indsættelsen af stk. 7 hænger sammen med, at direktivet i artikel 2, stk. 4, kræver, at artikel 16, stk. 1, finder anvendelse på uafhængige forvaltningsorganisationer. Indsættelsen af stk. 8 hænger sammen med den foreslåede udvidelse af Ophavsretslicensnævnets kompetence i forslaget til § 37 i forhold til de tvister, der er nævnt i direktivets artikel 34, stk. 2, hvilket inkluderer tvister i medfør af artikel 16.

Forslaget til § 52 b i lov om ophavsret er baseret på artikel 17, der fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at brugerne giver de kollektive forvaltningsorganisationer de i bestemmelsen nævnte oplysninger på et forud fastsat tidspunkt og format.

Kulturministeriet har i den forbindelse vurderet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at give forvaltningsorganisationerne og brugerne mest mulig aftalefrihed i forhold at definere omfanget af brugernes rapportering. Loven indeholder dog en række overordnede principper for brugerens rapportering, som fx kan anvendes i tvangslicenstilfælde, hvor der ikke altid indgås forudgående aftale mellem brugeren og en kollektiv forvaltningsorganisation.

Kulturministeriet vurderer, at muligheden for at løse tvister om rapporteringen skal kunne løses hurtigt og nemt, hvorfor det i lovforslagets § 52 b, stk. 4, foreslås, at Ophavsretslicensnævnet kan tage stilling til tvister om anvendelsen af stk. 1-3.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes at kunne have mindre økonomiske og administrative konsekvenser for det offentli-

ge, da Kulturministeriet som led i gennemførelsen af direktivet skal overvåge kollektive forvaltningsorganisationer i Danmark samt udveksle information med EU-Kommissionen og andre medlemsstater. Der er ikke et krav om proaktiv, kontinuerlig overvågning. Herudover forventes det, at forslaget vil medføre en stigning i antallet af sager for Ophavsretslicensnævnet, hvor Kulturministeriet fungerer som sekretariat. Selve honorarbetalingen til Ophavsretslicensnævnets medlemmer afholdes af sagens parter. De offentlige økonomiske konsekvenser vil skulle afholdes inden for Kulturministeriets eksisterende driftsramme.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De kollektive forvaltningsorganisationer er organiseret som nonprofitorganisationer, hvorfor forslaget ikke har økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget forventes at kunne have mindre økonomiske og administrative konsekvenser for uafhængige forvaltningsorganisationer (kommercielle organisationer) både i form af omstillingsbyrder og løbende byrder i forbindelse med forvaltningsorganisationernes tilpasning af deres virksomhed. Det bemærkes dog, at de uafhængige forvaltningsorganisationer kun vil være omfattet af ganske få af lovens bestemmelser, jf. forslaget til § 1, stk. 4, hvis overholdelse ikke er forbundet med mærkbare økonomiske og administrative konsekvenser. Kulturministeriet vurderer, at der på nuværende tidspunkt er få eller ingen uafhængige forvaltningsorganisationer, der bliver omfattet af reglerne.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra 21. september 2015 til 26. oktober 2015 været i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3, ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, advokat Hanne Kirk, advokat Martin Von Haller Grøn-bæk, advokat Bjørn Høberg-Petersen, advokat Hanne Bender, advokat Johan Schlüter, advokat Mette Lindskoug, advokat Nina Henningsen, advokat Peter Schønning, Advokatrådet, Akademiet for de Skønne Kunster, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Arkitektforbundet, Basepoint Media, Bibliotekarforbundet, Bibliotekschefforeningen, Billedkunstnernes Forbund, Boxer TV ApS, Brancheforeningen for Undervisningsmidler, Branchen Forbruger Elektronik, CAB, Canal Digital, Copydan, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Biblioteksskole, Danmarks Bindebibliotek NOTA, Danmarks Forskningsbiblioteksforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Artist Forbund, Dansk BiblioteksCenter, Dansk Blindesamfund, Dansk Erhverv, Dansk Filmfotograf Forbund, Dansk Folkemindesamling, Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri, Dansk Forfatterforening, Dansk Fotografisk Forening, Dansk Galleri Sammenslutning, Dansk ICOM, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Dansk Kapelmesterforening, Dansk Kommunikationsforening, Dansk Komponistforening, Dansk Kunstnerråd, Dansk Magasinpresses Udgiverforening, Dansk Metalarbejderforbund, Dansk Musikbiblioteksforening, Dansk Musiker Forbund, Dansk Musikforlæggerforening, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Solist-Forbund, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Billedautorer, Danske Billedkunst-

neres Fagforening, Danske Dagblades Forening, Danske Dramatikeres Forbund, Danske Døves Landsforbund, Danske Filminstruktører, Danske Handicaporganisationer, Danske Jazz-, Beat- og Folkemusikautorer, Danske Kunsthåndværkere, Danske Medier, Danske Mediers Forum, Danske Populærautorer, Danske Regioner, Danske Reklamebureauers Brancheforening, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Teatres Fællesorganisation, Danske Uafhængige Pladeselskaber, Danske Universiteter, Datatilsynet, DDJO, Den danske Boghandlerforening, Den danske Forlæggerforening, Den Kristne Producent Komite, Det Centrale Handicapråd, Det danske Akademi, Det Danske Filminstitut, Det Kongelige Bibliotek, Det Kongelige Teater, DIFO (Dansk Internet Forum), DIGI-TV, DILEM, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Discovery SBS, DK 4, Docent Thomas Riis, DOKS, Domstolsstyrelsen, DR, Døvefilm Video, Egmont Int., Erhvervsstyrelsen, Film- og TV-arbejderforeningen, Filmex, Filmkopi, FILMRET, Finansrådet, Fonden for Aktive Blinde – Blindefonden, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Antenneanlæg, Forening af professionelle forfattere og tegnere af tegneserier, Foreningen af Arbejderbevægelsens Medievirksomheder, Foreningen af Auktionsledere i Danmark, Foreningen af Billedmedieoversættere, Foreningen af Danske Interaktive Medier, Foreningen af Danske Kulturtidsskrifter, Foreningen af Danske Sceneinstruktører, Foreningen af Filmudlejere i Danmark, Foreningen af Kommercielle Lokalradio og TV-stationer, Foreningen af Specialmuseer i Danmark, Foreningen af Videogramdistributører i Danmark, Foreningen Danske Designere, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forfatterens Forvaltningsselskab, Forskningsbibliotekernes Chefkollegium, FTVS - Fællesrådet for tv-sendesamvirker i DK, Fællesrådet for Autorer, Fællesrådet for Udøvende Kunstnere, Færøernes Hjemmestyre, Gold FM, Google Denmark A/S, Gorrissen Federspiel, Grafisk Arbejdsgiverforening, Gramex, Grønlands Hjemmestyre, HBO, HK, HORESTA, Håndværksrådet, IFPI Danmark, IT-Branchen, DI ITEK, KL, KODA, Kopifon, Kommunernes Skolebiblioteksforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kræftens Bekæmpelse, KUR, Kunsthandlerforeningen, Landsforeningen til bevaring af fotografier og film, Landsorganisationen i Danmark, Lægemediel Industri Foreningen, MPLC Danmark A/S, MTG A/S, Multimedieforeningen, Netflix, Nordisk Copyright Bureau, Ophavsretligt Forum, Ophavsretslicensnævnet, Ordblinde/Dysleksiforeningen i DK, Organisationerne Danske Museer, Patent- og Varemærkestyrelsen, Performex, Producentforeningen, professor Henrik Udsen, professor Jens Schovsbo, professor Mads Bryde Andersen, professor Morten Rosenmeier, professor Palle Bo Madsen, professor Peter Blume, PROSA, Radio og TV-nævnet, RKU, RettighedsAlliancen, Rigsarkivet, Rigsrevisionen, Roskilde Festival, Rådet for Større IT-sikkerhed, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer, Sammenslutningen af Danske Scenografer, Sammenslutningen af Lokalarkiver, Sammenslutningen af lokale radio- og tv-stationer, Sammenslutningen af Medieforskere i Danmark, Sammenslutningen af Museumsforeninger, Samrådet for Ophavsret, Solistforeningen af 1921, Speaker- og Indlæserforeningen, Spotify, Statens Arkiver, Statens Museum for Kunst, Statsbiblioteket, STOFA A/S, STOP I/S, TDC, Teaterteknikerforbundet, Tegnerne/Tegnerforbundet af 1919, Teknologirådet, Telekommunikationsindustrien (TI), Telenor, Telia, The Software Alliance, TV 2/DANMARK A/S, TV2/Bornholm, TV2/FYN, TV2/Lorry, TV2/Midtvest, TV2/Nord, TV2/Syd, TV2/Øst, TV2/Østjylland, UBOD, UBVA, Viasat A/S, Tidal og YouSee.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/- mindre udgifter	Negative konsekvenser/- merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Mindre konsekvenser som følge af tilsynsforpligtelser og udvidelse af Ophavsretslicensnævnets kompetence

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Mindre konsekvenser som følge af tilsynsforpligtelser og udvidelse af Ophavsretslicensnævnets kompetence
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Mindre konsekvenser for uafhængige forvaltningsorganisationer
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Mindre konsekvenser for uafhængige forvaltningsorganisationer
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på online-anvendelse i det indre marked gennemføres i dansk ret	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Forslaget til § 1 har til formål at gennemføre artikel 2 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at alle lovforslagets bestemmelser på nær kapitel 7 finder anvendelse på alle kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark. Loven finder derfor ikke anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i andre lande inden for EØS, uanset om disse er aktive i Danmark. Disse kollektive forvaltningsorganisationer vil dog stadig skulle leve op til anden lovgivning, der må finde anvendelse, herunder krav om godkendelse i ophavsretsloven. Kulturministeriet har mulighed for at anvende procedurerne i artikel 37, hvis Kulturministeriet vurderer, at en kollektiv forvaltningsorganisation, der er etableret i en anden medlemsstat, men som er aktiv i Danmark, ikke overholder national ret i etableringslandet.

Det følger af forslaget til *stk. 2*, at kapitel 7 finder anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark, og som forvalter rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på et multiterritorialt grundlag. En kollektiv forvaltningsorganisation kan således godt både være omfattet af forslagene til *stk. 1* og *2*, og organisationen vil i så fald skulle opfylde alle lovens krav til kollektive forvaltningsorganisationer. Der henvises til afsnit 3.7. for bemærkninger om forholdet mellem kapitel 7 og den resterende del af loven.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at enheder, der er etableret i Danmark, og som direkte eller indirekte ejes eller helt eller delvist kontrolleres af en kollektiv forvaltningsorganisation, fx et datterselskab, bliver omfattet af de relevante bestemmelser i lovforslaget, forudsat at sådanne enheder udfører aktiviteter, som, i tilfælde af at de blev udført af en kollektiv forvaltningsorganisation, ville være underlagt lovforslagets bestemmelser. Hvis en kollektiv forvaltningsorganisation således vælger at lade visse af sine aktiviteter udføre af organisationer, som den ikke kontrollerer, fx ved at outsource enkelte opgaver til en ekstern aktør, forbliver ansvaret i medfør af dette lovforslag hos den kollektive forvaltningsorganisation. Med relevante bestemmelser menes, at det kun er de bestemmelser i lovforslaget, der knytter sig til den

aktivitet, som udføres af den enhed, der ejes eller kontrolleres af en kollektiv forvaltningsorganisation, der finder anvendelse.

I fastlæggelsen af, hvad der skal til, før en organisation direkte eller indirekte ejes eller helt eller delvist kontrolleres af en kollektiv forvaltningsorganisation, finder selskabslovens definition af bestemmende indflydelse anvendelse i forhold til dette lovforslag.

Bestemmende indflydelse er hermed beføjelsen til at styre en datterorganisations økonomiske og driftsmæssige beslutninger. Bestemmende indflydelse i forhold til en datterorganisation foreligger, når moderorganisationen direkte eller indirekte gennem en datterorganisation ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Ejer en moderorganisation ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en organisation, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis moderorganisationen har råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre ejere, beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en organisation i henhold til en vedtægt eller aftale, beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan, og dette organ besidder den bestemmende indflydelse i organisationen, eller råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over organisationen.

Såfremt den organisation, der direkte eller indirekte ejes eller helt eller delvist kontrolleres af en kollektiv forvaltningsorganisation, selv er en kollektiv forvaltningsorganisation, finder den foreslåede § 1, stk. 3, ikke anvendelse. En sådan organisation vil være underlagt de samme bestemmelser, som de øvrige af lovforslaget omfattede kollektive forvaltningsorganisationer.

Rettighedshavere kan overlade forvaltningen af deres rettigheder til uafhængige forvaltningsorganisationer. Sådanne uafhængige forvaltningsorganisationer er kommercielle organisationer, der ikke kan kategoriseres som kollektive forvaltningsorganisationer, bl.a. fordi de ikke er ejet eller kontrolleret af rettighedshavere. I det omfang, sådanne uafhængige forvaltningsorganisationer udfører de samme aktiviteter som kollektive forvaltningsorganisationer, bør de imidlertid være forpligtet til at forsyne de rettighedshavere, de repræsenterer, og kollektive forvaltningsorganisationer, brugere samt offentligheden med visse oplysninger.

Derfor følger det af den foreslåede *stk. 4*, at § 19, § 21, § 22, nr. 1-3 og 5-7, og §§ 38 og 39 finder anvendelse på alle uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark. De uafhængige forvaltningsorganisationer vil tillige være omfattet af forslaget til § 52 a, stk. 1, i lov om ophavsret, jf. stk. 7 i samme bestemmelse.

Det følger af lovforslagets *stk. 5*, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at kollektive forvaltningsorganisationer og uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som er aktive i Danmark, helt eller delvist omfattes af denne lovs bestemmelser. Kulturministeriet kan således vælge at lade enkelte kapitler, fx reglerne om fordeling af rettighedsvederlag, gælde for de omfattede kollektive forvaltningsorganisationer og uafhængige forvaltningsorganisationer.

Det følger af lovforslagets *stk. 6*, at hvis en kollektiv forvaltningsorganisation i sine vedtægter træffer beslutning om, at en medlemsorganisation skal fordele skyldige beløb til rettighedshaverne, jf. § 24, finder kapitel 3, § 18, stk. 4, § 19, stk. 3, og §§ 38-39 anvendelse på medlemsorganisationens fordeling. Medlemsorganisationen skal i den forbindelse sikre, at rettighedshaveren får mulighed for at træffe beslutning om anvendelsen af rettighedsvederlagene på de områder, som er nævnt i § 6, stk. 5, nr. 1-6.

Medlemsorganisationen vil således som udgangspunkt skulle opfylde de samme krav til fordeling af skyldige beløb, som den kollektive forvaltningsorganisation skulle opfylde, hvis fordelingen skete direkte fra den kollektive forvaltningsorganisation til rettighedshaverne.

Da stk. 6 ikke indeholder henvisning til andre bestemmelser end kapitel 3, § 18, stk. 4, § 19, stk. 3, og §§ 38-39 skal medlemsorganisationen ikke efterleve de øvrige krav i lovforslaget, herunder krav til afholdelse af generalforsamling, uanset at der i visse af de i stk. 6 nævnte bestemmelser henvises her-til. Det følger dog af bestemmelsen, at medlemsorganisationerne i forbindelse med fordelingen skal sikre, at rettighedshaverne får mulighed for at træffe beslutning om anvendelsen af rettighedsvederlag. Det forhold, at der i den foreslåede stk. 6, 2. pkt., henvises til de i § 6, stk. 5, nr. 1-6, nævnte områder, betyder dermed ikke, at medlemsorganisationerne er forpligtet til at afholde en generalforsamling i overensstem-melse med §§ 6-7. Det betyder, at rettighedshaverne skal have mulighed for at træffe beslutning om den anvendelse af rettighedsvederlag, som er beskrevet i § 6, stk. 5, nr. 1-6. Hvordan denne beslutning træffes er op til medlemsorganisationen at beslutte. Det vil kun være de medlemmer af medlemsorganisationen, hvis rettigheder forvaltes af den kollektive forvaltningsorganisation, der skal have mulighed for at træffe beslutning om anvendelse af rettighedsvederlag. Det vil være op til medlemsorganisationen at afgrænse, hvilke medlemmer der er relevante i den henseende.

Det følger af lovforslagets *stk. 7*, at hvis en kollektiv forvaltningsorganisation i sine vedtægter træf-fer beslutning om, at en medlemsorganisation skal udarbejde en gennemsigtighedsrapport, jf. § 24, så finder § 23 og §§ 38-39 anvendelse på medlemsorganisationens udarbejdelse af gennemsigtighedsrap-porten. Medlemsorganisationerne skal i den forbindelse sikre, at rettighedshaverne får mulighed for at godkende gennemsigtighedsrapporten.

Der henvises til bemærkningerne til § 23 og §§ 38-39 for en nærmere beskrivelse af, hvilken påvirkning bestemmelserne har for medlemsorganisationer.

Hvordan rettighedshaverne skal godkende rapporten vil være op til medlemsorganisationen at tilrette-lægge. Det vil kun være de medlemmer af medlemsorganisationen, hvis rettigheder forvaltes af den kollektive forvaltningsorganisation, der skal have mulighed for at godkende rapporten. Det vil være op til medlemsorganisationen at afgrænse, hvilke medlemmer der er relevante i den henseende.

Til § 2

Forslaget til § 2 har til formål at gennemføre artikel 3 i direktivet.

I bestemmelsens *nr. 1* defineres en kollektiv forvaltningsorganisation.

En kollektiv forvaltningsorganisation er enhver organisation, som er bemyndiget ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale til at forvalte ophavsrettigheder for mere end én rettighedshaver til kollektiv gavn for disse rettighedshavere som sit eneste eller primære formål, og som opfylder et eller begge af følgende kriterier:

- a) Den er ejet eller kontrolleret af sine medlemmer.
- b) Den er organiseret uden økonomisk vinding for øje.

Det følger af den foreslåede definition, at der er en række kriterier, der skal være opfyldt, førend en organisation kan karakteriseres som en kollektiv forvaltningsorganisation.

For det første skal en kollektiv forvaltningsorganisation være bemyndiget ved lov eller ved overdragel-se, licens eller anden kontraktmæssig aftale. Hovedparten af de kollektive forvaltningsorganisationer i Danmark er bemyndiget til at forvalte rettigheder ved overdragelse eller anden kontraktmæssig afta-le. Hvilke værkskategorier og rettigheder, der overdrages til den kollektive forvaltningsorganisation, fremgår som oftest af vedtægterne for den kollektive forvaltningsorganisation. Copydan KulturPlus og Gramex er dog bemyndiget ved lov til at forvalte rettigheder. Copydan KulturPlus forvalter vederlagsord-ningen for privatkopiering af bl.a. film og musik (blankmedievederlaget), jf. ophavsretslovens §§ 39-46 a, og er godkendt af Kulturministeriet i henhold til § 39, stk. 3. Gramex forvalter retten til vederlag for brug af fonogrammer på vegne af udøvende kunstnere og fonogramproducenter, jf. tvangslicensen i ophavsretslovens § 68.

For det andet skal en kollektiv forvaltningsorganisation forvalte ophavsrettigheder. Hvad der præcist menes med begrebet forvalte ophavsrettigheder, er ikke klart defineret i direktivet om kollektiv forvaltning. Det fremgår af betragtning 2 i direktivet, at forvaltning af ophavsrettigheder omfatter udstedelse af licenser til brugere, kontrol af brugere, overvågning af anvendelsen af rettigheder, håndhævelse af ophavsrettigheder, opkrævning af rettighedsindtægter hidrørende fra udnyttelsen af rettigheder og fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere. Det kan ikke antages, at en organisation skal udføre samtlige disse handlinger, førend den kan betragtes som en kollektiv forvaltningsorganisation i direktivets og dermed i lovforslagets forstand; det kan fx være tilstrækkeligt, at den opkræver eller fordeler vederlag.

Ophavsmænds og udøvende kunstneres managere og agenter betragtes ikke som kollektive forvaltningsorganisationer, da de ikke forvalter rettigheder i den forstand, at de fastsætter tariffer, udsteder licenser eller opkræver penge fra brugere.

For det tredje skal forvaltningen af rettigheder ske for mere end én rettighedshaver. Et selskab, der kun forvalter rettigheder for én rettighedshaver, vil derfor ikke falde ind under definitionen af en kollektiv forvaltningsorganisation.

For det fjerde skal forvaltningen af rettigheder ske til kollektiv gavn for rettighedshaverne og således ikke kun komme en eller enkelte rettighedshavere til gavn.

For det femte skal forvaltningen af ophavsrettigheder være det eneste eller det primære formål for den kollektive forvaltningsorganisation. Det indebærer, at en række organisationer, der ellers opfylder de øvrige kriterier, ikke betragtes som kollektive forvaltningsorganisationer, da det ikke er deres eneste eller primære formål at forvalte deres medlemmers ophavsrettigheder. Disse organisationer kan fx være organiseret som fagforeninger, faglige organisationer, brancheforeninger eller interesseorganisationer. Sådanne organisationer er ofte bemyndiget til at forvalte deres medlemmers ophavsrettigheder, men det er kun en del af organisationens formål og ikke det eneste eller primære. Mange af disse organisationer er ofte medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer – de såkaldte fællesorganisationer eller paraplyorganisationer.

For det sjette skal en kollektiv forvaltningsorganisation opfylde et eller begge af følgende kriterier:

- 1) Den er ejet eller kontrolleret af sine medlemmer.
- 2) Den er organiseret uden økonomisk vinding for øje.

Om organisationen er ejet eller kontrolleret af sine medlemmer afhænger af en konkret vurdering, hvor der fx kan inddrages de momenter, der anføres ovenfor under bemærkningerne til forslaget til § 1, stk. 3.

I bestemmelsens *nr. 2* defineres en uafhængig forvaltningsorganisation som enhver organisation, som er bemyndiget ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale til at forvalte ophavsrettigheder for mere end én rettighedshaver til kollektiv gavn for disse rettighedshavere som eneste eller primære formål, og som hverken er ejet eller kontrolleret, direkte eller indirekte, helt eller delvis af rettighedshavere og er organiseret med økonomisk vinding for øje.

En uafhængig forvaltningsorganisation er en kommerciel organisation, der adskiller sig fra de kollektive forvaltningsorganisationer, bl.a. fordi den ikke er ejet eller kontrolleret af rettighedshavere. Derudover skal en uafhængig forvaltningsorganisation være organiseret med økonomisk vinding for øje.

Producenter af audiovisuelt materiale, pladeproducenter og radio- og fjernsynsforetagender udsteder licenser for deres egne rettigheder, i visse tilfælde side om side med rettigheder, som er blevet overdraget til dem, fx af udøvende kunstnere på basis af individuelt forhandlede aftaler, og handler ud fra egne interesser. Bog-, musik- eller avisudgivere udsteder licenser for rettigheder, som de har fået overdraget på basis af individuelt forhandlede aftaler, og handler ud fra egne interesser. Derfor betragtes producenter af audiovisuelt materiale, pladeproducenter og radio- og fjernsynsforetagender samt forlæggere/udgivere ikke som uafhængige forvaltningsorganisationer. Endvidere kan ophavsmænds og udøvende kunstneres managere og agenter, der fungerer som mellemmand, og som repræsenterer rettighedshaverne i deres

forbindelser med kollektive forvaltningsorganisationer, ikke betragtes som uafhængige forvaltningsorganisationer.

I bestemmelsens *nr. 3* defineres begrebet rettighedshaver som enhver person eller enhed, der ikke er en kollektiv forvaltningsorganisation, der er indehaver af en ophavsrettighed, eller som i henhold til en aftale om udnyttelse af rettigheder eller ved lov er berettiget til en andel af rettighedsvederlaget. En rettighedshaver behøver ikke være en fysisk person, men er det ofte. Kun individuelle rettighedshavere omfattes af begrebet. Definitionen af en rettighedshaver omfatter ikke sammenslutninger af rettighedshavere som fx de organisationer, der er medlem af Copydan-foreningerne. En uafhængig forvaltningsorganisation kan efter omstændighederne være at anse for en rettighedshaver, hvis den opfylder betingelserne i definitionen.

Et medlem defineres i bestemmelsens *nr. 4* som en rettighedshaver eller en enhed, der repræsenterer rettighedshavere, der opfylder kravene for medlemskab af en kollektiv forvaltningsorganisation og er blevet optaget som medlem af denne. Enheder, der repræsenterer rettighedshaverne, kan fx være andre kollektive forvaltningsorganisationer og sammenslutninger af rettighedshavere. Der henvises til forslaget til § 4 for bemærkninger om medlemsreglerne.

I bestemmelsens *nr. 5* defineres generalforsamling som det organ i den kollektive forvaltningsorganisation, hvori medlemmerne deltager og udøver deres stemmerettigheder, uanset organisationens retlige form. Det er ikke afgørende, hvordan organet er organiseret, så længe der er tale om et forum, hvor medlemmerne deltager og udøver deres stemmerettigheder.

I bestemmelsens *nr. 6* defineres rettighedsvederlag som vederlag, der opkræves af en kollektiv forvaltningsorganisation på vegne af rettighedshaverne, uanset om de hidrører fra en eneret, en ret til vederlag eller en ret til kompensation (fx blankmedievederlaget efter § 39 i lov om ophavsret).

I bestemmelsens *nr. 7* defineres administrationsomkostninger som det beløb, som en kollektiv forvaltningsorganisation opkræver eller fratrækker rettighedsvederlaget eller fra indtægter, der hidrører fra investering af rettighedsvederlaget, til at dække omkostningerne ved forvaltningen af ophavsrettigheder. Som det følger af bemærkningerne til § 14, er det ikke afgørende, om den kollektive forvaltningsorganisation betegner en omkostning som en administrationsomkostning. Der henvises til bemærkningerne til § 14 for yderligere uddybning heraf.

I bestemmelsens *nr. 8* defineres en repræsentationsaftale som enhver aftale mellem kollektive forvaltningsorganisationer, hvormed en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte de rettigheder, den repræsenterer, herunder en aftale, der er indgået i henhold til §§ 30-33. Aftaler mellem en forvaltningsorganisation og en medlemsorganisation, der ikke selv er en forvaltningsorganisation, falder uden for definitionen. Der henvises til afsnit 3.4. for yderligere uddybning af, hvad der forstås ved en repræsentationsaftale.

I bestemmelsens *nr. 9* defineres en bruger som enhver person eller enhed, der udfører handlinger, der kræver rettighedshaveres samtykke, vederlag til rettighedshaverne eller betaling af kompensation til rettighedshaverne, og som ikke handler som forbruger. En bruger kan fx være en tjeneste på internettet, der tilbyder streaming af musik til forbrugere. Definitionen berører ikke spørgsmålet, hvem der er ansvarlig for brugen i forhold til rettighedshaverne.

I bestemmelsens *nr. 10* defineres et repertoire som værker i henhold til § 2 i lov om ophavsret, som en kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettighederne til. Repertoiret indeholder således ikke de frembringelser, der beskyttes efter §§ 65-71 i lov om ophavsret.

En multiterritorial licens defineres i bestemmelsens *nr. 11* som en licens, der inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde omfatter mere end én medlemsstats geografiske område. Et eksempel på dette er de licenser, der behandles i dette lovforslags kapitel 7, som gør det muligt for en onlinetjeneste-

udbyder at tilgængeliggøre musikværker for almenheden i flere medlemsstater, uanset at der kun indgås aftale med én kollektiv forvaltningsorganisation i ét medlemsland.

I bestemmelsens *nr. 12* defineres onlinemusikrettigheder som rettigheder til et musikværk i henhold til § 2 i lov om ophavsret, som er nødvendige for levering af en onlinetjeneste. Udbydere af onlinetjenester, som anvender musikværker, såsom musiktjenester, der giver forbrugerne mulighed for at downloade eller streame musik, skal først indhente tilladelse til at anvende sådanne værker. § 2 i lov om ophavsret kræver, at der indhentes tilladelse for hver rettighed i forbindelse med onlineudnyttelsen af musikværker. For ophavsmænds vedkommende er disse rettigheder eneretten til eksemplarfremsstilling og eneretten til overføring til almenheden af musikværker, herunder retten til tilrådighedsstillelse på en sådan måde, at almenheden får adgang til værkerne på et individuelt valgt sted og tidspunkt.

I bestemmelsens *nr. 13* defineres ophavsrettigheder som de rettigheder, der er omfattet af § 2 i lov om ophavsret, samt de nærtstående rettigheder, der er omfattet af kapitel 5 i lov om ophavsret. Begrebet ophavsrettigheder bliver dermed en samlebetegnelse for begge typer rettigheder. Dermed undgås det at skrive fx forvaltning af ophavsret og nærtstående rettigheder i lovforslaget.

I bestemmelsens *nr. 14* defineres værker som de værker, der beskyttes efter lov om ophavsret, samt de frembringelser, der beskyttes efter §§ 65-71 i lov om ophavsret.

I bestemmelsens *nr. 15* defineres musikværker som de musikværker, der beskyttes i lov om ophavsret.

Til § 3

Forslaget til § 3 har til formål at gennemføre artikel 5 i direktivet.

Forslaget til § 3 vedrører kun det tilfælde, hvor en rettighedshaver giver en bemyndigelse til en kollektiv forvaltningsorganisation. Dette betyder, at § 3 ikke finder anvendelse, hvor en kollektiv forvaltningsorganisation kun har medlemsorganisationer som medlemmer og ikke individuelle rettighedshavere. Bestemmelsen finder endvidere ikke anvendelse i de tilfælde, hvor en rettighedshavers rettigheder forvaltes af en kollektiv forvaltningsorganisation på anden måde end ved bemyndigelse, fx som følge af en aftale- eller tvangslicens.

Det fremgår af bestemmelsens *stk. 1*, at en rettighedshaver kan give en kollektiv forvaltningsorganisation efter eget valg bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker i geografiske områder efter eget valg.

Den kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til at forvalte disse rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, medmindre den har objektive grunde til at nægte forvaltningen, eller at forvaltningen af disse rettigheder ikke henhører under dens aktivitet. Bestemmelsen medfører, at en rettighedshaver som udgangspunkt frit kan vælge en kollektiv forvaltningsorganisation til forvaltningen af sine rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker. Dette gælder uanset nationaliteten, hjemstedet eller etableringsstedet for den kollektive forvaltningsorganisation eller rettighedshaveren.

Direktivet om kollektiv forvaltning indeholder ikke en definition af kategorier af rettigheder eller typer af værker. Der kan dog henvises til betragtning 19, hvoraf det fremgår, at rettighedshaverens valgfrihed gælder, uanset om der er tale om rettigheder vedrørende overføring til almenheden eller reproduktionsrettigheder eller kategorier af rettigheder vedrørende udnyttelsesformer såsom radio- og fjernsynsudsendelser, teaterforestillinger eller reproduktion til distribution på internettet. Som yderligere rettigheder må betragtes offentlig fremførelse, der ikke er overføring til almenheden, samt on demand-tilrådighedsstillelse. Typer af værker er fx litterære eller fotografiske værker. De rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, som skal forvaltes af den kollektive forvaltningsorganisation, skal fastsættes af den pågældende organisations generalforsamling, medmindre de allerede er fastsat i vedtægterne.

Såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation ikke forvalter de rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, som en rettighedshaver vil give den kollektive forvaltningsorganisation bemyndi-

gelse til at forvalte, er den kollektive forvaltningsorganisation berettiget til at nægte at forvalte disse rettigheder. Derudover kan den kollektive forvaltningsorganisation nægte at forvalte en rettighedshavers rettigheder, hvis den har objektive grunde hertil, hvilket fx kan forekomme, såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation kun har organisationer som medlemmer.

Derfor foreslås det i *stk. 2*, at i de tilfælde, hvor en rettighedshaver giver en kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte vedkommendes rettigheder, skal rettighedshaveren give en specifik bemyndigelse for hver rettighed eller kategori af rettigheder eller type af værker, som den pågældende giver den kollektive forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte.

Dette betyder ikke, at en rettighedshaver skal give særskilte, specifikke bemyndigelser til den kollektive forvaltningsorganisation, der dækker henholdsvis de rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, der overlades til den kollektive forvaltningsorganisation. At en rettighedshaver skal give en specifik bemyndigelse for hver rettighed eller kategori af rettigheder eller type af værker, må derimod indebære et krav om, at rettighedshaveren giver et informeret samtykke i form af en viljestilkendegivelse til, at en kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettighedshaverens rettigheder. Det skal således være klart for rettighedshaveren, hvilke rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker den kollektive forvaltningsorganisation for fremtiden forvalter på vegne af rettighedshaveren. Dette kan fx ske gennem en decideret forvaltningsaftale, fuldmagter eller en kollektiv forvaltningsorganisations vedtægter – eventuelt kombineret med informationsmateriale – som en rettighedshaver får stillet til rådighed inden medlemskab.

Det er afgørende, at rettighedshaveren specifikt er blevet informeret om og er indforstået med, hvilke rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker den kollektive forvaltningsorganisation for fremtiden forvalter på vegne af rettighedshaveren. At der skal gives en specifik bemyndigelse, stiller dermed krav til detaljeringsgraden i bemyndigelsen. Enhver bemyndigelse skal være i dokumentarisk form. Det indebærer som udgangspunkt et skriftlighedskrav og betyder, at den kollektive forvaltningsorganisation skal kunne dokumentere, at rettighedshaveren rent faktisk har givet en specifik bemyndigelse, der lever op til ovenstående krav. Et krav om rettighedshaverens samtykke i bemyndigelsen til forvaltning af hver enkelt rettighed, kategori af rettighed eller type af værk er ikke til hinder for, at rettighedshaveren kan acceptere forslag om efterfølgende ændringer til bemyndigelsen efter stiltiende aftale, såfremt det er i overensstemmelse med dansk rets øvrige regler.

Det følger af den foreslåede *stk. 3*, at en rettighedshaver kan udstede licenser for ikkekommercielle anvendelser af enhver rettighed, kategori af rettigheder eller type af værker. En kollektiv forvaltningsorganisation, der har fået bemyndigelse fra rettighedshaveren, jf. *stk. 1*, kan fastsætte betingelser for udøvelsen af denne ret.

Stk. 3 regulerer den situation, hvor en rettighedshaver har bemyndiget en kollektiv forvaltningsorganisation til at forvalte rettigheder. Uagtet det forhold, at en rettighedshaver på eksklusiv basis har overdraget sine rettigheder til en kollektiv forvaltningsorganisation, har rettighedshaveren ret til at udstede licenser for ikkekommercielle anvendelser. Såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation benytter sig af såkaldte blankolicenser, hvor en bruger får tilladelse til at bruge alle værker, som forvaltningsorganisationen repræsenterer, påvirker en rettighedshavers ret til at udstede licenser for ikkekommercielle anvendelser ikke forvaltningsorganisationens vederlag i henhold til blankolicensen. Det er muligt for den kollektive forvaltningsorganisation at beslutte, at retten til ikkekommerciel anvendelse kun kan ske under visse betingelser. Kulturministeriet forudsætter, at en kollektiv forvaltningsorganisation kun kan fastsætte betingelser for rettighedshavernes ret efter den foreslåede *stk. 3*, som er objektivt nødvendige for beskyttelsen af deres rettigheder og interesser eller for den effektive forvaltning af deres rettigheder. En betingelse kunne fx være en underretningspligt fra rettighedshaverens side.

Det følger af *stk. 4*, at en rettighedshaver kan opsig en bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker, som rettighedshaveren har givet til en kollektiv forvalt-

ningsorganisation, og ret til fra en kollektiv forvaltningsorganisation at tilbagetrække enhver rettighed, kategori af rettigheder eller typer af værker for geografiske områder efter eget valg, såfremt der gives et rimeligt varsel på højst seks måneder. Den kollektive forvaltningsorganisation kan dog beslutte, at en sådan opsigelse eller tilbagetrækning først får virkning ved udgangen af den kollektive forvaltningsorganisations regnskabsår.

Denne ret til at opsiges en bemyndigelse eller tilbagetrække rettigheder i medfør af stk. 4 er begrænset i forhold til den kollektive forvaltningsorganisation, der administrerer følgeretsordningen i § 38 i lov om ophavsret, og den fællesorganisation, der administrerer tvangslicensordningen i § 68 i lov om ophavsret. I disse tilfælde er rettighedshaverens valg begrænset til andre kollektive forvaltningsorganisationer, idet der her foreligger obligatorisk kollektiv forvaltning, jf. stk. 6.

Det følger af forslaget til *stk. 5*, at hvis der er beløb, som tilfalder en rettighedshaver for en udnyttelse, som fandt sted, inden opsigelsen af en bemyndigelse eller tilbagetrækning af rettigheder fik virkning, eller i henhold til en licens, der er udstedt før opsigelsen eller tilbagetrækningen fik virkning, bevarer rettighedshaveren sine rettigheder i henhold til §§ 14-16, 19, 21, 29 og 36. Den kollektive forvaltningsorganisation skal således fortsat opfylde kravene til fradrag i § 14, fordeling m.v. og søgning efter rettighedshaverne, jf. §§ 15-16 og 29 og oplysningsforpligtelserne i §§ 19, 21 og 29, uanset at rettighedshaveren har anvendt mulighederne til at opsiges en bemyndigelse eller tilbagetrække rettigheder m.v. i medfør af stk. 4. Rettighedshaverne skal endvidere fortsat have mulighed for at klage i medfør af forslaget til § 36.

Det fremgår af den foreslåede *stk. 6*, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke må begrænse anvendelsen af de rettigheder, der er omhandlet i stk. 4 og 5, ved at kræve som betingelse, at forvaltning af rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker, der er omfattet af opsigelsen eller tilbagetrækningen, overdrages til en anden kollektiv forvaltningsorganisation. Dette gælder dog, som nævnt ovenfor, ikke i tilfælde, hvor der er obligatorisk kollektiv forvaltning, fx i medfør af § 68 i lov om ophavsret.

Det følger af den foreslåede *stk. 7*, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal underrette rettighedshavere om deres rettigheder i henhold til stk. 1-6, såvel som alle betingelser tilknyttet den rettighed, der følger af stk. 3, før organisationen opnår bemyndigelse fra rettighedshaverne til forvaltning af rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker.

Bestemmelsen indebærer en aktiv underretningspligt fra den kollektive forvaltningsorganisations side. Hensigten med bestemmelsen er, at en rettighedshaver kan give en bemyndigelse til en kollektiv forvaltningsorganisation til at forvalte rettigheder på et oplyst grundlag. Det skal således være klart for rettighedshaveren, hvilke muligheder denne har i forhold til afgivelse af bemyndigelse og opsigelse eller tilbagetrækning af denne, og hvilke rettigheder som bevares, hvis rettighedshaveren benytter sig af muligheden for at opsiges eller tilbagetrække i medfør af forslaget til § 3. Henvisningen til stk. 3 medfører, at såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation har fastsat betingelser for anvendelse af den i stk. 3 nævnte ret, så skal disse betingelser ligeledes være en del af underretningen i medfør af stk. 7. Da det følger af det foreslåede *stk. 8*, at de i den foreslåede § 3 nævnte rettigheder og betingelser skal fremgå af en kollektiv forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemsbetingelser, vil fremsendelse af vedtægter eller medlemsbetingelser via fx e-mail være tilstrækkeligt til at opfylde underretningspligten. Dette forudsætter dog, at fremsendelsen sker, før den kollektive forvaltningsorganisation opnår rettighedshaverens bemyndigelse. Underretningen vil ligeledes kunne ske via en online registreringsformular, hvor rettighedshaveren som led i processen, og inden endelig bemyndigelse er afgivet, bliver gjort bekendt med rettigheder og betingelser, der følger af den foreslåede § 3, herunder de forskellige rettigheder, kategorier af rettigheder og typer af værker, som rettighedshaveren kan bemyndige den kollektive forvaltningsorganisation til at forvalte.

For så vidt angår de rettighedshavere, hvis rettigheder allerede forvaltes af den kollektive forvaltnings-

organisation på tidspunktet for lovforslagets ikrafttrædelse, skal disse rettighedshavere have underretning i medfør af lovforslagets § 41.

Det følger af forslaget til *stk. 8*, at de i *stk. 1-6* nævnte rettigheder såvel som alle betingelser tilknyttet den rettighed, der følger af *stk. 3*, skal fremgå af en kollektiv forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemskabsbetingelser. Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv fastlægger den måde, hvorpå den vil indarbejde oplysninger om rettighederne i vedtægterne eller medlemsbetingelserne. Såfremt oplysninger om disse rettigheder ikke allerede fremgår af vedtægterne eller medlemskabsbetingelserne, kræves det dog i medfør af forslaget til § 6, *stk. 2*, at generalforsamlingen skal godkende ændringerne.

Det følger af forslaget til *stk. 9*, at *stk. 1-8* ikke har betydning for udstrækningen af bestemmelserne i lov om ophavsret vedrørende aftalelicens eller obligatorisk kollektiv forvaltning. Bestemmelserne i den foreslåede § 3 har således ikke betydning for omfanget af aftalelicensens virkning eller Kulturministeriets vurdering af, hvorvidt en kollektiv forvaltningsorganisation kan godkendes i medfør af ophavsretslovens § 50, *stk. 4*.

Bestemmelserne i § 3 er ikke til hinder for aftalemæssige ordninger mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en bruger, i henhold til hvilke en opsigelse eller tilbagetrækning fra rettighedshaverens side har umiddelbar effekt på de licenser, der er udstedt forud for en sådan opsigelse eller tilbagetrækning, eller for aftalemæssige ordninger, i henhold til hvilke sådanne licenser forbliver uberørte af en sådan opsigelse eller tilbagetrækning i en vis periode derefter. En kollektiv forvaltningsorganisation og en bruger har således fortsat frihed til fx at vedtage aftalevilkår, der tager stilling til, hvad der skal ske, når en rettighedshaver, der er repræsenteret af den kollektive forvaltningsorganisation ved aftaleindgåelsen, senere opsiges bemyndigelsen eller tilbagetrækker rettigheder i en vis periode derefter.

Til § 4

Forslaget til § 4 har til formål at gennemføre artikel 6 i direktivet.

Det følger af den foreslåede *stk. 1*, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal optage rettighedshavere og de enheder, der repræsenterer rettighedshavere, som medlemmer, hvis de opfylder kravene for medlemskab, der skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Disse medlemskabskrav skal fremgå af den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige. Afviser en kollektiv forvaltningsorganisation at acceptere en anmodning om medlemskab, skal den give den anmodende part en begrundelse for sin beslutning.

Dette medfører, at såfremt en rettighedshaver opfylder kravene for medlemskab af en kollektiv forvaltningsorganisation, er organisationen forpligtet til at acceptere rettighedshaveren som medlem. Tilsvarende gælder i forhold til organisationer, der repræsenterer rettighedshavere, herunder andre kollektive forvaltningsorganisationer og sammenslutninger af rettighedshavere.

Kravene for medlemskab skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som skal fremgå af den kollektiv forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige, fx på den kollektive forvaltningsorganisations hjemmeside. Disse kriterier forpligter ikke kollektive forvaltningsorganisationer til at acceptere medlemmer, hvis forvaltningen af disses rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker falder uden for deres aktivitetsområde. Såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation kun optager organisationer, der repræsenterer rettighedshavere, som medlemmer, er organisationen ikke forpligtet til at acceptere individuelle rettighedshavere som medlemmer. En forvaltningsorganisation kan fx fastsætte regler om en mindstegrænse for indtægter som kriterie for at optage en rettighedshaverorganisation som medlem.

Hvis en kollektiv forvaltningsorganisation afviser at acceptere en anmodning om medlemskab, skal den give den anmodende part en begrundelse for sin beslutning.

Af den foreslåede *stk. 2* fremgår det, at en kollektiv forvaltningsorganisations vedtægter skal indeholde passende og effektive mekanismer for alle medlemmernes deltagelse i organisationens beslutningsproces. Har en kollektiv forvaltningsorganisation forskellige kategorier af medlemmer, skal kategorierne være repræsenteret retfærdigt og forholdsmæssigt i organisationens beslutningsproces.

Et eksempel på, at de forskellige kategorier af medlemmer er repræsenteret på en retfærdig og afbalanceret måde, er princippet om paritet, som fx har fundet udtryk i sammensætningen af Gramex' bestyrelse, som har syv medlemmer. Tre af medlemmerne repræsenterer de udøvende kunstnere, tre af medlemmerne repræsenterer pladeselskaberne, og et medlem har særligt kendskab til ophavsret. Under forudsætning af, at en kollektiv forvaltningsorganisations forskellige medlemmer er repræsenteret på en retfærdig og afbalanceret måde, er det op til den enkelte organisation at beslutte, hvorledes organisationens beslutningsproces skal indrettes. Der er således et hensyn at tage til de forskelligheder, som gør sig gældende i de enkelte kollektive forvaltningsorganisationer, og til det forhold, at forskellige beslutningsprocesser ofte er udviklet over tid og efter gensidig respekt og forståelse mellem de enkelte kategorier af medlemmer.

Ifølge den foreslåede *stk. 3* skal en kollektiv forvaltningsorganisation give sine medlemmer mulighed for at kommunikere med den elektronisk, herunder med henblik på udøvelsen af deres medlemsrettigheder. Hensynet bag reglen er, at det bør være nemt for medlemmer, der deltager i generalforsamlingen, men også for dem, der ikke gør det, at udøve stemmerettigheder. Ud over at kunne udøve deres rettigheder elektronisk skal medlemmerne have adgang til at deltage i og stemme på generalforsamlingen pr. fuldmagt. Reglerne om fuldmagter er behandlet under afsnit 3.4.2. og de specielle bemærkninger til § 7.

Af den foreslåede *stk. 4* følger, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal opbevare fortegnelser over sine medlemmer og ajourføre disse fortegnelser.

Fortegnelserne skal give mulighed for identifikation og lokalisering af organisationens medlemmer og rettighedshavere, hvis rettigheder organisationen repræsenterer på basis af bemyndigelser fra disse rettighedshaveres side. Den kollektive forvaltningsorganisation skal ajourføre sine fortegnelser. Det betyder, at den kollektive forvaltningsorganisation løbende skal foretage ændringer i fortegnelserne, fx i forbindelse med at nye medlemmer kommer til og eksisterende medlemmer melder sig ud. En fællesorganisation, der ikke udbetaler skyldige beløb til individuelle rettighedshavere, vil typisk ikke have fortegnelser over disse, men alene over medlemsorganisationerne, og bestemmelsen medfører i dette tilfælde ikke en forpligtelse for sådanne kollektive forvaltningsorganisationer til at oprette fortegnelser over de individuelle rettighedshavere.

Overtrædelse af bestemmelsen kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1.

Til § 5

Forslaget til § 5 har til formål at gennemføre artikel 7 i direktivet.

Forslaget til § 5 medfører, at § 4, stk. 3, § 21, § 31, stk. 1, og § 36 finder tilsvarende anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisation i forhold til rettighedshavere, som ikke er medlemmer af den, men som har en direkte juridisk forbindelse med den ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale.

De bestemmelser, der henvises til i den foreslåede § 5, vedrører krav om, at kollektive forvaltningsorganisationer skal give mulighed for at kommunikere elektronisk med rettighedshaverne (§ 4, stk. 3), at rettighedshaverne skal have bestemte oplysninger (§ 21), at rettighedshaverne skal have oplysninger om de væsentligste vilkår om indgåede repræsentationsaftaler (§ 31, stk. 2), samt at rettighedshaverne skal have mulighed for at klage (§ 36).

Bestemmelsen vedrører rettighedshavere, der har en direkte juridisk forbindelse med en kollektiv forvaltningsorganisation enten ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale. Dette gælder for eksempel rettighedshavere, der kun repræsenteres af den kollektive forvaltningsorganisation

som følge af en aftalelicens eller i medfør af visse andre regler i ophavsretsloven om kollektiv forvaltning, herunder tvangslicensen i ophavsretslovens § 68.

En kollektiv forvaltningsorganisation kan uanset denne bestemmelse vælge, at rettighedshavere, der ikke er medlemmer af organisationen, alligevel kan blive omfattet af flere medlemsrettigheder end dem, der er oplistet i bestemmelsen. Det vil fx være op til den enkelte kollektive forvaltningsorganisation at beslutte, om de af bestemmelsen omfattede rettighedshavere skal have ret til at deltage i beslutningsprocessen i den kollektive forvaltningsorganisation.

Forslaget til § 5 vedrører alene spørgsmålet om, hvornår de omfattede rettighedshavere nyder godt af visse af de medlemsrettigheder, som finder anvendelse for medlemmerne i medfør af forskellige bestemmelser i lovforslaget. Forslaget har derfor ikke betydning for de bestemmelser, hvor de kollektive forvaltningsorganisationer har en generel forpligtelse over for alle rettighedshavere, fx i § 15 om fordeling af skyldige beløb.

Til § 6

Forslaget til § 6 har til formål at gennemføre dele af artikel 8 i direktivet.

Det følger af forslaget til *stk. 1*, at der mindst én gang om året skal indkaldes til og afholdes generalforsamling for medlemmerne. Dette svarer til selskabslovens regler og sikrer en regelmæssig mulighed for et medlem til at gøre sin indflydelse gældende.

Af den foreslåede *stk. 2* fremgår det, at generalforsamlingen skal godkende eventuelle ændringer af den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter og medlemskabsbetingelser, hvis disse betingelser ikke er omfattet af vedtægterne. *Stk. 2* indeholder ikke formelle krav til, hvordan godkendelsen skal ske på generalforsamlingen, fx hvilket flertal der er krævet for at godkende ændringerne i vedtægter og medlemsskabsbetingelser. Det er dog vigtigt, at godkendelsesproceduren opfylder de generelle krav i forslaget til § 4, *stk. 2*, og generalforsamlingen skal efter Kulturministeriets opfattelse derfor have reel indflydelse på eventuelle ændringer af vedtægter og medlemskabsbetingelser, hvis disse ikke er omfattet af vedtægterne.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at generalforsamlingen skal træffe beslutning om udnævnelse og afskedigelse af bestyrelsesmedlemmer og direktører, overvåge deres generelle præstationer og godkende deres vederlag og andre fordele. Forslaget indeholder ikke et absolut krav om, at alle medlemmerne i en bestyrelse skal vælges direkte på generalforsamlingen, men efterlader et vist spillerum til de kollektive forvaltningsorganisationer til at organisere sig på den måde, som findes mest hensigtsmæssig. Generalforsamlingen skal dog have reel indflydelse på bestyrelsens sammensætning, hvilket blandt andet kan ske ved, at generalforsamlingen vælger flertallet af bestyrelsesmedlemmerne direkte på generalforsamlingen. Med andre fordele end aflønning i den foreslåede § 6, *stk. 3*, menes fx monetære og ikkemonetære ydelser, pension, tilskud, ret til andre vederlag og fratrædelsesgodtgørelse.

Forslaget til *stk. 4* medfører, at hvis en kollektiv forvaltningsorganisation har en bestyrelse, der varetager den overordnede og strategiske ledelse, og en direktion, der forestår den daglige ledelse, skal generalforsamlingen ikke udnævne eller afskedige medlemmer af direktionen eller godkende deres aflønning eller andre fordele, såfremt disse beføjelser tilkommer bestyrelsen. Bestemmelsen er således en undtagelse til *stk. 3* og vedrører den situation, som er gældende i mange af de nuværende kollektive forvaltningsorganisationer, hvor der både er en bestyrelse og en daglig ledelse. Det er et krav efter bestemmelsen, at bestyrelsen varetager den overordnede og strategiske ledelse, og at direktionen forestår den daglige ledelse. I vurderingen af, om disse kriterier er opfyldt, skal der anlægges en bred fortolkning, hvor der skal tages højde for, at kollektive forvaltningsorganisationer ofte er organiseret som foreninger. Selskabslovens § 111 kan således ikke som udgangspunkt lægges til grund for vurderingen, medmindre den kollektive forvaltningsorganisation er organiseret som et kapitalselskab. Andre fordele forstås som i *stk. 3*.

Den foreslåede *stk. 5* fastsætter, hvilke beslutninger generalforsamlingen mindst skal træffe beslutning om. Bestemmelsen er en minimumsliste over, hvilke beslutninger generalforsamlingen skal træffe, hvilket medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation kan vælge at give generalforsamlingen flere beføjelser.

I medfør af *stk. 5, nr. 1* skal generalforsamlingen træffe beslutning om den generelle politik for fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere. Bestemmelsen medfører, at generalforsamlingen skal fastsætte de overordnede rammer for bestyrelsens arbejde, fx i form af retningslinjer eller lignende. Det vil så være op til bestyrelsen at udmønte disse retningslinjer. Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv fastsætter politikernes detaljeringsniveau, dog således at de ikke må være så overordnede, at de ikke giver rettighedshaverne eller medlemsorganisationerne en reel mulighed for at påvirke den kollektive forvaltningsorganisation. Fordelingspolitikken danner grundlag for den fordeling, som skal ske efter forslaget til §§ 15-16, og den skal således udformes på en måde, så den muliggør regelmæssig, omhyggelig og nøjagtig fordeling af skyldige beløb. Gennem fordelingspolitikken kan den kollektive forvaltningsorganisation ligeledes lægge niveauet for, i hvilket omfang den vil fordele individuelt. Hermed forstås, at når en medlemsorganisation er ansvarlig for fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne, vil den kollektive forvaltningsorganisation alene skulle have en fordelingspolitik, der vedrører den overordnede fordeling til medlemsorganisationerne. Medlemsorganisationerne vil herefter stå for den individuelle fordeling til rettighedshaverne i medfør af medlemsorganisationens fordelingsplan. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 15 for yderligere uddybning heraf

Forslaget til bestemmelsens *nr. 2* vedrører den generelle politik for anvendelsen af ufordelbare midler. Forskellen på den generelle politik for anvendelsen af ufordelbare midler, jf. § 6, stk. 5, nr. 2, og selve anvendelsen af ufordelbare midler, jf. § 6, stk. 5, nr. 5, er, at den generelle politik har til formål at opstille de overordnede rammer for fordelingen af ufordelbare midler, mens anvendelse af beløb, der ikke kan fordeles, er selve udmøntningen af den generelle politik.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 3* vedrører den generelle investeringspolitik for rettighedsvederlag og eventuelle indtægter fra investering af rettighedsvederlag. Bestemmelsen medfører, at generalforsamlingen skal træffe beslutning om de overordnede rammer for den kollektive forvaltningsorganisationens investeringspolitik. Denne investeringspolitik danner sammen med principperne i forslaget til § 13 grundlaget for de investeringer, som den kollektive forvaltningsorganisation kan foretage.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 4* vedrører den generelle politik for fradrag i rettighedsvederlag og eventuelle indtægter fra investering af rettighedsvederlag. Bestemmelsen medfører, at generalforsamlingen skal træffe beslutning om de overordnede rammer for, hvad den kollektive forvaltningsorganisation kan tage af fradrag, herunder administrationsomkostninger.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 5* vedrører anvendelsen af de ufordelbare midler. Som det følger af bemærkningerne til nr. 2 medfører dette punkt, at medlemmerne skal træffe beslutning om den egentlige anvendelse af de ufordelbare midler. Den kollektive forvaltningsorganisation kan selv fastlægge, hvorvidt denne beslutning skal træffes, før midlerne anvendes eller efter, at de er anvendt. Såfremt afgørelsen træffes efter, at midlerne er anvendt, og generalforsamlingen ikke godkender anvendelsen af de ufordelbare midler, afgøres ledelsens eventuelle erstatningskrav på baggrund af dansk rets almindelige erstatningsretlige principper. Beslutningen skal vedrøre anvendelsen af alle ufordelbare midler, og det skal være tydeligt for medlemmerne, hvad beløbene er anvendt til, således at de kan træffe beslutning på et oplyst grundlag. Det er således ikke tilstrækkeligt, at den kollektive forvaltningsorganisation på generalforsamlingen blot konstaterer, at den konkrete anvendelse er sket i overensstemmelse med den generelle politik om ufordelbare midler.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 6* vedrører den kollektive forvaltningsorganisationens risikostyringspolitik. Bestemmelsen medfører, at generalforsamlingen skal træffe beslutning om den generelle politik for

risikostyring. Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv fastlægger detaljeringsniveauet i politikken.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 7* vedrører godkendelse af erhvervelse, salg og belåning af fast ejendom. Bestemmelsen vil fx være relevant, hvis en kollektiv forvaltningsorganisation flytter domicil eller erhverver nye lokaler. Bestemmelsen medfører, at generalforsamlingen skal have egentlig mulighed for at tage stilling til erhvervelsen, salget eller belåningen. Såfremt der er tale om, at der investeres rettighedsvederlag eller indtægter fra disse vederlag, skal den kollektive forvaltningsorganisation opfylde kravene i forslaget til § 13.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 8* vedrører godkendelse af fusioner og alliancer, oprettelse af datterselskaber samt erhvervelse af andre enheder eller aktier eller rettigheder i andre enheder. Bestemmelsen er fx relevant, hvis to kollektive forvaltningsorganisationer går sammen, eller hvis en kollektiv forvaltningsorganisation opretter et datterselskab til at håndtere registrering af værksudnyttelse og fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 9* vedrører godkendelse af optagelse af lån, ydelse af lån eller sikkerhedsstillelse for lån.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 10* vedrører udnævnelse og afskedigelse af revisor.

Forslaget til bestemmelsens *nr. 11* vedrører godkendelse af den årlige gennemsigtighedsrapport, der er omhandlet i § 23.

Overtrædelse af stk. 1-5 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Det følger af *stk. 6*, at generalforsamlingen kan uddelegere de i bestemmelsens nr. 5-9 anførte beføjelser ved en beslutning eller en bestemmelse i vedtægterne, til det organ, der varetager tilsynsfunktionen, jf. § 8. Som nævnt i forslaget til § 6, stk. 3, kan dette fx være bestyrelsen. Såfremt denne mulighed udnyttes, vil varetagelsen af de beføjelser, som er blevet uddelegeret til organet, der varetager tilsynsfunktionen, i medfør af den foreslåede *stk. 6*, skulle indgå i organets beretning i medfør af lovforslagets § 8, stk. 5.

Til § 7

Forslaget til § 7 har til formål at gennemføre dele af artikel 8 i direktivet.

Det fremgår af den foreslåede *stk. 1*, at alle medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation skal have ret til at deltage i og stemme på generalforsamlingen. En kollektiv forvaltningsorganisation kan dog fastsætte begrænsninger i medlemmernes ret til at deltage i og udøve deres stemmeret på generalforsamlingen på grundlag af et eller begge af følgende kriterier, forudsat at disse kriterier er fastsat og anvendt på en rimelig og forholdsmæssig måde:

- 1) Medlemskabsvarighed og
- 2) størrelsen af de beløb, der er modtaget af, eller som tilfalder et medlem.

Bestemmelsen hænger sammen med, at alle medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer som udgangspunkt bør have adgang til at deltage i og stemme på generalforsamlingen.

Stemmeretsbegrænsning på baggrund af medlemskabsvarighed kan fx anvendes således, at medlemmer skal have været medlem i en specifikt angivet periode, før der opnås stemmeret. Stemmeretsbegrænsning på baggrund af størrelsen af de modtagne beløb kan fx anvendes således, at det kun er medlemmer, der har modtaget et vist beløb, der kan stemme. Begrænsningerne kan anvendes hver for sig eller i kombination.

Stemmeretsbegrænsninger må kun anvendes på en måde, som er rimelig og forholdsmæssig. Kravene medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke må fastsætte stemmeretsbegrænsninger på en måde, der reelt fører til en situation, hvor reglerne om afholdelse af generalforsamling sættes ud af kraft, fx ved at kun en meget lille andel af medlemmerne får mulighed for at stemme.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at de i *stk. 1* fastsatte kriterier skal fremgå af den kollektive forvaltningsor-

ganisations vedtægter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med §§ 20 og 22. Da ændringer i vedtægter og medlemsbetingelserne skal godkendes af generalforsamlingen, jf. forslaget til § 6, stk. 2, vil generalforsamlingen skulle træffe beslutning om fastsættelse af stemmeretsbegrænsninger. Offentliggørelse af kriterierne kan fx ske på den kollektive forvaltningsorganisations hjemmeside i form af de offentliggjorte vedtægter eller medlemskabsbetingelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at alle medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation kan udpege en hvilken som helst anden person eller enhed som fuldmagtshaver til at deltage i og stemme på generalforsamlingen på deres vegne, forudsat at denne udnævnelse ikke medfører en interessekonflikt.

Da udpegningen gælder en hvilken som helst person eller enhed, kan fx advokater, revisorer eller andre medlemmer frit vælges som fuldmagtshaver til at deltage i og stemme på generalforsamlingen.

Udpegning kan dog ikke ske, hvis det medfører en interessekonflikt. Dette kan fx være tilfældet, hvis det udpegende medlem og fuldmagtshaveren tilhører forskellige kategorier af rettighedshavere i den kollektive forvaltningsorganisation.

Forslaget til *stk. 3* har forrang for selskabslovens regler om fuldmagter. Heraf følger, at selvom en kollektiv forvaltningsorganisation er omfattet af selskabsloven, kan en fuldmagtsgiver ikke, uanset selskabslovens regler, give en fuldmagt til fuldmagtshaver, såfremt dette medfører en interessekonflikt.

Det foreslås endvidere i *stk. 4*, at en kollektiv forvaltningsorganisation, uanset bestemmelsen i *stk. 3*, kan fastsætte begrænsninger for udpegningen af fuldmagtshavere og udøvelse af stemmerettigheder for de medlemmer, de repræsenterer. Begrænsningerne må ikke gribe ind i medlemmernes mulighed for at deltage i den kollektive forvaltningsorganisations beslutningsproces på behørig og effektiv vis. Dette betyder, at begrænsningerne ikke må anvendes således, at det bliver umuligt eller uforholdsmæssigt svært for et medlem at anvende sin ret til at deltage i og stemme på generalforsamlingen. Begrænsningerne skal fremgå af den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med §§ 20 og 22.

Bestemmelsen giver således mulighed for, at den kollektive forvaltningsorganisation kan fravige udgangspunktet i *stk. 3* ved at fastsætte begrænsninger i anvendelsen af fuldmagter. Bestemmelsen medfører ikke konkrete krav til, hvordan sådanne begrænsninger kan udformes, dog således at de skal opfylde kravene i *stk. 4*, sidste pkt. Begrænsningerne kan fx bestå i at sætte en maksimumsgrænse for antallet af fuldmagter, som en fuldmagtshaver kan modtage eller sætte rammerne for, hvem der kan modtage en fuldmagt, fx kun andre medlemmer.

Udøvelsen af medlemmers rettigheder gennem fuldmagtshavere må ikke begrænses på anden vis, end hvad der fremgår af bestemmelsen. Vedtægterne kan således fx ikke fastsætte stemmeretsbegrænsninger udelukkende for fuldmagtshavere.

På selve generalforsamlingen har fuldmagtshaveren samme rettigheder, som det medlem, der har udpeget vedkommende, ville have haft. Fuldmagtshaveren skal afgive stemmen i overensstemmelse med instrukserne fra det medlem, der har udpeget ham. Hvis fuldmagtshaveren har modtaget fuldmagter fra flere medlemmer, kan fuldmagtshaveren stemme forskelligt på vegne af de forskellige medlemmer. Omfanget og gyldigheden m.v. af fuldmagten afgøres efter dansk rets almindelige fuldmagsregler.

Den foreslåede *stk. 5* fastsætter, at alle fuldmagter er gyldige for en enkelt generalforsamling. Dette medfører, at der ikke kan gives »løbende fuldmagter«, der gælder alle generalforsamlinger i en given periode, fx på 5 år.

Til § 8

Forslaget til § 8 har til formål at gennemføre artikel 9 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal have en tilsynsfunktion, der løbende overvåger de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer med ansvar for

den daglige ledelse af organisationens aktiviteter. I organisationer, hvor bestyrelsen vælges af medlemmerne på en generalforsamling, jf. § 6, stk. 3, kan bestyrelsen varetage tilsynsfunktionen.

En kollektiv forvaltningsorganisation fastlægger selv rammerne for tilsynsfunktionen, der skal varetages på en ansvarlig, gennemsigtig og uafhængig måde. Tilsynet kan fx udøves på baggrund af anerkendte regelsæt for god selskabsledelse.

Tilsynsfunktionen kan varetages af et særskilt organ, fx et tilsynsråd, eller af nogle eller alle de bestyrelsesmedlemmer, som ikke leder den kollektive forvaltningsorganisationens aktiviteter. Personer, der varetager den daglige ledelse af den kollektive forvaltningsorganisationens aktiviteter, jf. forslaget til § 9, kan ikke samtidig være en del af tilsynsfunktionen. Bestemmelsen medfører ikke, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal oprette nye organer for at opfylde forpligtelsen.

Overtrædelse af stk. 1 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at i en kollektiv forvaltningsorganisation, der har forskellige kategorier af rettighedshavere som medlemmer, skal der være en retfærdig og afbalanceret repræsentation af de forskellige kategorier af medlemmer i det organ, der varetager tilsynsfunktionen. Dette kan fx ske ved, at der sidder et rimeligt antal repræsentanter fra hver kategori af rettighedshaver i fx bestyrelsen. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 4, stk. 3, for yderligere eksemplificering heraf.

Forslaget til § 8, stk. 2, medfører ikke, at kollektive forvaltningsorganisationer skal have et uafhængigt medlem i tilsynsrådet eller bestyrelsen, men forhindrer heller ikke den kollektive forvaltningsorganisation i at vælge tredjeparter til tilsynsfunktionen, herunder personer med relevant professionel ekspertise og rettighedshavere, som ikke opfylder kravene til medlemskab, eller som ikke er repræsenteret direkte af organisationen, men via en enhed, som er medlem af den kollektive forvaltningsorganisation. Den kollektive forvaltningsorganisation kan således indsætte personer med særligt juridisk, regnskabsmæssig eller forretningsmæssig forståelse i organet, der varetager tilsynsfunktionen, uanset at denne person hverken er rettighedshaver eller medlem.

Det organ, der varetager tilsynsfunktionen, skal mindst en gang om året aflægge beretning om udøvelsen af tilsynet for generalforsamlingen.

I medfør af forslaget til *stk. 3* skal enhver af de personer, der varetager tilsynsfunktionen, hvert år afgive en individuel erklæring om interessekonflikter til generalforsamlingen, som indeholder de oplysninger, som fremgår af § 9, stk. 3. Disse oplysninger vedrører eventuelle interesser i den kollektive forvaltningsorganisation, eventuelle vederlag modtaget i det foregående regnskabsår fra den kollektive forvaltningsorganisation, eventuelle beløb modtaget i det foregående regnskabsår som rettighedshaver fra den kollektive forvaltningsorganisation og en erklæring om enhver faktisk eller potentiel konflikt mellem personlige interesser og den kollektive forvaltningsorganisationens interesser eller mellem forpligtelser over for den kollektive forvaltningsorganisation og eventuelle forpligtelser over for enhver anden fysisk eller juridisk person.

Overtrædelse af stk. 3 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Forslaget til *stk. 4* medfører, at det organ, der varetager tilsynsfunktionen, skal mødes regelmæssigt og mindst udøve de beføjelser, det har fået delegeret af generalforsamlingen og have beføjelserne til overvåge de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer, der er omhandlet i § 9.

Bestemmelsen fastlægger for det første et krav om, at tilsynsorganet skal mødes regelmæssigt, men lader det være op til tilsynsorganet selv at vurdere, hvordan dette sker mest hensigtsmæssigt. Organet skal dog mødes ofte nok til, at tilsynsfunktionen kan udøves effektivt.

Overvågningen af de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af de i § 9 nævnte personer, kan fx omfatte disse personers udmøntning af beslutninger truffet på generalforsamling, hvilket navnlig kan være udmøntningen af de generelle politikker nævnt i § 6, stk. 5.

I medfør af forslaget til *stk. 5* skal det organ, der varetager tilsynsfunktionen, mindst en gang om året

aflægge beretning om udøvelsen af tilsynet for generalforsamlingen. Bestemmelsen indeholder ikke krav til, hvordan denne beretning kan ske, hvorfor den både kan aflægges skriftligt eller mundtligt. Bestemmelsen indeholder endvidere ikke krav til indholdet af beretningen, der dog skal give et reelt billede af tilsynet.

Overtrædelse af stk. 5 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Til § 9

Forslaget til § 9 har til formål at gennemføre artikel 10 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal tage alle nødvendige forholdsregler for, at de personer, der forestår den daglige ledelse, gør dette på en fornuftig, forsvarlig og passende måde ved anvendelse af fornuftige administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrolmekanismer. Dette kan fx ske ved at anvende anerkendte standarder på disse områder, herunder anbefalinger om god selskabsledelse, og sikre, at organet, der varetager tilsynsfunktionen, får gode muligheder for at føre tilsyn med den daglige ledelse.

Hvem, der indgår i den daglige ledelse for en kollektiv forvaltningsorganisation, afhænger af den konkrete struktur og ledelsessammensætning i organisationen. Den daglige ledelse kan fx bestå af en eller flere af medlemmerne i bestyrelsen eller af en direktion, der er ansat af den kollektive forvaltningsorganisation. Et medlem af den daglige ledelse kan ikke samtidig være en del af tilsynsfunktionen.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at kollektive forvaltningsorganisationer skal indføre og anvende procedurer for at undgå interessekonflikter. Kan sådanne konflikter ikke undgås, skal den kollektive forvaltningsorganisation indføre og anvende procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og oplyse om faktiske eller potentielle interessekonflikter med henblik på at forhindre konflikterne i at skade de kollektive interesser for de rettighedshavere, som organisationen repræsenterer. Disse procedurer kan fx baseres på anerkendte standarder for selskabsledelse.

Sådanne interessekonflikter kan fx opstå, hvor et medlem af bestyrelsen også er leverandør af varer eller tjenesteydelser til den kollektive forvaltningsorganisation.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at procedurer efter stk. 2 skal omfatte en individuel årlig erklæring til generalforsamlingen fra hver af de personer, der er omfattet af stk. 1. Erklæringen skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) alle interesser i den kollektive forvaltningsorganisation,
- 2) alle vederlag modtaget i det foregående regnskabsår fra den kollektive forvaltningsorganisation,
- 3) alle beløb modtaget i det foregående regnskabsår som rettighedshaver fra den kollektive forvaltningsorganisation og
- 4) enhver faktisk eller potentiel konflikt mellem personlige interesser og den kollektive forvaltningsorganisations interesser eller mellem forpligtelser over for den kollektive forvaltningsorganisation og eventuelle forpligtelser over for enhver anden fysisk eller juridisk person.

Den kollektive forvaltning kan vælge at anvende anerkendte standarder i forbindelse med udarbejdelsen af disse individuelle erklæringer.

Overtrædelse af stk. 3 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Til § 10

Forslaget til § 10 har til formål at gennemføre artikel 11, stk. 2, i direktivet.

Det foreslås i § 10, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal udvise omhu ved opkrævning, fordeling og anden forvaltning af rettighedsvederlag.

Bestemmelsen har til formål at tydeliggøre, at kollektive forvaltningsorganisationer skal udvise omhu i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed, herunder i forbindelse med opkrævning, fordeling og

anden forvaltning af rettighedsvederlag. Princippet om at udvise omhu i forbindelse med forvaltningen af rettighedsvederlag indeholder ikke konkrete forpligtelser for den kollektive forvaltningsorganisation, men har betydning for fortolkningen af lovforslagets øvrige bestemmelser. Princippet om, at der skal udvises omhu, gælder ligeledes i forhold til eventuelle indtægter fra investering af rettighedsvederlag.

Såfremt det i en kollektiv forvaltningsorganisation besluttet, at fordelingen af skyldige beløb skal ske gennem forvaltningsorganisationens medlemsorganisationer, jf. § 24, finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. forslaget til § 1, stk. 6. Dette medfører, at medlemsorganisationerne skal udvise den samme omhu i forvaltningen af vederlagene, som ville være forventet af den kollektive forvaltningsorganisation.

Til § 11

Forslaget til § 11 har til formål at gennemføre artikel 11, stk. 3, i direktivet.

Det følger af forslaget til § 11, at en kollektiv forvaltningsorganisation i sine regnskaber skal holde rettighedsvederlag og indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag adskilt fra øvrige indtægter og andre aktiver.

Formålet med bestemmelsen er at give interessenter et klart indblik i størrelsen af indtægter i form af rettighedsvederlag og indtægter fra investering af rettighedsvederlag. Dette skal ske, fordi der i lovens § 12 gælder begrænsninger i, hvilke fradrag der kan foretages i rettighedsvederlag og indtægter fra investering af rettighedsvederlag. Det skal således kunne ses i regnskabet, at der ikke er foretaget andre fradrag i rettighedsvederlag og indtægter fra investering af rettighedsvederlag, end hvad der er tilladt efter loven.

Til rettighedsvederlag kan også henregnes accessoriske ydelser og beløb modtaget til omkostningsdækning. Andre indtægter, herunder indtægter fra organisationens eventuelle egne aktiver som fx ejendomme eller biler, der ejes af organisationen, skal fremgå tydeligt adskilt fra rettighedsvederlag og indtægter fra investering af rettighedsvederlag.

Kollektive forvaltningsorganisationer kan for at opfylde dette krav benytte sig af den regnskabspraksis, der er udviklet iht. årsregnskabslovens § 19, stk. 3, hvorefter indregnede forhold, der ikke vedrører de erhvervsmæssige aktiviteter, skal klassificeres således, at de tydeligt fremstår adskilt fra de erhvervsmæssige aktiviteter i balance og resultatopgørelse.

Overtrædelse af bestemmelsen kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Såfremt det i en kollektiv forvaltningsorganisation besluttet, at fordelingen af skyldige beløb skal ske gennem forvaltningsorganisationens medlemsorganisationer, jf. § 24, finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. forslaget til § 1, stk. 6.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 6.

Til § 12

Forslaget til § 12 har til formål at gennemføre artikel 11, stk. 4, i direktivet.

Det følger af forslaget til bestemmelsen, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke må anvende rettighedsvederlag eller indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag til andet end fordeling til rettighedshaverne, medmindre den kan fratrække eller modregne administrationsomkostninger eller på anden måde anvende rettighedsvederlag eller indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag, jf. § 6, stk. 5. Bestemmelsen har til formål at sikre, at generalforsamlingen har indflydelse på, hvordan rettighedsvederlag skal anvendes, hvis de ikke anvendes til fordeling til rettighedshaverne.

Bestemmelsen giver mulighed for, at en kollektiv forvaltning kan anvende rettighedsvederlag og indtægter herfra på to måder. For det første kan der fratrækkes eller modregnes administrationsomkostninger, hvilket skal ske i overensstemmelse med en generalforsamlingsbeslutning, jf. forslaget til § 6, stk. 5, nr. 4,

samt forslaget til § 14. For det andet kan rettighedsvederlagene eller indtægter herfra anvendes i medfør af en anden beslutning taget af generalforsamlingen, fx at der kan ske investering, eller der kan anvendes midler til kulturelle formål. Visse konkrete anvendelser af rettighedsmidlerne kræver godkendelse fra generalforsamlingen i medfør af forslaget til § 6, stk. 5, nr. 7-9, medmindre disse beføjelser er delegeret til det organ, der skal varetage tilsynsfunktionen.

Lovforslaget indebærer i øvrigt ingen ændring i dansk rets almindelig regler om udlæg, transporter og modregning i rettighedsvederlag.

Overtrædelse af stk. 1 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Såfremt det i en kollektiv forvaltningsorganisation besluttet, at fordelingen af skyldige beløb skal ske gennem forvaltningsorganisationens medlemsorganisationer, jf. § 24, så vil medlemsorganisationerne være omfattet af kravene i § 12, jf. forslaget til § 1, stk. 6. Dette medfører, at medlemsorganisationerne kun kan anvende rettighedsvederlagene eller indtægterne herfra under samme forudsætninger som en kollektiv forvaltningsorganisation, der fordeler rettighedsvederlag – dvs. enten som administrationsomkostninger eller på anden måde.

Kulturministeriet bemærker, at medlemsorganisationerne ikke kan anvende midlerne til kollektiv fordeling, medmindre dette sker i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i lovbemærkningerne til § 15.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 6.

Til § 13

Forslaget til § 13 har til formål at gennemføre artikel 11, stk. 5, i direktivet.

Forslaget medfører, at hvis en kollektiv forvaltningsorganisation investerer rettighedsvederlag eller indtægter opnået ved investering af rettighedsvederlag, skal det ske på en sådan måde, at interesserne hos de rettighedshavere, som den repræsenterer, varetages bedst muligt. Investeringen skal være i overensstemmelse med den generelle investerings- og risikoforvaltningspolitik som omhandlet i forslaget til § 6, stk. 5, nr. 3 og 6, og ske under hensyntagen til følgende regler:

- 1) Findes der en potentiel interessekonflikt, skal den kollektive forvaltningsorganisation sikre, at investeringerne foretages udelukkende i rettighedshavernes interesse.
- 2) Aktiverne skal investeres således, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i hele investeringsporteføljen.
- 3) Aktiverne skal spredes på passende vis for at undgå uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv og koncentrationer af risici i porteføljen som helhed.

Reglernes formål er at pålægge kollektive forvaltningsorganisationer at udvise forsigtighed i forbindelse med investeringer af rettighedsvederlag, samtidig med at de gives mulighed for at vælge den mest sikre og effektive investeringspolitik.

Det er som udgangspunkt den kollektive forvaltningsorganisationens generalforsamling, der selv beslutter, på hvilken måde og i hvilket omfang den ønsker at investere rettighedsvederlag, jf. forslaget til § 6, stk. 4, nr. 3 og 6. Investerings- og risikoforvaltningspolitikken skal dog ske under hensyn til de nævnte regler i den foreslåede § 13.

Såfremt det i en kollektiv forvaltningsorganisation besluttet, at fordelingen af skyldige beløb skal ske gennem forvaltningsorganisationens medlemsorganisationer, jf. § 24, finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. forslaget til § 1, stk. 6. Såfremt det i medlemsorganisationerne besluttet at investere rettighedsvederlag, må dette derfor ske i overensstemmelse med principperne i § 13.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 6.

Til § 14

Forslaget til § 14 har til formål at gennemføre artikel 12 i direktivet.

Den foreslåede § 14 har til formål at sikre gennemsigtighed og gennemskuelse i forhold til fradrag for administrationsomkostninger m.v., som de kollektive forvaltningsorganisationer foretager i rettighedsvederlagene, samt at sikre, at disse fradrag er rimelige.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal oplyse rettighedshavere om administrationsomkostninger og andre fradrag fra rettighedsvederlaget og andre indtægter opnået ved investering af rettighedsvederlag, før rettighedshaverne bemyndiger en kollektiv forvaltningsorganisation til at forvalte deres rettigheder.

Stk.1 gælder kun i det omfang, en rettighedshaver bemyndiger en kollektiv forvaltningsorganisation til at forvalte vedkommendes rettigheder. Dette betyder, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke skal give de i § 14, stk. 1, nævnte oplysninger, når den forvalter rettigheder for ikkerepræsenterede rettighedshavere i medfør af en aftalelicens, eller hvis den forvalter rettigheder i medfør af ophavsretslovens § 68, stk. 2. Det samme gælder for kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter rettigheder under blankmedieordningen i ophavsretslovens §§ 39-46 a. Oplysninger på forhånd om fradrag af administrationsomkostninger kan i sagens natur kun gives af principiel og generel karakter, da de eksakte omkostninger på meddelelsestidspunktet er ukendte.

Overtrædelse af stk. 1 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at fradrag skal stå i rimelige forhold til den kollektive forvaltningsorganisations ydelser til rettighedshaverne og skal beregnes ud fra objektive kriterier. Dette gælder også for de i forslaget til § 14, stk. 4, omhandlede ydelser. Vurderingen af, hvornår et fradrag ikke står i et rimeligt forhold til den kollektive forvaltningsorganisations ydelser til rettighedshaverne, vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, idet fx størrelsen af administrationsomkostninger varierer alt afhængig af, hvilket forvaltningsområde der er tale om, herunder hvilke ydelser den kollektive forvaltningsorganisation giver sine medlemmer.

Forslaget til § 14, stk. 2, vedrører alle typer fradrag, herunder fradrag for administrationsomkostninger og fradrag af midler til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål. Bestemmelsen vedrører ikke fradrag i henhold til anden lovgivning, såsom fradrag med henblik på levering af sociale ydelser fra en kollektiv forvaltningsorganisation til rettighedshaverne.

Af den foreslåede *stk. 3* følger, at administrationsomkostninger ikke må overstige de begrundede og dokumenterede omkostninger, som afholdes af den kollektive forvaltningsorganisation i forbindelse med forvaltning af rettigheder. Administrationsomkostninger kan bl.a. omfatte lønninger, indkøb af kontorartikler etc. Det vil således ikke være muligt for en kollektiv forvaltningsorganisation at fratrække en på forhånd fikseret procentdel af rettighedsvederlaget til dækning af administrationsomkostninger, medmindre den fikserede procent ikke overstiger de faktiske begrundede og dokumenterede udgifter, hvad enten der er tale om interne omkostninger (lønninger m.v.) eller eksterne udgifter (husleje, konsulentbistand m.v.). Den foreslåede § 14, stk. 3, gælder for alle administrationsomkostninger i medfør af lovforslaget, herunder dem der er nævnt i § 18, stk. 1, og § 33, stk. 3. Fradrag, der foretages til dækning af administrationsomkostninger, skal således både opfylde kravene i § 14, stk. 2, og må ikke overstige de begrundede og dokumenterede omkostninger, som afholdes af den kollektive forvaltningsorganisation i forbindelse med forvaltning af rettigheder. § 14, stk. 3, vedrører alle fradrag til dækning af omkostninger vedrørende forvaltning af ophavsretsrettigheder. Det er derfor ikke afgørende, om den kollektive forvaltningsorganisation betegner en omkostning som administrationsomkostning. Det er endvidere ikke afgørende, på hvilken måde fradraget foretages. Fradrag i form af fx modregning kan derfor også være omfattet, såfremt der reelt er tale om en administrationsomkostning. § 14, stk. 3, finder dermed tillige

anvendelse for eventuelle andre fradrag til dækning af omkostninger vedrørende forvaltning af ophavsret uanset betegnelsen eller beskrivelsen.

Det følger af forslaget til *stk. 4*, at når en kollektiv forvaltningsorganisation anvender midler til sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige formål, der finansieres gennem fradrag i rettighedsvederlagene eller i indtægter fra investering af rettighedsvederlag, skal anvendelsen ske på grundlag af rimelige kriterier. Kravet om, at sådanne ydelser skal tilbydes på rimelige vilkår, skal ses i sammenhæng med artikel 18 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde om ikkediskrimination og gælder navnlig i forhold til adgangen til disse ydelser.

Såfremt det i en kollektiv forvaltningsorganisation besluttet, at fordelingen af skyldige beløb skal ske gennem forvaltningsorganisationens medlemsorganisationer, jf. § 24, finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. § 1, stk. 6. Dette betyder bl.a., at en medlemsorganisation vil skulle give de i § 14, stk. 1, omfattede oplysninger til en rettighedshaver, inden den opnår samtykke fra rettighedshaveren. Det betyder ligeledes, at medlemsorganisationens fradrag og administrationsomkostninger skal opfylde kravene i forslaget til § 14, stk. 2-3, og at eventuel anvendelse af rettighedsvederlag eller indtægter heraf til sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige formål skal opfylde kravene i forslaget til § 14, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 6.

Til § 15

Forslaget til § 15 har til formål at gennemføre artikel 13, stk. 1, i direktivet.

Reglen har til formål at sikre, at rettighedshaverne får hurtig adgang til rettighedsvederlag, som opkræves af de kollektive forvaltningsorganisationer.

Forslaget til *stk. 1* betyder, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal fordele skyldige beløb til rettighedshaverne regelmæssigt, omhyggeligt, nøjagtigt og i overensstemmelse med den generelle fordelingspolitik, jf. § 6, stk. 5, nr. 1.

Det er bestemmelsens udgangspunkt, at en kollektiv forvaltningsorganisation selv fastsætter sin fordelingspolitik, dog således at politikken skal opfylde kravene til regelmæssighed, omhyggelighed og nøjagtighed i den foreslåede § 15, stk. 1, ligesom fordelingen af skyldige beløb skal ske inden for fristen i den foreslåede § 15, stk. 2.

Hermed forstås, at de kollektive forvaltningsorganisationer så vidt muligt skal tilstræbe at fordele det skyldige beløb til de enkelte rettighedshavere. Det er op til den enkelte kollektive forvaltningsorganisation at vurdere, hvilke tiltag den vil tage for at efterleve disse krav. Den kollektive forvaltningsorganisation kan fx vælge at sætte krav til brugernes rapportering i form af stikprøvekontroller og selvangivelsesordninger eller vælge et fordelingsgrundlag, hvor den kollektive forvaltningsorganisation anvender viden fra et andet, lignende område til fordelingen.

Den kollektive forvaltningsorganisation kan ikke fordele midlerne kollektivt, fx i form af stipendier. Kollektiv fordeling kan dog ske som led i de kollektive forvaltningsorganisationers sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige ydelser eller via de ufordelbare midler i medfør af en generalforsamlingsbeslutning, jf. § 6, stk. 5, nr. 2 og nr. 5. Kollektiv fordeling kan ligeledes ske, hvis dette er tilladt i medfør af anden lovgivning, herunder i medfør af ophavsretslovens § 39, stk. 4.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at skyldige beløb skal fordeles hurtigst muligt og senest ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, hvor rettighedsvederlaget er opkrævet, medmindre der er objektive grunde, som forhindrer overholdelse af fristen. Objektive grunde kan navnlig opstå i forbindelse med indberetning fra brugere, identifikation af rettigheder, rettighedshavere eller matchning af oplysninger om værker med rettighedshavere. Omstændigheder såsom investering af rettighedsvederlag med fast løbetid udgør ikke en gyldig grund til en sådan forsinkelse.

Overtrædelse af stk. 1 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Fordelingen skal ske inden for ni måneder efter det regnskabsår, hvori vederlaget rent faktisk er blevet indbetalt til den kollektive forvaltningsorganisation. Det er således hverken fakturerings tidspunktet eller forfaldstidspunktet, der er afgørende for, hvornår fristen i den foreslåede § 15, stk. 2, skal regnes fra.

Såfremt det i en kollektiv forvaltningsorganisation besluttet, at fordelingen af skyldige beløb skal ske gennem forvaltningsorganisationens medlemsorganisationer, jf. § 24, finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. § 1, stk. 6. Dette medfører, at medlemsorganisationen skal fordele de skyldige beløb regelmæssigt, omhyggeligt og nøjagtigt, og at fordelingen skal være i overensstemmelse med den generelle fordelingspolitik i medlemsorganisationen.

Fordelingen fra medlemsorganisationerne skal ske inden for samme frist, som hvis den kollektive forvaltningsorganisation selv fordelte beløbene, dvs. hurtigst muligt, og senest ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, i hvilket de pågældende rettighedsvederlag er blevet opkrævet af den kollektive forvaltningsorganisation, dog med mulighed for fristoverskrivelse, hvis der er objektive grunde, der forhindrer medlemsorganisationen fra at overholde fristerne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 6.

Til § 16

Forslaget til § 16 har til formål at gennemføre artikel 13, stk. 2-6, i direktivet.

I forslaget til *stk. 1*, der modsvarer artikel 13, stk. 2, foreslås det, at hvis de beløb, der tilfalder rettighedshaverne, ikke kan fordeles inden for fristen i § 15, stk. 2, skal en kollektiv forvaltningsorganisation bogføre beløbene særskilt.

Overtrædelse af stk. 1 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at den kollektive forvaltningsorganisation skal træffe alle nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med forslaget § 15 til at identificere og lokalisere rettighedshaverne. De nødvendige foranstaltninger fastsættes som udgangspunkt af de kollektive forvaltningsorganisationer og skal under alle omstændigheder indeholde de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 3-6.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation senest tre måneder efter udløbet af fristen i § 15, stk. 2, skal oplyse om værker, for hvilke en eller flere rettighedshavere ikke er blevet identificeret eller lokaliseret, til de rettighedshavere, som den repræsenterer, eller dens medlemsorganisationer og alle kollektive forvaltningsorganisationer, som den har indgået repræsentationsaftaler med.

Udgangspunktet er således, at der skal oplyses om de nævnte værker senest 12 måneder efter udgangen af det regnskabsår, hvor rettighedsvederlaget er opkrævet, medmindre der er objektive grunde, som forhindrer overholdelse af fristen. Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der vælger den måde, hvorpå oplysningen skal gives, fx ved hjælp af e-mails til de i bestemmelsen nævnte parter.

Det følger af *stk. 4*, at i det omfang, oplysningerne er tilgængelige for den kollektive forvaltningsorganisation, omfatter de oplysninger, der er nævnt i stk. 3, titlen på værket, navnet på ophavsmanden, navnet på forlæggeren eller producenten og alle andre relevante tilgængelige oplysninger, der kan bidrage til at identificere rettighedshaveren.

Bestemmelsen medfører, at udgangspunktet for tilrådighedsstillelsen er de oplysninger, der er tilgængelige for den kollektive forvaltningsorganisation, dvs. de oplysninger, som den kollektive forvaltningsorganisation er i besiddelse af.

Det følger af *stk. 5*, at den kollektive forvaltningsorganisation i forbindelse med identificeringen og lokaliseringen af rettighedshaverne, jf. stk. 2, skal kontrollere de medlemsfortegnelser, der er omhandlet i forslaget til § 4, stk. 4, og andre umiddelbart tilgængelige fortegnelser. Forpligtelsen gælder, selvom den kollektive forvaltningsorganisation lader andre enheder, fx datterselskaber, stå for håndteringen af medlemsfortegnelsen i medfør af forslaget til § 4, stk. 4.

Det følger af forslaget til *stk. 6*, at hvis de foranstaltninger, der er nævnt i *stk. 2-5*, ikke fører til identifikation eller lokalisering af rettighedshaveren, skal den kollektive forvaltningsorganisation stille de oplysninger, der er nævnt i *stk. 4*, til rådighed for offentligheden senest et år efter udløbet af tremånedersperioden, jf. *stk. 3*. Dette vil almindeligvis være to år efter udgangen af det regnskabsår, hvor rettighedsvederlaget er opkrævet, medmindre der er objektive grunde, som forhindrer overholdelse af fristen. Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv vælger, hvordan oplysningerne skal stilles til rådighed for offentligheden, hvilket fx kan ske på den kollektive forvaltnings hjemmeside.

Det følger af forslaget til *stk. 7*, at hvis de beløb, der tilfalder rettighedshaverne, ikke kan fordeles senest tre år fra udgangen af det regnskabsår, hvori de pågældende beløb blev opkrævet, og såfremt den kollektive forvaltningsorganisation har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at identificere og lokalisere rettighedshaverne, jf. *stk. 2-6*, skal beløbene klassificeres som ufordelbare midler.

Dette betyder, at såfremt den kollektive forvaltningsorganisation ikke har opfyldt kravene i *stk. 2-6*, vil de pågældende beløb ikke være at betragte som ufordelbare midler og vil derfor ikke kunne anvendes i medfør af den foreslåede § 16, *stk. 8*. Der vil således ikke kunne ske udlodning eller fordeling af disse midler.

I medfør af forslaget til *stk. 8* træffer generalforsamlingen i en kollektiv forvaltningsorganisation beslutning om anvendelsen af ufordelbare midler. Dette følger ligeledes af forslaget til § 6, *stk. 5*, nr. 1 og 5, og der henvises til bemærkningerne hertil for yderligere uddybning heraf.

Spørgsmålet om, hvornår et krav på rettighedsvederlag forældes, berøres ikke af reglerne i § 16. Det vil således være dansk rets almindelige regler om forældelse og reglerne i ophavsretslovens § 38, *stk. 5*, og § 49, der afgør sådanne spørgsmål. Såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation foretager hensættelser for at imødekomme fremtidige krav, skal disse hensættelser behandles på samme måde som de ufordelbare midler.

Overtrædelse af *stk. 3-6* kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, *stk. 1*, nr. 2.

Såfremt det i en kollektiv forvaltningsorganisation besluttet, at fordelingen af skyldige beløb skal ske gennem en forvaltningsorganisationens medlemsorganisationer, jf. § 24, finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. § 1, *stk. 6*. Dette betyder, at medlemsorganisationerne skal foretage de eftersøgningskrav, som følger af forslaget til § 16, og at organisationerne ikke kan behandle ufordelbare midler på andre måder, end hvordan det er foreskrevet i bestemmelsen.

En beslutning om medlemsorganisationernes fordeling i medfør af § 24 medfører ikke, at medlemsorganisationer er forpligtede til at oprette medlemsregistre som omtalt i lovforslagets § 4, *stk. 4*, eller afholde generalforsamlinger som omtalt i lovforslagets §§ 6-7, selvom der henvises til disse bestemmelser i § 16.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, *stk. 6*.

Til § 17

Forslaget til § 17 har til formål at gennemføre artikel 14 i direktivet.

Forslaget medfører, at kollektive forvaltningsorganisationer ikke må diskriminere nogen rettighedshaver, hvis rettigheder den forvalter i henhold til en repræsentationsaftale. Dette gælder navnlig med hensyn til gældende tariffer, administrationsomkostninger og betingelser for opkrævning af rettighedsvederlag og fordeling af skyldige beløb. Diskriminationsforbuddet vedrører fx et forbud mod at diskriminere pga. nationalitet.

Reglen gælder ikke i forhold til udenforstående rettighedshavere, hvis rettigheder alene forvaltes af en kollektiv forvaltningsorganisation som følge af aftalelicensvirkningen. Disse rettighedshavere vil dog være omfattet af diskriminationsforbuddet i ophavsretslovens § 51.

Til § 18

Forslaget til § 18 har til formål at gennemføre artikel 15 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke må foretage andre fradrag end administrationsomkostninger fra de rettighedsvederlag, der hidrører fra de rettigheder, den forvalter på grundlag af en repræsentationsaftale, eller fra nogen anden indtægt hidrørende fra investering af disse rettighedsvederlag, medmindre den anden kollektive forvaltningsorganisation, der er part i repræsentationsaftalen, har givet sit udtrykkelige samtykke til sådanne fradrag. Bestemmelsen medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation som udgangspunkt kun kan fradrage administrationsomkostninger, der skal opfylde kravene i forslaget til § 14. De kollektive forvaltningsorganisationer kan dog aftale, at der kan tages andre fradrag, hvilket fx kan ske i forbindelse med indgåelsen af repræsentationsaftalen.

Overtrædelse af *stk. 1* kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, *stk. 1, nr. 2*.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation regelmæssigt, omhyggeligt og nøjagtigt skal fordele de skyldige beløb til andre kollektive forvaltningsorganisationer. Principperne skal forstås på samme måde som i § 15, *stk. 1*.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation skal foretage fordelingen til de andre kollektive forvaltningsorganisationer hurtigst muligt og senest ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, hvor rettighedsvederlaget er opkrævet, medmindre objektive grunde forhindrer overholdelse af fristen. Herved forstås navnlig objektive grunde i forbindelse med indberetning fra brugere, identifikation af rettigheder, rettighedshavere eller matchning af oplysninger om værker med rettighedshavere.

Forslaget til *stk. 4*, medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation, der modtager det skyldige beløb fra en anden kollektiv forvaltningsorganisation, skal viderefordre dette hurtigst muligt og senest seks måneder efter modtagelsen, medmindre objektive grunde forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation i at overholde denne frist. Objektive grunde skal forstås på samme måde som i § 15 og § 18, *stk. 3*. Den kollektive forvaltningsorganisation kan vælge at lade sine medlemsorganisationer afregne det skyldige beløb til rettighedshaverne, der i så fald skal overholde samme frist, jf. forslaget til § 1, *stk. 6*, og § 24.

Forslaget til § 18, *stk. 4*, fastlægger fristerne for fordeling af skyldige beløb og indeholder ikke krav til, hvis fordelingspolitik der skal anvendes i forbindelse med fordelingen til rettighedshaverne. Dette betyder, at kollektive forvaltningsorganisationer i deres repræsentationsaftaler kan aftale, at det er den modtagende organisations fordelingsplan, der skal være gældende for fordelingen.

Forslaget til § 18, *stk. 3* og *4*, berøres ikke af reglerne i § 15. Hermed forstås, at såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation fordeler skyldige beløb i medfør af en repræsentationsaftale, skal denne fordeling – og den efterfølgende viderefordeling til rettighedshaverne – ske i medfør af § 18. Den fordeling, som en forvaltningsorganisation foretager til egne rettighedshavere eller medlemsorganisationer, og som ikke hidrører fra en repræsentationsaftale, reguleres af forslaget til § 15. På denne måde er der ikke overlap mellem de to bestemmelser.

Overtrædelse af *stk. 3-4* kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, *stk. 1, nr. 2*.

Såfremt det i en kollektiv forvaltningsorganisation beslutes, at fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne skal ske gennem den modtagende forvaltningsorganisations medlemsorganisationer, jf. § 24, finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. forslaget til § 1, *stk. 6*. Dette betyder, at viderefordelingen skal ske inden for samme frist, som hvis den modtagende kollektive forvaltningsorganisation selv fordelte beløbene, dvs. hurtigst muligt og senest seks måneder efter modtagelsen, medmindre objektive grunde forhindrer medlemsorganisationen i at overholde denne frist.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, *stk. 6*.

Til § 19

Forslaget til § 19 har til formål at gennemføre artikel 18 i direktivet.

Forslaget til stk. 1 medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation, der selv tildeler rettighedsvederlag eller fordeler skyldige beløb til rettighedshavere, herunder de rettighedshavere, hvis rettigheder forvaltes af den kollektive forvaltningsorganisation som følge af en aftalelicens, mindst én gang om året skal stille mindst en række oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som den har tildelt rettighedsvederlag eller fordelt skyldige beløb til.

Det er de kollektive forvaltningsorganisationer, der selv fastlægger den måde, hvorpå oplysningerne stilles til rådighed, dog således at det skal tilstræbes, at det er nemt og overskueligt for rettighedshaverne at tilgå informationen. I den forbindelse er det vigtigt, at det på en tydelig måde fremgår, hvilken periode de pågældende oplysninger vedrører.

Oplysningerne er oplistet i forslaget til bestemmelsens nr. 1-7.

Bestemmelsens *nr. 1* vedrører alle kontaktoplysninger, som rettighedshaveren har givet den kollektive forvaltningsorganisation tilladelse til at anvende for at identificere og lokalisere rettighedshaveren, hvilket fx kan være navn og adresse.

Bestemmelsens *nr. 2* er oplysninger om de rettighedsvederlag, der er tildelt rettighedshaveren. Dette inkluderer beløb, der senere er fordelt til rettighedshaveren.

Bestemmelsens *nr. 3* er oplysninger om de beløb, som den kollektive forvaltningsorganisation har fordelt til rettighedshaveren pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. type anvendelse. Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv fastlægger, hvad der forstås herved. Der henvises til bemærkningerne til § 23 for uddybning af disse principper.

Bestemmelsens *nr. 4* henviser til den periode, hvori den anvendelse, for hvilken der tildeltes og fordeltes beløb til rettighedshaveren, fandt sted, medmindre der er objektive grunde relateret til indberetning fra brugere, som forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation i at give disse oplysninger. Objektive grunde kan fx være manglende eller mangelfuld indberetning fra brugere om, hvilken periode en konkret betaling vedrører.

Bestemmelsens *nr. 5* vedrører fradrag fra administrationsomkostninger. Der henvises til bemærkningerne til § 14 for forståelsen af begrebet administrationsomkostninger.

Bestemmelsens *nr. 6* vedrører andre fradrag end administrationsomkostninger, hvilket fx kan være fradrag til kulturelle formål.

Bestemmelsens *nr. 7* vedrører ethvert rettighedsvederlag tildelt rettighedshaveren, der er udestående for enhver periode. Modsat nr. 1 menes der her de beløb, der er tildelt, men endnu ikke fordelt til rettighedshaverne.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation tildeler rettighedsvederlag og har medlemsorganisationer, der er ansvarlige for fordelingen af rettighedsvederlag til rettighedshavere, jf. § 24, skal den kollektive forvaltningsorganisation give de i § 19, stk. 1, anførte oplysninger til disse medlemsorganisationer, såfremt de ikke allerede råder over dem. Ofte vil det være medlemsorganisationen, der er indehaver af de fleste oplysninger om rettighedshaverne og hvor meget, der er blevet tildelt og fordelt til de enkelte rettighedshavere. Derfor vil oplysningsforpligtelsen fra en kollektiv forvaltningsorganisation til medlemsorganisationen være begrænset til fx, hvad størrelsen på de administrationsomkostninger og andre fradrag, der er taget i den kollektive forvaltningsorganisation, er.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at medlemsorganisationerne mindst en gang om året skal stille de i § 19, stk. 1, anførte oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som de har tildelt eller fordelt beløb til i den periode, som oplysningerne vedrører. Medlemsorganisationen fastlægger selv måden, hvorpå de vil stille oplysningerne til rådighed for rettighedshaverne.

Overtrædelse af § 19 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Til § 20

Forslaget til § 20 har til formål at gennemføre artikel 19 i direktivet.

Forslaget medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation mindst én gang om året skal stille de i nr. 1-5 nævnte oplysninger til rådighed elektronisk for andre kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne den forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale.

Det er som udgangspunkt de kollektive forvaltningsorganisationer, der fastlægger den måde, hvorpå de i bestemmelsen nævnte oplysninger skal stilles til rådighed for andre kollektive forvaltningsorganisationer. Tilrådighedsstillelsen skal dog ske mindst en gang om året, og det skal tydeligt fremgå, hvilken periode oplysningerne vedrører.

Bestemmelsens *nr. 1* vedrører de rettighedsvederlag, der er tildelt, og de skyldige beløb, der er fordelt af den kollektive forvaltningsorganisation pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. type anvendelse for de rettigheder, den forvalter i henhold til repræsentationsaftalen, samt eventuelle tildelte rettighedsvederlag, der er udestående for enhver periode. Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der fastlægger kategorierne af rettigheder og typer af anvendelse, dog således at det kan aftales mellem de kollektive forvaltningsorganisationer, hvilke kategorier af rettigheder eller typer af anvendelse, der skal anvendes. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 23.

Bestemmelsens *nr. 2* vedrører fradrag for administrationsomkostninger. Der henvises til bemærkningerne til § 14.

Bestemmelsens *nr. 3* vedrører fradrag til ethvert andet formål end administrationsomkostninger, jf. § 18. Sådanne fradrag kan bl.a. vedrører fradrag til kulturelle formål, der dog kun kan tages, hvis det udtrykkeligt er aftalt mellem de kollektive forvaltningsorganisationer, jf. § 18.

Bestemmelsens *nr. 4* vedrører oplysninger om alle licenser, som der er givet tilladelse til eller afslag på vedrørende værker, som er omfattet af repræsentationsaftalen. Det vil være op til de kollektive forvaltningsorganisationer, der er en del af repræsentationsaftalen, at aftale de nærmere rammer herfor.

Bestemmelsens *nr. 5* vedrører beslutninger vedtaget på generalforsamlingen, i det omfang disse beslutninger er af relevans for forvaltningen af rettigheder i henhold til repræsentationsaftalen. Det vil afhænge af en konkret vurdering, hvorvidt en generalforsamlingsbeslutning har betydning for forvaltning af rettigheder i henhold til repræsentationsaftalen. Det kan fx være den overordnede politik for fradrag i rettighedsvederlag.

Bestemmelsen forhindrer ikke, at de kollektive forvaltningsorganisationer kan aftale, at der skal gives yderligere oplysninger, eller at tilrådighedsstillelsen skal ske flere gange om året.

Forslaget til § 20 finder anvendelse i de situationer, hvor der foreligger en repræsentationsaftale mellem to kollektive forvaltningsorganisationer. Dette betyder, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, når en kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettigheder for rettighedshavere, der er medlemmer af andre kollektive forvaltningsorganisationer, hvis dette ikke sker i henhold til en repræsentationsaftale, men fx som følge af en aftalelicens.

Overtrædelse af § 20 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Til § 21

Forslaget til § 21 har til formål at gennemføre artikel 20 i direktivet.

Forslaget til § 21 har til formål at sikre, at rettighedshavere, andre kollektive forvaltningsorganisationer og brugere har adgang til oplysninger om omfanget af de kollektive forvaltningsorganisationers aktiviteter og de værker, som de repræsenterer.

Det foreslås i stk. 1, at en kollektiv forvaltningsorganisation som svar efter en begrundet anmodning

skal stille oplysninger om de værker, den repræsenterer, de rettigheder, den forvalter, direkte eller under repræsentationsaftaler, og de geografiske områder, der er omfattet, eller, hvor sådanne værker på grund af den kollektive forvaltningsorganisations aktivitetsfelt ikke kan bestemmes, de typer af værker, den repræsenterer, de rettigheder, den forvalter, og de geografiske områder, der er omfattet, til rådighed for enhver kollektiv forvaltningsorganisation, på hvis vegne den forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale, for enhver rettighedshaver og for enhver bruger.

Med enhver rettighedshaver menes både rettighedshavere, der repræsenteres af den kollektive forvaltningsorganisation, og ikkerepræsenterede rettighedshavere.

Det er en betingelse for reglens anvendelse, at rettighedshaveren, brugeren eller en anden kollektiv forvaltningsorganisation skal fremsætte en begrundet anmodning. Dette medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation kan afvise helt ubegrundede anmodninger, og de kollektive forvaltningsorganisationer kan således sætte minimumskrav til begrundelsen af anmodningerne, dog således at disse krav ikke må betyde, at rettighedshavere, brugere eller andre kollektive forvaltningsorganisationer reelt er afskåret fra at få indsigt i den i bestemmelsen omfattede information.

De oplysninger, der skal stilles til rådighed, er oplysninger om de værker, den repræsenterer, de rettigheder, den forvalter, direkte eller under repræsentationsaftaler, og de geografiske områder, der er omfattet, eller, hvor sådanne værker på grund af den kollektive forvaltningsorganisations aktivitetsfelt ikke kan bestemmes, de typer af værker, den repræsenterer, de rettigheder, den forvalter, og de geografiske områder, der er omfattet.

Udgangspunktet efter stk. 1 er således, at den kollektive forvaltningsorganisation skal give oplysninger på værkniveau. Bestemmelsen tager ikke alene sigte på de værker, som repræsenteres direkte, men også de, der repræsenteres gennem fx repræsentationsaftaler.

I de tilfælde, hvor en kollektiv forvaltningsorganisation ikke kan bestemme de enkelte værker på grund af sit aktivitetsfelt, skal den i stedet oplyse om de typer af værker, den repræsenterer, og de rettigheder, den forvalter. Dette kan fx være de situationer, hvor en kollektiv forvaltningsorganisation indgår aftaler med aftalelicensvirkning og værkerne for de ikkerepræsenterede rettighedshavere ikke kan bestemmes.

Det følger af forslaget til *stk. 2*, at tilrådighedsstillelse af oplysninger efter *stk. 1* skal ske elektronisk og uden unødigt forsinkelse. Det vil være op til den kollektive forvaltningsorganisation at indrette sig på en sådan måde, at disse krav er opfyldt, herunder ved at vælge de elektroniske midler, der anvendes, hvilket fx kan være e-mail.

Overtrædelse af § 21 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Til § 22

Forslaget til § 22 har til formål at gennemføre artikel 21 i direktivet

Forslaget medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation på sin hjemmeside skal offentliggøre og ajourføre de oplysninger, som følger af nr. 1-9 i bestemmelsen.

Bestemmelsens *nr. 1* vedrører den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter.

Bestemmelsens *nr. 2* vedrører den kollektive forvaltningsorganisations medlemskabsvilkår og betingelserne for opsigelse af bemyndigelsen til at forvalte rettigheder, hvis de ikke fremgår af vedtægterne. Betingelserne for opsigelse af bemyndigelsen kan indeholdes i medlemskabsbetingelserne.

Bestemmelsens *nr. 3* vedrører standardlicensaftaler og gældende standardtariffer. Henvisningen til standardtariffer medfører, at der ligeledes skal oplyses om eventuelle rabatter, reduktioner eller lignende, hvis der gives mulighed for sådanne på en standardiseret måde.

Bestemmelsens *nr. 4* vedrører listen over de personer, der forestår den daglige ledelse, jf. § 9. Reglen medfører ikke, at det skal oplyses, hvem der sidder i bestyrelsen, såfremt disse personer ikke samtidig indgår i den daglige ledelse.

Bestemmelsens *nr. 5* henviser til den kollektive forvaltningsorganisations generelle politik for fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 6, stk. 5, nr. 1, for uddybning heraf.

Bestemmelsens *nr. 6* henviser til den kollektive forvaltningsorganisations generelle politik for administrationsomkostninger. Denne generelle politik kan være indeholdt i den generelle politik for fradrag, der er behandlet i forslaget til § 6, stk. 5, nr. 4.

Bestemmelsen i *nr. 7* henviser til den generelle politik for andre fradrag fra rettighedsvederlaget end administrationsomkostninger. Der henvises til bemærkningerne til § 6, stk. 5, nr. 4.

Bestemmelsens *nr. 8* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation på sin hjemmeside skal offentliggøre en liste over de repræsentationsaftaler, den har indgået, og navnene på de kollektive forvaltningsorganisationer, den har indgået disse repræsentationsaftaler med.

Bestemmelsens *nr. 9* henviser til den kollektive forvaltningsorganisations generelle politik for anvendelsen af ufordelbare midler. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 6, stk. 5, nr. 2, for beskrivelse af indholdet af denne politik.

Bestemmelsens *nr. 10* henviser til de tilgængelige klagemuligheder og tvistbilæggelsesordninger. For så vidt angår klagemuligheder henvises der til forslaget til § 36. Beskrivelsen af tvistbilæggelsesordninger kan fx indeholde henvisning og beskrivelse af muligheder for at indbringe sager for Ophavsretlicensnævnet og muligheder for at anvende mægling i medfør af ophavsretslovens § 52.

Forslaget til § 22 adskiller sig fra oplysningsforpligtelserne i lovforslagets §§ 18-20 ved, at oplysningerne ikke skal stilles til rådighed for en afgrænset personkreds, men derimod skal offentliggøres bredt og på den kollektive forvaltningsorganisations egen foranledning.

De kollektive forvaltningsorganisationer fastlægger som udgangspunkt selv, hvordan de vil offentliggøre oplysningerne, dog således at de under alle omstændigheder skal offentliggøre og ajourføre oplysningerne på deres hjemmeside.

Overtrædelse af § 22 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Til § 23

Forslaget til § 23 har til formål at gennemføre artikel 22 i direktivet.

Formålet med forslaget til § 23 er at give rettighedshavere, myndigheder og andre forvaltningsorganisationer adgang til oplysninger om de kollektive forvaltningsorganisationer til brug for sammenligning med andre kollektive forvaltningsorganisationer i EU og til brug for kontrol med organisationerne.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal udarbejde og offentliggøre en årlig gennemsigthedsrapport for hvert regnskabsår, senest otte måneder efter afslutningen af det pågældende regnskabsår.

Det er de kollektive forvaltningsorganisationer, der selv fastlægger formen for offentliggørelsen. Organisationerne kan således, i det omfang § 23 tillader det, inkorporere oplysninger i deres almindelige rapporter. De kan vælge at præsentere oplysningerne i ét samlet dokument eller i en række særskilte dokumenter. Det er dog vigtigt, at fremstillingen bliver overskuelig, så det reelt vil være muligt at finde og sammenstille de omfattede oplysninger.

Forslaget til § 23, stk. 1, gælder, uanset den kollektive forvaltningsorganisations retlige form, og gennemsigthedsrapporten skal godkendes af generalforsamlingen i medfør af forslaget til § 6, stk. 5, nr. 11.

Forslaget til § 23 har forrang for årsregnskabsloven. Dette medfører, at kollektive forvaltningsorganisationer skal give alle de oplysninger, der kræves efter forslaget til § 23, uanset at de ikke måtte være

forpligtet hertil efter årsregnskabsloven, fx fordi den kollektive forvaltningsorganisation er en mindre virksomhed, herunder en virksomhed i regnskabsklasse B.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation på sin hjemmeside skal offentliggøre den årlige gennemsigthedsrapport, som skal forblive offentligt tilgængelig på hjemmesiden i mindst fem år. Hvis den kollektive forvaltningsorganisation vælger, at oplysningerne i gennemsigthedsrapporten skal offentliggøres i flere dokumenter, skal alle disse dokumenter følgelig opfylde femårskravet.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at den årlige gennemsigthedsrapport skal indeholde de i bilag 1 fastsatte oplysninger. Bilag 1, som der refereres til i forslaget til § 23, stk. 3, har tre hovedafsnit.

Første afsnit indeholder en liste over de grundelementer, som skal være en del af gennemsigthedsrapporten. Dette vedrører blandt andet et årsregnskab, en aktivitetsrapport og oplysninger om forvaltningsorganisationens struktur.

Andet afsnit indeholder en række finansielle oplysninger om de kollektive forvaltningsorganisationer. Oplysningerne skal i medfør af forslaget til § 23, stk. 6, revideres af en eller flere revisorer, der er godkendt hertil i henhold til revisorloven. Disse oplysninger vedrører blandt andet oplysninger om de vederlag, som de kollektive forvaltningsorganisationer har indkrævet, de omkostninger, som forvaltningsorganisationen har haft i forbindelse med sin virksomhed, herunder opdelt på selve forvaltningen af ophavsrettigheder og andre tjenester end forvaltning af rettigheder, de beløb, der tildeles og fordeles til rettighedshaverne og de beløb, som de kollektive forvaltningsorganisationer modtager fra og fordeler til andre kollektive forvaltningsorganisationer, herunder administrationsomkostningerne forbundet hermed.

Tredje afsnit indeholder oplysninger, der skal afgives i den delrapport, der er nævnt i § 23, stk. 4. De oplysninger, der skal offentliggøres i delrapporten, vedrører de fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål, og en beskrivelse af, hvordan disse beløb er brugt, herunder omkostningerne forbundet med forvaltning af disse fradrag.

De oplysninger, der er benævnt i bilag 1, pkt. 1, litra e), kan være information til identifikation af den ejede virksomhed, fx adresse, CVR-nr. samt information om formen på ejerskabet.

De oplysninger, der skal gives i medfør af pkt. 2 i bilaget, skal flere steder opdeles i per kategori af rettigheder og per type af anvendelse. Formålet med opdelingen er at give rettighedshavere m.fl. mulighed for at sammenligne, hvordan kollektive forvaltningsorganisationer på tværs af EU klarer sig i de forskellige rettighedskategorier og anvendelsestyper. De kategorier af rettigheder og anvendelsestyper, som en kollektiv forvaltningsorganisation anvender, skal være meningsfulde, sammenlignelige og til at tilpasse i lyset af den samfundsmæssige og teknologiske udvikling.

Det betyder, at kategorier af rettigheder og anvendelsestyper skal fastlægges således, at de giver et reelt indblik i den kollektive forvaltningsorganisations aktiviteter, og at de er tilpas detaljerede. Det skal være muligt at se, hvad de enkelte omkostninger vedrører. Det betyder desuden, at oplysningerne skal kunne sammenlignes med oplysninger fra andre kollektive forvaltningsorganisationer i samme branche, fx de kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter musikrettigheder. Der opstilles ikke et krav om, at kategorierne skal være de samme på tværs af EU, men det skal forklares, hvad de enkelte rettighedskategorier og anvendelsestyper betyder.

»Kategorier af rettigheder« kan være de rettigheder, en ophavsmand har i medfør af ophavsretslovens § 2, dog således at de skal være tilpas opsplittet for at give et reelt indblik i den kollektive forvaltningsorganisations virksomhed i overensstemmelse med ovennævnte principper. Kategorierne kan fx være eksemplarfremsstilling, udlån, on demand-tilrådighedsstillelse eller udsendelse. De kategorier af rettigheder, der nævnes i bilaget, har ikke betydning for fastlæggelsen af de kategorier, der nævnes i forslaget til § 3, og kan derfor godt adskille sig herfra. Det er op til de kollektive forvaltningsorganisationer på basis af deres aktiviteter at fastsætte de enkelte kategorier, fx således at de følger vederlagsstrømmene.

»Typer af anvendelse« vedrører de anvendelser, som de omfattede oplysninger rent faktisk vedrører. De skal ligeledes være opsplittet i overensstemmelse med ovennævnte principper. Anvendelsestyperne kan fx være brug på internettet, i undervisning eller i erhvervsvirksomheder.

Der må ikke være overlap mellem de forskellige kategorier, ligesom der ikke må være overlap mellem de forskellige anvendelsestyper. Derimod kan en rettighedskategori vedrøre flere typer anvendelser, fx kan eksemplarfremsstilling vedrøre brug i undervisning og i erhvervsvirksomheder. På samme måde må en anvendelsestype godt involvere flere rettighedskategorier, fx kan brug på internettet involvere både eksemplarfremsstilling og on demand-tilrådgivningstilstand.

De indirekte omkostninger omtalt i bilaget er dem, der ikke kan henføres under en eller flere af kategorierne af rettigheder. Dette kunne for eksempel være husleje eller leje af udstyr.

Forslaget til *stk. 4* medfører, at gennemsigthedsrapporten skal indeholde en delrapport om anvendelsen af de fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål, og at delrapporten mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag 1, punkt 3. Den kollektive forvaltningsorganisation kan således vælge at medtage yderligere oplysninger om fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål.

Delrapporten kan offentliggøres som et særskilt dokument, eller den kan være en del af den samlede gennemsigthedsrapport.

Forslaget til *stk. 5* medfører, at de regnskabsmæssige oplysninger i den årlige gennemsigthedsrapport skal revideres af en eller flere revisorer, der er godkendt hertil i henhold til revisorloven. Dette betyder, at den lovpligtige revision kan udføres af såvel statsautoriserede og registrerede revisorer som udenlandske revisorer, der er godkendt efter revisorlovens §§ 3 eller 10. Derimod vil revisorer, der i medfør af revisorlovens § 11 har adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer, ikke kunne revidere års- og koncernregnskaber, da revisorlovens § 11 indeholder forbud mod, at sådanne revisorer kan afgive erklæringer, der vedrører lovpligtig revision af års- og koncernregnskaber.

Forslaget til *stk. 6* medfører, at revisionspåtegningen, inklusive eventuelle forbehold i tilknytning hertil, skal gengives ubeskåret i gennemsigthedsrapporten.

Forslaget til *stk. 7* medfører, at *stk. 1-6* finder tilsvarende anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisations medlemsorganisationer, i det omfang medlemsorganisationerne er ansvarlige for udarbejdelse af gennemsigthedsrapporten, jf. § 24. Gennemsigthedsrapporter, som udarbejdes af medlemsorganisationerne, skal offentliggøres i mindst fem år på medlemsorganisationens hjemmeside, medmindre medlemsorganisationen ikke har en hjemmeside, og på den kollektive forvaltningsorganisations hjemmeside.

Dette betyder, at medlemsorganisationerne skal offentliggøre gennemsigthedsrapporten senest otte måneder efter afslutningen af det pågældende regnskabsår, at den skal indeholde de i bilag 1 nævnte oplysninger, inklusive særreporten, og at de regnskabsmæssige bestemmelser i § 23, *stk. 5* og *6*, skal være opfyldt.

Rapporterne skal være offentligt tilgængelige på både den kollektive forvaltningsorganisations og medlemsorganisationernes hjemmesider i mindst fem år. Såfremt en medlemsorganisation ikke har en hjemmeside, skal det være muligt at indhente en elektronisk kopi af gennemsigthedsrapporten for den pågældende medlemsorganisation ved at rette henvendelse hertil. Den kollektive forvaltningsorganisations pligt til at offentliggøre sine medlemsorganisationers gennemsigthedsrapporter gælder ikke, hvis en medlemsorganisation slet ikke udarbejder en gennemsigthedsrapport, uagtet at medlemsorganisationen er forpligtet hertil. I dette tilfælde skal det dog fremgå af den kollektive forvaltningsorganisations hjemmeside, at medlemsorganisationen ikke har udarbejdet gennemsigthedsrapport for det pågældende år.

Medlemsorganisationen skal give mulighed for, at rettighedshaverne, der er omfattet af gennemsigthedsrapporten, får mulighed for at godkende rapporten, jf. forslaget til § 1, *stk. 7*, hvilket fx kan ske på

den almindelige generalforsamling, som afholdes af medlemsorganisationen. Der henvises til bemærkningerne til § 1, stk. 7, for uddybning heraf.

Overtrædelse af § 23 kan straffes med bøde i medfør af forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2.

Til § 24

Forslaget til § 24 har til formål at give mulighed for at fastsætte regler for fordelingen af ansvar mellem kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer. Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 13, stk. 1, og artikel 15, stk. 3.

Forslaget medfører, at kollektive forvaltningsorganisationer, hvis medlemmer består af organisationer, der repræsenterer rettighedshavere, i sine vedtægter kan træffe beslutning om, at fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne, jf. §§ 15-16 og § 18, stk. 4, og udarbejdelse af gennemsigtighedsrapport, jf. § 23, varetages af dens medlemsorganisationer.

Bestemmelsen giver mulighed for, at varetagelsen af de i bestemmelserne nævnte områder og ansvaret for opfyldelse af forpligtelserne heri kan overdrages til medlemsorganisationerne, såfremt der træffes beslutning herom i den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter. Såfremt denne mulighed udnyttes, finder en række af lovforslagets bestemmelser anvendelse på medlemsorganisationerne, jf. forslaget til § 1, stk. 6 og 7.

Det er en betingelse for den kollektive forvaltningsorganisations ansvarsfrihed i forhold til medlemsorganisationernes aktiviteter, at ansvarsfordelingen fremgår klart af vedtægterne. Det fremgår af forslaget til § 22, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal offentliggøre og ajourføre sine vedtægter, hvilket betyder, at en tredjemand har mulighed for at gøre sig bekendt med ansvarsfordelingen. I tilfælde af uklare vedtægtsbestemmelser må omfanget af ansvarsoverdragelsen bero på en konkret vurdering.

Bestemmelsen kan udnyttes på to måder. For det første kan der træffes beslutning om fordeling af ansvar for fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne, jf. §§ 15-16 og § 18, stk. 4.

Bestemmelsen giver på den måde mulighed for, at den kollektive forvaltningsorganisation kan fravige lovforslagets udgangspunkt om, at det er den kollektive forvaltningsorganisation, der foretager tildeling og fordeling af rettighedsvederlag. Det kan således besluttes, at den kollektive forvaltningsorganisation kun er ansvarlig for tildelingen og fordelingen til medlemsorganisationerne, hvorefter medlemsorganisationerne er ansvarlige for den videre tildeling og fordeling af beløbene til de individuelle rettighedshavere, herunder for at foretage søgningen efter rettighedshaverne i overensstemmelse med forslaget til § 16. Medlemsorganisationerne bliver efter overtagelsen af ansvaret stillet på samme måde, som den kollektive forvaltningsorganisation ville være stillet, hvis den selv udførte den pågældende opgave, herunder i forhold til efterlevelse af kravene i lovforslagets §§ 10-16, § 18, stk. 4, og § 19, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser for yderligere bemærkninger.

Bestemmelsen kan ikke anvendes til at flytte ansvaret fra en kollektiv forvaltningsorganisation til dens medlemsorganisationer for så vidt angår de aktiviteter, som den kollektive forvaltningsorganisation selv udfører. Hvis den kollektive forvaltningsorganisation fx fordeler rettighedsvederlag til medlemsorganisationer, der viderefordeler de skyldige beløb til rettighedshaverne, vil den kollektive forvaltningsorganisation forsat skulle efterleve kravene i kapitel 3 i forhold til fradrag, administrationsomkostninger etc. i forbindelse med fordelingen til medlemsorganisationerne.

Såfremt muligheden anvendes, kan den kollektive forvaltningsorganisation som udgangspunkt ikke gøres ansvarlig for en medlemsorganisations tildeling og fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne. Den kollektive forvaltningsorganisation kan dog ifalde ansvar på andet grundlag, fx på baggrund af almindelige culpaansvarsregler.

For det andet kan det besluttes, at medlemsorganisationerne skal stå for udarbejdelsen af en gennemsigtighedsrapport, der dækker medlemsorganisationens aktiviteter. Den kollektive forvaltningsorganisation

kan således vælge, om den selv ønsker at udarbejde en samlet gennemsigtighedsrapport, eller om denne opgave skal uddelegeres til dens medlemsorganisationer for så vidt angår den aktivitet, som den enkelte medlemsorganisation udfører. I tilfælde af uddelegering til medlemsorganisationerne medfører dette, at medlemsorganisationen skal opfylde de krav, der følger af forslaget til § 23, jf. forslaget til § 1, stk. 7.

Bestemmelsen kan kun anvendes til at flytte ansvar for så vidt angår de aktiviteter, som medlemsorganisationerne udfører. Den kollektive forvaltningsorganisation skal således selv udarbejde en gennemsigtighedsrapport, der dækker egne aktiviteter, hvilket fx kan være opkrævningen af rettighedsvederlag og fordelingen af beløb til medlemsorganisationerne. Den kollektive forvaltningsorganisation behøver ikke beslutte, at medlemsorganisationerne skal være ansvarlige for udarbejdelsen af gennemsigtighedsrapporten, selvom det i medfør af den foreslåede § 24 besluttes, at medlemsorganisationerne er ansvarlige for tildeling og fordeling af skyldige beløb til de individuelle rettighedshavere. Den kollektive forvaltningsorganisation kan således vælge ikke at fravige lovens udgangspunkt om, at forvaltningsorganisation selv udarbejder en samlet gennemsigtighedsrapport, der dækker både egne aktiviteter og medlemsorganisationernes aktiviteter.

Den kollektive forvaltningsorganisation kan som udgangspunkt ikke gøres ansvarlig for medlemsorganisationen udarbejdelse af gennemsigtighedsrapporten. Den kollektive forvaltningsorganisation kan dog ifalde ansvar som følge af almindelige culpaansvarsregler. Den kollektive forvaltningsorganisation skal i medfør af § 23, stk. 7, ligeledes sikre, at gennemsigtighedsrapporterne, der er udarbejdet af dens medlemsorganisationer, bliver offentliggjort på dens hjemmeside, og at rapporterne herefter er tilgængelige i fem år.

Det er et krav efter § 24, at ansvarsfordelingen skal fremgå af den kollektive forvaltningsorganisations vedtægter. Dette betyder, at generalforsamlingen i den kollektive forvaltningsorganisation skal godkende den foreslåede ansvarsfordeling i medfør af forslaget til § 6, stk. 2.

Til § 25

Forslaget til § 25 har til formål at gennemføre artikel 24 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, skal have tilstrækkelig kapacitet til på en effektiv og gennemsigtig måde at foretage elektronisk behandling af data, der er nødvendige for forvaltningen af sådanne licenser. Dette gælder blandet andet i forhold til at identificere repertoire og overvåge dets anvendelse, fakturering af brugere, opkrævning af rettighedsvederlag og fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne.

Den kollektive forvaltningsorganisation skal derfor indrette sig således, at den har den fornødne kapacitet til på en effektiv og gennemsigtig måde at opfylde lovens forpligtelser vedrørende udstedelse af multiterritoriale licenser. Dette vil normalt kræve anvendelse af databaser om ejerskab af rettigheder, hvortil der er givet multiterritorial licens, og som indeholder data, der giver mulighed for identificering af værker, rettigheder og rettighedshavere, som en kollektiv forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere, og de territorier, som bemyndigelsen dækker. Databaserne skal løbende ajourføres, og de skal så vidt muligt gøre det muligt at sammenligne oplysninger om musikværker med oplysninger om lydoptagelser eller enhver anden optagelse, i hvilken værket er blevet indarbejdet.

Det følger af forslaget til *stk. 2*, at en kollektiv forvaltningsorganisation med henblik på at opfylde forpligtelserne i stk. 1 skal opfylde kravene i bestemmelsens nr. 1-4.

Bestemmelsens *nr. 1* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation skal have kapacitet til nøjagtigt at identificere musikværker, som den kollektive forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere.

Bestemmelsens *nr. 2* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation skal have kapacitet til nøjag-

tigt, og med hensyn til hvert relevant geografisk område, at definere rettigheder og rettighedshaverne hertil for hvert musikværk, som den kollektive forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere.

Bestemmelsens *nr. 3* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation skal anvende unikke identifikationskoder med henblik på at identificere rettighedshavere og musikværker.

Bestemmelsens *nr. 4* medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation skal gøre anvendelse af passende midler med henblik på at identificere og rettidigt og effektivt udrede uoverensstemmelser i dataene fra andre kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser for online-musikrettigheder.

Den kollektive forvaltningsorganisation kan i forhold til opfyldelse af bestemmelsens *nr. 1-4* anvende de branchestandarder, der er udviklet på området, fx dem der er udarbejdet af internationale sammenslutninger af kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter rettigheder for musikværker.

Til § 26

Forslaget til § 26 har til formål at gennemføre artikel 25 i direktivet.

Forslaget medfører, at kollektive forvaltningsorganisationer, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, efter en begrundet anmodning elektronisk skal give onlinetjenesteudbydere, de rettighedshavere, hvis rettigheder den repræsenterer, og andre kollektive forvaltningsorganisationer ajourførte oplysninger, der gør det muligt at identificere det onlinemusikrepertoire, den repræsenterer. De ajourførte oplysninger skal omfatte de repræsenterede musikværker, de repræsenterede rettigheder og de omfattede geografiske områder.

De oplysninger, som kollektive forvaltningsorganisationer skal give i medfør af forslaget til § 26, skal kun gives som svar på en begrundet anmodning. Herved følger, at den kollektive forvaltningsorganisation kan afslå ubegrundede anmodninger. Oplysningerne, som den kollektive organisation skal give i medfør af bestemmelsen, skal gives elektronisk, fx via e-mail, og skal være ajourførte. De kollektive forvaltningsorganisationer skal derfor ajourføre deres databaser regelmæssigt og hurtigst muligt. Den kollektive forvaltningsorganisation, der skal give oplysningerne i medfør af § 26, kan om fornødent træffe passende foranstaltninger til at beskytte dataenes nøjagtighed og integritet, kontrollere deres genanvendelse og beskytte kommercielt følsomme oplysninger.

Til § 27

Forslaget til § 27 har til formål at gennemføre artikel 26 i direktivet.

Forslaget til § 27 har til formål at sikre, at rettighedshavere, onlinetjenesteudbydere og kollektive forvaltningsorganisationer har mulighed for at gøre indsigelser mod enhver unøjagtig eller ukorrekt oplysning i de data, som er indeholdt i en kollektiv forvaltningsorganisations database.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, skal indføre ordninger, der gør det muligt for rettighedshavere, andre kollektive forvaltningsorganisationer og onlinetjenesteudbydere at gøre indsigelse mod indholdet af de data, der er omfattet af forslaget til § 25, *stk. 2*, eller oplysninger omfattet af forslaget til § 26. Er kravet tilstrækkeligt dokumenteret, skal den kollektive forvaltningsorganisation sikre, at de pågældende data eller oplysninger korrigeres uden unødigt forsinkelse.

Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv nærmere tilrettelægger de i bestemmelsen nævnte ordninger. Det er endvidere den kollektive forvaltningsorganisation, der vurderer, om der er fremvist tilstrækkelig dokumentation. En kollektiv forvaltningsorganisation kan afvise udokumenterede indsigelser.

De ordninger, som skal indføres efter forslaget til § 27, *stk. 1*, skal være let tilgængelige, dog uden at

dette udgør en fare for nøjagtigheden og integriteten af de oplysninger, som den kollektive forvaltningsorganisation opbevarer.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal give rettighedshavere, hvis musikværker indgår i organisationens musikrepertoire, og rettighedshavere, der har bemyndiget den til at forvalte deres onlinemusikrettigheder i overensstemmelse med § 34, mulighed for i elektronisk form at tilsende organisationen oplysninger vedrørende deres musikværker, deres rettigheder til disse værker og de geografiske områder, som er omfattet af bemyndigelsen.

Den kollektive forvaltningsorganisation skal i forbindelse med *stk. 2* så vidt muligt tage hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis vedrørende udveksling af data, der er udarbejdet på internationalt plan eller EU-plan, og som giver rettighedsindehaverne mulighed for at specificere musikværkerne, helt eller delvis, onlinerettighederne, helt eller delvis, og de geografiske områder, for hvilke de giver den kollektive forvaltningsorganisation bemyndigelse.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at når en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i henhold til §§ 30-33, finder bestemmelsen i *stk. 2* tilsvarende anvendelse på den bemyndigede organisation i forhold til de rettighedshavere, hvis musikværker indgår i den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisations eget repertoire, medmindre de to kollektive forvaltningsorganisationer aftaler andet. En sådan aftale kan indgås i forbindelse med indgåelse af repræsentationsaftalen.

Til 28

Forslaget til § 28 har til formål at gennemføre artikel 27 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal overvåge den måde, hvorpå onlinetjenesteudbydere, til hvilke den har udstedt en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder, anvender disse rettigheder.

Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv vurderer, hvordan den vil opfylde overvågningsforpligtelsen, hvilket i praksis kan aftales nærmere i forbindelse med indgåelse af aftalen med onlinetjenesteudbyderen. Overvågningen skal respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger

Forslaget til *stk. 2* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal tilbyde onlinetjenesteudbydere mulighed for elektronisk at rapportere om den faktiske anvendelse af onlinemusikrettigheder, og onlinetjenesteudbydere skal rapportere nøjagtigt om den faktiske anvendelse af disse værker. En kollektiv forvaltningsorganisation skal tilbyde anvendelse af mindst én rapporteringsmetode, der tager hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis, som er udviklet på internationalt plan eller EU-plan, for elektronisk udveksling af sådanne data. En kollektiv forvaltningsorganisation kan nægte at acceptere rapportering i onlinetjenesteudbyderens eget format, hvis organisationen giver mulighed for rapportering i henhold til en branchestandard for elektronisk dataudveksling.

Internationale branchestandarder eller praksisser kan fx være dem, der er udarbejdet af internationale sammenslutninger af kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter rettigheder for musikværker.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal foretage elektronisk fakturering af onlinetjenesteudbyderen, og den skal tilbyde at anvende mindst ét format, hvor der tages hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis, der er udviklet på internationalt plan eller EU-plan. Fakturaen skal identificere de værker og rettigheder, for hvilke der gives licens på grundlag af dataene omhandlet i listen af betingelser i § 25, *stk. 2*, og de tilsvarende faktiske anvendelser, i det omfang det er muligt på grundlag af de oplysninger, der fremlægges af onlinetjenesteudbyderen, og det format, der anvendes til at give disse oplysninger. Onlinetjenesteudbyderen kan ikke nægte at modtage fakturaen på grund af dennes format, hvis den kollektive forvaltningsorganisation anvender en branchestandard.

Internationale branchestandarder eller praksisser kan fx være dem, der er udarbejdet af internationale sammenslutninger af kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter rettigheder for musikværker.

Forslaget til *stk. 4* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal fakturere onlinetjenesteudbyderen nøjagtigt og uden forsinkelse, efter at den faktiske anvendelse af onlinerettigheder til det pågældende musikværk er rapporteret. Dette gælder ikke i tilfælde, hvor det ikke er muligt af grunde, der kan tilskrives onlinetjenesteudbyderen.

De mulige grunde, der kan tilskrives onlinetjenesteudbyderen, kan fx være manglende eller mangelfuld rapportering.

Forslaget til *stk. 5* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal indføre passende ordninger, der giver onlinetjenesteudbyderen mulighed for at anfægte fakturaens rigtighed. Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv fastsætter de passende ordninger. De passende ordninger skal bl.a. gøre det muligt for onlinetjenesteudbyderen at anfægte fakturaens rigtighed, når den modtager fakturaer fra en eller flere kollektive forvaltningsorganisationer for samme onlinerettigheder til samme musikværk.

Til § 29

Forslaget til § 29 har til formål at gennemføre artikel 28 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation nøjagtigt og uden forsinkelse, efter at den faktiske anvendelse af værkerne er rapporteret, skal fordele de skyldige beløb til rettighedshavere, medmindre dette ikke er muligt af årsager, der kan tilskrives onlinetjenesteudbyderen. Bestemmelsen fastlægger de overordnede kriterier for, hvordan og hvornår de skyldige beløb til rettighedshaverne skal fordeles.

Kravet om nøjagtig fordeling i § 29, stk. 1, skal ses i sammenhæng med forslaget til § 28, stk. 2, hvorefter det kræves, at onlinetjenesteudbyderen skal rapportere nøjagtigt om den faktiske anvendelse. En onlinetjenesteudbyders manglende efterlevelse af denne pligt kan være en af de årsager, der kan begrunde, at den kollektive forvaltningsorganisation ikke fordele nøjagtigt til rettighedshaverne.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal give de i nr. 1-3 nævnte oplysninger til en rettighedshaver sammen med enhver fordeling af skyldige beløb.

Det er den kollektive forvaltningsorganisation, der selv fastlægger den måde, hvorpå den vil give de i bestemmelsen nævnte oplysninger, dog således at de skal gives med enhver fordeling af skyldige beløb.

Bestemmelsens *nr. 1* vedrører den periode, hvori anvendelserne fandt sted, og for hvilke rettighedshaveren skal have fordelt et beløb, samt de geografiske områder, hvor anvendelserne fandt sted.

Bestemmelsens *nr. 2* vedrører de rettighedsvederlag, der er opkrævet, de fradrag, der er foretaget, og de beløb, der er fordelt af den kollektive forvaltningsorganisation for hver onlinerettighed til ethvert musikværk, som rettighedshaveren har givet den kollektive forvaltningsorganisation bemyndigelse til at repræsentere. Det skal således være muligt for rettighedshaveren at se oplysninger om modtagne beløb på værksniveau.

Bestemmelsens *nr. 3* vedrører de rettighedsvederlag, der er opkrævet for rettighedshaveren, de fradrag, der er foretaget, og de beløb, der er fordelt af den kollektive forvaltningsorganisation for hver onlinetjenesteudbyder. Det skal således være muligt for rettighedshaveren at se, hvilken onlinetjenesteudbyder som det modtagne beløb hidrører fra.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at når en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i henhold til §§ 30-33, skal den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation fordele de i stk. 1 omhandlede beløb nøjagtigt og uden forsinkelse og give de i stk. 2 omhandlede oplysninger til den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation. Den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation

er ansvarlig for den efterfølgende fordeling af sådanne beløb og skal sikre, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, meddeles rettighedshaverne, medmindre de kollektive forvaltningsorganisationer aftaler andet.

De kollektive forvaltningsorganisationer kan således aftale, at den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation fordeler og giver de i stk. 2 nævnte oplysninger direkte til de rettighedshavere, der repræsenteres af den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation.

Til § 30

Forslaget til § 30 har til formål at gennemføre artikel 29, stk. 1, i direktivet.

Forslaget medfører, at hvis en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i sit eget musikrepertoire, skal denne være af ikke-eksklusiv karakter.

Bestemmelsen indeholder således på dette område et forbud mod, at der indgås aftaler, der giver en bemyndiget kollektiv forvaltningsorganisation eneret til at forvalte de rettigheder, der indgår i den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisations repertoire.

Dette hænger sammen med, at eksklusivaftaler om multiterritoriale licenser blandt andet kan begrænse valget for brugere, der søger multiterritoriale licenser.

Den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation skal forvalte de i § 30 nævnte onlinerettigheder på et ikkediskriminerende grundlag, jf. forslaget til § 17.

Til § 31

Forslaget til § 31 har til formål at gennemføre artikel 29, stk. 2-3, i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation, der giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i sit eget musikrepertoire, skal oplyse sine medlemmer om de væsentligste vilkår i repræsentationsaftalen. Dette er med til at øge gennemsigtigheden for medlemmerne af den kollektive forvaltningsorganisation. De væsentlige vilkår, der er nævnt i § 31, stk. 1, vedrører blandt andet aftalens varighed og de omkostninger, der er forbundet med de tjenester, der ydes af den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation skal oplyse den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation om de væsentligste vilkår for udstedelse af licenser for sidstnævntes onlinerettigheder.

Dette giver, sammen med de øvrige oplysninger, som den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation skal give i medfør af lovforslaget, den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation mulighed for at vurdere den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation.

De væsentlige vilkår, der er nævnt i § 31, stk. 2, vedrører blandt andet karakteren af udnyttelsen, alle bestemmelser, der vedrører eller påvirker licensafgiften, licensens gyldighedsperiode, regnskabsperioderne og de geografiske områder, der er omfattet.

Til § 32

Forslaget til § 32 har til formål at gennemføre artikel 30, stk. 1-2, i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at hvis en kollektiv forvaltningsorganisation, der ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettighederne i sit eget musikrepertoire, anmoder en anden kollektiv forvaltningsorganisation om at indgå en repræsentationsaftale med henblik på at repræsentere disse rettigheder, er den anmodede kollektive forvaltningsorganisation forpligtet til at acceptere denne anmodning, såfremt den allerede udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for

samme kategori af onlinemusikrettigheder til en eller flere andre kollektive forvaltningsorganisationers repertoire.

Bestemmelsen giver mulighed for, at en kollektiv forvaltningsorganisation kan fortsætte med at udstede eller tilbyde at udstede licenser for onlinemusikrettigheder på nationalt plan, samtidig med at den pålægger en anden kollektiv forvaltningsorganisation, der allerede udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for samme kategori af onlinemusikrettigheder til en eller flere andre kollektive forvaltningsorganisationers repertoire, at forvalte dens rettigheder på multiterritorialt grundlag.

Forslaget i § 32, stk. 1, finder kun anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der sammenlægger repertoire, og omfatter ikke kollektive forvaltningsorganisationer, der kun udsteder multiterritoriale licenser for deres eget repertoire. Forslaget omfatter endvidere ikke kollektive forvaltningsorganisationer, der blot samler rettigheder til de samme værker med det formål at kunne udstede fælleslicens for både rettigheder til reproduktion og rettigheder vedrørende overføring til almenheden for disse værker.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at den anmodede kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til uden unødigt forsinkelse at svare skriftligt på forespørgslen fra den anmodende kollektive forvaltningsorganisation. Skriftlighedskravet vil være opfyldt, hvis der anvendes e-mail.

Til § 33

Forslaget til § 33 har til formål at gennemføre artikel 30, stk. 3-6, i direktivet.

Forslaget til § 33 indeholder en række regler om en kollektiv forvaltningsorganisationers forvaltning af det repertoire, som den er blevet bemyndiget til at repræsentere på vegne af en anden kollektiv forvaltningsorganisation i medfør af forslaget til § 32.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en bemyndiget kollektiv forvaltningsorganisation, jf. § 32, skal forvalte det repertoire, der repræsenteres af den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation, på de samme betingelser, som den anvender i forvaltningen af sit eget repertoire. Der gælder således et forbud mod at diskriminere den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisationers repertoire. Bestemmelsen skal ses i lyset af det generelle forbud mod diskrimination i forslaget til § 17.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at en bemyndiget kollektiv forvaltningsorganisation skal inkludere det repertoire, som den repræsenterer for den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation, i alle de tilbud, som den retter til onlinetjenesteudbydere. Den kollektive forvaltningsorganisation kan således ikke udelukke repertoire, når den fremsender tilbud til onlinetjenesteudbyderen.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at administrationsomkostningerne for den ydelse, som den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation leverer til den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation, ikke må overstige de rimelige omkostninger, der afholdes af den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den bemyndigede organisation har mulighed for at få dækket sine nødvendige og rimelige investeringer i forbindelse med håndteringen af den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisationers repertoire. De rimelige omkostninger skal blandt andet ses i lyset af diskriminationsforbuddet i stk. 1 og i forslaget til § 17. Omkostningerne må således ikke anvendes på en måde, der indirekte diskriminerer de rettighedshavere, der repræsenteres i den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisationers repertoire. Administrationsomkostninger skal forstås som i forslaget til § 14.

Forslaget til *stk. 4* medfører, at en bemyndigende kollektiv forvaltningsorganisation skal give den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation de oplysninger om sit eget musikrepertoire, der er nødvendige for udstedelsen af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder. Er oplysningerne utilstrækkelige eller i en form, som ikke tillader den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation at opfylde kravene i kapitel 7, kan den bemyndigede organisation kræve betaling af de rimelige omkostninger, der er afholdt til at opfylde sådanne krav, eller udelukke sådanne værker, for hvilke oplysninger er utilstrækkelige eller ikke kan anvendes.

Bestemmelsen medfører en oplysningsforpligtelse for den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation. Nødvendighedskriteriet skal ses i lyset af de forpligtelser, som den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation er underlagt i forhold til identifikation af musikværker, som den repræsenterer, fakturering af onlinetjenesteudbydere, fordeling af skyldige beløb etc.

Til § 34

Forslaget til § 34 har til formål at gennemføre artikel 31 i direktivet.

Forslaget medfører, at en rettighedshaver kan tilbagetrække onlinemusikrettighederne til multiterritorial licensering fra en kollektiv forvaltningsorganisation, som rettighedshaveren har bemyndiget til at repræsentere disse rettigheder, hvis den kollektive forvaltningsorganisation ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder eller ikke giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation mulighed for at repræsentere disse rettigheder til dette formål. Rettighedshaveren kan vælge at lade den kollektive forvaltningsorganisation beholde onlinemusikrettigheder med henblik på licensering i enkeltlande.

Bestemmelserne er ikke til hinder for aftalemæssige ordninger mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en bruger, i henhold til hvilke en opsigelse eller tilbagetrækning fra rettighedshaverens side har umiddelbar effekt på de licenser, der er udstedt forud for en sådan opsigelse eller tilbagetrækning, eller for aftalemæssige ordninger, i henhold til hvilke sådanne licenser forbliver uberørte af en sådan opsigelse eller tilbagetrækning i en vis periode derefter. En kollektiv forvaltningsorganisation og en bruger har således fortsat frihed til fx at vedtage aftalevilkår, der tager stilling til, hvad der skal ske, når en rettighedshaver, der er repræsenteret af den kollektive forvaltningsorganisation ved aftaleindgåelsen, senere opsiges bemyndigelsen eller tilbagetrækker rettigheder i en vis periode derefter.

Bestemmelsen finder fx anvendelse i de tilfælde, hvor en rettighedshaver overdrager sine onlinemusikrettigheder til alle territorier til en kollektiv forvaltningsorganisation, og denne kollektive forvaltningsorganisation enten ikke selv udsteder eller tilbyder multiterritoriale licenser, eller gør det muligt for andre kollektive forvaltningsorganisationer at repræsentere disse rettigheder til dette formål. Her kan det være relevant for rettighedshaveren at tilbagetrække onlinemusikrettighederne med henblik på enten selv eller gennem enhver anden part, rettighedshaveren udpeger, eller gennem enhver kollektiv forvaltningsorganisation, der opfylder bestemmelserne i kapitel 7, at udstede multiterritoriale licenser for sine egne onlinemusikrettigheder.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse, hvis den kollektive forvaltningsorganisation enten tilbyder eller udsteder multiterritoriale licenser for rettighedshaverens onlinemusikrettigheder. Det er således ikke nødvendigt, at den kollektive forvaltningsorganisation har udstedt multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder efter bestemmelsens ikrafttræden den 10. april 2017. Det er tilstrækkeligt, at den tilbyder disse licenser.

Bestemmelsen adskiller sig blandt andet fra muligheden for tilbagetrækning af rettigheder i medfør af forslaget til § 3 ved, at forslaget til § 34 kun vedrører onlinemusikrettigheder og ikke indeholder en tidsfrist for tilbagetrækning.

Forslaget til § 34 indeholder ikke forpligtelser for rettighedshaveren. Rettighedshaveren kan således, selv om den kollektive forvaltningsorganisation, som denne har bemyndiget til at forvalte rettigheder, ikke udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, vælge ikke at trække rettighederne ud. Rettighedshaveren er endvidere ikke forpligtet til at sørge for, at der bliver tilbudt eller udstedt multiterritoriale licenser, hvis rettighedshaveren vælger at tilbagetrække rettighederne i medfør af bestemmelsen.

Til § 35

Forslaget til § 35 har til formål at gennemføre artikel 32 i direktivet.

Forslaget medfører, at bestemmelserne i kapitel 7 ikke finder anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisation, der på grundlag af frivillig sammenlægning af de krævede rettigheder udsteder en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder, som er nødvendig, for at radio- og fjernsynsforetagender kan overføre deres radio- og fjernsynsudsendelser til almenheden samtidig med eller efter udsendelsernes primære udsendelse. 1. pkt. finder også anvendelse for ethvert andet onlinemateriale, der er produceret af eller for et radio- eller fjernsynsforetagende, og som er accessorisk til den primære udsendelse af radio- eller fjernsynsudsendelserne.

Forslaget til § 35 medfører, at kravene i lovforslagets kapitel 7 ikke finder anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder, som kræves af radio- og fjernsynsforetagender for, at de kan overføre deres radio- og fjernsynsudsendelser til almenheden samtidig med eller efter deres primære udsendelse, samt ethvert andet onlinemateriale, herunder previews, der er produceret af eller for radio- og fjernsynsforetagendet, der er accessorisk til den primære udsendelse af radio- og fjernsynsudsendelser.

Reglen må ikke anvendes på en måde, der medfører en forvridning af konkurrence med andre tjenester, som giver forbrugerne onlineadgang til individuelle musikværker eller individuelle filmværker, eller som fører til konkurrencebegrænsende forretningsmetoder, såsom markeds- eller kundedeling.

Reglen finder kun anvendelse på den licensering af onlinerettigheder til musikværker, der er nødvendig for at give onlineadgang til radio- og fjernsynsudsendelser og til materiale med et klart og underordnet forhold til den oprindelige udsendelse, der produceres med henblik på fx at supplere, foretage forudgående gennemgang eller foretage efterfølgende gennemgang af den pågældende radio- eller fjernsynsudsendelse.

Til § 36

Forslaget til § 36 har til formål at gennemføre artikel 33 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal give sine medlemmer og kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne den forvalter rettigheder i medfør af en repræsentationsaftale, adgang til effektive og hurtige procedurer for behandling af klager. Dette kan blandt andet ske ved, at den kollektive forvaltningsorganisation udarbejder politikker, der sikrer, at der svares på klager inden for en rimelig tidsfrist, og at der gives oplysning til medlemmerne og kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne den forvalter rettigheder i medfør af en repræsentationsaftale, om procedurerne herfor.

Klagerne kan blandt andet vedrøre bemyndigelsen til at forvalte rettigheder og opsigelsen eller tilbagetrækningen af rettigheder, medlemskabsvilkår, opkrævning af skyldige beløb, der tilfalder rettighedshavere, fradrag og fordeling.

Disse procedurer skal også stilles til rådighed for rettighedshavere, der ikke er medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation, men som har en direkte juridisk forbindelse med den ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale, jf. forslaget til § 5. Dette inkluderer blandt andet rettighedshavere, hvis rettigheder forvaltes i medfør af en aftalelicens.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at klager efter *stk. 1* skal besvares skriftligt. Afvisning af klager skal begrundes. Kravet om begrundelse forhindrer ikke den kollektive forvaltningsorganisation i at udarbejde standardbegrundelser.

Meningstilkendegivelser, almene spørgsmål og lignende falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Telefonisk henvendelse fra medlemmer og andre kollektive forvaltningsorganisationer falder også som udgangspunkt uden for bestemmelsens anvendelsesområde, medmindre henvendelsen kan sidestilles med en klage.

Til § 37

Forslaget til § 37 har til formål at gennemføre artikel 34 i direktivet.

Forslaget medfører, at tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en faktisk eller potentiel onlinetjenesteudbyder om anvendelsen af §§ 26-28, tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en eller flere rettighedshavere om anvendelsen af §§ 26-34 og tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en anden kollektiv forvaltningsorganisation om anvendelsen af §§ 26-33 kan indbringes for Ophavsretslicensnævnet, jf. § 47, stk. 1, i lov om ophavsret.

Ophavsretslicensnævnet vil herefter kunne træffe afgørelse om overholdelse af de i bestemmelsen nævnte pligter. Ophavsretslicensnævnet behandler sagen på baggrund af de samme regler, som gælder i medfør af § 47 i lov om ophavsret samt bekendtgørelse nr. 25 af 14. januar 2004 om Ophavsretslicensnævnet.

Kompetencen gælder tvister, der vedrører multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder. Ophavsretslicensnævnet kan således afvise en sag eller dele heraf, hvis den ikke vedrører multiterritoriale licenser. Hvis kun en del af en sag falder inden for nævnets kompetence, er det op til nævnet at vurdere, om nævnet kan behandle hele sagen.

Til § 38

Forslaget til § 38 har til formål at implementere dele af artikel 36 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at kulturministeren fører tilsyn med kollektive forvaltningsorganisationer omfattet af denne lov på de områder, der ikke henhører under Ophavsretslicensnævnets kompetence.

Det er kulturministeren, der fastlægger rammerne for tilsynet. Kulturministeren kan derfor vælge formen for og omfanget af tilsynet, herunder vælge hvilke sager ministeren vil gå ind i. Kulturministeren kan ligeledes vælge ikke at gå ind i sager eller at foretage konkrete skridt, uanset om ministeren bliver anmodet herom. Tilsynet er begrænset til de områder, der ligger uden for Ophavsretslicensnævnets kompetence, jf. forslaget til § 37 og § 47 i lov om ophavsret. Såfremt der er tvivl om, hvorvidt en sag falder inden for nævnets kompetence, vil kulturministeren udvise tilbageholdenhed med at gå ind i sagen.

Tilsynet er begrænset til lovens formelle og proceduremæssige forpligtelser, fx om der er offentliggjort en gennemsigtighedsrapport i medfør af lovforslagets § 23. Materielle spørgsmål, såsom om indholdet af en gennemsigtighedsrapport er i overensstemmelse med § 23 samt bilag 1, eller om et medlem af en kollektiv forvaltningsorganisation har modtaget korrekt afregning, vil ikke være omfattet af tilsynet.

Det forventes, at tilsynet primært vil ske i forbindelse med behandling af sager vedrørende kollektive forvaltningsorganisationer og deres medlemsorganisationer, fx når der behandles anmodninger om godkendelser i medfør af ophavsretsloven eller som følge af henvendelser fra brugere, medlemmer eller andre rettighedshavere, medlemsorganisationer, andre kollektive forvaltningsorganisationer eller myndigheder.

Hvis kulturministeren finder, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke efterlever forpligtelserne i de bestemmelser, der falder ind under kulturministerens tilsyn, kan kulturministeren offentliggøre vurderingen heraf på Kulturministeriets hjemmeside.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at hvis kulturministeren anmoder en kollektiv forvaltningsorganisation om oplysninger om dens virksomhed, skal den kollektive forvaltningsorganisation udlevere de i anmodningen angivne oplysninger inden for rimelig tid. Disse oplysninger kan bl.a. være oplysninger om, hvornår den kollektive forvaltningsorganisation har fordelt rettighedsvederlag eller en redegørelse for, hvordan organisationen har udarbejdet gennemsigtighedsrapport.

Flere af de kollektive forvaltningsorganisationer er allerede omfattet af en lignende forpligtelse i forbindelse med deres godkendelser efter ophavsretsloven.

Hvad der er rimelig tid fastsættes som udgangspunkt af kulturministeren, når den fremsender en anmodning i medfør af forslaget til § 38, stk. 2, 1. pkt. Fristen for besvarelse skal være proportional i forhold til

kompleksiteten og omfanget af de oplysninger, der begæres fremsendt, og forventes almindeligvis at være på 2-4 uger fra fremsendelsen af anmodningen. Det vil være muligt at meddele fristudsættelse, såfremt der modtages en begrundet anmodning herom.

Forslaget til *stk. 3* medfører, at bestemmelserne i *stk. 1* og *2* finder tilsvarende anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisations medlemsorganisationer, i det omfang medlemsorganisationerne er omfattet af denne lov.

Kulturministerens tilsyn gælder således ligeledes for medlemsorganisationerne, når de har ansvaret for overholdelse af lovens forpligtelser i medfør af en beslutning truffet i overensstemmelse med § 24.

Forslaget til *stk. 4* medfører, at kulturministeren ved grove eller gentagne overtrædelser af denne lovs bestemmelser helt eller delvist kan ophæve en godkendelse meddelt i medfør af lov om ophavsret § 38, *stk. 5*, § 39, *stk. 3*, § 50, *stk. 4*, § 66 b, *stk. 3*, § 68, *stk. 2*, eller § 75 a.

Bestemmelsen afspejler kulturministerens praksis, hvorefter sådanne godkendelser betinges af, at den godkendte organisation opfylder gældende lovgivning. Da ophævelse af en godkendelse er et indgribende tiltag, og da ophævelse af en godkendelse kan medføre væsentlig usikkerhed for både rettighedshavere og brugere, følger det af bestemmelsen, at denne sanktion kun vil blive brugt i forbindelse med grove eller gentagne overtrædelser af denne lovs bestemmelser.

Kulturministeren kan i forbindelse med ophævelsen træffe afgørelse om, hvornår ophævelsen får virkning fra.

Til § 39

Forslaget til § 39 har til formål at implementere dele af artikel 36 i direktivet.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at udlevere oplysninger efter § 38, *stk. 2*, eller overtræder § 4, *stk. 4*, § 6, *stk. 1-5*, § 8, *stk. 1*, 3 og 5, § 9, *stk. 3*, §§ 11-12, § 14, *stk. 1*, § 15, *stk. 2*, § 16, *stk. 1* og 3-6, § 18, *stk. 1* og 3-4, eller §§ 19-23.

Henvisning til § 38, *stk. 2*, medfører, at manglende efterlevelse af en anmodning om udlevering af oplysning i medfør af § 38, *stk. 2*, kan straffes med bøde.

Henvisningen til § 4, *stk. 4*, medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation kan straffes med bøde, hvis den ikke opbevarer fortegnelser over sine medlemmer eller ajourfører disse fortegnelser.

Henvisningen til § 6, *stk. 1-5*, medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation kan straffes med bøde, hvis den ikke afholder generalforsamling i overensstemmelse af *stk. 1-5*.

Henvisningen til 8, *stk. 1*, medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation kan straffes med bøde, hvis den ikke opretter en tilsynsfunktion i overensstemmelse med bestemmelsen.

Henvisningen til § 8, *stk. 3*, medfører, at der kan idømmes bødestraf, såfremt de personer, der varetager tilsynsfunktionen, ikke afgiver en erklæring om interessekonflikter til generalforsamlingen, der indeholder de oplysninger, som fremgår af § 9, *stk. 3*.

Henvisningen til § 8, *stk. 5*, medfører, at der kan idømmes bødestraf, hvis det organ, der varetager tilsynsfunktionen, ikke mindst én gang om året aflægger beretning om udøvelse af tilsynet for generalforsamlingen.

Henvisningen til § 9, *stk. 3*, medfører, at såfremt de personer, der varetager den daglige ledelse, ikke afgiver en erklæring om interessekonflikter til generalforsamlingen, der indeholder de i *stk. 3* nævnte oplysninger, så kan der idømmes bødestraf.

Henvisningen til § 11 medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation kan idømmes bødestraf, hvis den ikke holder rettighedsvederlag og eventuelle indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag adskilt fra øvrige indtægter og andre aktiver.

Henvisningen til § 12 medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation kan straffes med bøde, hvis den anvender rettighedsvederlag eller indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag til andet end fordeling til rettighedshaverne, medmindre den kan fratrække eller modregne administrationsomkostninger eller på anden måde anvende rettighedsvederlag eller indtægter fra investeringer af rettighedsvederlag, jf. § 6, stk. 5.

Henvisningen til § 14, stk. 1, medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation kan idømmes bødestraf, hvis den ikke oplyser rettighedshavere om administrationsomkostninger og andre fradrag fra rettighedsvederlaget og andre indtægter opnået ved investering af rettighedsvederlag i medfør af § 14, stk. 1.

Henvisningen til § 15, stk. 2, medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation kan idømmes bødestraf, hvis den ikke fordeler de skyldige beløb til rettighedshaverne inden for ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, hvor rettighedsvederlaget er opkrævet, medmindre der er objektive grunde, som forhindrer overholdelse af fristen.

Henvisningen til § 16, stk. 1, medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation kan idømmes bødestraf, hvis den ikke bogfører de i § 16, stk. 1, nævnte beløb særskilt.

Henvisningen til § 16, stk. 3-6, medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation kan idømmes bødestraf, hvis den ikke efterlever de i stk. 3-6 nævnte krav.

Henvisning til § 18, stk. 1, medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation kan idømmes bødestraf, hvis den foretager andre fradrag end administrationsomkostninger fra de rettighedsvederlag, der hidrører fra de rettigheder, den forvalter på grundlag af en repræsentationsaftale, eller fra nogen anden indtægt hidrørende fra investering af disse rettighedsvederlag, medmindre den anden kollektive forvaltningsorganisation, der er part i repræsentationsaftalen, har givet sit udtrykkelige samtykke til sådanne fradrag.

Henvisningen til § 18, stk. 3 og 4, medfører, at der kan idømmes bødestraf, hvis de kollektive forvaltningsorganisationer ikke fordeler de skyldige beløb indenfor fristerne i bestemmelserne.

Henvisningen til §§ 19-22 medfører, at der kan straffes med bøde, hvis de kollektive forvaltningsorganisationer ikke opfylder oplysningsforpligtelserne i bestemmelserne. Medlemsorganisationerne kan ligeledes straffes, hvis de ikke opfylder oplysningsforpligtelsen i forslaget til § 19, stk. 3.

Henvisningen til § 23 medfører, at den kollektive forvaltningsorganisation kan straffes med bøde, hvis den ikke udarbejder og offentliggør en årlig gennemsigtighedsrapport i overensstemmelse med kravene i stk. 1-6 i bestemmelsen. Den kollektive forvaltningsorganisation kan endvidere straffes med bøde, hvis den ikke offentliggør gennemsigtighedsrapporter, der er udarbejdet af dens medlemsorganisationer i overensstemmelse med stk. 7.

Det følger endvidere af den foreslåede *stk. 2*, at *stk. 1* finder tilsvarende anvendelse på en kollektiv forvaltningsorganisations medlemsorganisationer, i det omfang medlemsorganisationerne er omfattet af denne lov. Dette medfører, at medlemsorganisationerne kan blive idømt bødestraf, såfremt de ikke imødekommer en anmodning i medfør af lovforslagets § 38, stk. 2, jf. § 38, stk. 3, eller hvis de ikke efterlever de i § 39, stk. 1, nr. 2, nævnte bestemmelser i forbindelse med fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne eller udarbejdelsen af en gennemsigtighedsrapport, jf. en beslutning herom i medfør af forslaget til § 24. Den kollektive forvaltningsorganisation vil som udgangspunkt ikke være ansvarlig for medlemsorganisationens aktiviteter, såfremt betingelserne i § 24 er opfyldt, medmindre der kan statueres et medvirkensansvar.

Juridiske personer kan ifalde strafansvar efter de almindelige regler i straffelovens 5. kapitel, jf. forslaget til § 39, *stk. 3*.

Til § 40

Det følger af forslaget til § 40, stk. 1, at loven træder i kraft den 10. april 2016, der er den seneste dag, hvor direktivet skal være gennemført i dansk ret i medfør af direktivets artikel 43, stk. 1.

Forslaget til *stk. 1* medfører, at loven træder i kraft den 10. april 2016, jf. dog *stk. 2*.

Lovforslaget vedrører vederlag, der er opkrævet fra den 10. april 2016. Det betyder bl.a., at de nye regler om fordeling finder anvendelse på disse vederlag, og det betyder, at første gennemsigtighedsrapport skal udarbejdes i 2017 og vedrøre anvendelsen af disse vederlag fra den 10. april 2016.

Forslaget til *stk. 2* medfører, at lovens § 34 træder i kraft den 10. april 2017.

Rettighedshavere kan således ikke anvende muligheden for at trække deres rettigheder tilbage i medfør af denne bestemmelse før denne dato.

Af den foreslåede *stk. 3* følger det, at lovens § 42, nr. 3, ikke finder anvendelse i forhold til rettigheder, som er erhvervet før lovens ikrafttræden. Bestemmelsen betyder, at reglerne i de foreslåede §§ 52 a og 52 b ikke påvirker parternes forpligtelser i forhold til allerede indgåede aftaler. Bestemmelserne vil dog finde anvendelse på aftaler, der indgås efter den 10. april 2016, herunder aftaler der fornys eller forlænges efter denne dato.

Forslaget til § 40, *stk. 3*, medfører ligeledes, at Ophavsretslicensnævnet ikke har kompetence i forhold til ovennævnte aftaler i medfør af den foreslåede § 52 a, *stk. 8*, og § 52 b, *stk. 4*, der er indgået før lovens ikrafttræden. § 40, *stk. 3*, påvirker derimod ikke Ophavsretslicensnævnets allerede eksisterende kompetence i medfør af lov om ophavsret.

Til § 41

Forslaget til § 41 har til formål at gennemføre artikel 5, *stk. 8*, 2. afsnit, i direktivet.

Forslaget medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation senest den 10. oktober 2016 skal underrette de rettighedshavere, som på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse allerede har givet organisationen bemyndigelse til at forvalte rettigheder, jf. § 3, *stk. 1*, om deres rettigheder, der følger af § 3, *stk. 1-6*, såvel som alle betingelser tilknyttet den rettighed, der følger af § 3, *stk. 3*.

Rettighedshavere, hvis rettigheder ikke forvaltes på grundlag af en bemyndigelse, fx som følge af en aftalelicens, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Til § 42

Til nr. 1

Forslaget har til formål at ajourføre fodnoten i lov om ophavsret.

Til nr. 2

Forslaget til ændring af § 47 i lov om ophavsret er en konsekvensændring som følge af forslaget til § 52 a, *stk. 8*, og § 52 b, *stk. 4*, i lov om ophavsret, hvormed Ophavsretslicensnævnet får udvidet sin kompetence. De nye bestemmelser tilføjes på denne måde til den liste over bestemmelser i lov om ophavsret, hvor Ophavsretslicensnævnet har kompetence.

Til nr. 3

Forslagene til § 52 a og § 52 b i lov om ophavsret har til formål at gennemføre artikel 16 og 17 i direktivet.

Begreberne i forslagene til § 52 a og 52 b skal forstås på samme måde, som i lovforslaget om kollektiv forvaltning af ophavsret. Dette betyder fx, at begrebet kollektiv forvaltningsorganisation skal forstås på samme måde som beskrevet i forslaget til § 2, nr. 1, begrebet bruger skal forstås på samme måde som beskrevet i forslaget til § 2, nr. 11, og så fremdeles.

Forslaget til § 52 a i lov om ophavsret har til formål at implementere artikel 16 i direktivet om kollektiv forvaltning.

Forslaget til 52 a, stk. 1, medfører, at kollektive forvaltningsorganisationer og brugere skal forhandle om licensering af rettigheder i god tro, og i den forbindelse skal de give hinanden alle nødvendige oplysninger.

Forslaget medfører ikke en pligt for den kollektive forvaltningsorganisation til at indgå en aftale. Ophavsretslovens regler om tvangslicens, fx ophavsretslovens § 68, indebærer, at det på enkelte områder ikke er en forudsætning for lovlig brug, at der er indgået aftale med rettighedshaverne.

Forslaget til 52 a, stk. 2, medfører, at licensbetingelser skal være baseret på objektive og ikkediskriminerende kriterier. Kollektive forvaltningsorganisationer er i forbindelse med licensering af rettigheder ikke forpligtet til at anvende licensbetingelser aftalt med en bruger som præcedens for andre onlinetjenester, når den pågældende bruger leverer en ny type onlinetjeneste, som har været tilgængelig for offentligheden i Den Europæiske Union i mindre end tre år.

Kravene om, at en kollektiv forvaltningsorganisations licensbetingelser skal være objektive og ikke-diskriminerende, svarer til praksis fra Den Europæiske Unions Domstol og kendes også fra Ophavsretslicensnævnets praksis.

Forslaget til 52 a, stk. 3, medfører, at kollektive forvaltningsorganisationer skal oplyse brugerne om kriterierne for fastsættelsen af tariffer for enerettigheder og retten til vederlag.

Bestemmelsen har til formål at gøre det nemmere for brugerne at gennemskue sammensætningen af tarifferne og dermed vurdere rimeligheden heraf. Oplysningspligten gælder som udgangspunkt alle den kollektive forvaltningsorganisations tariffer. I de tilfælde, hvor det ikke er muligt at oplyse om specifikke kriterier for tariffastsættelsen, fordi der foreligger særlige forhold, skal den kollektive forvaltningsorganisation så vidt muligt oplyse brugeren om de overordnede kriterier. Hvis en bruger indgår en fælles aftale med en kollektiv forvaltningsorganisation på den ene side og en eller flere individuelle rettighedshavere på den anden side og betaler en samlet tarif for den aftalte brug, må det bero på en konkret vurdering, om der er pligt til fuldt ud at oplyse om kriterierne for den samlede tarif, hvis ikke de individuelle rettighedshaveres vederlagsandel kan udskilles uden at afsløre størrelsen af denne andel.

Forslaget til 52 a, stk. 4, medfører, at rettighedshavere skal modtage et passende vederlag for anvendelsen af rettighederne.

Når det gælder eneretsvederlag og retten til vederlag, skal tarifferne stå i et rimeligt forhold til bl.a. den økonomiske værdi af disse rettigheders anvendelse i handelen under hensyntagen til arten og omfanget af anvendelsen af værkerne og den økonomiske værdi af den ydelse, som den kollektive forvaltningsorganisation leverer. Disse eksempler på kriterier for tariffastsættelsen følger af praksis fra EU-Domstolen og finder kun anvendelse på områder, hvor der gælder enerettigheder eller vederlagsrettigheder, og ikke hvor der er tale om et krav på kompensation efter ophavsretsloven, hvilket bl.a. gælder krav på blankmedievederlag. Bestemmelsen har ikke betydning for individuelle rettighedshaveres fastsættelse af vederlag.

Forslaget til 52 a, stk. 5, medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal besvare anmodninger fra brugere uden unødigt forsinkelse. Når den kollektive forvaltningsorganisation har modtaget alle relevante oplysninger, skal den uden unødigt forsinkelse enten tilbyde en licens eller give brugeren en begrundet meddelelse om, at den ikke agter at udstede en licens. Forslaget indeholder alene forpligtelser for en kollektiv forvaltningsorganisation i forbindelse med forhandlingen med brugere. Det kræves således ikke efter bestemmelsen, at den kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til at indgå en aftale med en bruger. Den kollektive forvaltningsorganisation skal give brugeren en begrundet meddelelse, hvis den ikke agter at udstede en licens.

Forslaget til 52 a, stk. 6, medfører, at en kollektiv forvaltningsorganisation skal gøre det muligt for brugerne at kommunikere med den elektronisk. Dette kan fx ske via e-mail.

Forslaget til 52 a, stk. 7, medfører, at bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på alle

uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark. Forslaget er nødvendigt, da artikel 2, stk. 4, i direktivet om kollektiv forvaltning fastlægger, at de uafhængige forvaltningsorganisationer skal være omfattet af reglerne i artikel 16, stk. 1. Bestemmelsen medfører, at de uafhængige forvaltningsorganisationer og brugere skal forhandle om licensering af rettigheder i god tro, og at de i den forbindelse skal give hinanden alle nødvendige oplysninger.

Forslaget til § 52 a, stk. 8, medfører, at tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, og en faktisk eller potentiel onlinetjenesteudbyder om anvendelsen af stk. 1-6 kan indbringes for Ophavsretslicensnævnet, såfremt tvisten vedrører en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder.

Forslaget til § 52 a, stk. 8, i lov om ophavsret skal ses i sammenhæng med artikel 34, stk. 2, litra a, og forslaget til § 37 i lov om kollektiv forvaltning af ophavsret. Artikel 34, stk. 2, litra a, fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at en række tvister vedrørende anvendelse af direktivets afsnit 3 skal kunne underkastes en uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesprocedure, herunder tvister med en faktisk eller potentiel onlinetjenesteudbyder om anvendelsen af artikel 16. I forbindelse med forslaget til § 37 har Kulturministeriet vurderet, at der er behov for, at Ophavsretslicensnævnets kompetence udvides til at omfatte de tvister, der er nævnt i artikel 34. Da forslaget til § 52 a i lov om ophavsret ikke nævnes i forbindelse med forslaget til § 37 i lov om kollektiv forvaltning af ophavsret, er det nødvendigt med en lignende hjemmel i forslaget til § 52 a, stk. 8, i lov om ophavsret.

Forslaget til § 52 b, stk. 1, medfører, at brugere skal give en kollektiv forvaltningsorganisation alle relevante oplysninger, de råder over, om anvendelsen af de rettigheder, den kollektive forvaltningsorganisation repræsenterer, og som er nødvendige for opkrævningen af rettighedsvederlag og fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne.

Forslaget medfører en forpligtelse for brugere til at give oplysninger til de kollektive forvaltningsorganisationer om anvendelsen af de rettigheder, den kollektive forvaltningsorganisation forvalter.

Oplysningerne omfatter alt, der er relevant for, at den kollektive forvaltningsorganisation kan opkræve rettighedsvederlag og fordele de skyldige beløb til rettighedshaverne. Forpligtelsen er begrænset til de oplysninger, som brugeren råder over.

Det er som udgangspunkt aftalen mellem den kollektive forvaltningsorganisation og brugeren, der fastlægger brugerens forpligtelser. Forslaget til § 52 b i lov om ophavsret udelukker ikke, at parterne kan indgå aftale om rapportering af oplysninger, som brugeren ikke ved aftaleindgåelsen råder over, men som er nødvendige for, at den kollektive forvaltningsorganisation kan meddele en licens.

Forpligtelsen kan være udtrykkeligt indsat i parternes aftale eller fremgå af en kollektiv forvaltningsorganisations almindelige vilkår for licensering, fx i forbindelse med standardtariffer. I forbindelse med fastlæggelse af formatet skal parterne så vidt muligt tage hensyn til frivillige branchestandarder.

Hvis parterne ikke har aftalt, hvornår brugeren skal give oplysninger, foreslås det i § 52 b, stk. 2, at brugeren skal give den kollektive forvaltningsorganisation oplysningerne inden for rimelig tid efter anvendelsen af de rettigheder, som den kollektive forvaltningsorganisation repræsenterer.

Herved forstås, at oplysningerne så vidt muligt skal gives, så det er muligt for de kollektive forvaltningsorganisationer at overholde den tidsfrist, der er fastsat for fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere i medfør af lov om kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder.

Hvis parterne ikke har aftalt det format, som brugeren skal aflevere oplysningerne i, foreslås det i stk. 3, at brugeren skal anvende det format for rapportering, som stilles til rådighed af den kollektive forvaltningsorganisation, medmindre forvaltningsorganisationens krav om at anvende dette format ikke er rimeligt. Dette kan fx være situationen i forbindelse med håndteringen af en tvangslicens.

Den foreslåede § 52 b, stk. 3, i lov om ophavsret vedrører ikke spørgsmålet om, hvilke oplysninger

brugeren skal give, men alene formen for rapporteringen, fx om rapporteringen skal gives i en særlig type elektroniske filer.

Opstår der spørgsmål om udstrækningen af brugerens oplysningsforpligtelse, dvs. hvornår oplysninger er givet inden for rimelig tid, eller om kravet om det format, som en kollektiv forvaltningsorganisation stiller til rådighed, er urimeligt, kan hver af parterne forelægge spørgsmålet for Ophavsretslicensnævnet, jf. § 47, jf. den foreslåede § 52 b, stk. 4.

Forslaget til en ny § 52 b, stk. 4, i lov om ophavsret udvider Ophavsretslicensnævnets kompetence til at omfatte tvister vedrørende § 52 b i lov om ophavsret.

Nævnet kan for det første træffe afgørelse om udstrækningen af brugerens oplysningsforpligtelser, herunder om brugeren har rapporteret inden for rimelig tid. Dette gælder, uanset om omfanget af forpligtelsen følger af § 52 b i lov om ophavsret eller er aftalt mellem parterne. Aftalevilkår om rapportering kan derfor tilsidesættes eller ændres, hvis Ophavsretslicensnævnet finder vilkåret urimeligt. Der skal være proportionalitet mellem rapporteringens omfang og forvaltningsorganisationens interesse i rapporteringen, og Ophavsretslicensnævnet skal samtidig tage hensyn til brugerens størrelse og kapacitet, blandt andet set i lyset af den særlige situation, der gør sig gældende for små eller mellemstore virksomheder.

For det andet kan Ophavsretslicensnævnet træffe afgørelse om, hvorvidt det er urimeligt at kræve, at brugeren skal anvende det format, som stilles til rådighed af en kollektiv forvaltningsorganisation, uanset om dette format er aftalt mellem parterne eller stilles til rådighed af den kollektive forvaltningsorganisation i medfør af stk. 3.

Til § 43

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

I overensstemmelse hermed foreslås det i § 43, at loven ikke skal gælde for Grønland og Færøerne, men at den ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 40

Loven træder i kraft den 10. april 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 34 træder i kraft den 10. april 2017.

Stk. 3. Lovens § 42, nr. 3, finder ikke anvendelse i forhold til rettigheder, som er erhvervet før lovens ikrafttræden.

§ 42

I lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 23. oktober 2014, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991, EF-Tidende 1991, nr. L 122, side 42, Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992, EF-Tidende 1992, nr. L 346, side 61, Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993, EF-Tidende 1993, nr. L 248, side 15, Rådets direktiv 93/98/EØF af 29. oktober 1993, EF-Tidende 1993, nr. L 290, side 9, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996, EF-Tidende 1996, nr. L 77, side 20, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 167, side 10, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF af 27. september 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 272, side 32, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 157, side 45, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989, EU-Tidende 2007, nr. L 332, side 27, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF, EU-Tidende 2011, nr. L 265, side 1«: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012, EU-tidende 2012, nr. L 299, side 5, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014, EU-tidende 2014, nr. L 84, side 72.«

direktiv 2006/116/EF, EU-Tidende 2011, nr. L 265, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012, EU-tidende 2012, nr. L 299, side 5.

§ 47 (...)

Stk. 2. Ophavsretslicensnævnet kan træffe afgørelse i henhold til §§ 13 og 14, § 16 b, § 17, stk. 3, § 18, stk. 1, § 24 a, § 30, § 35, stk. 7, § 48, stk. 1 og 2, § 51, stk. 2, § 68, § 75 a, stk. 3, og § 75 d. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

2. I § 47, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 51, stk. 2,«: »§ 52, stk. 8, § 52, stk. 4,«.

3. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Forbindelser mellem kollektive forvaltningsorganisationer og aftalemæssige brugere

Licensering

§ 52 a. Kollektive forvaltningsorganisationer og brugere skal forhandle om licensering af rettigheder i god tro og skal i den forbindelse give hinanden alle nødvendige oplysninger.

Stk. 2. Licensbetingelser skal være baseret på objektive og ikkediskriminerende kriterier.

Stk. 3. Kollektive forvaltningsorganisationer skal oplyse brugerne om kriterierne for fastsættelsen af tariffer for enerettigheder og retten til vederlag.

Stk. 4. Rettighedshavere skal modtage et passende vederlag for anvendelsen af rettighederne.

Stk. 5. Kollektive forvaltningsorganisationer skal besvare anmodninger fra brugere uden unødigt forsinkelse. Når den kollektive forvaltningsorganisation har modtaget alle relevante oplysninger, skal den uden unødigt forsinkelse enten tilbyde en licens eller give brugeren en begrundet meddelelse om, at den ikke agter at udstede en licens.

Stk. 6. En kollektiv forvaltningsorganisation skal gøre det muligt for brugerne at kommunikere med sig elektronisk.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på alle uafhængige forvaltningsorganisationer, der er etableret i Danmark.

Stk. 8. Tvister mellem en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder eller tilbyder at udstede

multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, og en faktisk eller potentiel onlinetjenesteudbyder om anvendelsen af stk. 1-6 kan indbringes for Ophavsretslicensnævnet, såfremt tvisten vedrører en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder.

Brugernes forpligtelser

§ 52 b. En bruger skal give en kollektiv forvaltningsorganisation alle relevante oplysninger, brugeren råder over, om anvendelsen af de rettigheder, den kollektive forvaltningsorganisation repræsenterer, og som er nødvendige for opkrævningen af rettighedsvederlag og fordelingen af skyldige beløb til rettighedshaverne.

Stk. 2. Aftaler en bruger og en kollektiv forvaltningsorganisation ikke hvornår oplysningerne i stk. 1 skal gives, skal brugeren give den kollektive forvaltningsorganisation oplysninger inden for rimelig tid efter anvendelsen af rettighederne.

Stk. 3. Aftaler en bruger og en kollektiv forvaltningsorganisation ikke, i hvilket format oplysningerne i stk. 1 skal gives, skal brugeren anvende det format for rapportering, som stilles til rådighed af den kollektive forvaltningsorganisation, medmindre kravet om anvendelse af dette format ikke er rimeligt.

Stk. 4. Opstår der spørgsmål om udstrækningen af brugerens oplysningsforpligtelse efter stk. 1-3, kan hver af parterne forelægge spørgsmålet for Ophavsretslicensnævnet, jf. § 47.«

§ 43

Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/26/EU af 26. februar 2014

om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1, samt artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EU-direktiverne, der er vedtaget vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, giver allerede et højt niveau af beskyttelse for rettighedshavere og danner en retlig ramme for udnyttelsen af det indhold, som er beskyttet af disse rettigheder. Disse direktiver bidrager til at udvikle og fastholde kreativiteten. I et indre marked uden konkurrenceforvridninger vil beskyttelsen af innovation og intellektuel kreativitet også fremme investeringer i innovative tjenester og produkter.

(2) Udbredelsen af indhold, der er beskyttet af ophavsret og beslægtede rettigheder, herunder bøger, audiovisuelle produktioner og musikindspilninger, og de hermed forbundne tjenester, kræver udstedelse af licensrettigheder fra forskellige indehavere af ophavsret og beslægtede rettigheder, f.eks. forfattere, udøvere, producenter og forlæggere. Det er normalt, at rettighedshaveren kan vælge mellem individuel eller kollektiv forvaltning af sine rettigheder, medmindre medlemsstaterne træffer bestemmelse om andet i overensstemmelse med EU-lovgivningen samt Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser. Forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder omfatter udstedelse af licenser til brugere, kontrol af brugere, overvågning af anvendelsen af rettigheder, håndhævelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, opkrævning af rettighedsindtægter hidrørende fra udnyttelsen af rettigheder og fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere. Kollektive forvaltningsorganisationer giver rettighedshavere mulighed for at få et vederlag for anvendelser, som de ellers ikke ville være i stand til selv at kontrollere eller håndhæve, herunder på udenlandske markeder.

(3) Artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) pålægger Unionen at tage hensyn til den kulturelle mangfoldighed i sin indsats og bidrage til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet den respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv. De kollektive forvaltningsorganisationer spiller og bør også fremover spille en vigtig rolle i at fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed ved både at give de mindste og mindre populære repertoarer adgang til markedet og ved at yde sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenester til fordel for deres rettighedshavere og offentligheden.

(4) Kollektive forvaltningsorganisationer, som er etableret i Unionen, bør kunne nyde godt af de friheder, som traktaterne sikrer, når de repræsenterer rettighedshavere, som er bosiddende eller etableret i andre medlemsstater, eller udsteder licenser til brugere, som er bosiddende eller etableret i andre medlemsstater.

(5) Der er betydelige forskelle i de nationale regler for driften af kollektive forvaltningsorganisationer, særlig med hensyn til deres gennemsigtighed og ansvar over for medlemmer og rettighedshavere. Dette har ført til en række vanskeligheder, navnlig for udenlandske rettighedshavere, når de forsøger at håndhæve deres rettigheder, og til dårlig finansiell forvaltning af opkrævede indtægter. Endvidere har en række problemer i forbindelse med den måde, hvorpå de kollektive forvaltningsorganisationer fungerer, ført til en række mangler i udnyttelsen af ophavsret og beslægtede rettigheder på tværs af det indre marked til skade for de kollektive forvaltningsorganisationers medlemmer, rettighedshavere og brugere.

(6) Behovet for at forbedre den måde, hvorpå de kollektive forvaltningsorganisationer fungerer, er allerede blevet påpeget i Kommissionens henstilling 2005/737/EF³⁾. Denne henstilling indeholder en række principper, herunder rettighedshavernes ret til frit at vælge deres kollektive forvaltningsorganisationer, lige behandling af kategorier af rettighedshavere og ligelig fordeling af royalties. Den henstiller også til de kollektive forvaltningsorganisationer at give brugerne tilstrækkelig information om tariffer og repertoarer forud for forhandlinger mellem disse. Den indeholder endvidere henstillinger med hensyn til rapporteringspligt, rettighedshavernes repræsentation i de kollektive forvaltningsorganisationers beslutningstagende organer og tvistbilæggelse. Det er imidlertid meget forskelligt, hvorledes der er fulgt op på denne henstilling.

(7) Beskyttelsen af de interesser, som medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer, rettighedshavere og tredjeparter har, kræver, at medlemsstaternes lovgivning om forvaltning af ophavsret og udstedelsen af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder koordineres med henblik på at opnå en ensartet beskyttelse i hele Unionen. Direktivet bør således have artikel 50, stk. 1, i TEUF som retsgrundlag.

(8) Formålet med dette direktiv er at samordne de nationale regler om kollektive forvaltningsorganisationers adgang til at udøve virksomhed med forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder og reglerne vedrørende deres styring og tilsyn, og direktivet bør således have artikel 53, stk. 1, i TEUF som retsgrundlag. Eftersom dette er et område, hvor der tilbydes tjenester i Unionen, bør dette direktiv desuden have artikel 62 i TEUF som retsgrundlag.

(9) Formålet med direktivet er at fastsætte krav til kollektive forvaltningsorganisationer med henblik på at sikre en høj standard for forvaltning, økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og rapportering. Dette bør imidlertid ikke forhindre medlemsstater i at opretholde eller indføre strengere standarder end dem, der er fastsat i afsnit II i dette direktiv, for kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på deres område, forudsat at sådanne strengere standarder er forenelige med EU-retten.

(10) Dette direktiv bør ikke forhindre en medlemsstat i at anvende samme eller tilsvarende bestemmelser over for kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret uden for Unionen, men som er aktive i den pågældende medlemsstat.

(11) Dette direktiv bør ikke forhindre, at kollektive forvaltningsorganisationer indgår repræsentationsaftaler med andre kollektive forvaltningsorganisationer — i overensstemmelse med konkurrencereglerne fastsat ved artikel 101 og 102 i TEUF — inden for rettighedsforvaltning for at lette, forbedre eller forenkle procedurerne for udstedelse af licenser til brugere, herunder med henblik på fælles fakturering, på lige, ikke-diskriminerende og gennemsigtige vilkår, eller at tilbyde multiterritoriale licenser også på andre områder end dem, der omtales i dette direktivs afsnit III.

(12) Dette direktiv finder anvendelse på alle kollektive forvaltningsorganisationer, med undtagelse af afsnit III, som kun finder anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på multiterritorial basis, men blander sig ikke i ordninger vedrørende forvaltning af rettigheder i medlemsstaterne, såsom individuel forvaltning, udvidelse af en aftale mellem en repræsenterende kollektiv forvaltningsorganisation og en bruger, dvs. aftalelicenser, obligatorisk kollektiv forvaltning, retlige formodninger om repræsentation og overførsel af rettigheder til kollektive forvaltningsorganisationer.

(13) Dette direktiv berører ikke medlemsstaters mulighed for gennem lovgivning, regulering eller en anden særlig mekanisme til dette formål at fastsætte en rimelig kompensation til rettighedshaveren i tilfælde af undtagelser eller indskrænkninger i den ret til reproduktion, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF⁴⁾, og et vederlag til rettighedsholderen for indskrænkninger i eneretten til offentligt udlån, som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF⁵⁾, som gælder på deres område, samt de betingelser der gælder for opkrævningen heraf.

(14) Dette direktiv kræver ikke, at kollektive forvaltningsorganisationer antager en bestemt retlig form. I praksis fungerer disse organisationer i forskellige retlige former, såsom sammenslutninger, kooperativer og selskaber med begrænset ansvar, som kontrolleres eller ejes af indehaverne af ophavsretten og dertil knyttede rettigheder, eller af enheder, der repræsenterer sådanne rettighedshavere. I visse særlige tilfælde indebærer den kollektive forvaltningsorganisations retlige form imidlertid, at elementet ejerskab eller kontrol ikke er til stede. Dette gør sig f.eks. gældende for fonde, som ikke har medlemmer. Ikke desto mindre bør dette direktivs bestemmelser også finde anvendelse på disse organisationer. Medlemsstaterne bør tilsvarende træffe de fornødne foranstaltninger for at forhindre omgåelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv gennem valget af retlig form. Det bør endvidere bemærkes, at enheder, der repræsenterer rettighedshavere og er medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer, kan være andre kollektive forvaltningsorganisationer, sammenslutninger af rettighedsindehavere, foreninger eller andre organisationer.

(15) Rettighedshavere bør frit kunne betro forvaltningen af deres rettigheder til uafhængige forvaltningsenheder. Sådanne uafhængige forvaltningsenheder er kommercielle enheder, der adskiller sig fra de kollektive forvaltningsorganisationer, bl.a. fordi de ikke er ejet eller kontrolleret af rettighedshavere. I det omfang sådanne uafhængige forvaltningsenheder udfører de samme aktiviteter som kollektive forvaltningsorganisationer, bør de imidlertid være forpligtet til at forsyne de rettighedshavere, de repræsenterer, og kollektive forvaltningsorganisationer, brugere samt offentligheden med visse oplysninger.

(16) Producenter af audiovisuelt materiale, pladeproducenter og radio- og tv-selskaber udsteder licenser for deres egne rettigheder, i visse tilfælde side om side med rettigheder, som er blevet overdraget til dem, f.eks. af udøvende kunstnere, på basis af individuelt forhandlede aftaler, og handler ud fra egne interesser. Bog-, musik- eller avisudgivere udsteder licenser for rettigheder, som de har fået overdraget på basis af individuelt forhandlede aftaler, og handler ud fra egne interesser. Derfor bør producenter af audiovisuelt materiale, pladeproducenter og radio- og tv-selskaber samt forlæggere/udgivere ikke betragtes som »uafhængige forvaltningsenheder«. Endvidere bør ophavsmænds og udøvende kunstneres managere og agenter, der fungerer som mellemmand, og som repræsenterer rettighedshaverne i deres forbindelser med kollektive forvaltningsorganisationer, ikke betragtes som »uafhængige forvaltningsenheder«, da de ikke forvalter rettigheder i den forstand, at de fastsætter tariffer, udsteder licenser eller opkræver penge fra brugere.

(17) Kollektive forvaltningsorganisationer bør frit kunne vælge at lade visse af deres aktiviteter, såsom fakturering af brugere eller fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere, udføre af datterselskaber eller andre enheder, som de kontrollerer. I sådanne tilfælde bør de bestemmelser i dette direktiv, der ville

gælde, hvis den pågældende aktivitet blev udført direkte af den kollektive forvaltningsorganisation, finde anvendelse på datterselskabernes eller de andre enheders aktiviteter.

(18) For at sikre, at indehavere af ophavsret og beslægtede rettigheder kan få fuldt udbytte af det indre marked, når deres rettigheder forvaltes kollektivt, og at deres frihed til at udøve deres rettigheder ikke berøres i urimelig grad, er det nødvendigt at indføre en række passende sikkerhedsforanstaltninger i de kollektive forvaltningsorganisationers statutter. En kollektiv forvaltningsorganisation bør desuden, når den leverer sine forvaltningstjenester, ikke direkte eller indirekte diskriminere mellem rettighedshavere på grundlag af deres nationalitet, opholdssted eller etableringssted.

(19) Under hensyn til frihederne sikret ved TEUF bør kollektiv forvaltning af ophavsret og tilhørende rettigheder medføre, at en rettighedshaver frit kan vælge en kollektiv forvaltningsorganisation til forvaltningen af sine rettigheder, uanset om der er tale om rettigheder vedrørende overføring til almenheden eller reproduktionsrettigheder eller kategorier af rettigheder vedrørende udnyttelsesformer såsom radio- og tv-udsendelser, teaterforestillinger eller reproduktion til distribution på internettet, såfremt den kollektive forvaltningsorganisation, som rettighedshaveren ønsker at vælge, allerede forvalter sådanne rettigheder eller kategorier af rettigheder.

De rettigheder eller kategorier af rettigheder og andre frembringelser, som skal forvaltes af den kollektive forvaltningsorganisation, bør fastsættes af den pågældende organisations generalforsamling for medlemmer, hvis de ikke allerede er fastsat i dens statutter eller er et lovkrav. Det er vigtigt, at rettighederne og kategorierne af rettigheder fastsættes på en måde, der bevarer en balance mellem rettighedshavernes frihed til at disponere over deres værker og andre frembringelser og organisationens evne til at forvalte rettighederne effektivt, navnlig under hensyntagen til den kategori af rettigheder, som organisationen og den kreative sektor, som den er aktiv i, forvalter. Under behørigt hensyn til denne balance bør rettighedshavere nemt kunne trække deres rettigheder eller kategorier af rettigheder tilbage fra en kollektiv forvaltningsorganisation og forvalte disse rettigheder individuelt eller overlade eller overdrage forvaltningen af alle eller nogle af disse rettigheder til en anden kollektiv forvaltningsorganisation eller en anden enhed, uanset i hvilken medlemsstat den kollektive forvaltningsorganisation, den anden enhed eller rettighedshaveren er statsborger, har bopæl eller er etableret. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med EU-lovgivningen og Unionens og dens medlemsstaters internationale forpligtelser bestemmer, at der skal være obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder, vil rettighedshaverens valg være begrænset til andre kollektive forvaltningsorganisationer. Kollektive forvaltningsorganisationer, der forvalter forskellige typer af værker og andre frembringelser, herunder litterære, musiske eller fotografiske værker, bør også give rettighedshavere denne fleksibilitet med hensyn til forvaltningen af forskellige typer af værker eller frembringelser. For så vidt angår ikke-kommerciel anvendelse bør medlemsstaterne sørge for, at kollektive forvaltningsorganisationer træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres rettighedshavere kan udøve retten til at udstede licenser for sådanne anvendelser. Disse foranstaltninger bør bl.a. omfatte en beslutning fra den kollektive forvaltningsorganisationens side vedrørende de betingelser, der er tilknyttet denne ret, samt levering af information til deres medlemmer om disse betingelser. Kollektive forvaltningsorganisationer bør informere rettighedshavere om disse valgmuligheder og give dem mulighed for nemt at anvende de rettigheder, der knytter sig til disse valgmuligheder. Rettighedshavere, som allerede har bemyndiget den kollektive forvaltningsorganisation, kan informeres via organisationens websted. Et krav om rettighedshaverens samtykke i bemyndigelsen til forvaltning af hver enkelt rettighed, kategori af rettighed eller type af værker og andre frembringelser bør ikke forhindre, at rettighedshaveren kan acceptere forslag om efterfølgende ændringer til bemyndigelsen efter stiltiende aftale i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national ret. Dette direktiv bør principielt hverken være til hinder for aftalemæssige ordninger, i henhold til hvilke en ophævelse eller tilbagetrækning fra rettighedshaverens side har umiddelbart effekt på de licenser, der er udstedt forud for en sådan ophævelse eller tilbagetræk-

ning, eller for aftalemæssige ordninger, i henhold til hvilke sådanne licenser forbliver uberørte af en sådan ophævelse eller tilbagetrækning i en vis periode derefter. Sådanne ordninger bør imidlertid ikke udgøre en hindring for den fulde implementering af dette direktiv. Dette direktiv bør ikke tilsidesætte rettighedshavernes mulighed for at forvalte deres rettigheder individuelt, herunder til ikke-kommercielle formål.

(20) Medlemskabet af en kollektiv forvaltningsorganisation bør være baseret på objektive gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, herunder med hensyn til udgivere, der i henhold til en aftale om udnyttelse af rettigheder har ret til en andel af indtægterne fra de rettigheder, der forvaltes af den kollektive forvaltningsorganisation, og til at opkræve sådanne indtægter fra den kollektive forvaltningsorganisation. Disse kriterier bør ikke forpligte kollektive forvaltningsorganisationer til at acceptere medlemmer, hvis forvaltningen af disses rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker eller andre frembringelser falder uden for deres aktivitetsområde. De registre, der føres af en kollektiv forvaltningsorganisation, bør give mulighed for identifikation og lokalisering af dens medlemmer og rettighedshavere, hvis rettigheder organisationen repræsenterer på basis af bemyndigelser fra disse rettighedshaveres side.

(21) Med henblik på at beskytte de rettighedshavere, hvis rettigheder repræsenteres direkte af den kollektive forvaltningsorganisation, men som ikke opfylder kravene til medlemskab, er det hensigtsmæssigt at kræve, at visse af dette direktivs bestemmelser vedrørende medlemmer også gælder for sådanne rettighedshavere. Medlemsstater bør også kunne give sådanne rettighedshavere ret til at deltage i beslutningsprocessen i den kollektive forvaltningsorganisation.

(22) Kollektive forvaltningsorganisationer bør handle i de repræsenterede rettighedshaveres bedste kollektive interesse. Det er derfor vigtigt at skabe nogle rammer, der giver medlemmerne af en kollektiv forvaltningsorganisation mulighed for at udøve deres medlemsrettigheder ved at deltage i organisationens beslutningsproces. Visse kollektive forvaltningsorganisationer har forskellige kategorier af medlemmer, som kan repræsentere forskellige typer rettighedshavere, såsom producere og udøvende kunstnere. Repræsentationen af disse forskellige kategorier af medlemmer i beslutningsprocessen bør være retfærdig og afbalanceret. Effektiviteten af reglerne for generalforsamlingen for kollektive forvaltningsorganisationers medlemmer ville blive undermineret, hvis der ikke var nogen bestemmelser om, hvorledes generalforsamlingen bør foregå. Det er derfor nødvendigt at sikre, at der indkaldes til generalforsamling på regelmæssig basis, mindst årligt, og at de vigtigste beslutninger i den kollektive forvaltningsorganisation træffes af generalforsamlingen.

(23) Alle medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer bør have adgang til at deltage i og stemme på generalforsamlingen for medlemmer. Udøvelsen af disse rettigheder bør kun være underlagt retfærdige og forholdsmæssige begrænsninger. I visse undtagelsestilfælde etableres kollektive forvaltningsorganisationer juridisk som en fond og har derfor ingen medlemmer. I så fald udøves beføjelserne på generalforsamlingen af det organ, der varetager tilsynsfunktionen. Hvis kollektive forvaltningsorganisationer har enheder, der repræsenterer rettighedshavere, som medlemmer, som det kan være tilfældet, hvis en kollektiv forvaltningsorganisation er et selskab med begrænset ansvar, og dets medlemmer er sammenslutninger af rettighedshavere, bør medlemsstaterne kunne sørge for, at visse eller alle beføjelser for generalforsamlingen for medlemmer skal udøves af en forsamling af disse rettighedshavere. Generalforsamlingen for medlemmer bør som minimum have beføjelse til at fastsætte rammerne for ledelsens aktiviteter, navnlig med hensyn til den kollektive forvaltningsorganisationens anvendelse af rettighedsindtægter. Dette bør imidlertid ikke gribe ind i medlemsstaternes mulighed for at indføre strengere bestemmelser vedrørende f.eks. investeringer, fusioner eller låntagning, herunder et forbud mod sådanne transaktioner. Kollektive forvaltningsorganisationer bør tilskynde deres medlemmer til at deltage aktivt i generalforsamlingen. Det bør være nemt for medlemmer, der deltager i generalforsamlingen, men også for dem, der ikke gør det, at udøve stemmerettigheder. Ud over at kunne udøve deres rettigheder elektronisk bør medlemmerne have

adgang til at deltage i og stemme på generalforsamlingen for medlemmer pr. fuldmagt. Afstemning pr. fuldmagt bør begrænses i sager med interessekonflikter. Samtidig bør medlemsstater kun give mulighed for at begrænse anvendelsen af fuldmagter, hvis dette ikke griber ind i medlemmers mulighed for at deltage i beslutningsprocessen på behørig og effektiv vis. Navnlig giver muligheden for udpegelsen af fuldmagtshavere medlemmer mulighed for at deltage på behørig og effektiv vis i beslutningstagningen og rettighedshaverne reel mulighed for at vælge en kollektiv forvaltningsorganisation efter eget valg, uanset hvilken medlemsstat organisationen er etableret i.

(24) Medlemmerne bør have mulighed for at deltage i den løbende overvågning af de kollektive forvaltningsorganisationers ledelse. Disse organisationer bør til dette formål have en tilsynsfunktion, der passer til deres organisationsstruktur, og bør give medlemmerne mulighed for at være repræsenteret i det organ, der varetager denne funktion. Afhængigt af den kollektive forvaltningsorganisations organisationsstruktur kan tilsynsfunktionen varetages af et særskilt organ, f.eks. et tilsynsråd, eller af nogle eller alle de bestyrelsesmedlemmer, som ikke leder den kollektive forvaltningsorganisations aktiviteter. Kravet om, at medlemmerne skal være repræsenteret på en rimelig og afbalanceret måde, bør ikke forhindre den kollektive forvaltningsorganisation i at vælge tredjeparter til tilsynsfunktionen, herunder personer med relevant professionel ekspertise og rettighedsindehavere, som ikke opfylder kravene til medlemskab, eller som ikke er repræsenteret direkte af organisationen, men via en enhed, som er medlem af den kollektive forvaltningsorganisation.

(25) For at sikre en forsvarlig forvaltning skal en kollektiv forvaltningsorganisations ledelse være uafhængig. Ledere bør, hvad enten de er valgt som bestyrelsesmedlemmer eller ansat af organisationen på kontrakt, oplyse om eventuelle interessekonflikter mellem egne interesser og interesserne hos de rettighedshavere, der repræsenteres af den kollektive forvaltningsorganisation, inden de indtager deres post og derefter på årlig basis. Sådanne årlige erklæringer bør også udfærdiges af personer, der udøver tilsynsfunktionen. Medlemsstaterne bør frit kunne kræve, at de kollektive forvaltningsorganisationer skal offentliggøre sådanne erklæringer eller indgive dem til offentlige myndigheder.

(26) Kollektive forvaltningsorganisationer opkræver, forvalter og fordeler indtægter fra udnyttelsen af de rettigheder, de får overdraget af rettighedshaverne. Disse indtægter tilfalder i sidste instans rettighedshaverne, der kan have en direkte juridisk forbindelse til organisationen eller kan være repræsenteret via en enhed, der er medlem af den kollektive forvaltningsorganisation, eller gennem en repræsentationsaftale. Det er derfor vigtigt, at en kollektiv forvaltningsorganisation udviser størst mulig omhu i forbindelse med opkrævning, forvaltning og fordeling af disse indtægter. En nøjagtig fordeling er kun mulig, hvis den kollektive forvaltningsorganisation opretholder passende registre over medlemskab, licenser og anvendelsen af værker og andre frembringelser. Rettighedshavere og brugere bør også indgive relevante data, der er nødvendige for en effektiv kollektiv forvaltning af rettighederne, og som kontrolleres af den kollektive forvaltningsorganisation.

(27) Beløb, der opkræves og tilfalder rettighedshaverne, bør bogføres separat i forhold til organisationens eventuelle egne aktiver. Uden at det berører medlemsstaternes mulighed for at indføre strengere bestemmelser vedrørende investeringer, herunder et forbud mod investering af rettighedsindtægterne, bør sådanne investeringer, hvis de foretages, gennemføres i overensstemmelse med den kollektive forvaltningsorganisations generelle investerings- og forvaltningspolitik. For at opretholde et højt beskyttelsesniveau for rettighedshavernes rettigheder og for at sikre, at enhver form for indtægt, der måtte opstå gennem udnyttelsen af sådanne rettigheder, er til fordel for dem, bør de investeringer, der foretages og besiddes af den kollektive forvaltningsorganisation, forvaltes i overensstemmelse med en række kriterier, som pålægger organisationen at udvise forsigtighed og samtidig giver den mulighed for at vælge den mest sikre og effektive investeringspolitik. Dette bør give den kollektive forvaltningsorganisation mulighed for at vælge den aktivallokering, der passer til arten og varigheden af enhver risikoeksponering for eventuelle

rettighedsindtægter, der investeres, og som ikke i urimelig grad begrænser eventuelle rettighedsindtægter, der tilfalder rettighedshaverne.

(28) Da rettighedshaverne har ret til vederlag for udnyttelsen af deres rettigheder, er det vigtigt, at administrationsomkostninger ikke overstiger de berettigede omkostninger ved forvaltningen af rettighederne, og at eventuelle andre fradrag end fradrag vedrørende administrationsomkostninger, f.eks. et fradrag til sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige formål, bør fastlægges af den kollektive forvaltningsorganisations medlemmer. De kollektive forvaltningsorganisationer bør være gennemsigtige over for rettighedshaverne for så vidt angår reglerne vedrørende sådanne fradrag. Samme krav bør gælde for eventuelle beslutninger om at anvende rettighedsindtægter til kollektiv uddeling, såsom stipendier. Rettighedshavere bør have adgang på ikke-diskriminatorisk basis til eventuelle sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenester, der finansieres gennem disse fradrag. Dette direktiv bør ikke berøre fradrag i henhold til national ret, såsom fradrag med henblik på levering af sociale ydelser fra kollektive forvaltningsorganisationer til rettighedshavere, eller for så vidt angår eventuelle aspekter, der ikke er omfattet af dette direktiv, forudsat at sådanne fradrag er i overensstemmelse med EU-retten.

(29) Fordeling og betaling af skyldige beløb til individuelle rettighedshavere eller, hvilket kan forekomme, til kategorier af rettighedshavere bør gennemføres rettidigt og i overensstemmelse med de berørte kollektive forvaltningsorganisationers generelle politik vedrørende fordeling, også hvis de gennemføres gennem en anden enhed, der repræsenterer rettighedshaverne. Kun objektive grunde, der ligger uden for den kollektive forvaltningsorganisations kontrol, kan begrunde en forsinkelse i fordelingen og betalingen af skyldige beløb til rettighedshavere. Omstændigheder, såsom investering af rettighedsindtægter med en fast løbetid, bør derfor ikke udgøre en gyldig grund til en sådan forsinkelse. Det er hensigtsmæssigt at overlade det til medlemsstaterne at træffe beslutning om bestemmelser, der sikrer rettidig fordeling og effektiv lokalisering og identifikation af rettighedshavere i tilfælde, hvor der opstår sådanne objektive grunde. Med henblik på at sikre, at de beløb, rettighedshavere har til gode, fordeles korrekt og effektivt, er det, uden at det berører medlemsstaternes mulighed for at indføre strengere regler, nødvendigt at kræve, at kollektive forvaltningsorganisationer træffer fornuftige og omhyggelige foranstaltninger for i god tro at identificere og lokalisere de relevante rettighedshavere. Det er også hensigtsmæssigt, at medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation, i det omfang dette er tilladt i henhold til national ret, bør træffe beslutning om anvendelsen af eventuelle beløb, som ikke kan fordeles, i situationer, hvor de rettighedshavere, der er berettigede til disse beløb, ikke kan identificeres eller lokaliseres.

(30) Kollektive forvaltningsorganisationer bør kunne forvalte rettigheder og opkræve indtægter for deres udnyttelse i henhold til repræsentationsaftaler med andre organisationer. For at beskytte rettighederne for andre kollektive forvaltningsorganisationers medlemmer, bør en kollektiv forvaltningsorganisation ikke sondre mellem de rettigheder, der forvaltes i henhold til repræsentationsaftaler, og dem, som selskabet forvalter direkte for sine medlemmer. Den kollektive forvaltningsorganisation bør heller ikke have ret til at anvende fradrag for de rettighedsindtægter, der opkræves på vegne af en anden kollektiv forvaltningsorganisation, ud over fradrag vedrørende administrationsomkostninger, uden denne anden kollektive forvaltningsorganisations udtrykkelige samtykke. Det er også hensigtsmæssigt at kræve, at kollektive forvaltningsorganisationer ikke fordeler og foretager betalinger til andre organisationer på basis af sådanne repræsentationsaftaler senere, end når de fordeler og udfører udbetalinger til deres egne medlemmer og til rettighedshavere, som ikke er medlemmer, og som de repræsenterer. Endvidere bør modtagerorganisationen for sin del være forpligtet til uden forsinkelse at fordele de skyldige beløb til de rettighedshavere, den repræsenterer.

(31) Det er vigtigt at have rimelige og ikke-diskriminerende kommercielle vilkår for licensering for at sikre, at brugere kan opnå licenser for værker og andre frembringelser, for hvilke en kollektiv forvaltningsorganisation repræsenterer rettighederne, og sikre et tilstrækkelig vederlag til rettighedshaverne. Kollektive

forvaltningsorganisationer og brugere bør derfor føre licensforhandlinger i god tro og anvende tariffer, der bør fastsættes på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Det er hensigtsmæssigt at kræve, at licensafgifter eller vederlag, der fastsættes af den kollektive forvaltningsorganisation, er rimelige i forhold til bl.a. den økonomiske værdi af anvendelsen af rettighederne i en bestemt sammenhæng. Endelig bør kollektive forvaltningsorganisationer besvare licensanmodninger fra brugere uden unødigt forsinkelse.

(32) I det digitale miljø er kollektive forvaltningsorganisationer ofte nødt til at licensere deres repertoire til helt nye former for udnyttelse og forretningsmodeller. I sådanne tilfælde, og for at fremme et gunstigt miljø for udvikling af sådanne licenser, bør kollektive forvaltningsorganisationer, uden at dette berører konkurrencereglerne, have den fornødne fleksibilitet til hurtigst muligt at levere individualiserede licenser for innovative onlinetjenester uden risiko for, at dette kunne danne præcedens for fastsættelsen af vilkårene for andre licenstyper.

(33) Med henblik på at sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer kan efterleve forpligtelserne i henhold til dette direktiv, bør brugere forsyne disse organisationer med relevante oplysninger om anvendelsen af de rettigheder, de kollektive forvaltningsorganisationer repræsenterer. Denne forpligtelse bør ikke gælde for fysiske personer, der handler uden for deres handelsmæssige eller erhvervmæssige virksomhed eller uden for deres fag eller profession, og som falder uden for definitionen af bruger som fastlagt i dette direktiv. Endvidere bør de oplysninger, der kræves af kollektive forvaltningsorganisationer, begrænses til hvad der er rimeligt, nødvendigt og til rådighed for brugerne for at sætte sådanne organisationer i stand til at udfylde deres funktion, under hensyntagen til den særlige situation, der gør sig gældende for små og mellemstore virksomheder. Den forpligtelse kan være indføjet i en aftale mellem en kollektiv forvaltningsorganisation og en bruger, en sådan indføjelser udelukker ikke national lovbestemt ret til information. Tidsfristen for information af brugerne bør være fastsat således, at den giver den kollektive forvaltningsorganisation mulighed for at overholde den tidsfrist, der er fastsat for fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne. Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes mulighed for at kræve af kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på deres område, at de udsteder fælles fakturaer.

(34) Med henblik på at øge rettighedshavernes, brugernes og andre kollektive forvaltningsorganisationers tillid til de kollektive forvaltningsorganisationers forvaltning af rettigheder bør hver kollektiv forvaltningsorganisation overholde særlige gennemsigtighedskrav. Hver kollektiv forvaltningsorganisation eller dens medlemmer, der udgør en enhed med ansvar for tilskrivning eller udbetaling af skyldige beløb til rettighedshavere, bør derfor være pålagt at give hver rettighedshaver visse oplysninger mindst en gang om året, såsom de beløb, der tilskrives eller udbetales til dem, og de fradrag, der foretages. Kollektive forvaltningsorganisationer bør også have pligt til at give tilstrækkelige oplysninger, herunder finansielle oplysninger, til de øvrige kollektive forvaltningsorganisationer, hvis rettigheder de forvalter i henhold til repræsentationsaftaler.

(35) Med henblik på at sikre, at rettighedshavere, andre kollektive forvaltningsorganisationer og brugere har adgang til oplysninger om omfanget af organisationens aktiviteter og de værker eller andre frembringelser, som den repræsenterer, bør en kollektiv forvaltningsorganisation oplyse om disse forhold som svar på en behørigt begrundet anmodning. Spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang der kan opkræves rimelige gebyrer for disse tjenester, bør overlades til national ret. Hver kollektiv forvaltningsorganisation bør også offentliggøre oplysninger om sin struktur og om, på hvilken måde den udøver sin virksomhed, herunder navnlig dens statutter og generelle politikker vedrørende administrationsomkostninger, fradrag og tariffer.

(36) Med henblik på at sikre, at rettighedshavere er i stand til at overvåge og sammenligne de kollektive forvaltningsorganisationers respektive resultater, bør sådanne organisationer offentliggøre en årlig gen-

nemsigtighedsrapport, der omfatter sammenlignelige reviderede regnskabsoplysninger, der er specifikke for deres virksomhed. Kollektive forvaltningsorganisationer bør desuden offentliggøre en årlig særrapport, som indgår i den årlige gennemsigthedsrapport, om anvendelsen af de beløb, der er afsat til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser. Dette direktiv bør ikke forhindre en kollektiv forvaltningsorganisation i at offentliggøre de oplysninger, der kræves i den årlige gennemsigthedsrapport, i et enkelt dokument, f.eks. som led i dens årsregnskab eller i separate rapporter.

(37) Udbydere af onlinetjenester, som anvender musikværker, såsom musiktjenester, der giver forbrugerne mulighed for at downloade musik eller til at lytte til musik ved streaming, samt andre tjenester, der giver adgang til film eller spil, hvor musik er et vigtigt element, bør først indhente tilladelse til at anvende sådanne værker. Direktiv 2001/29/EF kræver, at der indhentes en licens for hver rettighed i forbindelse med onlineudnyttelsen af musikværker. For ophavsmænds vedkommende er disse rettigheder eneretten til reproduktion og eneretten til overføring til almenheden af musikværker, herunder retten til tilrådighedsstillelse. Disse rettigheder kan forvaltes af de enkelte rettighedshavere selv, f.eks. ophavsmænd eller musikudgivere, eller af kollektive forvaltningsorganisationer, der leverer kollektiv rettighedsforvaltning til rettighedshavere. Ophavsmænds reproduktions- og kommunikationsrettigheder kan forvaltes af forskellige kollektive forvaltningsorganisationer. Det kan endvidere forekomme, at flere rettighedshavere har rettigheder til det samme værk, og at de har givet forskellige organisationer bemyndigelse til at udstede licenser for deres respektive andele af rettighederne til værket. Enhver bruger, der ønsker at levere en onlinetjeneste, der tilbyder et bredt udvalg af musikværker til forbrugerne, skal samle rettighederne til de pågældende værker fra forskellige rettighedshavere og kollektive forvaltningsorganisationer.

(38) Internettet kender ingen grænser, men onlinemarkedet for musiktjenester i Unionen er stadig opsplittet, og der er endnu ikke skabt et reelt digitalt indre marked. Komplexiteten og de vanskeligheder, der er forbundet med den kollektive forvaltning af rettigheder i Europa, har i en række tilfælde forværret denne opsplitning af det europæiske digitale onlinemarked for musiktjenester. Denne situation står i skarp kontrast til den hastigt voksende efterspørgsel fra forbrugernes side efter adgang til digitalt indhold og tilknyttede innovative tjenester, herunder på tværs af de nationale grænser.

(39) Henstilling 2005/737/EF lagde op til en række nye lovrammer, der er bedre tilpasset forvaltningen på EU-niveau af ophavsret og beslægtede rettigheder i forbindelse med leveringen af lovlige onlinemusiktjenester. I en tid, hvor musikværker udnyttes på nettet, har erhvervsbrugere imidlertid brug for en licenspolitik, der er tilpasset det grænseløse onlinemiljø, og som dækker flere territoriale områder. Henstillingen har imidlertid ikke været tilstrækkelig til at fremme en generel multiterritorial licensering af onlinerettigheder til musikværker eller finde en løsning på de specifikke krav til multiterritorial licensering.

(40) Inden for onlinemusikbranchen, hvor den kollektive forvaltning af ophavsmænds rettigheder på et territorielt grundlag fortsat er normen, er det vigtigt at skabe betingelser, der fremmer den mest effektive licenspraksis hos de kollektive forvaltningsorganisationer i en stadig mere grænseoverskridende kontekst. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre en række regler, der foreskriver de grundlæggende betingelser for kollektive forvaltningsorganisationers multiterritoriale kollektive licensering af ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse, herunder sangtekster. Samme regler bør gælde for en sådan licensering for alle musikværker, herunder musikværker, der indgår i audiovisuelle værker. Onlinetjenester, der udelukkende giver adgang til musikværker i form af trykte noder, bør imidlertid ikke være omfattet. Dette direktivs bestemmelser bør sikre de nødvendige mindstekrav til kvaliteten af grænseoverskridende tjenester, som de kollektive forvaltningsorganisationer leverer, især med hensyn til gennemsigtheden af de repertoarer, der repræsenteres, og nøjagtigheden af de finansielle strømme, der vedrører anvendelsen af rettigheder. De bør også skabe betingelser, der fremmer en frivillig sammenlægning af musikrepertoarer og rettigheder og således reducerer antallet af licenser, som en bruger

behøver for at tilbyde en multiterritorial multirepertoiretjeneste. Disse bestemmelser bør gøre det muligt for en kollektiv forvaltningsorganisation at anmode en organisation om at repræsentere sit repertoire på et multiterritorialt grundlag, når den ikke selv kan eller ønsker at opfylde kravene. Den anmodede organisation bør, såfremt den allerede samler repertoarer og tilbyder eller udsteder multiterritoriale licenser, være forpligtet til at acceptere bemyndigelsen fra den anmodende organisation. Udviklingen af lovlige onlinemusiktjenester i Unionen bør også bidrage til bekæmpelsen af krænkelse af ophavsretten på nettet.

(41) Adgangen til nøjagtige og fuldstændige oplysninger om, hvilke musikværker, rettighedshavere og rettigheder, som hver kollektiv forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere på et givent territorialt område, er af særlig betydning for en effektiv og gennemsigtig licensproces, for den efterfølgende behandling af brugernes rapporter om anvendelse og den tilsvarende fakturering af tjenesteudbydere samt for fordelingen af de skyldige beløb. Derfor bør kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser for musikværker, være i stand til at behandle sådanne data hurtigt og nøjagtigt. Dette kræver anvendelse af databaser om ejerskab af rettigheder, hvortil der er givet multiterritorial licens, og som indeholder data, der giver mulighed for identificering af værker, rettigheder og rettighedshavere, som en kollektiv forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere, og de territorier, som bemyndigelsen dækker. Enhver ændring til disse oplysninger bør tages i betragtning uden unødigt forsinkelse, og databaserne bør løbende ajourføres. Disse databaser bør også bidrage til at matche oplysninger om værker med oplysninger om fonogrammer eller enhver anden optagelse, i hvilke værket er blevet indarbejdet. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at potentielle brugere og rettighedshavere såvel som kollektive forvaltningsorganisationer har adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at identificere det repertoire, som disse organisationer repræsenterer. Kollektive forvaltningsorganisationer bør kunne træffe foranstaltninger til at beskytte oplysningernes nøjagtighed og integritet, kontrollere anvendelsen af dem og beskytte kommercielt følsomme oplysninger.

(42) Med henblik på at sikre, at data om det musikrepertoire, som de behandler, er så nøjagtige som muligt, bør kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser for musikværker, være forpligtet til at ajourføre deres databaser regelmæssigt og hurtigst muligt. De bør etablere let tilgængelige procedurer, som giver onlinetjenesteudbydere såvel som rettighedshaverne og andre kollektive forvaltningsorganisationer mulighed for at oplyse dem om enhver unøjagtighed, som organisationens databaser i givet fald indeholder vedrørende værker, som de ejer eller kontrollerer, herunder rettigheder, helt eller delvis, og territorier, i forbindelse med hvilke de har bemyndiget den relevante kollektive forvaltningsorganisation til at fungere, dog uden at dette udgør en fare for nøjagtigheden og integriteten af de oplysninger, som den kollektive forvaltningsorganisation opbevarer. Eftersom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁶⁾ giver enhver registreret ret til berigtigelse, sletning eller blokering af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, bør nærværende direktiv også sikre, at unøjagtige oplysninger om rettighedshaverne eller andre kollektive forvaltningsorganisationer i tilfælde af multiterritoriale licenser skal korrigeres uden unødigt forsinkelse. Kollektive forvaltningsorganisationer bør også have kapacitet til at foretage elektronisk behandling af registreringen af værker og bemyndigelser til at forvalte rettigheder. Automatiseringen af oplysninger har stor betydning for en hurtig og effektiv behandling af data, og kollektive forvaltningsorganisationer bør derfor fastsætte bestemmelser om brugen af elektroniske midler til rettighedshavernes strukturerede kommunikation af oplysninger. Kollektive forvaltningsorganisationer bør så vidt muligt sikre, at sådanne elektroniske midler tager hensyn til relevante frivillige branchestandarder eller bedste praksis, der er udviklet på internationalt plan eller på EU-plan.

(43) Branchestandarder for musikanvendelse, salgsrapportering og fakturering er afgørende for at forbedre effektiviteten i udvekslingen af data mellem kollektive forvaltningsorganisationer og brugere. Overvågning af anvendelsen af licenser bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger. For at sikre, at disse effektivitets-

gevinster resulterer i en hurtigere finansiel behandling og i sidste ende i hurtigere betaling af rettighedshavere, bør kollektive forvaltningsorganisationer forpligtes til at fakturere tjenesteudbydere og fordele skyldige beløb til rettighedshavere uden forsinkelse. For at dette krav kan realiseres, er det nødvendigt, at brugere giver kollektive forvaltningsorganisationer præcise og rettidige rapporter om anvendelse af værker. Kollektive forvaltningsorganisationer bør ikke være forpligtede til at acceptere brugernes rapporter i beskyttede formater, når der forefindes branchestandarder. Kollektive forvaltningsorganisationer bør ikke være forhindret i at outsource tjenester forbundet med tildelingen af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder. Organisationerne bør ved at dele eller samle backofficeressourcer kunne forbedre forvaltningstjenesterne og rationalisere investeringer i IT-værktøjer.

(44) At sammenlægge forskellige musikrepertoarer med henblik på udstedelse af multiterritoriale licenser letter licenseringsprocessen, og ved at gøre alle repertoarer tilgængelige for markedet for multiterritorial licensering styrkes den kulturelle mangfoldighed, og der bidrages til at mindske antallet af transaktioner, som en onlinetjenesteudbyder er nødt til at foretage, for at tilbyde tjenester. Denne sammenlægning af repertoarer bør fremme udviklingen af nye onlinetjenester og bør føre til en mindske af transaktionsomkostningerne, der væltes over på forbrugerne. Derfor bør kollektive forvaltningsorganisationer, der ikke er villige til eller ikke er i stand til at udstede multiterritoriale licenser direkte til deres eget musikrepertoire, tilskyndes til frivilligt at give andre kollektive forvaltningsorganisationer bemyndigelse til at forvalte deres repertoire på et ikke-diskriminerende grundlag. Eksklusivaftaler om multiterritoriale licenser vil begrænse valget for andre brugere, der søger multiterritoriale licenser, og det vil også begrænse de valgmuligheder, som kollektive forvaltningsorganisationer, der ønsker administrationstjenesteydelser for deres repertoire på et multiterritorialt grundlag, har. Alle repræsentationsaftaler mellem kollektive forvaltningsorganisationer om multiterritorial licensering bør således indgås på ikke-eksklusive vilkår.

(45) Gennemsigtheden af de betingelser, hvorunder kollektive forvaltningsorganisationer forvalter onlinere rettigheder, er af særlig betydning for medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer. Kollektive forvaltningsorganisationer bør derfor give tilstrækkelige oplysninger til deres medlemmer om de vigtigste betingelser i eventuelle aftaler, hvormed der gives bemyndigelse til en anden kollektiv forvaltningsorganisation til at repræsentere disse medlemmers onlinemusikrettigheder med henblik på multiterritorial licensering.

(46) Det er også vigtigt at kræve, at kollektive forvaltningsorganisationer, der tilbyder eller udsteder multiterritoriale licenser, accepterer at repræsentere repertoiret fra enhver kollektiv forvaltningsorganisation, der beslutter ikke at gøre dette direkte. For at sikre, at dette krav ikke er uforholdsmæssigt og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt, bør den anmodede kollektive forvaltningsorganisation kun være forpligtet til at acceptere repræsentation, hvis anmodningen er begrænset til onlinere rettigheder eller kategorier af onlinere rettigheder, som den selv repræsenterer. Dette krav bør desuden kun finde anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der sammenlægger repertoarer, og det bør ikke omfatte kollektive forvaltningsorganisationer, der kun udsteder multiterritoriale licenser for deres eget repertoire. Det bør heller ikke omfatte kollektive forvaltningsorganisationer, der blot samler rettigheder til de samme værker med det formål at kunne udstede fælleslicens for både rettigheder til reproduktion og rettigheder vedrørende overføring til almenheden vedrørende sådanne værker. Med henblik på at beskytte den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisations rettighedshaveres interesser og for at sikre, at små og mindre kendte repertoarer i medlemsstaterne kan få adgang til det indre marked på lige vilkår, er det vigtigt, at den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisations repertoire forvaltes på samme betingelser som den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisations repertoire, og at det inkluderes i tilbud, som den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation retter mod onlinetjenesteudbydere. Det forvaltningsgebyr, den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation opkræver, bør give denne organisation mulighed for at tjene sine nødvendige og rimelige investeringer ind igen. Enhver aftale, hvorved en kollektiv for-

valtningsorganisation giver en anden organisation eller andre organisationer bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for sit eget musikrepertoire med henblik på onlineanvendelse, bør ikke være til hinder for, at førstnævnte kollektive forvaltningsorganisation fortsat udsteder licenser, som er begrænset til den medlemsstat, hvor denne organisation er hjemmehørende, til sit eget repertoire eller til andre repertoarer, som det eventuelt er bemyndiget til at repræsentere på dette territoriale område.

(47) Målsætningerne med og effektiviteten af reglerne om kollektive forvaltningsorganisationers multiterritoriale licensering vil i betydeligt omfang blive forringet, hvis rettighedshaverne ikke er i stand til at udøve disse rettigheder i forbindelse med multiterritoriale licenser, når den kollektive forvaltningsorganisation, de har overdraget deres rettigheder til, ikke har udstedt eller har tilbudt multiterritoriale licenser og desuden ikke har ønsket at give en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse hertil. Det vil derfor være vigtigt i sådanne tilfælde at give rettighedshaverne mulighed for at udøve retten til at udstede multiterritoriale licenser, der kræves af onlinetjenesteudbydere, enten selv eller gennem en anden part eller andre parter, ved at trække deres rettigheder tilbage fra deres oprindelige forvaltningsorganisation i det omfang, det er nødvendigt at udstede multiterritoriale licenser for onlinetjenesteudbydere, og at bevare de samme rettigheder hos deres oprindelige forvaltningsorganisationer med henblik på monoterritorial licensering.

(48) Radio- og TV-selskaber anvender som regel en licens fra en lokal kollektiv forvaltningsorganisation til deres egen udsendelse af radio- og TV-programmer, som omfatter musikværker. Denne licens er ofte begrænset til radio- og TV-udsendelsesvirksomhed. Det vil være nødvendigt med en licens for onlinemusikrettigheder for at tillade, at sådanne radio- og TV-programmer også er tilgængelige online. For at lette udstedelsen af licenser for onlinemusikrettigheder med henblik på direkte eller forskudt onlinetransmission af radio- og TV-programmer er det nødvendigt at indføre en undtagelse fra de regler, som ellers vil gælde for multiterritorial licensering af onlinemusikrettigheder. En sådan undtagelse bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at give onlineadgang til radio- og TV-programmer og til materiale med et klart og underordnet forhold til den oprindelige udsendelse, der produceres med henblik på f.eks. at supplere, foretage forudgående gennemgang eller foretage efterfølgende gennemgang af det pågældende radio- og TV-program. Denne undtagelse bør ikke anvendes således, at den medfører en forvridning af konkurrencen med andre tjenesteydelser, som giver forbrugerne onlineadgang til individuelle musikværker eller individuelle audiovisuelle værker, eller fører til konkurrencebegrænsende forretningsmetoder, såsom markeds- eller kundedeling, som ville være i strid med artikel 101 eller 102 i TEUF.

(49) Det er nødvendigt at sikre en effektiv håndhævelse af nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Kollektive forvaltningsorganisationer bør tilbyde deres medlemmer særlige procedurer for håndtering af klager. Disse procedurer bør også stilles til rådighed for andre rettighedshavere, som direkte repræsenteres af organisationen og til andre kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne den forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at tvister mellem kollektive forvaltningsorganisationer, deres medlemmer, rettighedshavere eller brugere om anvendelsen af dette direktiv kan underkastes en hurtig, uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesprocedure. Navnlig kan effektiviteten af bestemmelserne om udstedelse af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder blive undermineret, hvis tvister mellem kollektive forvaltningsorganisationer og andre parter ikke løses hurtigt og effektivt. Som følge heraf er det, uden at dette berører retten til domstolsadgang, hensigtsmæssigt at give mulighed for adgang til let tilgængelige, effektive og upartiske udenretslige procedurer som f.eks. mægling eller voldgift for løsning af konflikter mellem på den ene side kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser, og på den anden side online-musiktjenesteudbydere, rettighedshaverne eller andre kollektive forvaltningsorganisationer. Dette direktiv indeholder hverken specifikke anvisninger for, hvordan denne alternative tvistbilæggelse bør organiseres, eller bestemmelser om, hvilket organ der bør gennemføre den, forudsat

at dets uafhængighed, upartiskhed og effektivitet er sikret. Endelig er det også hensigtsmæssigt at kræve, at medlemsstater har uafhængige, upartiske og effektive tvistbilæggelsesprocedurer via organer, som har ekspertise inden for intellektuel ejendomsret eller via domstole, der er hensigtsmæssige til at bilægge kommercielle tvister mellem kollektive forvaltningsorganisationer og brugere ud fra de gældende eller foreslåede licensbetingelser eller i forbindelse med brud på kontrakt.

(50) Medlemsstaterne bør indføre passende procedurer, hvorved det vil være muligt at overvåge kollektive forvaltningsorganisationers overholdelse af dette direktiv. Da det ikke er hensigtsmæssigt, at dette direktiv begrænser medlemsstaternes valg hverken med hensyn til valg af kompetente myndigheder eller den forudgående eller efterfølgende kontrol af kollektive forvaltningsorganisationer, bør det sikres, at disse myndigheder er i stand til effektivt og rettidigt at behandle ethvert spørgsmål, som kan opstå i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at oprette nye kompetente myndigheder. Endvidere bør det også være muligt for medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation, rettighedshavere, brugere, kollektive forvaltningsorganisationer og andre berørte parter at underrette en kollektiv myndighed om aktiviteter eller forhold, som efter deres opfattelse, udgør en overtrædelse af lovgivningen af kollektive forvaltningsorganisationer og, hvis det er relevant, bruge. Medlemsstaterne bør sikre, at kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge passende administrative sanktioner og foranstaltninger, hvis bestemmelserne i den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv ikke overholdes. Dette direktiv foreskriver ikke nogen bestemte typer af sanktioner eller foranstaltninger, forudsat at de er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Disse sanktioner eller foranstaltninger kan omfatte pålæg om at afskedige bestyrelsesmedlemmer, som har handlet forsømmeligt, inspektioner i en kollektiv forvaltningsorganisations lokaler, eller, hvis en organisation har fået udstedt en tilladelse til at drive virksomhed, tilbagetrækning af en sådan tilladelse. Dette direktiv bør være neutralt med hensyn til hidtil eksisterende forhåndsgodkendelses- og tilsynsordninger i medlemsstaterne, herunder et krav til repræsentanterne af den kollektive forvaltningsorganisation for så vidt som disse ordninger er i overensstemmelse med EU-lovgivningen og ikke skaber hindringer for dette direktivs fulde anvendelse.

(51) Med henblik på at sikre, at kravene til multiterritorial licensering overholdes, bør der fastsættes specifikke bestemmelser om overvågning af deres gennemførelse. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde med hinanden til dette formål. Medlemsstater bør gensidigt bistå hinanden ved hjælp af udveksling af oplysninger mellem deres kompetente myndigheder for at lette overvågningen af kollektive forvaltningsorganisationer.

(52) Det er vigtigt for kollektive forvaltningsorganisationer at respektere retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger for alle rettighedshavere, medlemmer, brugere eller andre personer, hvis personoplysninger, de bearbejder. Direktiv 95/46/EF regulerer behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i forbindelse med nævnte direktiv og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, især offentlige, uafhængige myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget. Rettighedshaverne bør gives passende oplysninger om behandlingen af deres data, om modtagerne af disse data, om den maksimale periode for opbevaring af disse data i enhver database, og om på hvilken måde rettighedshavere kan udøve deres ret til at få adgang til, rette eller slette deres personoplysninger i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF. Navnlig bør entydige identifikatorer, der giver mulighed for indirekte identifikation af en person, betragtes som personoplysninger som defineret i nævnte direktiv.

(53) Bestemmelser om håndhævelsesforanstaltninger bør ikke berøre de beføjelser, som nationale uafhængige offentlige myndigheder i medlemsstaterne har i henhold til direktiv 95/46/EF til at kontrollere efterlevelsen af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af nævnte direktiv.

(54) Nærværende direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»charteret«). Bestemmelserne i direktivet om

tvistbilæggelse bør ikke være til hinder for, at parterne kan udøve deres ret til adgang til en domstol, som er garanteret i chartret.

(55) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre de muligheder, som kollektive forvaltningsorganisationers medlemmer har for at udøve kontrol med selskabernes virksomhed, at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed med de kollektive forvaltningsorganisationers aktiviteter og at forbedre multiterritorial licensering af ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(56) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke anvendelsen af konkurrencereglerne og enhver anden relevant lovgivning på andre områder, herunder om fortrolighed, handelshemmeligheder, databeskyttelse, aktindsigt, aftaleret og international privatret med hensyn til lovvalg og retternes kompetence og arbejds-tagernes og arbejdsgivernes foreningsfrihed og deres ret til at organisere sig.

(57) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁷⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(58) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁸⁾ og afgav en udtalelse den 9. oktober 2012 —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter de krav, der er nødvendige for at sikre en velfungerende forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder i kollektive forvaltningsorganisationer. Det indeholder ligeledes krav til kollektive forvaltningsorganisationers multiterritoriale licensering af ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Afsnit I, II, IV og V, med undtagelse af artikel 34, stk. 2, og artikel 38, finder anvendelse på alle kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Unionen.

2. Afsnit III og artikel 34, stk. 2, og artikel 38 finder anvendelse på de kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret i Unionen, og som forvalter ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse på et multiterritorialt grundlag.

3. De relevante bestemmelser i dette direktiv finder anvendelse på enheder, der direkte eller indirekte ejes eller helt eller delvist kontrolleres af en kollektiv forvaltningsorganisation, forudsat at sådanne enheder udfører aktiviteter, som, i tilfælde af at de blev udført af en kollektiv forvaltningsorganisation, ville være underlagt dette direktivs bestemmelser.

4. Artikel 16, stk. 1, artikel 18, artikel 20, artikel 21, stk. 1, litra a), b), c), e), f) og g), artikel 36 og artikel 42 finder anvendelse på alle uafhængige forvaltningsenheder, der er etableret i Unionen.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kollektiv forvaltningsorganisation«: enhver organisation, som er bemyndiget ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale til at forvalte ophavsret eller ophavsretsbeslægtede rettigheder for mere end én rettighedshaver til kollektiv gavn for disse rettighedshavere som sit eneste eller primære formål, og som opfylder et eller begge af følgende kriterier:
- b) »uafhængig forvaltningsenhed«: enhver organisation, som er bemyndiget ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale til at forvalte ophavsret eller ophavsretsbeslægtede rettigheder for mere end én rettighedshaver til kollektiv gavn for disse rettighedshavere som eneste eller primære formål, og som:
- c) »rettighedshaver«: enhver person eller enhed, der ikke er en kollektiv forvaltningsorganisation, der er indehaver af en ophavsret eller en beslægtet rettighed, eller som i henhold til en aftale om udnyttelse af rettigheder eller ved lov er berettiget til en andel af rettighedsindtægterne
- d) »medlem«: en rettighedshaver eller en enhed, der repræsenterer rettighedshavere, herunder andre kollektive forvaltningsorganisationer og sammenslutninger af rettighedshavere, der opfylder kravene for medlemskab af en kollektiv forvaltningsorganisation og er blevet optaget som medlem af denne
- e) »statutter«: vedtægterne, reglerne eller dokumentet om etablering af en kollektiv forvaltningsorganisation
- f) »generalforsamling for medlemmer«: organ i den kollektive forvaltningsorganisation, hvori medlemmerne deltager og udøver deres stemmerettigheder uanset organisationens retlige form
- g) »bestyrelsesmedlem«:
 - i) når der i henhold til national ret eller den kollektive forvaltningsorganisations statutter anvendes en enstrengt bestyrelsesstruktur, ethvert medlem af bestyrelsen
 - ii) når der i henhold til national ret eller den kollektive forvaltningsorganisations statutter anvendes en tostrengt bestyrelsesstruktur, ethvert medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet
- h) »rettighedsindtægter«: indtægter, der opkræves af en kollektiv forvaltningsorganisation på vegne af rettighedshaverne, uanset om de hidrører fra en eneret, en ret til vederlag eller en ret til kompensation
- i) »administrationsomkostninger«: det beløb, som en kollektiv forvaltningsorganisation opkræver eller fratrækker fra rettighedsindtægterne eller fra indtægter, der hidrører fra investering af rettighedsindtægter, til at dække omkostningerne ved forvaltningen af ophavsret eller beslægtede rettigheder
- j) »repræsentationsaftale«: enhver aftale mellem de kollektive forvaltningsorganisationer, hvormed en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte de rettigheder, det repræsenterer, herunder en aftale, der er indgået i henhold til artikel 29 og 30
- k) »bruger«: enhver person eller enhed, der udfører handlinger, der kræver rettighedshaveres samtykke, vederlag til rettighedshaverne eller betaling af kompensation til rettighedshaverne, og som ikke handler som forbruger
- l) »repertoire«: værkerne, for hvilke en kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettighederne
- m) »multiterritorial licens«: en licens, som omfatter mere end én medlemsstats territoriale område

n) »onlinemusikrettigheder«: enhver af en ophavsmands rettigheder til et musikværk i henhold til artikel 2 og 3 i direktiv 2001/29/EF, som er nødvendige for levering af en onlinetjeneste.

AFSNIT II

KOLLEKTIVE FORVALTNINGSORGANISATIONER

KAPITEL 1

Repræsentation af rettighedshavere og medlemskab og organisation af kollektive forvaltningsorganisationer

Artikel 4

Overordnede principper

Medlemsstaterne sikrer, at de kollektive forvaltningsorganisationer handler i bedste interesse for de rettighedshavere, hvis rettigheder de repræsenterer, og at de ikke pålægger dem nogen forpligtelser, som ikke er objektivt nødvendige for beskyttelsen af deres rettigheder og interesser eller for den effektive forvaltning af deres rettigheder.

Artikel 5

Rettighedshavernes rettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at rettighedshaverne har de i stk. 2-8 fastsatte rettigheder, og at disse rettigheder er fastsat i den kollektive forvaltningsorganisations statutter eller medlemskabsbetingelser.

2. Rettighedshaverne skal have ret til at give en kollektiv forvaltningsorganisation efter eget valg bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser efter eget valg i territoriale områder efter eget valg, uanset nationaliteten, hjemstedet eller etableringsstedet for den kollektive forvaltningsorganisation eller rettighedshaverne. Medmindre den kollektive forvaltningsorganisation har objektive grunde til at nægte forvaltningen, skal den være forpligtet til at forvalte disse rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser, forudsat at deres forvaltning henhører under dens aktivitet.

3. Rettighedshavere har ret til at udstede licenser for ikke-kommercielle anvendelser af enhver rettighed, kategori af rettigheder eller type af værker og andre frembringelser efter eget valg.

4. Rettighedshaverne skal have ret til at ophæve en bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser, som de har givet til en kollektiv forvaltningsorganisation, eller til fra en kollektiv forvaltningsorganisation at tilbagetrække enhver rettighed, kategori af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser efter eget valg, der er fastsat i stk. 2, for territoriale områder af eget valg, såfremt de giver et rimeligt varsel på højst seks måneder. Den kollektive forvaltningsorganisation kan beslutte, at en sådan ophævelse eller tilbagetrækning først vil få virkning ved udgangen af regnskabsåret.

5. Hvis der er beløb, som tilfalder en rettighedshaver for en udnyttelse, som fandt sted inden ophævelsen af en bemyndigelse eller tilbagetrækningen af rettigheder fik virkning, eller i henhold til en licens, der er udstedt før ophævelsen eller tilbagetrækningen fik virkning, bevarer rettighedshaveren sine rettigheder i henhold til artikel 12, 13, 18, 20, 28 og 33.

6. En kollektiv forvaltningsorganisation må ikke begrænse anvendelsen af de rettigheder, der er omhandlet i stk. 4 og 5, ved at kræve som betingelse for anvendelsen af disse rettigheder, at forvaltning af

rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser, der er omfattet af ophævelsen eller tilbagetrækningen, overdrages til en anden kollektiv forvaltningsorganisation.

7. I de tilfælde hvor en rettighedshaver giver en kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte vedkommendes rettigheder, skal han give en specifik bemyndigelse for hver rettighed eller kategori af rettigheder eller type af værker og andre frembringelser, som den pågældende giver den kollektive forvaltningsorganisation bemyndigelse til at forvalte. Enhver sådan bemyndigelse skal være i dokumentarisk form.

8. En kollektiv forvaltningsorganisation skal underrette rettighedshavere om deres rettigheder i henhold til stk. 1-7, såvel som om alle betingelser tilknyttet den rettighed, der er fastsat i stk. 3, før den opnår deres bemyndigelse til sin forvaltning af rettigheder eller kategori af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser.

En kollektiv forvaltningsorganisation skal underrette de rettighedshavere, som allerede har givet organisationen bemyndigelse, om deres rettigheder i henhold til stk. 1-7 såvel som om alle betingelser tilknyttet den rettighed, der er fastsat i stk. 3, senest den 10. oktober 2016.

Artikel 6

De kollektive forvaltningsorganisationers medlemsregler

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kollektive forvaltningsorganisationer overholder reglerne i stk. 2-5.

2. En kollektiv forvaltningsorganisation skal acceptere rettighedshavere og de enheder, der repræsenterer rettighedshavere, herunder andre kollektive forvaltningsorganisationer og sammenslutninger af rettighedshavere, som medlemmer, hvis de opfylder kravene for medlemskab, der skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Disse medlemskabskrav skal fremgå af den kollektive forvaltningsorganisations statutter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige. Hvis en kollektiv forvaltningsorganisation afviser at acceptere en anmodning om medlemskab, skal den forsyne rettighedshaveren med en klar begrundelse for sin beslutning.

3. Den kollektive forvaltningsorganisations statutter skal indeholde passende og effektive mekanismer for alle medlemmernes deltagelse i organisationens beslutningsproces. De forskellige kategorier af medlemmers repræsentation i beslutningsprocessen skal være retfærdige og afbalancerede.

4. En kollektiv forvaltningsorganisation skal give sine medlemmer mulighed for at kommunikere med organisationen ad elektronisk vej, herunder med henblik på udøvelsen af deres medlemsrettigheder.

5. En kollektiv forvaltningsorganisation skal opbevare fortegnelser over sine medlemmer og skal regelmæssigt ajourføre disse fortegnelser.

Artikel 7

Rettigheder for rettighedshavere, som ikke er medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation

1. Medlemsstaterne sikrer, at kollektive forvaltningsorganisationer overholder bestemmelserne i artikel 6, stk. 4, artikel 20, artikel 29, stk. 2, og artikel 33 med hensyn til rettighedshavere, som har en direkte juridisk forbindelse med dem ved lov eller ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale, men som ikke er medlemmer af dem.

2. Medlemsstaterne kan anvende andre bestemmelser i dette direktiv for rettighedshavere, der er omhandlet i stk. 1.

Generalforsamling for den kollektive forvaltningsorganisations medlemmer

1. Medlemsstaterne sikrer, at generalforsamlingen for medlemmer organiseres i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i stk. 2-10.

2. Der skal mindst én gang om året indkaldes til generalforsamling for medlemmerne.

3. Generalforsamlingen for medlemmerne skal godkende eventuelle ændringer af den kollektive forvaltningsorganisations statutter og medlemskabsbetingelser, hvis disse betingelser ikke er omfattet af statutterne.

4. Generalforsamlingen for medlemmerne skal træffe afgørelse om udnævnelse eller afskedigelse af bestyrelsesmedlemmer, overvåge deres generelle præstationer og godkende deres vederlag og andre fordele såsom monetære og ikke-monetære ydelser, pension, tilskud, ret til andre vederlag og fratrædelsesgodtgørelse.

I en kollektiv forvaltningsorganisation med en tostrengt bestyrelsesstruktur skal generalforsamlingen for medlemmerne ikke træffe afgørelse om udnævnelse eller afskedigelse af bestyrelsesmedlemmer eller godkende deres aflønning eller andre fordele, hvis beføjelsen til at træffe sådanne afgørelser er delegeret til tilsynsrådet.

5. I overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i afsnit II, kapitel 2, skal generalforsamlingen for medlemmerne mindst træffe afgørelse om:

- a) den generelle politik for fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere
- b) den generelle politik for anvendelsen af beløb, der ikke kan fordeles
- c) den generelle investeringspolitik for rettighedsindtægter og eventuelle indtægter fra investering af rettighedsindtægter
- d) den generelle politik for fradrag i rettighedsindtægter og eventuelle indtægter fra investering af rettighedsindtægter
- e) anvendelse af beløb, der ikke kan fordeles
- f) risikostyringspolitik
- g) godkendelse af erhvervelse, salg eller belåning af fast ejendom
- h) godkendelse af fusioner og alliancer, oprettelse af datterselskaber samt erhvervelse af andre enheder eller aktier eller rettigheder i andre enheder
- i) godkendelse af optagelse af lån, ydelse af lån eller sikkerhedsstillelse for lån.

6. Generalforsamlingen for medlemmerne kan uddelegere de i stk. 5, litra f), g), h) og i), anførte beføjelser ved en beslutning eller en bestemmelse i statutterne til det organ, der varetager tilsynsfunktionen.

7. Medlemsstaterne kan med hensyn til stk. 5, litra a)-d), anmode generalforsamlingen for medlemmerne om at fastsætte mere detaljerede betingelser for anvendelse af rettighedsindtægterne og indtægterne fra investering af rettighedsindtægter.

8. Generalforsamlingen for medlemmerne skal kontrollere den kollektive forvaltningsorganisations aktiviteter ved i det mindste at træffe afgørelse om udnævnelse og afskedigelse af revisor og godkendelse af den årlige gennemsigtsrapport, der er omhandlet i artikel 22.

Medlemsstaterne kan tillade alternative systemer eller regler for udnævnelse og afskedigelse af revisor, forudsat at disse systemer og regler er udformet således, at de sikrer revisors uafhængighed fra de personer, som forvalter den kollektive forvaltningsorganisations aktiviteter.

9. Alle medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation skal have ret til at deltage i og stemme på generalforsamlingen for medlemmerne. Medlemsstaterne kan dog tillade begrænsninger i den kollektive forvaltningsorganisations medlemmers ret til at deltage og udøve deres stemmeret på generalforsamlingen for medlemmerne på grundlag af et eller begge af følgende kriterier:

- a) medlemskabsvarighed
- b) beløb, der er modtaget eller som tilfalder et medlem, forudsat at disse kriterier er fastsat og anvendt på en rimelig og forholdsmæssig måde.

De i første afsnit, litra a) og b), fastsatte kriterier skal fremgå af den kollektive forvaltningsorganisations statutter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med artikel 19 og 21.

10. Alle medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation skal have ret til at udpege en hvilken som helst anden person eller enhed som fuldmagtshaver til at deltage i og stemme på generalforsamlingen for medlemmer på deres vegne, forudsat at denne udnævnelse ikke medfører en interessekonflikt, som kan tænkes at opstå, f.eks. hvis det udpegende medlem og fuldmagtshaveren tilhører forskellige kategorier af rettighedshavere i den kollektive forvaltningsorganisation.

Medlemsstaterne kan dog give mulighed for begrænsninger for udpegelse af fuldmagtshavere og udøvelse af stemmerettigheder for de medlemmer, de repræsenterer, hvis disse ikke griber ind i medlemmers mulighed for at deltage i en kollektiv forvaltningsorganisations beslutningsproces på behørig og effektiv vis.

Alle fuldmagter skal være gyldige for en enkelt generalforsamling for medlemmer. På generalforsamlingen for medlemmer har fuldmagtshaveren samme rettigheder, som det medlem, der har udpeget vedkommende, ville have haft. Fuldmagtshaveren afgiver stemmen i overensstemmelse med instrukserne fra det medlem, der har udpeget ham.

11. Medlemsstaterne kan beslutte, at generalforsamlingens beføjelser kan udøves af en forsamling af delegerede, der vælges mindst hvert fjerde år af medlemmerne af den kollektive forvaltningsorganisation, under forudsætning af, at:

- a) det sikres, at medlemmerne deltager i den kollektive forvaltningsorganisations beslutningsproces på en passende og effektiv måde, og
- b) de forskellige kategorier af medlemmer er repræsenteret på en rimelig og afbalanceret måde i forsamlingen af delegerede.

Reglerne i stk. 2-10 finder tilsvarende anvendelse på forsamlingen af delegerede.

12. Medlemsstaterne kan, når en kollektiv forvaltningsorganisation som følge af sin retlige form ikke har nogen generalforsamling for medlemmerne, beslutte, at beføjelserne for denne generalforsamling skal udøves af det organ, der varetager tilsynsfunktionen. Reglerne i stk. 2-5, 7 og 8 finder tilsvarende anvendelse på et sådant organ, der varetager tilsynsfunktionen.

13. Medlemsstaterne kan beslutte, at alle eller nogle af beføjelserne for generalforsamlingen for medlemmerne, når en kollektiv forvaltningsorganisation har medlemmer, som er enheder, der repræsenterer rettighedshavere, skal varetages af en forsamling af disse rettighedshavere. Reglerne i stk. 2-10 finder tilsvarende anvendelse på forsamlingen af rettighedshavere.

Artikel 9

Tilsynsfunktion

1. Medlemsstaterne sikrer, at hver kollektiv forvaltningsorganisation har indført en tilsynsfunktion, der løbende overvåger de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer med ansvar for ledelsen af organisationens aktiviteter.

2. Der skal være en rimelig og afbalanceret repræsentation af de forskellige kategorier af medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation i det organ, der varetager tilsynsfunktionen.

3. Enhver af de personer, der varetager tilsynsfunktionen, skal hvert år afgive en individuel erklæring om interessekonflikter indeholdende de i artikel 10, stk. 2, andet afsnit, omhandlede oplysninger til generalforsamlingen for medlemmer.

4. Det organ, der varetager tilsynsopgaverne, skal mødes regelmæssigt og mindst have følgende beføjelser:

- a) udøvelse af de beføjelser, det har fået delegeret af generalforsamlingen for medlemmer, herunder i henhold til artikel 8, stk. 4 og 6
- b) overvågning af de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer, der er omhandlet i artikel 10, herunder gennemførelse af beslutninger truffet på generalforsamlingen for medlemmer og navnlig de generelle politikker anført i artikel 8, stk. 5, litra a)-d).

5. Det organ, der varetager tilsynsfunktionen, skal mindst en gang om året aflægge beretning om udøvelsen af sit hverv for generalforsamlingen for medlemmer.

Artikel 10

Forpligtelser for de personer, som forvalter den kollektive forvaltningsorganisations aktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at hver kollektiv forvaltningsorganisation tager alle nødvendige forholdsregler for, at de personer, der forvalter dens aktiviteter, gør dette på en sund, forsigtig og passende måde ved anvendelse af sunde administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrolmekanismer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kollektive forvaltningsorganisationer indfører og anvender procedurer for at undgå interessekonflikter og, når sådanne konflikter ikke kan undgås, at identificere, forvalte, overvåge og oplyse om faktiske eller potentielle interessekonflikter, for at forhindre dem i at skade de kollektive interesser for de rettighedshavere, som organisationen repræsenterer.

De i første afsnit omhandlede procedurer skal omfatte en individuel årlig erklæring fra hver af de personer, der er omhandlet i stk. 1, til generalforsamlingen for medlemmer, med følgende oplysninger:

- a) eventuelle interesser i den kollektive forvaltningsorganisation
- b) eventuelle vederlag modtaget i det foregående regnskabsår fra den kollektive forvaltningsorganisation, herunder i form af pensionsordninger, naturalydelse og andre ydelser
- c) eventuelle beløb modtaget i det foregående regnskabsår som rettighedshaver fra den kollektive forvaltningsorganisation
- d) en erklæring om enhver faktisk eller potentiel konflikt mellem personlige interesser og den kollektive forvaltningsorganisations interesser eller mellem forpligtelser over for den kollektive forvaltningsorganisation og eventuelle forpligtelser over for enhver anden fysisk eller juridisk person.

KAPITEL 2

Forvaltning af rettighedsindtægter

Artikel 11

Opkrævning og anvendelse af rettighedsindtægter

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kollektive forvaltningsorganisationer overholder reglerne i stk. 2-5.

2. En kollektiv forvaltningsorganisation skal udvise omhu ved opkrævning og forvaltning af rettighedsindtægter.

3. En kollektiv forvaltningsorganisation skal i sine regnskaber holde:

- a) rettighedsindtægter og eventuelle indtægter opnået ved investering af rettighedsindtægter, og
- b) eventuelle egne aktiver og indtægter herfra, fra administrationsomkostninger eller fra andre aktiviteter.

4. En kollektiv forvaltningsorganisation har ikke ret til at anvende rettighedsindtægter eller eventuelle indtægter fra investeringer af rettighedsindtægter til andre formål end fordeling til rettighedshaverne, bortset fra hvis det er tilladt at fratrække eller modregne administrationsomkostninger, i overensstemmelse med en afgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, litra d), eller at anvende rettighedsindtægter eller enhver indkomst, der skyldes investering af rettighedsindtægter, i overensstemmelse med en afgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5.

5. Når en kollektiv forvaltningsorganisation investerer rettighedsindtægter eller eventuelle indtægter opnået ved investering af rettighedsindtægter, skal det ske på en sådan måde, at interesserne hos de rettighedshavere, som den repræsenterer, varetages bedst muligt, i overensstemmelse med den generelle investerings- og risikoforvaltningspolitik som omhandlet i artikel 8, stk. 5, litra c) og f), og under hensyn til følgende regler:

- a) findes der en potentiel interessekonflikt, skal den kollektive forvaltningsorganisation sikre, at investeringerne foretages udelukkende i disse rettighedshaveres interesse
- b) aktiverne skal investeres således, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i hele investeringsporteføljen
- c) aktiverne skal spredes på passende vis for at undgå uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv og koncentrationer af risici i porteføljen som helhed.

Artikel 12

Fradrag

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en rettighedshaver bemyndiger en kollektiv forvaltningsorganisation til at forvalte dennes rettigheder, skal den kollektive forvaltningsorganisation oplyse rettighedshaveren om administrationsomkostninger og andre fradrag fra rettighedsindtægter og eventuelle andre indtægter opnået ved investering af rettighedsindtægter, inden den opnår hans samtykke til forvaltningen af den pågældendes rettigheder.

2. Fradragene skal være rimelige i forhold til de tjenesteydelser, den kollektive forvaltningsorganisation yder rettighedshaverne, herunder i givet fald de i stk. 4 omhandlede tjenesteydelser, og skal beregnes ud fra objektive kriterier.

3. Administrationsomkostningerne må ikke overstige de begrundede og dokumenterede omkostninger, som afholdes af den kollektive forvaltningsorganisation i forbindelse med forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder.

Medlemsstaterne sikrer, at de krav, der gælder for brugen og gennemsigtigheden af brugen af beløb, der er fratrasket eller modregnet i forbindelse med administrationsomkostninger, også finder anvendelse for eventuelle andre fradrag til dækning af omkostninger vedrørende forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder.

4. Når en kollektiv forvaltningsorganisation leverer sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige ydelser, der finansieres gennem fradrag i rettighedsindtægterne eller i indtægter fra investering af rettighedsindtægter, skal sådanne ydelser leveres på grundlag af rimelige kriterier, navnlig i forbindelse med adgangen til og omfanget af disse ydelser.

Artikel 13

Fordeling af beløb, der tilfalder rettighedshavere

1. Uden at det berører artikel 15, stk. 3, og artikel 28, skal medlemsstaterne sikre, at hver kollektiv forvaltningsorganisation regelmæssigt, omhyggeligt og nøjagtigt fordele og betaler skyldige beløb til rettighedshavere i overensstemmelse med den generelle fordelingspolitik i artikel 8, stk. 5, litra a),.

Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer eller medlemmer heraf, som er enheder, der repræsenterer rettighedshavere, fordele og betaler disse beløb til rettighedshaverne hurtigst muligt og senest ni måneder efter udgangen af det regnskabsår, i hvilket de pågældende rettighedsindtægter er blevet opkrævet, medmindre der er objektive grunde, navnlig i forbindelse med indberetning fra brugere, identifikation af rettigheder, rettighedshavere eller matchning af oplysninger om værker og andre frembringelser med rettighedshavere, som forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation eller i givet fald dens medlemmer i at overholde denne frist.

2. Når de beløb, der tilfalder rettighedshaverne, ikke kan fordeles inden for fristen i stk. 1, fordi de berørte rettighedshavere ikke kan identificeres eller lokaliseres, og undtagelsen fra denne frist ikke finder anvendelse, skal den kollektive forvaltningsorganisation bogføre disse beløb særskilt.

3. Den kollektive forvaltningsorganisation træffer alle nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 1 til at identificere og lokalisere rettighedshaverne. Navnlig skal den kollektive forvaltningsorganisation senest tre måneder efter udløbet af fristen i stk. 1 oplyse om værker og andre frembringelser, for hvilke en eller flere rettighedshavere ikke er blevet identificeret eller lokaliseret til:

- a) de rettighedshavere, som den repræsenterer, eller de enheder, der repræsenterer rettighedshavere, når disse enheder er medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation, og
- b) alle kollektive forvaltningorganer, som den har indgået repræsentationsaftaler med.

De i første afsnit omhandlede oplysninger omfatter, hvor tilgængeligt, følgende:

- a) titlen på værket eller anden frembringelse
- b) navnet på ophavsmanden
- c) navnet på forlæggeren eller producenten, og
- d) alle andre relevante tilgængelige oplysninger, der kan bidrage til at identificere rettighedshaveren.

Den kollektive forvaltningsorganisation skal endvidere kontrollere de medlemsfortegnelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5, og andre umiddelbart tilgængelige fortegnelser. Såfremt de ovennævnte foranstaltninger ikke giver resultat, skal den kollektive forvaltningsorganisation stille disse oplysninger til rådighed for offentligheden senest et år efter udløbet af tremånedersperioden.

4. Såfremt de beløb, der tilfalder rettighedshaverne, ikke kan fordeles efter tre år fra udgangen af det regnskabsår, hvor de pågældende rettighedsindtægter blev opkrævet, og såfremt den kollektive forvaltningsorganisation har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at identificere og lokalisere rettighedshaverne omhandlet i stk. 3, skal beløbene klassificeres som beløb, der ikke kan fordeles.

5. Generalforsamlingen for medlemmer i en kollektiv forvaltningsorganisation skal træffe afgørelse om anvendelsen af beløb, der ikke kan fordeles, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, litra b), uden at dette berører rettighedshaveres krav på disse beløb over for den kollektive forvaltningsorganisation inden for rammerne af medlemsstaternes lovgivning om forældelsesfrister for krav.

6. Medlemsstaterne kan begrænse eller fastlægge den tilladte anvendelse af beløb, der ikke kan fordeles, bl.a. ved at sikre, at sådanne beløb anvendes på særskilt og uafhængig vis til finansiering af sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige formål til gavn for rettighedshavere.

KAPITEL 3

Forvaltning af rettigheder på vegne af andre kollektive forvaltningsorganisationer

Artikel 14

Rettigheder, der forvaltes i henhold til repræsentationsaftaler

Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke diskriminerer mod nogen rettighedshaver, hvis rettigheder den forvalter i henhold til en repræsentationsaftale, navnlig med hensyn til

gældende tariffer, administrationsomkostninger og betingelserne for opkrævning af rettighedsindtægter og fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere.

Artikel 15

Fradrag og betalinger i henhold til repræsentationsaftaler

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation ikke foretager fradrag, undtagen for administrationsomkostninger, fra de rettighedsindtægter, der hidrører fra de rettigheder, det forvalter på grundlag af en repræsentationsaftale, eller fra nogen anden indtægt hidrørende fra investering af disse rettighedsindtægter, medmindre den anden kollektive forvaltningsorganisation, der er part i repræsentationsaftalen, har givet sit udtrykkelige samtykke til sådanne fradrag.

2. Den kollektive forvaltningsorganisation skal regelmæssigt, omhyggeligt og nøjagtigt fordele og betale skyldige beløb til andre kollektive forvaltningsorganisationer.

3. Den kollektive forvaltningsorganisation skal foretage en sådan fordeling og betaling til de andre kollektive forvaltningsorganisationer hurtigst muligt og senest ni måneder fra udgangen af det regnskabsår, i hvilket de pågældende rettighedsindtægter er blevet opkrævet, medmindre der er objektive grunde, navnlig i forbindelse med indberetning fra brugere, identifikation af rettigheder, rettighedshavere eller matchning af oplysninger om værker og andre frembringelser med rettighedshavere, som forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation i at overholde denne frist.

Den kollektive forvaltningsorganisation eller, såfremt den har medlemmer, som er enheder, der repræsenterer rettighedshavere, disse medlemmer, skal fordele og betale de skyldige beløb til rettighedshaverne hurtigst muligt og senest seks måneder efter udgangen af det regnskabsår, i hvilket de pågældende rettighedsindtægter er blevet opkrævet, medmindre der er objektive grunde, navnlig i forbindelse med indberetning fra brugere, identifikation af rettigheder, rettighedshavere eller matchning af oplysninger om værker og andre frembringelser med rettighedshavere, som forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation eller i givet fald dens medlemmer i at overholde denne frist.

KAPITEL 4

Forbindelser med brugerne

Artikel 16

Licensering

1. Medlemsstaterne sikrer, at kollektive forvaltningsorganisationer og brugere fører forhandlinger om licensering af rettigheder i god tro. Kollektive forvaltningsorganisationer og brugere skal give hinanden alle nødvendige oplysninger.

2. Licensbetingelser skal være baseret på objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Kollektive forvaltningsorganisationer er i forbindelse med licensering af rettigheder ikke forpligtet til at anvende licensbetingelser aftalt med en bruger som præcedens for andre onlinetjenester, når den pågældende bruger leverer en ny type onlinetjeneste, som har været tilgængelig for offentligheden i Unionen i mindre end tre år.

Rettighedshavere skal modtage et passende vederlag for anvendelsen af rettighederne. Tariffer for enerettigheder og retten til vederlag skal stå i et rimeligt forhold til bl.a. den økonomiske værdi af disse rettigheds anvendelse i handelen under hensyntagen til arten og omfanget af anvendelsen af værkerne og andre frembringelser og den økonomiske værdi af den tjenesteydelse, som den kollektive organisation leverer. Kollektive forvaltningsorganisationer skal oplyse den berørte bruger om kriterierne for fastsættelsen af disse tariffer.

3. Kollektive forvaltningsorganisationer skal besvare anmodninger fra brugere uden unødigt forsinkelse og bl.a. angive, hvilke informationer den kollektive forvaltningsorganisation behøver for at tilbyde en licens.

Når den kollektive forvaltningsorganisation har modtaget alle relevante oplysninger, skal den uden unødigt forsinkelse enten tilbyde en licens eller give brugeren en begrundet meddelelse om, at den ikke agter at udstede licens til en bestemt tjenesteydelse.

4. En kollektiv forvaltningsorganisation skal gøre det muligt for brugerne at kommunikere med den ad elektronisk vej, herunder, når det er relevant, med henblik på rapportering om licensens anvendelse.

Artikel 17

Brugeres forpligtelser

Medlemsstaterne vedtager bestemmelser til sikring af, at brugerne inden for et aftalt eller forud fastsat tidsrum og i et aftalt eller forud fastsat format giver en kollektiv forvaltningsorganisation de relevante oplysninger, de råder over om anvendelsen af de rettigheder, den kollektive forvaltningsorganisation repræsenterer, som er nødvendige for opkrævning af rettighedsindtægter og for fordeling og betaling af skyldige beløb til rettighedshavere. De kollektive forvaltningsorganisationer og brugerne skal, når de træffer afgørelse om det format, sådanne oplysninger skal afgives i, så vidt muligt tage hensyn til frivillige branchestandarder.

KAPITEL 5

Gennemsigtighed og rapportering

Artikel 18

Oplysninger til rettighedshavere om forvaltning af deres rettigheder

1. Uden at det berører nærværende artikels stk. 2, artikel 19 og artikel 28, stk. 2, skal medlemsstaterne sikre, at kollektive forvaltningsorganisationer mindst én gang om året stiller mindst de følgende oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som de har tildelt rettighedsindtægter eller foretaget betalinger til, i den periode, som oplysningerne vedrører:

- a) alle kontaktoplysninger, som rettighedshaveren har givet den kollektive forvaltningsorganisation tilladelse til at anvende for at identificere og lokalisere rettighedshaveren
- b) de rettighedsindtægter, der er tildelt rettighedshaveren
- c) de beløb, som den kollektive forvaltningsorganisation har betalt til rettighedshaveren pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. type anvendelse
- d) den periode, hvori den anvendelse, for hvilken der tildeltes og betaltes beløb til rettighedshaveren, fandt sted, medmindre der er objektive grunde relateret til indberetning fra brugere, som forhindrer den kollektive forvaltningsorganisation i at give disse oplysninger
- e) fradrag vedrørende administrationsomkostninger
- f) beløb, der er fratrukket til andre formål end vedrørende administrationsomkostninger, herunder dem, der kan kræves i henhold til national ret for sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenesteydelser
- g) enhver rettighedsindtægt tildelt rettighedshaveren, der er udestående for enhver periode.

2. Såfremt en kollektiv forvaltningsorganisation tildeler rettighedsindtægter og blandt sine medlemmer har enheder, der er ansvarlige for fordelingen af rettighedsindtægter til rettighedshavere, skal den kollektive forvaltningsorganisation give de i stk. 1 anførte oplysninger til disse enheder, såfremt de ikke allerede råder over dem. Medlemsstaterne sikrer, at enhederne mindst én gang om året stiller mindst de i stk.

1 anførte oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som de har tildelt rettighedsindtægter eller foretaget betalinger til i den periode, som oplysningerne vedrører:

Artikel 19

Oplysninger til andre kollektive forvaltningsorganisationer om forvaltning af rettigheder i henhold til repræsentationsaftaler

Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation ad elektronisk vej og mindst én gang om året stiller mindst følgende oplysninger til rådighed for kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne den forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale, for den periode, som oplysningerne vedrører:

- a) de rettighedsindtægter, der er tildelt, og de beløb, der er betalt af den kollektive forvaltningsorganisation pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. type anvendelse for de rettigheder, det forvalter i henhold til repræsentationsaftalen, samt eventuelle tildelte rettighedsindtægter, der er udestående for enhver periode
- b) fradrag vedrørende administrationsomkostninger
- c) fradrag til ethvert andet formål end vedrørende administrationsomkostninger, jf. artikel 15
- d) oplysninger om alle licenser, som der er givet tilladelse til eller afslag på vedrørende værker og andre frembringelser, som er omfattet af repræsentationsaftalen
- e) beslutninger vedtaget på generalforsamlingen for medlemmer, i det omfang disse beslutninger er af relevans for forvaltningen af rettigheder i henhold til repræsentationsaftalen.

Artikel 20

Oplysninger til rettighedshavere, andre kollektive forvaltningsorganisationer og brugere på anmodning

Uden at det berører artikel 25 skal medlemsstaterne sikre, at en kollektiv forvaltningsorganisation som svar på en behørigt begrundet anmodning ad elektronisk vej og uden unødigt forsinkelse stiller mindst følgende oplysninger til rådighed for enhver kollektiv forvaltningsorganisation, på hvis vegne den forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale, for enhver rettighedshaver eller for enhver bruger:

- a) de værker eller andre frembringelser, den repræsenterer, de rettigheder, den forvalter, direkte eller under repræsentationsaftaler, og de territoriale områder, der er omfattet, eller
- b) hvor sådanne værker eller andre frembringelser på grund af den kollektive forvaltningsorganisations aktivitetsfelt ikke kan bestemmes, de typer af værker eller andre frembringelser, den repræsenterer, de rettigheder, den forvalter, og de territoriale områder, der er omfattet.

Artikel 21

Offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation mindst offentliggør følgende oplysninger:

- a) dens statutter
- b) dens medlemskabsvilkår og betingelserne for ophævelse af bemyndigelsen til at forvalte rettigheder, hvis de ikke fremgår af statutterne
- c) standardlicensaftaler og gældende standardtariffer, herunder nedslag
- d) listen over de personer, der er omhandlet i artikel 10
- e) dens generelle politik for fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere

- f) dens generelle politik for administrationsomkostninger
- g) dens generelle politik for fradrag undtagen for administrationsomkostninger, fra rettighedsindtægter og fra nogen anden indtægt hidrørende fra investering af disse rettighedsindtægter, herunder fradrag til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser
- h) en liste over de repræsentationsaftaler, den har indgået, og navnene på de kollektive forvaltningsorganisationer, den har indgået disse repræsentationsaftaler med
- i) dens generelle politik for anvendelsen af beløb, der ikke kan fordeles
- j) de tilgængelige klagemuligheder og tvistbilægelsesordninger i overensstemmelse med artikel 33, 34 og 35.

2. Den kollektive forvaltningsorganisation skal på sit websted offentliggøre og ajourføre de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Artikel 22

Årlig gennemsigthedsrapport

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation uanset sin retlige form i henhold til national ret udarbejder og offentliggør en årlig gennemsigthedsrapport, herunder den i stk. 3 omhandlede særrapport, for hvert regnskabsår senest otte måneder efter afslutningen af det pågældende regnskabsår.

Den kollektive forvaltningsorganisation offentliggør på sit websted den årlige gennemsigthedsrapport, som skal forblive offentligt tilgængelig på webstedet i mindst fem år.

2. Den årlige gennemsigthedsrapport skal mindst indeholde de i bilaget fastsatte oplysninger.

3. En særrapport skal omhandle anvendelsen af de fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser, og skal mindst indeholde de i punkt 3 i bilaget anførte oplysninger.

4. De regnskabsmæssige oplysninger i den årlige gennemsigthedsrapport skal revideres af en eller flere personer, der ved lov er autoriseret til at revidere regnskaber i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF⁹⁾.

Revisionsberetningen, inklusive eventuelle forbehold i tilknytning hertil, skal gengives ubeskåret i årsrapporten.

Ved anvendelsen af dette stykke omfatter de regnskabsmæssige oplysninger de regnskaber, som er omhandlet i punkt 1, litra a), i bilaget, og de finansielle oplysninger, der er omhandlet i punkt 1, litra g) og h), og i punkt 2 i bilaget.

AFSNIT III

KOLLEKTIVE FORVALTNINGSORGANISATIONERS UDSTEDELSE AF MULTITERRITORIALE LICENSER FOR ONLINEMUSIKRETTIGHEDER

Artikel 23

Multiterritorial licensering i det indre marked

Medlemsstaterne sikrer, at kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på deres område, opfylder kravene i dette afsnit, når de udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder.

Artikel 24

Kapacitet til at behandle multiterritoriale licenser

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, har tilstrækkelig kapacitet til på en effektiv og gennemsigtig måde at foretage elektronisk behandling af data, der er nødvendige for forvaltningen af sådanne licenser, herunder med henblik på at identificere det repertoire og overvåge dets anvendelse, fakturering af brugere, opkrævning af rettighedsindtægter og fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne.

2. Med henblik på stk. 1 skal en kollektiv forvaltningsorganisation mindst opfylde følgende betingelser:

- a) have kapacitet til nøjagtigt at identificere musikværker, helt eller delvis, som den kollektive forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere
- b) have kapacitet til nøjagtigt, helt eller delvis og med hensyn til hvert relevant territorielt område at definere rettigheder og disses henholdsvis indehavere for hvert musikværk eller andele heri, som den kollektive forvaltningsorganisation er bemyndiget til at repræsentere
- c) gøre anvendelse af entydige identifikatorer med henblik på at identificere rettighedshavere og musikværker, idet der så vidt muligt tages hensyn til frivillige branchestandarder og praksis, som er udviklet på internationalt plan eller EU-plan
- d) gøre anvendelse af passende midler med henblik på at identificere og rettidigt og effektivt udrede uoverensstemmelser i dataene fra andre kollektive forvaltningsorganisationer, der udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder.

Artikel 25

Gennemsigtighed af multiterritoriale repertoireoplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, som svar på en behørigt begrundet anmodning og ad elektronisk vej giver onlinemusiktjenesteydere, de rettighedshavere, hvis rettigheder den repræsenterer, og andre kollektive forvaltningsorganisationer ajourførte oplysninger, der gør det muligt at identificere det onlinemusikrepertoire, det repræsenterer. Dette skal omfatte:

- a) de repræsenterede musikværker
- b) de repræsenterede rettigheder, helt eller delvis, og
- c) de omfattede territoriale områder.

2. Den kollektive forvaltningsorganisation kan om fornødent træffe passende foranstaltninger til at beskytte dataenes nøjagtighed og integritet, at kontrollere deres genanvendelse og at beskytte kommercielt følsomme oplysninger.

Artikel 26

Nøjagtighed af multiterritoriale repertoireoplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, har indført ordninger, der gør det muligt for rettighedshavere andre kollektive forvaltningsorganisationer og onlinetjenesteudbydere at gøre indsigelse mod indholdet af de data, der er omhandlet i listen over betingelser i henhold til artikel 24, stk. 2, eller oplysninger i henhold til artikel 25, hvis sådanne rettighedshavere, kollektive forvaltningsorganisationer og onlinetjenesteudbydere, på grundlag af rimeligt bevismateriale, har grund til at tro, at data eller oplysninger er urigtige i forbindelse med deres onlinemusikrettigheder. Hvor kravet er tilstrækkeligt dokumenteret, skal den kollektive forvaltningsorganisation sikre, at de pågældende data eller oplysninger korrigeres uden unødigt forsinkelse.

2. Den kollektive forvaltningsorganisation skal give rettighedshavere, hvis musikværker indgår i dens eget musikrepertoire, og rettighedshavere, der har bemyndiget den til at forvalte deres onlinemusikrettigheder i overensstemmelse med artikel 31 mulighed for i elektronisk form at tilsende den oplysninger vedrørende deres musikværker, deres rettigheder til disse værker og de territoriale områder, for hvilke de giver organisationen bemyndigelse. Den kollektive forvaltningsorganisation og rettighedshaverne skal i denne forbindelse så vidt muligt tage hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis vedrørende udveksling af data, der er udarbejdet på internationalt plan eller EU-plan, og som giver rettighedsindehaverne mulighed for at specificere musikværket, helt eller delvis, onlinerettighederne, helt eller delvis, og de territoriale områder, for hvilke de giver organisationen bemyndigelse.

3. Giver en kollektiv forvaltningsorganisation en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i henhold til artikel 29 og 30, skal den bemyndigede organisation også anvende nærværende artikels stk. 2 på de rettighedshavere, hvis musikværker indgår i den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisations eget repertoire, medmindre de to kollektive forvaltningsorganisationer aftaler andet.

Artikel 27

Nøjagtig og rettidig rapportering og fakturering

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kollektiv forvaltningsorganisation overvåger den måde, hvorpå onlinemusiktjenesteudbydere, til hvilke det har udstedt en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder, som den helt eller delvis repræsenterer, anvender disse rettigheder.

2. Den kollektive forvaltningsorganisation skal tilbyde onlinemusiktjenesteudbydere mulighed for ad elektronisk vej at rapportere om den faktiske anvendelse af onlinemusikrettigheder, og onlinemusiktjenesteudbydere skal rapportere nøjagtigt om den faktiske anvendelse af disse værker. Den kollektive forvaltningsorganisation skal tilbyde anvendelse af mindst én rapporteringsmetode, der tager hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis, som er udviklet på internationalt plan eller EU-plan, for elektronisk udveksling af sådanne data. Den kollektive forvaltningsorganisation kan nægte at acceptere rapportering fra onlinetjenesteudbyderen i et beskyttet format, hvis organisationen giver mulighed for rapportering i henhold til en branchestandard for elektronisk dataudveksling.

3. Den kollektive forvaltningsorganisation skal foretage elektronisk fakturering af onlinetjenesteudbyderen. Den kollektive forvaltningsorganisation skal tilbyde anvendelse af mindst et format, hvor der tages hensyn til frivillige branchestandarder eller praksis, der er udviklet på internationalt plan eller EU-plan. Fakturaen skal identificere de værker og rettigheder, for hvilke der gives licens, helt eller delvis, på grundlag af dataene omhandlet i listen af betingelser i artikel 24, stk. 2, og de tilsvarende faktiske anvendelser i det omfang, det er muligt på grundlag af de oplysninger, der fremlægges af onlinetjenesteudbyderen, og det format, der anvendes til at give disse oplysninger. Onlinetjenesteudbyderen kan ikke nægte at modtage fakturaen på grund af dennes format, hvis den kollektive forvaltningsorganisation anvender en branchestandard.

4. Den kollektive forvaltningsorganisation skal fakturere onlinetjenesteudbyderen nøjagtigt og uden forsinkelse, efter at den faktiske anvendelse af onlinerettigheder til det pågældende musikværk er rapporteret, undtagen i tilfælde, hvor dette ikke er muligt af grunde, der kan tilskrives onlinetjenesteudbyderen.

5. Den kollektive forvaltningsorganisation skal have indført passende ordninger, der giver onlinetjenesteudbyderen mulighed for at anfægte fakturaens rigtighed, herunder når onlinetjenesteudbyderen modtager fakturaer fra en eller flere kollektive forvaltningsorganisationer for samme onlinerettigheder til samme musikværk.

Artikel 28

Nøjagtig og rettidig betaling til rettighedshavere

1. Med forbehold af stk. 3 skal medlemsstaterne sikre, at en kollektiv forvaltningsorganisation, som udsteder multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, præcist og uden forsinkelse, efter at den faktiske anvendelse af arbejdet er rapporteret, fordeler skyldige beløb til rettighedshavere hidrørende fra sådanne licenser, medmindre dette ikke er muligt af årsager, der kan tilskrives onlinemusiktjenesteyderen.

2. Med forbehold af stk. 3 skal den kollektive forvaltningsorganisation mindst give følgende oplysninger til rettighedshaverne sammen med enhver betaling, som den foretager i medfør af stk. 1:

- a) den periode, hvor anvendelserne fandt sted, og for hvilke rettighedshaverne skal have udbetalt et beløb, samt de territoriale områder, hvor anvendelserne fandt sted
- b) de beløb, der er opkrævet, de fradrag, der er foretaget, og de beløb, der er fordelt af den kollektive forvaltningsorganisation for hver onlinerettighed til ethvert musikværk, som rettighedshavere har givet den kollektive forvaltningsorganisation bemyndigelse til at repræsentere helt eller delvist
- c) de beløb, der er opkrævet for rettighedshavere, de fradrag, der er foretaget, og de beløb, der er fordelt af den kollektive forvaltningsorganisation for hver onlinetjensteudbyder.

3. Giver en kollektiv forvaltningsorganisation en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i henhold til artikel 29 og 30, skal den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation fordele de i stk. 1 omhandlede beløb præcist og uden forsinkelse og give de i stk. 2 omhandlede oplysninger til den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation. Den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation skal være ansvarlig for den efterfølgende fordeling af sådanne beløb og sikre, at sådanne oplysninger meddeles rettighedshavere, medmindre de kollektive forvaltningsorganisationer aftaler andet.

Artikel 29

Aftaler mellem kollektive forvaltningsorganisationer om multiterritorial licensering

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver repræsentationsaftale mellem kollektive forvaltningsorganisationer, ifølge hvilken en kollektiv forvaltningsorganisation giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder i sit eget musikrepertoire, er af ikke-eksklusiv karakter. Den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation skal forvalte disse onlinerettigheder på et ikke-diskriminerende grundlag.

2. Den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation skal underrette sine medlemmer om de væsentligste vilkår i aftalen, herunder om aftalens varighed og de omkostninger, der er forbundet med de tjenester, der ydes af den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation.

3. Den bemyndigede kollektive forvaltningsorganisation skal underrette den bemyndigende kollektive forvaltningsorganisation om de væsentligste vilkår for udstedelse af licenser for sidstnævntes onlinerettigheder, herunder karakteren af udnyttelsen, alle bestemmelser, der vedrører eller påvirker licensafgiften, licensens gyldighedsperiode, regnskabsperioderne, og de territoriale områder, der er omfattet.

Artikel 30

Forpligtelse til at repræsentere en anden kollektiv forvaltningsorganisation med henblik på multiterritorial licensering

1. Når en kollektiv forvaltningsorganisation, der ikke giver eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettighederne i dens eget musikrepertoire, anmoder en anden kollektiv forvaltningsorganisation om at indgå en repræsentationsaftale med henblik på at repræsentere disse rettigheder,

skal medlemsstaterne sikre, at den anmodede kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til at tilslutte sig en sådan anmodning, såfremt den allerede udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for samme kategori af onlinemusikrettigheder til en eller flere andre kollektive forvaltningsorganisationers repertoire.

2. Den anmodede kollektive forvaltningsorganisation er forpligtet til uden unødigt forsinkelse at svare skriftligt på forespørgslen fra den anmodende kollektive forvaltningsorganisation.

3. Med forbehold af stk. 5 og 6 skal den anmodede kollektive forvaltningsorganisation forvalte det repertoire, der repræsenteres af den anmodende kollektive forvaltningsorganisation, på de samme betingelser, som den anvender i forvaltningen af sit eget repertoire.

4. Den anmodede kollektive forvaltningsorganisation skal inkludere det repertoire, som den repræsenterer for den anmodende kollektive forvaltningsorganisation, i alle de tilbud, som den retter til onlinetjenesteudbydere.

5. Forvaltningsgebyret for den tjeneste, som den anmodede kollektive forvaltningsorganisation leverer til den anmodende kollektive forvaltningsorganisation, må ikke overstige de rimelige omkostninger, der afholdes af den anmodede kollektive forvaltningsorganisation.

6. Den anmodende kollektive forvaltningsorganisation skal give den anmodede kollektive forvaltningsorganisation de oplysninger om dens eget musikrepertoire, der er nødvendige for udstedelsen af multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder. Er oplysningerne utilstrækkelige eller i en form, som ikke tillader den anmodede kollektive forvaltningsorganisation at opfylde kravene i dette afsnit, har den anmodede forvaltningsorganisation ret til at anmode om betaling af de rimelige omkostninger, der er afholdt til at opfylde sådanne krav, eller til at udelukke sådanne værker, for hvilke oplysningerne er utilstrækkelige eller ikke kan anvendes.

Artikel 31

Adgang til multiterritorial licensering

Når en kollektiv forvaltningsorganisation ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder eller ikke giver en anden kollektiv forvaltningsorganisation mulighed for at repræsentere disse rettigheder til dette formål senest den 10. april 2017, skal medlemsstaterne sikre, at rettighedshavere, der har bemyndiget den pågældende forvaltningsorganisation til at repræsentere deres onlinemusikrettigheder, kan fratage den kollektive forvaltningsorganisation onlinemusikrettighederne med henblik på at udstede multiterritoriale licenser vedrørende alle territoriale områder, uden at det er nødvendigt at trække onlinemusikrettighederne til monoterritoriale licenser tilbage, med henblik på selv at udstede multiterritoriale licenser for deres egne onlinemusikrettigheder eller gennem enhver anden part, de udpeger, eller gennem enhver kollektiv forvaltningsorganisation, der opfylder bestemmelserne i dette afsnit.

Artikel 32

Undtagelse for onlinemusikrettigheder, der er nødvendige for radio- og tv-programmer

Kravene i dette afsnit finder ikke anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer, der på grundlag af frivillig sammenlægning af de krævede rettigheder og i overensstemmelse med konkurrencereglerne i artikel 101 og 102 i TEUF udsteder en multiterritorial licens for onlinemusikrettigheder, som kræves af radio- og TV-selskaber med henblik på overførsel eller tilrådighedsstillelse af deres radio- og TV-programmer samtidig med eller efter deres første udsendelse, samt ethvert andet onlinemateriale, herunder forhåndsvisninger, der er produceret af eller for radio- og TV-selskabet, der er accessorisk til den første udsendelse af radio- og TV-programmer.

AFSNIT IV

HÅNDHÆVELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 33

Klageprocedurer

1. Medlemsstaterne sikrer, at kollektive forvaltningsorganisationer giver deres medlemmer og kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne de forvalter rettigheder i medfør af en repræsentationsaftale, adgang til effektive og hurtige procedurer for behandling af klager, navnlig i forbindelse med bemyndigelsen til at forvalte rettigheder og ophævelsen eller tilbagetrækningen af rettigheder, medlemskabsvilkår, opkrævning af skyldige beløb, der tilfalder rettighedshavere, fradrag og fordeling.

2. Kollektive forvaltningsorganisationer skal svare skriftligt på klager fra medlemmer eller kollektive forvaltningsorganisationer, på hvis vegne de forvalter rettigheder i medfør af en repræsentationsaftale. Den kollektive forvaltningsorganisation skal give en begrundelse, hvis den afviser en klage.

Artikel 34

Procedurer for alternativ tvistbilæggelse

1. Medlemsstaterne kan fastlægge, at tvister mellem kollektive forvaltningsorganisationer, medlemmer af kollektive forvaltningsorganisationer, rettighedshavere eller brugere vedrørende nationale bestemmelser, der er indført i medfør af kravene i dette direktiv, kan underkastes en hurtig, uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesprocedure.

2. Medlemsstaterne skal med henblik på afsnit III sikre, at følgende tvister vedrørende en kollektiv forvaltningsorganisation, der er etableret på deres territoriale område, og som udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser for onlinemusikrettigheder, kan underkastes en uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesprocedure:

- a) tvister med en faktisk eller potentiel onlinemusiktjenesteudbyder om anvendelsen af artikel 16, 25, 26 og 27
- b) tvister med en eller flere rettighedshavere om anvendelsen af artikel 25, 26, 27, 28, 29, 30 og 31
- c) tvister med en anden kollektiv forvaltningsorganisation om anvendelsen af artikel 25, 26, 27, 28, 29 og 30.

Artikel 35

Tvistbilæggelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at tvister mellem kollektive forvaltningsorganisationer og brugere om især gældende og foreslåede licensbetingelser eller brud på kontrakter kan forelægges en domstol eller, hvis det er relevant, et andet uafhængigt og upartisk tvistbilæggelsesorgan, hvor dette organ har ekspertise inden for intellektuelle ejendomsrettigheder.

2. Artikel 33 og 34 og nærværende artikels stk. 1 berører ikke parternes ret til at gøre deres rettigheder gældende og forsvare deres rettigheder ved at anlægge sag ved en domstol.

Artikel 36

Overholdelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget til dette formål, overvåger, at de kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på deres territoriale område, overholder de nationale retsregler, som er vedtaget i henhold til kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der findes procedurer for medlemmer af en kollektiv forvaltningsorganisation, rettighedshavere, brugere, kollektive forvaltningsorganisationer og andre interesserede parter til at underrette de kompetente myndigheder, der er udpeget til dette formål, om aktiviteter eller omstændigheder, som efter deres opfattelse udgør en tilsidesættelse af de nationale bestemmelser, der er indført i medfør af kravene i dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, som er udpeget til dette formål, kan pålægge passende sanktioner eller træffe passende foranstaltninger, hvis de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv ikke er overholdt. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have en afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne underretter senest den 10. april 2016 Kommissionen om de i nærværende artikel og i artikel 37 og 38 omhandlede kompetente myndigheder. Kommissionen offentliggør de i den forbindelse modtagne oplysninger.

Artikel 37

Udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder

1. Med henblik på at fremme overvågningen af anvendelsen af dette direktiv sikrer hver medlemsstat, at en anmodning om oplysninger modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, der er udpeget til dette formål, vedrørende spørgsmål, som er relevante for anvendelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til de aktiviteter, som udøves af kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på den anmodede medlemsstats territoriale område, besvares uden unødigt forsinkelse af den kompetente myndighed, der er udpeget til dette formål, forudsat at anmodningen er behørigt begrundet.

2. Hvis en kompetent myndighed vurderer, at en kollektiv forvaltningsorganisation, der er etableret i en anden medlemsstat, men handler inden for dens territoriale område, eventuelt ikke overholder den nationale ret i den medlemsstat, hvor den pågældende kollektive forvaltningsorganisation er etableret, som er vedtaget i medfør af kravene i dette direktiv, kan denne kompetente myndighed fremsende alle relevante oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den kollektive forvaltningsorganisation er etableret, eventuelt sammen med en anmodning til den pågældende myndighed om at træffe passende foranstaltninger på de områder, der henhører under dens kompetence. Den anmodede kompetente myndighed skal afgive et begrundet svar inden for tre måneder.

3. Sager som omhandlet i stk. 2 kan også af den kompetente myndighed henvises til den ekspertgruppe, som er nedsat i overensstemmelse med artikel 41.

Artikel 38

Samarbejde om udviklingen af multiterritorial licensering

1. Kommissionen skal fremme en regelmæssig udveksling af oplysninger mellem de til dette formål udpegede kompetente myndigheder i medlemsstaterne og mellem disse myndigheder og Kommissionen om situationen og udviklingen med hensyn til multiterritorial licensering.

2. Kommissionen skal gennemføre regelmæssige høringer med repræsentanter for rettighedshavere, kollektive forvaltningsorganisationer, brugere, forbrugere og andre berørte parter om deres erfaringer

med anvendelsen af bestemmelserne i afsnit III i dette direktiv. Kommissionen skal give de kompetente myndigheder alle relevante oplysninger, der fremgår af disse høringer, inden for de i stk. 1 fastsatte rammer for udveksling af oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder senest den 10. oktober 2017 giver Kommissionen en rapport om situationen og udviklingen med hensyn til multiterritorial licensering på deres territoriale område. Rapporten skal navnlig indeholde oplysninger om adgangen til multiterritoriale licenser i den pågældende medlemsstat og om kollektive forvaltningsorganisationers overholdelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af afsnit III i dette direktiv sammen med en vurdering af udviklingen med hensyn til multiterritorial licensering af brugeres, forbrugeres, rettighedshaveres og andre interesserede parter online musikrettigheder.

4. Kommissionen vurderer på grundlag af de i henhold til stk. 3 modtagne rapporter og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1 og 2, anvendelsen af afsnit III i dette direktiv. Kommissionen overvejer, såfremt det er hensigtsmæssigt på grundlag af en særrapport, yderligere skridt til at løse ethvert eventuelt konstateret problem. Denne vurdering skal navnlig omfatte følgende:

- a) antallet af kollektive forvaltningsorganisationer, der opfylder kravene i afsnit III
- b) anvendelsen af artikel 29 og 30, herunder antallet af repræsentationsaftaler mellem kollektive forvaltningsorganisationer i henhold til disse artikler
- c) andelen af repertoarer i medlemsstaterne, som er til rådighed for multiterritorial licensering.

AFSNIT V

RAPPORTERING OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 39

Meddelelse om kollektive forvaltningsorganisationer

Medlemsstaterne fremsender senest den 10. april 2016 på grundlag af de oplysninger, de er i besiddelse af, en liste til Kommissionen over de kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på deres territoriale områder.

Medlemsstaterne underretter uden unødigt forsinkelse Kommissionen om ændringer af denne liste.

Kommissionen offentliggør oplysninger herom og ajourfører listen.

Artikel 40

Rapport

Kommissionen skal senest den 10. april 2021 vurdere anvendelsen af dette direktiv og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv. Denne rapport skal indeholde en vurdering af dette direktivs konsekvenser for udviklingen af grænseoverskridende tjenester, den kulturelle mangfoldighed, om forbindelserne mellem kollektive forvaltningsorganisationer og brugere og om driften i Unionen af kollektive forvaltningsorganisationer, som er etableret uden for Unionen, samt, hvis det er nødvendigt, om behovet for en revision. Kommissionens rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

Artikel 41

Ekspertgruppe

Der nedsættes hermed en ekspertgruppe. Gruppen består af repræsentanter for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Ekspertgruppens formandskab varetages af en repræsentant for Kommissionen,

og gruppen træder sammen enten på formandens initiativ eller på anmodning af en medlemsstats delegation. Gruppens arbejdsopgaver består i at:

- a) undersøge virkningen af dette direktivs gennemførelse på driften af kollektive forvaltningsorganisationer og uafhængige forvaltningsenheder i det indre marked samt fremhæve eventuelle vanskeligheder
- b) tilrettelægge høringer om alle spørgsmål vedrørende anvendelsen af dette direktiv
- c) fremme udvekslingen af oplysninger om den relevante udvikling, der sker inden for lovgivning og retspraksis samt på det økonomiske, sociale, kulturelle og teknologiske område, navnlig med hensyn til det digitale marked for værker og andre frembringelser.

Artikel 42

Beskyttelse af personoplysninger

Behandlingen af personoplysninger inden for rammerne af dette direktiv er underlagt 95/46/EF.

Artikel 43

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 10. april 2016. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 44

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 45

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. februar 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG

- 1) Oplysninger, der skal afgives i den i artikel 22, stk. 2, omhandlede årlige gennemsigtighedsrapport:

- a) årsregnskab med en balance eller en formueopgørelse, en opgørelse over indtægter og udgifter i regnskabsåret og en pengestrømsopgørelse
- b) en aktivitetsrapport for det forløbne regnskabsår
- c) oplysninger vedrørende afvisninger af at udstede en licens, jf. artikel 16, stk. 3
- d) en beskrivelse af den kollektive forvaltningsorganisations juridiske og forvaltningsmæssige struktur
- e) oplysninger om alle enheder, som direkte eller indirekte, helt eller delvist, er ejet eller kontrolleret af den kollektive forvaltningsorganisation
- f) oplysninger om det samlede vederlag til de i artikel 9, stk. 3, og artikel 10 omhandlede personer i det foregående år og andre fordele, der ydes dem
- g) de i punkt 2 i dette bilag omhandlede finansielle oplysninger
- h) en særreport om anvendelsen af alle fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser, indeholdende de i punkt 3 i dette bilag omhandlede oplysninger.

2. Finansielle oplysninger, der skal afgives i den årlige gennemsigtighedsrapport:

- a) finansielle oplysninger om rettighedsindtægter pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype (f.eks. TV, online, offentlig fremførelse), herunder oplysninger om indtægter hidrørende fra investering af rettighedsindtægter og anvendelsen af sådanne indtægter (hvorvidt de fordeles til rettighedshaverne eller andre kollektive forvaltningsorganisationer eller bruges på anden vis)
- b) finansielle oplysninger om udgifterne til forvaltning af rettigheder og andre tjenester, som den kollektive forvaltningsorganisation yder rettighedshavere, med en fuldstændig beskrivelse af mindst følgende elementer:
 - i) alle driftsomkostninger og finansielle omkostninger, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og, hvor der er tale om indirekte omkostninger, der ikke kan tildeles en eller flere kategorier af rettigheder, en redegørelse for den anvendte metode til fordeling af sådanne indirekte omkostninger
 - ii) driftsomkostninger og finansielle omkostninger, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og, hvor der er tale om indirekte omkostninger, der ikke kan tildeles en eller flere kategorier af rettigheder, en redegørelse for den anvendte metode til fordeling af sådanne indirekte omkostninger, udelukkende med hensyn til forvaltning af rettigheder, herunder administrationsomkostninger, der fratrækkes eller modregnes rettighedsindtægter eller enhver indtægt hidrørende fra investering af rettighedsindtægter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, og artikel 12, stk. 1, 2 og 3
 - iii) driftsomkostninger og finansielle omkostninger med hensyn til andre tjenester end forvaltning af rettigheder, men omfattende sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser
 - iv) midler anvendt til dækning af omkostninger
 - v) fradrag i rettighedsindtægter, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype, og formålet med fradraget, f.eks. omkostninger i forbindelse med forvaltning af rettigheder eller sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenesteydelser
 - vi) omkostningerne til forvaltning af rettigheder og andre tjenester, som den kollektive forvaltningsorganisation yder rettighedshavere, i procent af rettighedsindtægterne i det pågældende regnskabsår, pr. kategori af forvaltede rettigheder, og, hvor der er tale om indirekte omkostninger, der ikke kan tildeles en eller flere kategorier af rettigheder, en redegørelse for den anvendte metode til fordeling af sådanne indirekte omkostninger
- c) finansielle oplysninger om skyldige beløb til rettighedshavere med en fuldstændig beskrivelse af mindst følgende elementer:
 - i) det samlede beløb tildelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype
 - ii) det samlede beløb betalt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype

- iii) betalingshyppigheden, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype
 - iv) det samlede beløb, der er opkrævet, men endnu ikke tildelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype og angivelse af det regnskabsår, i hvilket beløbene er opkrævet
 - v) det samlede beløb, der er tildelt, men endnu ikke fordelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype og angivelse af det regnskabsår, i hvilket beløbene er opkrævet
 - vi) hvis en kollektiv forvaltningsorganisation ikke har foretaget fordeling og betaling inden for den frist, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, grundene til forsinkelsen
 - vii) de samlede beløb, der ikke kan fordeles, sammen med en redegørelse for anvendelsen af disse beløb
- d) oplysninger om forbindelser med andre kollektive forvaltningsorganisationer med en beskrivelse af mindst følgende elementer:
- i) beløb modtaget fra andre kollektive forvaltningsorganisationer og betalt til andre kollektive forvaltningsorganisationer, med en fordeling pr. kategori af rettigheder, pr. anvendelsestype og pr. organisation
 - ii) administrationsomkostninger og andre fradrag fra skyldige rettighedsindtægter til andre kollektive forvaltningsorganisationer, med en fordeling pr. kategori af rettigheder, pr. anvendelsestype og pr. organisation
 - iii) administrationsomkostninger og andre fradrag fra beløb betalt af andre kollektive forvaltningsorganisationer, med en fordeling pr. kategori af rettigheder og pr. organisation
 - iv) beløb fordelt direkte til rettighedshavere fra andre kollektive forvaltningsorganisationer, med en fordeling pr. kategori af rettigheder og pr. organisation.
3. Oplysninger, der skal afgives i den særrapport, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3:
- a) fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser i regnskabsåret, med en fordeling pr. type formål og for hver type formål med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype
 - b) en forklaring af brugen af disse beløb, med en opdeling pr. type formål, herunder omkostningerne forbundet med forvaltning af fradrag, der foretages med henblik på at finansiere sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenesteydelser samt de særskilte beløb, der anvendes til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenester.

- 1) EUT C 44 af 15.2.2013, s. 104.
- 2) Europa-Parlamentets holdning af 4.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.2.2014.
- 3) Kommissionens henstilling 2005/737/EF af 18. maj 2005 om grænseoverskridende kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder i tilknytning til lovlige musiktjenester på nettet (EUT L 276 af 21.10.2005, s. 54).
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
- 7) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).